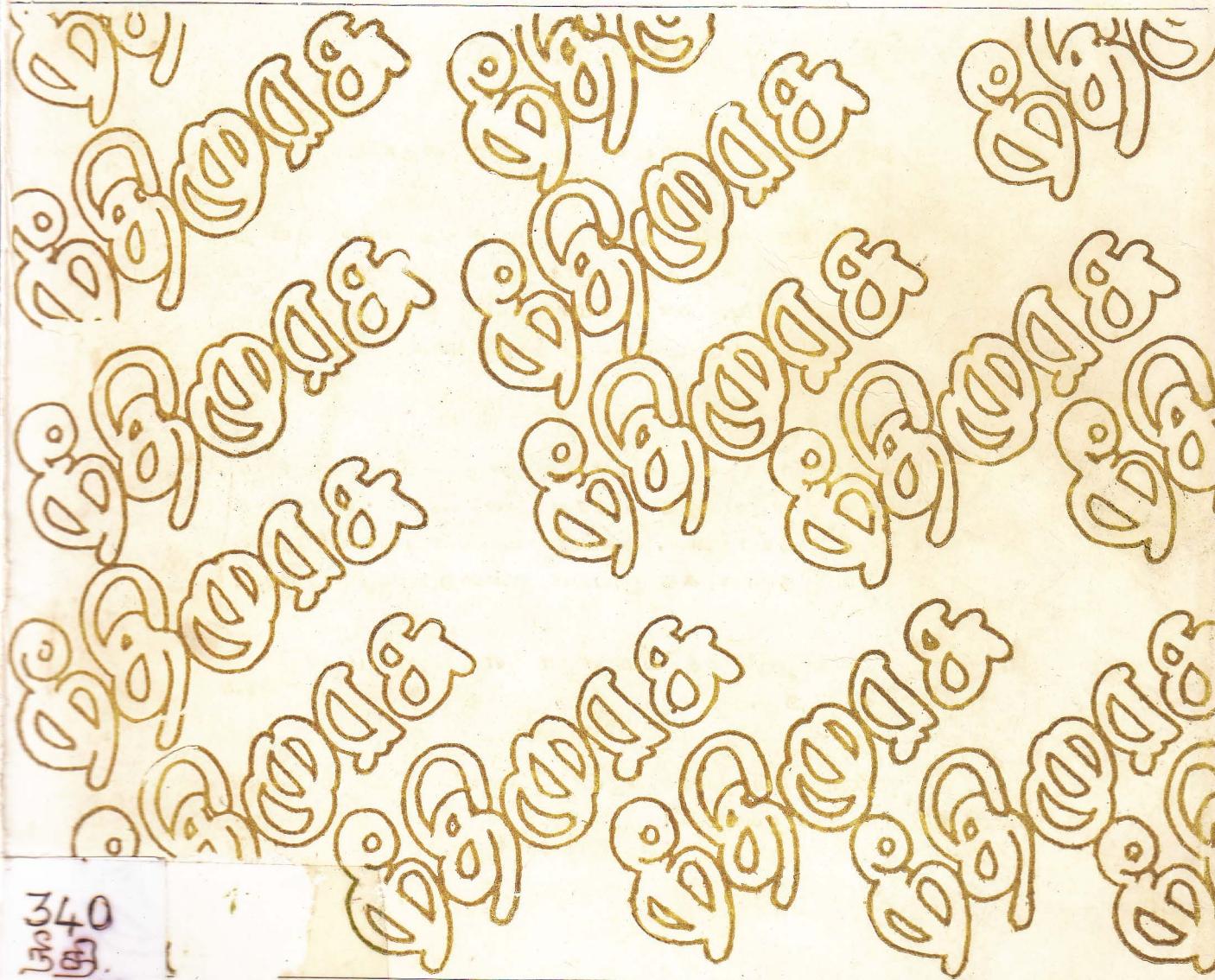

10194

நீதிமுரசு

NEETHI MURASU - 1989

340
டிடி.
SLIPR

ஷாங்கை சட்டக்கல்லூரி தமிழ் மன்றம் - 1989

முரசின் ஆதீர்வுகளிலே . . .

முரசின் சுவைஞர்களுடன் சில வார்த்தைகள்.

தங்கள் கரங்களில் தவழும் முரசு - தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் சற்றுத் தாமதமாகவே அதிர்கின்றது. ஆயி னும் அதன் அதிர்வு, காத்திரமானதான் ஓர் தாக்கத்தை தங்களிடத்தில் ஏற்படுத்துமென்று திடமாக எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இவ்விதமை தங்கள் கரங்களில் தவழு விடுவதற்கு யாம் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்த பிரசவ வேதனைகள் - வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாதவை. சுகப்பிரசவத்தின் பின்னர் தாய் அனுபவிக்கும் இதமான சுகானுபவம் ஒன்றை உணர்கின்றோம்.

குழந்தை ஆரோக்கியமானதா என்று தீர்மானிப்பது தங்களைச் சார்ந்தது.

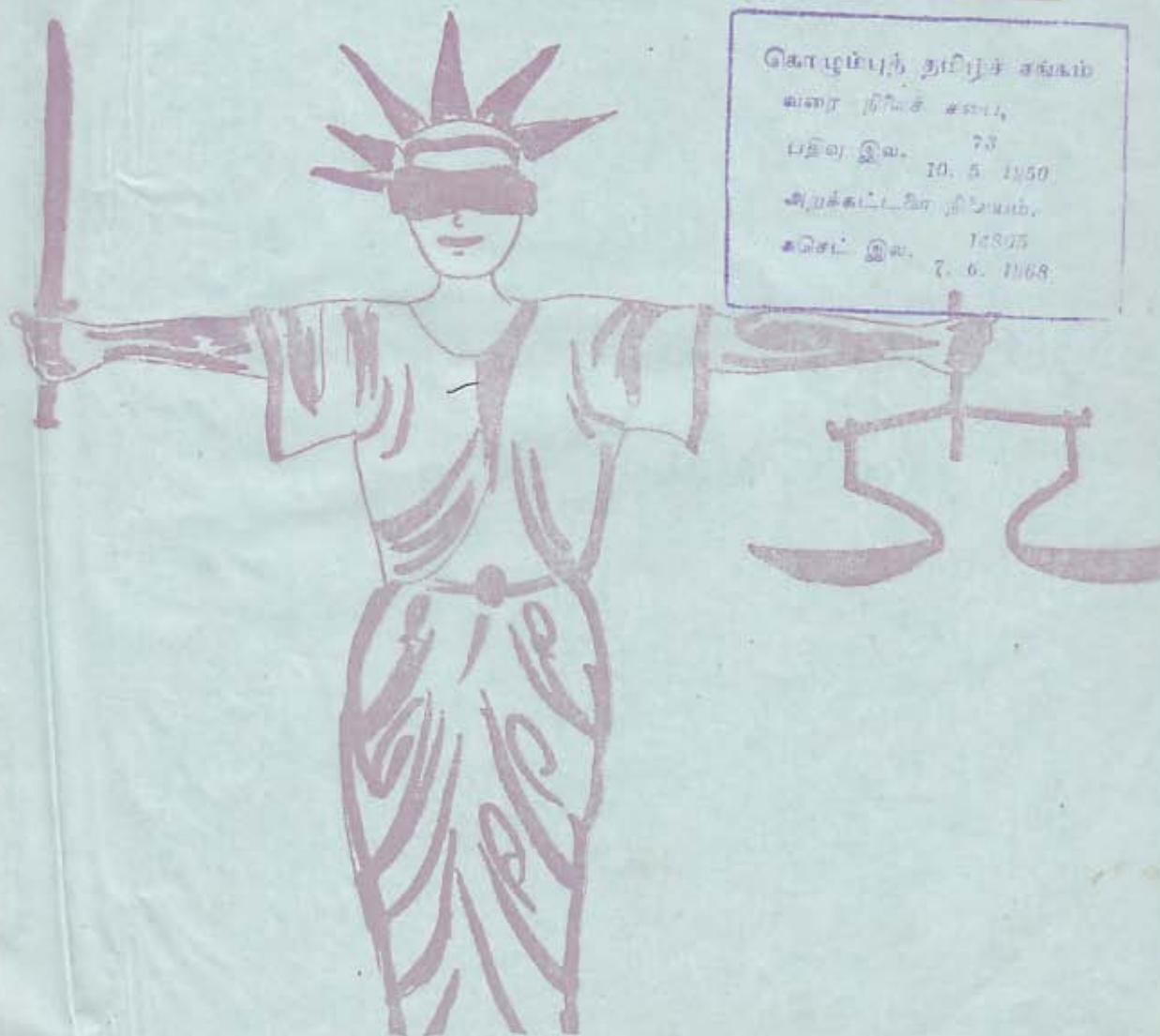
குழந்தைக்கும் தங்களுக்கும் இடையில் இனியும் தடையாய் நிற்பது நன்றல்லவே !

— இதழாசிரியர்கள்

'நீதி முரசு 1989'

ஷாமி இதழ்

ஏப்ரல் 1989

கொழும்புறை தமிழ்நாடு சமூகம்
நிலை பிள்ளைகள்
பதினாறாம் கிராமம், 10. 5. 1950
விவசாயிகள் நிலை பிள்ளைகள்,
காந்தி கிராமம், 12.8.65
காந்தி கிராமம், 7. 6. 1968

NEETHIMURASU

சமர்ப்பணம்

செந்தமிழ்த் தாயின்
சேய்யிரண்டும்
பைந்தமிழில்
பாடி ஆடாது
வெந்துயர் நிறை
வேதனை இனவாதத் தீயில்
நொந்துதான்
நோவதுமேன்?

இருகைகள் பிள்ளைந்து
இரும்பாய் என்றும்
வரும் பகைதனை
வதைத்தே ஒழித்திட
இருளகற்றி ஒளி
படைக்க ஓயாது
உருகியே உழைக்கும்
உயர்ந்த உள்ளங்களுக்கு!

Honourable Chief Justice's *Message*

After I sent the message last year, I have had the opportunity of meeting the office bearers of the Tamil Mantram of the Law College, and of being present at a function held by them. I am quite pleased to note that the affairs of the Society seem to be in safe hands.

May these officers continue to discharge their functions and duties with a very high degree of efficiency and responsibility.

K. A. P. Ranasinghe
Chief Justice.

Message for the Neethi Murasu

I must congratulate the Tamil Mantram of the Sri Lanka law College for continuing with the long standing tradition of bringing out the publication of the NEETHI MURASU.

We see traditions breaking down around us. The traditional respect of the public for the law, and the institutions which administer justice on the wane, and the sooner we reverse the trend, the better it will be for the society of which we form a part.

Perhaps, one of the reasons, is that a large percentage of our people have no access to legal literature in their own language and they feel a sense of alienation from the laws which control their lives. An answer may be to enhance the use of the Official languages in court proceedings and provide the feeling that the public are indeed a part of the judicial proceeding.

You, the law students of today, are the leaders of the Bar tomorrow and you need to equip yourselves to conduct cases in the Official languages. If we can all be tri-lingual, then we need not see a prolonging of the troubles which now beset us, till then let us at least be bi-lingual.

I wish your publication all success.

P. Sunil. C de Silva
Attorney general.

Message from Principal Law College

While congratulating the small band of dedicated enthusiasts, undaunted by the ever increasing difficulties in producing a magazine, it is worthy of mention as an achievement to be emulated. The "attempts by its several contributions to over cross segmental barriers and encompass the wider scope of general student experience and aspirations, to integrate rather than isolate. There is in the underlying principles of the Law a university, that perhaps is its greatest attraction and the process to define it, is the burgeoning activity of jurisprudence. In whatever small way it may be, I believe the devotion of the Editor, his assistant and the Committee moves towards such an ideal and therefore have my best wishes, for its success.

P. B. Rambukwelle
Principal.

மன்றத் தலைவரிடமிருந்து:

இனிய தமிழ் நெஞ்சங்களே!

இரண்டே நிமிடங்கள்
இதயம் திறந்து
உங்களுடன்!
பொதிகை மலையில்
அன்று பூத்த தமிழ்
என்றும் புதியதாய்
பூக்கின்றதே எப்படி?

‘தமிழூ வளர்ப்போம்’
என்றவர்கள்
தமிழால் வளர்ந்து கொண்டார்கள்
‘வாழத் தெரிந்தவர்கள்’
உலக அகராதியில்!
‘வாழத் தெரியாதவர்கள்’
வேள்வித் தீயாய்
எரிவதால்தான்
தமிழ் (தி)யாகம்
இன்றும் நடக்கின்றது!

இருப்பதுவோ சில நாள்
இறப்பதுவோ ஒரு நாள்
இதற்கிடையில்
இன்பத் தமிழிற்கு
எதையாவது செய்தோமா?
இல்லையென்றால் - நாம்
கருவிலே இறந்திருக்கலாம்,

இம் ‘முரசு’
புயலிடை ஏற்றிய தீபம்!
உதவிய கரங்களை - நன்றிக்
கண்ணீரால் நனீக்கின்றேன்
அணைத்திட முயன்ற
கரங்கள் - எம்
அனுதாபத்திற்குரியவை.

இனியவர்களே!

ஓரே ஒரு வார்த்தை
தமிழ் - அது
எம் உயிருக்கு நேர
அல்ல! - அது
எம் உயிருக்கும்
மேல்!!

நன்றி!

- ஜெகஜோதி

புதியதோர் உலகு செய்வோம்!

நாட்டினிலே இன்றையக்கு அமைதி வேண்டும்
 நமக்குள்ளே இருக்கின்ற பக்கம் யெல்லாம்
 ஓட்டிவிட்டு புதியதொரு உலகை இங்கே
 உருவாக்க நாமெல்லாம் முயல் வேண்டும்!
 மாட்டிவிட்டு அதைப்பார்த்து மகிழ எண்ணும்
 மனிதர்களை இனங்கண்டு துரத்த வேண்டும்
 காட்டி எம்மைக் கொடுத்துஅதால் நன்மைபெற
 கருதுவோரும் எமக்குள்ளே ஒழிய வேண்டும்!

ஃ ஃ ஃ

சாதிமத இனவெறியை ஒதுக்கி விட்டு
 சகோதரராய் நாமெல்லாம் வாழுவேண்டும்!
 நீதியினை எப்போதும் போற்று கின்ற
 நெஞ்சமும் எமக்குள்ளே வளர வேண்டும்
 ஆதியிலே மனித இனம் வாழ்ந்ததுபோல்
 அன்புநெறி எமக்குள்ளே பெருக வேண்டும்!
 மோதிமோதி உயிர்களினை அழித்தல் விட்டு
 முடிவுக்கு நாமெல்லாம் வரவே வேண்டும்!

ஃ ஃ ஃ

சட்டத்தை ஒழுங்கை மதித்து வாழும்
 சமூகத்தை எமக்குள்ளே வளர்க்க வேண்டும்
 நட்புறவு நமக்குள்ளே ஒங்கினால்தான்
 நாட்டுக்கு நன்மையதால் வந்து சேரும்
 கட்டிவிலே படுப்பதனை விட்டு விட்டு
 கடமைக்காய் நாமெல்லாம் எழும்ப வேண்டும்!
 பட்டினியால் சாவோர்கள் எத்தனை பேர்
 பார்த்த பின்னும் உறக்கத்தில் இருக்கலாமா?

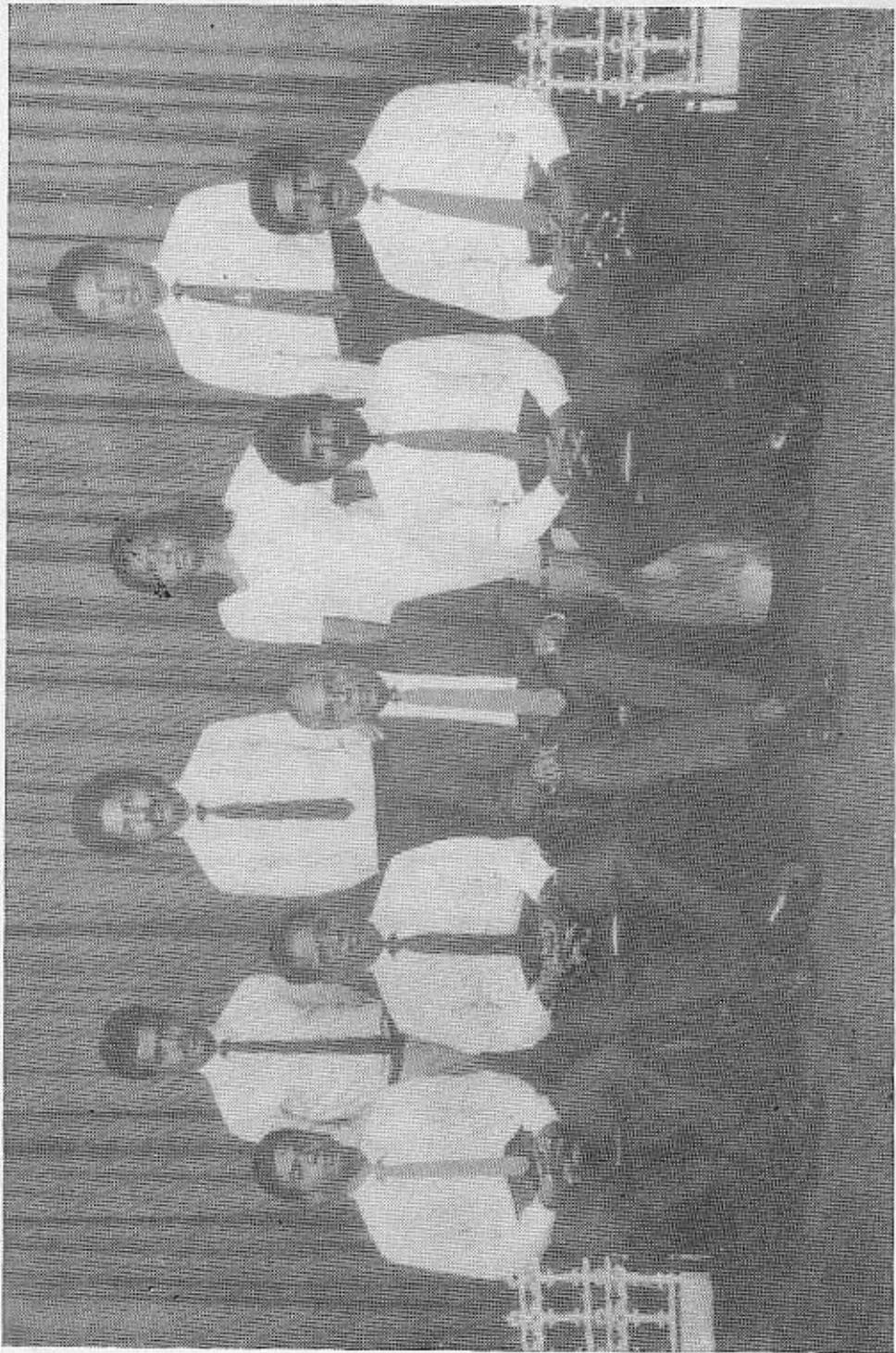
ஃ ஃ ஃ

எல்லோரும் எல்லாம் பெற்று இந்த
 இல்லத்தில் இருப்பதற்கு வழிகள் செய்வோம்
 அல்லல் மிகப் படுவோரைக் கண்டால் என்றும்
 அன்போடு அவர்களை அணைத்துக் கொள்வோம்!
 இல்லாமை என்றதோர் சொல்லை நாங்கள்
 இன்னேருடு ஓட்டுதற்கு முயற்சி செய்வோம்
 எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்ற
 எண்ணத்தை எமக்குள்ளே வளர்க்க வேண்டும்.

- எம். சி. ஏ. அவர்ட்

(இறுதியாண்டு)

தமிழ் மனி செயற்குடுமு - 1989

அமர்த்திருப்போர் (இடமிருந்து வலம்) செல்வன் ச. இரவிந்திரன் (பத்திராதிபர்), ஜிமைப் M. C. A. அனீஸ் (பொதுச் செயலாளர்), நீலையரசர்-பாரிந்த ரணசிங்க (பிரதம நீதியரசர்), திரு. ஆ. ஜெக்னோதி (தலைவர்), திரு. செ. சுதானந்தன் (பொதுசெயலாளர்).

நீற்பலர்கள் (இடம்) செல்வன் M. கேசவன் (உறுப்பினர்), செல்வன் நா. சுரேஷ் குமார் (உப பொதுசொலாளர்). சுபுதமளிக்காடேஹர் செல்வன் கோவைமாடு மகாலி (உப செயலாளர்).

தேச வழிமைச் சட்டத்தின் ஏற்புடைமை

நா. செல்வக்குமாரன் LL.B. (Hons.), LL.M., Attorney-at-Law

சிரேட்ட விரிவுஞரயாளர், சட்டபீடம், கொழும்புப்பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கையில் நிலவும் சட்டங்களை அவற்றின் ஏற்புடைமை காரணமாகப் பொதுச் சட்டம் அல்லது விசேட சட்டம் எனும் இரு பகுதிகளுள் அடக்கலாம். இத்திலிக் வாழ்ந்துவரும் சகலருக்கும் உரோமத்துக்கூச் சட்டமே, அவர்கள்து ஆள்சார் சட்டங்கள் ஏற்பாடு கொண்டிராத விடயங்களில். ஏற்புடைத்தாகும் பொதுவான சட்டமாக விளங்கியமையால் நாட்டின் பொதுச் சட்டமென வழங்கப்பட்டது. (1) மாருக, ஏதேனும் குறிப்பான அம்சம் அல்லது தன்மை காரணமாக குறித்த சில ருக்கு அல்லது இடத்துக்கு மாத்திரம் ஏற்புடைத்தாகும் சட்டம் விசேட சட்டம் என அழைக்கப்படும். இலங்கையில் தேச வழிமைச் சட்டம், முஸ்லிம் சட்டம், கன்டியச் சட்டம் என்பன விசேட சட்டங்களாக நிலவுகின்றன. இவை ‘ஆள்சார்’ அம்சம் காரணமாகவும் ‘இடஞ்சார்’ தன்மை காரணமாகவும் அவற்றின் பிரயோகம் குறித்து சில பிரிவினருக்கு அல்லது இடத்துக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படுவதனால் விசேட சட்டங்களாக அறியப்படுகின்றன. தேசவழிமைச் சட்டமானது ஆள்சார், இடஞ்சார் மூலசங்கள் இரண்டையும் கொண்டுள்ள விசேட சட்டத்தின் அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றது.

இங்கு நாம் தேச வழிமைச் சட்டத்தின் பொருளாக்கம் பற்றியல்லாது அதன் ஏற்புடைமை தொடர்பாகவே கரிசனைகொள்கிறோம். தேசவழிமைச் சட்டத்தால் ஆளப்படுவோர் யார் அல்லது இச் சட்டமானது யாருக்கு ஏற்புடையதாகின்றது என்ற வினாவானது இலங்கை நீதிமன்றங்கள் மூன் அடிக்கடி எழுப்பப்படும் ஒர் அம்சமாகும். பொதுச் சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு உட்படுமொருவரின் சட்ட திலையி

கிருந்து தேசவழிமைச் சட்டத்தின் பாறபடும் ஒருவரின் சட்டநிலை மிகுவாகவேறுபடுவதால், தேச வழிமையின் ஏற்புடைமை பற்றிய சர்க்கை நமது நீதியடிச்சர்களின் கவனத்தையும் நேரத்தையும் மீண்டும் மீண்டும் ஆட்கொள்ளத் தவறுவதில்லை.

1706 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையை ஆட்சி ஏற்றித் தச்சக்காரர் ஆளுநரான சிமண்ஸ் அவர்களை பணிப்பின் பேரில் கிளாஸ் ஜூசாக் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட ‘யாழ்ப்பான மாகாணத்தில் வதி கிள்ற மலை’ ரின் வழக்காறு அல்லது தேச வழிமை’ யானது சட்டம் எனும் அந்தஸ்தை 1806 ஆம் ஆண்டின் 18 ஆம் இலக்க ஒழுங்கு விதிகள் மூலமாகப் பெற்றது. இவ்வொழுங்கு விதிகளின் 2 ஆம் பிரிவு ஜூசாக் அவர்களின் தொகுப்புக்குப் பூரண வலுவை வழங்குகின்றது. அத்துடன், “இந்த மாகாணத்தில் வதிவிடத்தைக் கொண்டுள்ள மலைபார்களுக்கு இடையிலான கலை விழுக்களும் அல்லது அத்தகைய ஒருவர் எதிர்வாதி யாக விளங்குகின்ற போது எழும் வினாக்களும், அவை மேற்படி வழக்காறுகளுக்கு இணக்கத் தீர்க்கப்படவேண்டுமென” சட்டத்தின் 3 ஆம் பிரிவு ஏற்பாடு செய்கின்றது. இச் சட்டத்தின் பாயிரம், “யாழ்ப்பான மாகாணத்தில் வதிவிடத்தைக் கொண்டுள்ள மலைபாரின் வழக்காறு அல்லது தேசவழிமைக்கு முழு வலுவை அளிப்பதற்காக ஆட்சிப்படுகின்றது” எனத் தெரிவிக்கின்றது. இவற்றி விருந்து அறியக் கிடப்பதென்னவெனில் ஒரு குறித்த வரை விலக்கணத்தின் தேவைப்பாடுகளைப் பூர்த்தி செய்யும் மக்கள் தேசவழிமைச் சட்டத்தின் பிரயோகத்துக்கு உட்படுவர் என்பதாகும். அதாவது, ‘யாழ்ப்பான மாகாணத்தை வதிவிடமாகக் கொண்டுள்ள மலைபார்’ என்ற அம்சங்களைத் திருப்தி செய்யும் ஒரு

வருக்குத் தேசவழமைச் சட்டமானது ஏற்புடைத்தாகும்.

'யாழிப்பாண் மாகாணத்தில் வதி விடத்தைக் கொண்டுள்ள மலபார்' எனும் வாக்கியத்தொடர் தேசவழமைச் சட்டத் தால் ஆளப்படுவோருக்கான முக்கிய அம் சங்களைக் குறித்துக்காட்டுகின்றது. இச் சொற்றெடுப்பான் பல வழக்குகளில் நீதியரசர் களால் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். தேசவழமைச் சட்டத் தின் ஏற்புடைமையை உருவாக்குகின்ற அம் சங்கள் எவ்வாறு நீதிமன்றங்களின் பொருள் கோடலுக்கு ஆடப்பட்டுள்ளன என்பதை அவதானித்தல் அவசியமாகும். இத்தேவைப் பாடுகளையும் அவை தொடர்பான அம்சங்களையும் வெவ்வேறுக ஆராய்தலே இக்கட்டுரையின் நோக்காகும்.

முதற்கண், தேசவழமைச் சட்டம் ஒரு வருக்கு ஏற்புடைத்தாகும் என்பதை என்பிக்க வேண்டியது யார்? அதாவது தேசவழமைச் சட்டம் ஏற்புடைத்தாகின்றது என்பதை என்பிக்கும் பொறுப்பு யாரைச் சார்ந்தது என்பது கவனிக்கப்படல் வேண்டும். "தேசவழமையானது பொதுச்சட்டத்துக்கு முரணான வழக்காறு ஆகையால் தேசவழமை தனக்கு ஏற்புடைத்தாகின்றது எனக்கூறும் ஒருவரே அதனை நேரடியாக நிறுபிக்க வேண்டும்." (2) ஒரு வழக்கின் வழக்காளியோ அல்லது எதிராளியோ தான் தேசவழமைக்கு உட்பட்டவர் எனக்கூறின் அவர் அதனை என்பிக்கும் பொறுப்புடையவராவர். அதேபோல வழக்காளியோ அல்லது எதிராளியோ குறித்த ஒருவர் தேசவழமைச் சட்டத்தால் ஆளப்பட்டவராவார் அல்லது ஆளப்படுபவராவார் என எழுதிய பின் அதனை அவ்வாறுச் சூதியம்புவரே நிறுபிக்கவேண்டும் சாதாரணமாக யாவரும் பொதுச் சட்டத் தால் ஆளப்படுபவர்களாகவே கருதப்படுவர். (3) அதனை முறியடித்து தேசவழமை தன்னைக் கவருகின்றது என நிறுபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவ்வாறு வாதாடுபவரைச் சாரும். பிறப்பால் அல்லது வம்சாவளியால் யாழிப்பாணத்த மிழராவார். எனும் நிகழ்வு ஒருவரைத் தேசவழமைக்கு

ஆட்பட்டவர் ஆக்காது. ஆனால் அவரது உண்மை நிலையை ஆராய்கையில் இந்நிகழ்வு கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்றுகூம் என்பது மறுக்கப்படலாகாது.

சோமகந்தரம்பிள்ளை எதிர் சரவண முத்து (4) வழக்கில் இவ்விடயம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதில் இரண்டாம் எதிராளி தான் வம்சாவழி மூலமான யாழிப்பாணத் தமிழராவர் என்பதை நிறுவி யிருந்தார். அது மாத்திரம் போதுமானதாகாது எனவும் அவர் முக்கிய தேதியில் யாழிப்பாண வதிவிடத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பது என்பிக்கப்பட வேண்டுமெனவும் நீதியரசர் கெனமன் கூறினார். கந்தையா எதிர் சரஸ்வதி (5) என்ற வழக்கில் யாழிப்பாண மாகாணத்தில் தமிழர் ஒருவர் வசித்து வருகின்றார் என்ற காரணத்துக்காக மாத்திரம் அவர் தேசவழமையால் ஆளப்படுவர் எனக் கொள்வதற்கு எத்தகைய ஊகமும் கிடையாது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. நீதியரசர் டயல் பின்வருமாறு கூறினார்; "... ஒரு குறித்த விடயத்தில் நாட்டின் பொதுச்சட்டத்தை விசேட சட்ட மொன்று மாற்றீடு செய்துள்ளது என வாதி டும் திறத்தவர் மீது அத்தகைய விசேட சட்டத்தின் ஏற்புடைமையை என்பிக்கும் பொறுப்பு உள்ளது." (6) சிவஞானவிங்கம் எதிர் சுந்தரவிங்கம் [7] வழக்கிலும் உயர் நீதிமன்றம் இத்தகைய போக்கை ஏற்று அங்கீகரித்தது.

மேற்போந்த விடயத்துடன் தொடர்புபட்ட இன்னேர் அம்சமும் ஆராயப்பட வேண்டும். ஒருவருக்குத் தேசவழமை ஏற்புடைத்தாயிற்று என்பதை நிறுவுதற்கு அவர் எத்தேதி யில் தேசவழமையால் ஆளப்பட்டார் என்பது காண்பிக்கப்படல் வேண்டும். அதாவது, தேசவழமை ஏற்புடைத்தாகிய முக்கிய தேதி' எது என்பதில் உறுதிவேண்டும். ஒருவர் திருமணஞ்செய்த வேளையில் தேசவழமையால் ஆளப்பட்டிருக்க வேண்டுமா, அல்லது இறந்த வேளையில் தேசவழமைக்கு அவர் உட்பட்டவராக இருந்திருக்க வேண்டுமா அல்லது உயிருடன் வாழ்ந்துவரும் வேளையில் இச்சட்டத்தின் பாற்பட்டவராக விளங்கியில்

குக்க வேண்டுமா என்ற முக்கிய தேதி தொடர்பாக வேறுபட்ட வினாக்கள் எழவாம். சோமகந்தரம்பிள்ளை எதிர் சர்வண முத்து (8) வழக்கில் 1 ஆம் எதிராளியான மணவில் தேசவழமைக்கு உட்பட்டவர் என வாடிடப்பட்டது. அவர் 2 ஆம் எதிராளியான கணவனைத் திருமணங்கு செய்ததன் காரணமாக தேசவழமைச் சட்டம் அவருக்கு ஏற்படுத்தயதாயிற்று என்பதே வாதமாகும். இதற்கு 2ஆம் எதிராளியான கணவன் திருமணங்கு செய்த வேலையில் தேசவழமையின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டவராகவிருந்தாரா என்ற வினா எழுந்தது. எனவே இவ்வழக்கில் - இருவரும் உயிர் வாழ்க்கையில் எழுந்த போது - 'முக்கிய தேதி' திருமணத்தேதி என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வேலுப்பிள்ளை எதிர் சிவகாமியிப்பிள்ளை (9) வழக்கின் நிகழ்வுகளின்படி இறந்துபோன கணவர் எதிராளியைத் திருமணம் செய்த போது தேசவழமைச் சட்டத்தால் ஆளப்பட்டுவந்துள்ளார் எனக்காட்டப்பட்டிருந்தது. பின்பு அவர் மட்டக்களப்பு சென்று நீண்டகாலமாக வசித்து, இறந்த போது இலும் அவரது ஆதனங்கள் தேசவழமைச் சட்டத்திற்கு அமைவாக நிருவகிக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்க்கப்பட்டது. திருமண வாழிடம் பற்றியச் சட்டமே இறந்தவரின்கூடும் மனவியின்கூடும் திருமண உரிமைகளை ஆஙும் என மிடில்டன் நீதியரசர் கூறினார். 'முக்கிய வேலை' என்ன வென்பதை ஆராய்ந்த ஓட்டரென்ற நீதியரசரும் திருமணம் செய்த வேலையில் கணவனின் வாழிடம் பற்றிய சட்டமே திறந்தவர் களின் உரிமைகளைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஏற்படுத்தயதான் சட்டம் எனக்கூறினார். மேலும் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், அவர் திருமணத்தின் போது தேசவழமைச் சட்டத்தின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட கணவன், திருமணம் நிலைத்து நிற்கையில் மனவியின் சம்மதமின்றி பிறதோர் இடத்தை வதி விடமாக ஏற்பதன் மூலம் தேசவழமைச் சட்டத்தின் கீழான மனவியின் உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு அருக்கடையற்றவராவார் எனக்கூறினார்.

மாருக ஸ்பெஞ்சர் எதிர் இராஜரட்னம் வழக்கு முக்கிய தேதியாக 'இறந்த தேதி

யைக்' கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இறந்தவர் வம்சாவழி யாழிப்பானத் தமிழராவார். அவரது ஆதனத்தின் வழியுரிமை தொடர்பான பிரச்சினை எச்சட்டத் தால் ஆழப்படவேண்டுமென்பதைத் துணிவதற்கு 'முக்கிய தேதி' என்னவென்பது வெளிப்படையாக ஆராயப்படவில்லை. ஆனால் நீதியரசர் எனில் அவர்களின் தீர்ப்பி விருந்து முக்கிய தேதியாக இருந்த தேதி யேய நீதிமன்றம் கருதியிருக்கின்றது சொல்லினாலும் தேசவழமை ஏற்படுத்ததாகுமா என்பது இறந்த தேதியில் அவர்யாழிப்பான வதிலிடத்தை உண்மையாகக் கொண்டிருந்தாரா என்ற விடயத்தில் தங்கியிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்.

சிவநூலாலிங்கம்தீர் சுந்தரலிங்கம் (12) என்ற அண்மைக்கால வழக்கில் இறந்த கணவரது ஆதனங்களின் வழியுரிமை சம்பந்தமாக இறந்தவர் தேசவழமையால் கவரப்பட்டிருந்தாரா என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் 'முக்கிய நேரம்' அவர் இறந்த வேலையே எனப் பிரதம நீதியரசர் சர்வானந்தா கூறினார். திருமணத்தின் போது அவர் தேசவழமைக்கு உட்பட்டவராக இருந்தாரா என ஆராய்ந்த மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கை வலுவான தெனவும் அவர் கூறினார். பிரதம நீதியரசரின் சுருத்துப்படி திருமணங்கு செய்யும் பெண்களுக்கு தேசவழமைச் சட்டம் ஏற்படுத்தாகிறதா என்பதைக் கவனிக்கையில் மாத்திரம் 'திருமணநேரம்' முக்கிய தேதியாக இயைபுடையதாகிறது (13) இறந்த கணவனின் சொத்துக்களுக்கான ஸமியுரிமைபற்றி வினாவேழுகின்ற வேலையில் அவர் தேசவழமையால் ஆளப்படுவரா எனத் தீர்மானிப்பதற்கு உயிய நேரம் அவர் இறந்த வேலையில் ஆளப்பட்டாரா என்பதல்ல (14) இவ்வழக்கில், உயர்நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பை வழங்கிய பிரதம நீதியரசர் சர்வானந்தா அவர்களுடன் ஒன்று நீதியரசர்களும் சம்மதம் தெரிவித்திருந்தார்கள், இவ்வழக்கின் தீர்ப்பு, வேலுப்பிள்ளை எதிர் சிவகாமியிப்பிள்ளை வழக்கின் தீர்ப்பிலிருந்து மாறுபடுவதைக் காணலாம்.

இனி, தேசவழமைச் சட்டத்தின் ஏற்படுத்தையை உருவாக்கும் “யாழ்ப்பாண மாகாணத்தை வதிவிடமாகக் கொண்ட மலபார்” எனும் சொற்றெடுத்தை ஆராய்தல் அவசியமாகும், தேசவழமையைச் சட்டத்தின் ஆதிக்கத்துள் வருவதற்கு ஆள் ஒருவர் ‘யாழ்ப்பாண மாகாணத்தை வதிவிடமாகக்கொண்டவராகத் திகழ்தல் வேண்டும். ‘யாழ்ப்பாண மாகாணம்’ எனும் சொற்றெடுத்தை எவ்வாறு நீதிமுறை வியாக்கியானும் செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதைக் கண்ணுற வேண்டும் டச்சுக்காரர்காவுத்தில் ‘யாழ்ப்பாண மாகாணத்தின்’ போன்ற எல்லைகள் எவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன் என்பதைக் கண்டறிதல் கல்பமானதல்ல. பேராசிரியர் நடராஜாவின் கருத்துப்படி (15) 1806 ஆம் ஆண்டின் 18ஆம் இலக்க ஒழுங்கு விதிகளில் காணப்படும் ‘யாழ்ப்பாண மாகாணம்’, ‘யாழ்ப்பாண மாவட்டம்’ எனும் சொற்றெடுத்தை கள் பெறும் கருத்துக்கள் எவ்வாயாகவிருப்பினும், டச்சுக்காரர்து இறுதிக் காலங்களில் யாழ்ப்பாணம் பட்டனத்தின் உச்சநிதிமன்றம் (The High Court of Justice at Jaffna patnam) எந்த ஆளுலத்தின் மேலாக நியாயாதிக்கம் செலுத்தியதோ அதே போன்ற ஆளுலத்தில் வதித்த தமிழர் மீது பிரத்தானிய ஆட்சியின் ஆரம்பாலத்திலும் தேசவழமையானது, சில ஊர்மாற்றங்களுடன், உண்மையில் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. டச்சுக்காரரின் இறுதித் தசாப்தங்களில் யரழ்ப்பாண உச்சநிதிமன்றம் இலக்கைத் தீவின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் அதாவது யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தின் கட்டளைப்புலம் (Commandment) மீதும் மட்டக்களப்பு திருகோணமலை சர்ந்த நிருவாக மாவட்டங்கள் மீதும் நியாயாதிக்கம் செலுத்தியது (16) அத்துடன் வன்னி மாவட்டத்தில் எழந்த வழக்குகளும் தேசவழமைச் சட்டம் கைக்கொள்ளப்பட்டமேயையும் காணலாம் [18]

எனின் காலப்போக்கில் “யாழ்ப்பாண மாகாணம்” என்ற சொல் ‘வடமாகாணத்தைக்’ குறிப்பதாக நீதிமன்றங்களால் பொருள் கோடல் செய்யப்பட்டது. (19) அதனால், 1835 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை ஒன்றுபது மாகாணங்களாகப் பிரித்தப்பட்டு வடமாகாணத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பூகோள் எல்லையை அச்சொற்றெடுத்த குறிப்பதாகக் கருதப்பட்டு வரலாயிற்று நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள், (20) பிற்பட்டகாலங்களில், தேசவழமையானது மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கல்பிட்டி போன்ற இடங்களைத் தன் ஆதிக்கத்துள் கவர மாட்டாது என்ற தெளிவிபடுத்தின. எனவே இன்று வடமாகாணத்தை வதிவிடமாகக் கொண்டுள்ள ஒருவர் (தமிழர்) மாத்திரமே தேசவழமையால் ஆளப்படுவார்.

அடுத்து யாழ்ப்பாண (வட) மாகாணத்தை வதிவிடமாகக் கொண்ட ‘மலபார்களே’ தேசவழமைச் சட்டத்தின் ஏற்படுத்தையைக்கு உரித்துடைமவராவர். ‘மலபார்’ எனும் பதம் ஆரம்பத்தில் சர்க்கார் சையாக்கிக் குழப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கூச்சந்தரப்பத்தைக் கொடுத்த போது இது நாளையிடவில் இது தீர்க்கமாகத் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளதென்னாம். நீதிமன்றங்கள் இச் சொல் ‘தமிழர்’களையே குறிக்கின்றது என்பதில் ஜயந்திரிபற்ற நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. செட்டி எதிர் செட்டி (21) என்ற வழக்கில் நீதியரசர் பொன்றர் ‘மலபார்’ எனும் மதம் ‘தமிழர்’ எனும் பதத்துக்கு ஒத்தசொல்லாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை ஏற்றுக்கொண்டார். பிரதம நீதியரசர் பொன்றர், தில்லைநாதன் எதிர் இராமச்வாமி செட்டியார் (22) வழக்கில் தேசவழமைச் சட்டத்தை “யாழ்ப்பாண மாகாணத்தை வதிவிடமாகக் கொண்டது மலபார்களின் முற்கால வழமைகளின்” தொகுப்பாகுமென விபரிக்கின்றார். தொழில் சன் எனும் நூலாசிரியரும் இதனே ‘தேசவழமை அல்லது தமிழ் பட்டினச் சட்டம்’ என்றே குறிப்பிடுகின்றார். (23)

இவ்விடத்தில் நீதிமன்றத்தின் முன் வெழுந்த இன்னேர் சர்க்காரையும் கண்ணுறுதல் சிறந்தது. தேசவழமைச் சட்டமானது இந்தியாவின் மேற்கு புறத்தி

ஊள்ள மலபார் பிரதேசமான திருவாங்கூரில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்களுக்கு மாத்திரம் உற்புடையதாகுமா அல்லது நீண்டகாலமாக இருந்து வந்த (யாழ்ப்பாண) தமிழர்கள் அணைவருக்கும் ஏற்புடையதாகுமா என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. செட்டி எதிர் செட்டி வழக்கில், வன்னியர் சமூகத்தைச் சார்ந்த தமிழர் மூன்று சந்ததியாக யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது நிரந்தர இருப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தனர். அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்தினால்லா மற்றொரு இந்துக் குடும்பங்கள் பின்பற்றிய முக்கிய வழக்கைகளைக் கடைப்பிடித்தும் வந்தனர். இவர்கள் தேச வழக்கையின் பாற்பட்டவர்கள் என நீதிமன்றம் தீர்த்தது. தர்மலிங்கம் செட்டி எதிர் அருணாசலம் செட்டியார் (24) என்ற வழக்கில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள இராமநாதபுர மாவட்டத்தின் குடிதளான தமிழ்ப் பெற்கேள்வரையுடைய ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்திருந்தார். அவரது பெற்கேள்வும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே நிரந்தரமாக வாழ்ந்து வந்தனர். மகன் தேசவழக்கையாலும் ஆளப்படுவார் என நீதிமன்றம் கூறியது.

இலங்கைப் பிரசையல்லாத தமிழர் ஒருவர் தேசவழக்கைச் சட்டத்தின் பயனைப் பெறத் தகுதியுடையவரா என்பதும் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். தேசவழக்கையால் ஆளப்படுவோருக்கான தேவைப்பாடுகளைக் கூறும் சொற்றிருட்டில், அதாவது ‘யாழ்ப்பாண மாகாணத்தை வதிவிட மாதக் கொண்டுள்ள மலபார்’ என்ற வாக்கியத் தொடரில் பிரசாவரிமை பற்றி எவ்வித கருத்தும் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, இலங்கைப் பிரசாவரிமை அந்தஸ்தைப் பெறுத ஒரு தமிழர் வடமாகாணத்தில் நீண்ட காலமாக வதி விடத்தைக் கொண்டிருப்பின் அவர் இச் சட்டத்தின் துணையை நாடலாமா? தர்மலிங்கம் செட்டி எதிர் அருணாசலம் செட்டியார் வழக்கில், ஏற்கனவே கண்ணுற்றது போல தென்னிந்திய இராமநாதபுர மாவட்டக் குடிதளான பெற்கேள்வரையுடைய வழக்கான் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து பெற்கேள்வுடன் யாழ்ப்பாணத்திலேயேநிரந்தரமாகவாழ்ந்து வந்தார். அவர்கள் நிரந்தர வதிவிடத்தை

யாழ்ப்பாணத்தில் கொண்டிருந்தனர். என்பதற்கு அவர்கள் தேசவழக்கையால் ஆளப்பட்டனர் என நீதிமன்றம் தீர்த்தது எனின், வழக்காளி இலங்கைப் பிரசையாகவாரான்று வினா அராய்ப்படவில்லை; ஆராயப்பட நியாயமுமிகுக்கவில்லை. ஏனெனில் அவ்வமயம் இலங்கைப் பிரசாவரிமைச் சட்டம் உருவாகியிருக்க வில்லை.

நாகர்டணம் எதிர் கூப்பையா (25) என்ற வழக்கில் 14 வயதாக விருக்கையில் வடமாகாணம் வந்து, நிரந்தரமாக வாழ்ந்து 20 வருடம் தொழில்புரிந்து, யாழ்ப்பாணவாசியை மணமுடித்து இருந்த இந்தியத் தமிழர் தேசவழக்கைக்கு ஆட்பட்டவராவர் என உயர்ந்திமன்றம் கூறியது. மாவட்டநீதிமன்றத்தில், எதிராளி ஒரு இலங்கைப் பிரசையாகவார் என்பது எண்பிக்கப்படவில்லை என்பதாலும் அவர் தன்னை ‘இந்தியத் தமிழர்’ எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார் என்பதாலும் அவர் தேசவழக்கையால் ஆளப்படமாட்டார் என மாவட்ட நீதிபதி தீர்த்தார். இதனை உயர்ந்திமன்றம் ஏற்கவில்லை. அவர் ‘இந்தியத் தமிழர்’ எனக் குறிப்பிட்ட நிகழ்வு அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிரந்தர வதிவிடத்தைக் கொண்டிருந்தமைபற்றிய எண்பிக்கப்பட்ட நிகழ்வை மாற்றுவதாகாது எனப் பிரதம நீதியரசர் எச்.என்.ஐ. பர்ணாந்து அவர்கள் கூறினார். இவ்வழக்கில் தேசவழக்கையின் ஏற்புடையைக்கு உரிமை கோருபவர் இலங்கைப் பிரசையாகவிளங்கவில்லை என்ற வினா நேரடியாக எழுப்பப்பட்டது. பிரசாவரிமைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது இலங்கைப் பிரசாவரிமை அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்குத் தேவையான தகைமைகளை ஒருவன் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற நிகழ்வானது அவன் அவவமயம் வடமாகாணத்தை நிரந்தர வதிவிடமாகக் கொண்டிருந்தான என்ற வினாவுடன் தொடர்புபட்டதல்ல வெனப் பிரதம நீதியரசர் கருத்துத் தெரிவித்தார். எனின் பிரதம நீதியரசர் பர்ணாந்து அவர்கள், 1948 ஆம் ஆண்டின்பின் இலங்கை வற்து இலங்கைப் பிரசையாதாத ஒருவர் தான் இலங்கையின் திரந்தர வதிவிடத்தை உடையேன் எனக் கோரகின்ற சிக்கலான சந்தர்ப்பம் பற்றித் தான் கரிசனை கொள்ளவில்லை

யெனத் தெரிவித்து, அவ்விடயத்தைத் தீர்க்காது தவிர்ந்தார்.

இலங்கை தீவின் பிரசாவுரிமை அந்தஸ் தைப் பெற்ற தமிழர் பலர் இலங்கையில் நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது கண்கூடு. அரசியல் காரணங்களால் பலர் இலங்கைப் பிரசை எனும் அந்தஸ்தை இழந்திருந்தனர் என்பதும் நாடறிந்ததே. இதன் காரணமாக பிரசைகளல்லாத தமிழர் வடமாகாணத்தைத் தமது நிரந்தர வதிவிடமாக மாற்றிக்கொண்டிருப்பின் அல்லது ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பின் அவர்கள் தேசவழுமைச் சட்டத்தின் வரம்புள் வருவதை நாகர்ண்ணம் எதிர்க்கப்போயா வழக்கின் ஆதாரத்துடன், அவதானிக்கலாம். ஆனால் இலங்கைப் பிரசையல்லாத வேற்றுத் நாட்டுத் தமிழர் இனி வடமாகாணத்தில் குடியேறி வதிவிடத்தை அமைப்பின் அவரும் தேசவழுமையால் ஆளப்படுவர் என்பது பெறப்படுமா? இலங்கை நாட்டின் பிரசை என்னும் அந்தஸ்தைப் பெற்றிராத ஒருவர் இங்கு நிரந்தர வதிவிடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் எனக்காட்டப்படலாமா? எத்தருணத்திலும் நாடுகடத்தப்படக்கூடிய அல்லது நாட்டைவிட்டு ஏருமாறு கட்டளையிடப்படக்கூடிய நிலையிலுள்ள ஒருவர் வதிவிடத்தில் நிரந்தரதன்மையை நிருபிக்கக் கூடியவராக இருப்பாரா? அவர் நாடுகடத்தப்படாமல் நீண்டகாலமாக இங்கு வதிந்து வந்திருக்கலாம் அதனை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு அவர் இலங்கையில் நிரந்தர வதிவிடத்தைக்கைக்க கொண்டுள்ளார் எனக்கொள்ளலாமா? இவ் விடயத்தில் எனவே தீர்க்கப்பட்ட நீதிமன்ற முடிவுகள் வழிகாட்டுவனவாகவில்லை. நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு எவ்வாறு அமையுமெனக் கூறவியலாது இருப்பினும், ஒவ்வொரு வழக்கின் நிகழ்வுகளைச் சீர்துக்கியே ஒருவர் நிரந்தரவதிவிடத் தன்மையை பூர்த்திசெய்கிறாரா என்பதை முடிவு செய்யும் எனக்கூறலாம்.

அடுத்ததாக [அவதானிக்கப்படவேண்டிய முக்கிய அமசம் வதிவிடத்தைக்கைமை பற்றியதாகும். அதாவது தேசவழுமையால் ஒருவர் கவரப்படுவதற்குத் தமிழராக விளங்கும் அவர் வடமாகா

ணத்தை வதிவிடமாகவும் கொண்டவராக இருத்தல் அவசியமாகும். வடமாகாணவதி விடத்தைக்கைமையைத் திருப்தி செய்யத்தவறும் தமிழர் ஒருவர் தேசவழுமையின் பயன்பாட்டை பெற்றுமிடயாது. இவ் வதிவிடத்தேவைப்பாடு தொடர்பாகக் கவனிக்கையில் நீதிமன்றங்கள் 'வாழிடம்' (domicile) பற்றிய கொள்கை கொள்கையிலும் ஒப்பிட்டு நோக்கியுள்ளன.

வேலுப்பிள்ளை எதிர்சிவகாமியப்பிள்ளை(26) என்ற வழக்கில் 'வதிவிடம்' எனும் பதம் எதனைக் குறிக்கும் என்ற அமசம் ஆராயப்பட்டது. மேன்முறையீட்டாளர் சார்பில் வாதிட்டவர் 'வதிபவர்' (inhabitant) எனும் சொல் ஒரிடத்தில் வசிப்பவர் அல்லது இருப்பவரைக் குறிக்கும் என்ற அகராதி களில் காணப்படும் சாதாரண கருத்தை முன்வைத்தார். எனின் இத்தகைய பொருள் கோடல் நீதிமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெறத்தவறியது. பிடிட்டன் நீதியரசர் இச் சொல்லுக்குப்பரந்த கருத்துவழங்கப்படவேண்டுமென்ற தெரிவித்தார். அவர் இச் சொல்லானது நிரந்தரமாக வதிபவர் அதாவது யாழிப்பான மாகாணத்தில் தனது நிரந்தர இருப்பிடத்தைக்கொண்டுள்ள ஒருவர் எனும் கருத்தில் வியாக்கியானம் செய்யப்பட வேண்டுமென்றார். (27) 'வாழிடம்' பற்றிய வினாவும் எழுப்பப்பட்டுள்ளதெனக்கூறிய மிடிட்டன் நீதியரசர் அவுமெசம் ஒரளவுக்கு வதிவிடம் எனும் சொல்லின் கருத்துப்பற்றி ஊகங்களைக் கொள்வதில் தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது எனக்கொண்டார். வாழிடம் பற்றிய சட்டநிலையை ஆராய்கையில் அது தேசவழுமைச் சட்டம் தொடர்பிலான 'வதிவிடம்' பற்றிய அமசத்துக்கு மிகவும் சமமானதாகவுள்ளதாகக் கூறினார். ஆங்கில வழக்கொண்றை (28) ஆதாரங்காட்டி, வாழிடச் சட்டநிலைமையைத் தெரிவிக்கையில் ('வாழிடத்தில்') மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. என்பது திரும்பி வரும் எண்ணமில்லாது (Sine animo revertendi) [29] நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் எனவும் அத்துடன் ஆரம்பவாழிடம் (original domicile) சார்பாகவே ஊகம் செயற்பட வேண்டும் எனவும் பழைய வாழிடத்தைக் கைவிடுதல் அல்லது

துறத்தல் தொடர்பான தெளிவான என்னக் கருத்து காட்டப்படாது புதிய வாழிடம் கைக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது எனக் கொள்ளலாகாது எனவும் அவர் கூறினார். (30) ஓட்டரென்றான் நீதியரசரும் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் அந்தமாகானத் தில் வாழிடத்தைக் கொண்டுள்ள தன்மையிலான நிரந்தர வாசத்தலத்தைப் பெற்றுள்ள ஒர்கள் என்ற கருத்திலேயே ‘வதி பவர்’ என்ற சொல் பொருள் கோடல் செய்யப்பட வேண்டுமெனத் தான் கருதுவதாகத் தெரிவித்தார். (31)

இதிலிருந்து தெண்படுவது என்ன வெனில் வாழிடம் தொடர்பான ஊகம் வதிவிடம் தொடர்பான ஊகத்துடன் ஒத்த தாகக் கருதப்படலாம். அதாவது ஆரம்ப வாழிடத்தைக் கைவிடும் தெளிவான என்னக் கருத்து காட்டப்படாது புதிய வாழிடம் ஏற்பட்டுவிட்டது எனக் கொள்ளலாகாது எனும் ஆரம்ப வாழிடம் சார்பான ஊகம், ஆரம்ப வதிவிடம் சார்பாகவும் தேச வழிமைச் சட்ட ஏற்புடைமையின் தேவைப் பாடுகள் தொடர்பில் பின்பற்றப்பட்டது. வதிவிடம் பற்றிய சட்டக்கருதொடர்பிலும் ஆரம்ப வதிவிடத்தைத் துறக்கும் தெளிவான எண்ணக்கருத்து காட்டப்படாது புதிய வதிவிடம் பெறப்பட்டுவிட்டது எனக் கொள்ளலாகாது எனும் ஊகம் செயற்படும்.

ஸ்பெங்கர் எதிர் இராஜரட்னம் (32) வழக்கில் பதிற் பிரதம நீதியரசரான ஓட்டரென்றான் அவர்கள் ‘வாழிடம்’ என்பதன் சட்டக்கருவை, தேசவழிமை தொடர்பில், பின்பற்றுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமெனக் (33) கூறிய போதிலும் வேலுப்பின்னை எதிர் சிவகாமிப்பின்னை வழக்கில் தான் தெரிவித்திருந்த கருத்தைப் பின்பற்றுவதாகத் தெரிவித்தார். (34) எனின், இவ்வழக்கில் வாழிடம், ‘வதிவிடம்’ பற்றிய கொள்கைகள் தொடர்பில் நீதியரசர் எனில் வேறுபட்ட போக்கைக் கடைப்பிடித்தார். அவர் ‘வாழிடம்’ தொடர்பான ஊகத்தை ‘வதிவிடம்’ தொடர்பிலும் கடைப்பிடிக்க மறுத்தார். ‘வாழிடம் தொடர்பான வினாக்களில் வாழிடத்தில் மாற்றம் ஒன்று எண்பிக்கப்படும்வரை ஆரம்ப வாழிடமானது தொடர்த்து நிலைக்குமென்ற ஊகம் நிலவுகின்

நது. ஆனால், உள்ளர் வழக்காறு ஒன்றின் ஏற்புடைமை தொடர்பில் வதிவிடம் பற்றிய வினா எழுதையில் ஆரம்ப வதிவிடம்சாரபாக ஊகம் நிலவாது: மாருக குறித்த நேரத்தில் வசிக்கின்ற இடம் சார்பாகவே ஊகம் செயற்படும், உள்ளர் வழக்காறு நிலவுகின்ற இடத்துக்கு வெளியே வாசத் தலத்தை மாற்றுதல் உள்ளர் வழக்காறு விருந்து விட்டுவிலகிக் கொட்டும் ஊகத்தை உண்டு பண்டுகிறது.’ என அவர் கருத்து வெளியிட்டார். (35) இவர் வாழிடம் பற்றிய ஊகத்தை வதிவிடம் தொடர்பாக கடைப்பிடிக்கவில்லை. எதிராக, வாழிடம் பற்றிய ஊகத்துக்கு முரணை கருத்தையே வதிவிடம் தொடர்பாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றார்.

எனின் இவரது இந்த வியாக்கியானத்தை உயர்நீதிமன்றம் அண்மையில் அதன் முன் வந்த வழக்கொண்டில் அங்கீகரிக்கவில்லை. சிவஞானவிங்கம் எதிர் சுந்தரவிங்கம் (36) வழக்கில் பிரதம நீதியரசர் சர்வானந்தா அவர்கள் எனில் நீதியரசனின் மேம்போந்த கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார். பிரதம நீதியரசர் இவ்விடயத்தில் ஓட்டரென்றான் பதிற் பிரதம நீதியரசரும் மிடிட்டன் நீதியரசரும் தெரிவித்த அபிப்பிராயத்தை, அதாவது வாழிடத் தன்மை யொத்த தீந்தரவாசத்தலத்துடன் வதிவிடம் தொடர்புபட்டது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டார். அவரது கருத்துப்படி ‘தனித்த சட்டமுறைமையைக் கொண்ட ஆள் புலத்துடன் தொடர்புபடுவதையே ‘வாழிடம்’ என்பது குறிக்கின்றது. அதனால் இங்கு இலங்கை வாழிடம் என்ற ஒரு வாழிடமே நிலவலாம்; யாழிப்பான வாழிடம் அல்லது கண்டிவாழிடம் என்பது இருக்கமுடியாது. இவ்விடயத்தில் வாழிடம் என்பது வதிவிடத்தை விருந்து வேறுண்டு. ஆனால், நிரந்தர இருப்பிடம் (Permanent Home) எனும் கொள்கை இருக்கொட்டபாடுகளுக்கும் அடிப்படையான தாகும்; ஓர் ஆளின் வாழிடத்தை அறிந்து கொள்வதற்கான விதிகள், தமிழர் ஒருவர் வடமாகாணத்தில் நிரந்தர இருப்பிடத்தை உடையவரா என்பதையும் அதன் காரணமாக அவர் அம்மாகாண வதிவிடத்தைக்

கொண்டவரா என்பதையும் அறிந்து கொள் வதற்கு பிரயோகிக்கப்படலாம்' (37) எனக் கூறினார்.

மேலும் ஆரம்ப வாழிடம் தொடர்வது சார்பாகத் தீவிர ஊகம் இருப்பதாக ஏற்றுக் கொண்ட பிரதம நீதியரசர், அதனை உத்தித் தன்மூலத்தற்கு மிகுந்த பலமான சான்று வேண்டுமெனக் கருத்துத் தெரிவித்தார். இவரது அபிப்பிராயப்படி ‘‘வாழிடத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது ஆரம்ப வாழிடத்திலிருந்து (domicile of origin) தேர்வ வாழிடத்துக்கு (domicile of choice) மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதை என்பிக்கும் பொறுப்பானது மிகவும் கடினமானதாகும்.’’ (38) எனவே, வடமாகாண வம்சாவழித் தமிழர் ‘ஆரம்ப வதி விடத்தை’ வடமாகாணத்தில் கொண்டிருப்பாராயின் அவர் தற்காலிகமாக வேறுஇடத்தில் இருந்து வரினும் அவரது கார்பில் ‘ஆரம்ப வதிவிடம்’ தொடர்பான ஊகம் செயற்படும். இதனால் வடமாகாண வதி விடத்தைக் கொண்டுள்ளவராகக் கொள்ளப்பட்டு தேசவழிமையால் ஆளப்படுவார்.

அடுத்து, எத்தகைய நிகழ்வுகள் திறுவப்படின் யாழிப்பாண வதிவிடத் தகைமை திருப்பிப்படுத்தப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும். யாழிப்பாண வதிவிடத்தை உருவாக்கும் நிகழ்வுகள் யாவை என்பதை கூறுவது இயலுமான தல்ல. தீர்க்கப்பட்ட வழிக்குகளின் நிகழ்வுகள் சற்றுத் துணையிலவைக் கூறுக்கலாம். எனின், இவ்விடயத்தில் பதிற்பிரதம நீதியரசர் ஒட்டரென்றன் அவர்களின் பின்வரும் கருத்து மிகும் பொருத்தமானதாகும். நிரந்தர வதிவிடத்தை என்பிப்பதற்குப் போதுமான நிகழ்வுகள் யாவை என்பதைக் காட்டுகின்ற பொதுவான விதிகளைக் கூறுதல் இயலுமானதல்ல; விரும்பத்தக்கது மல்ல. இது ஒவ்வொரு வழக்கின் நிகழ்வுகளை ஆராய்ந்து தீர்மானிக்கப்படவேண்டியதாகும்.’’ (39)

இவற்றுக்குப் புறம்பாக, தேசவழிமையின் ஏற்புடைமை தொடர்பில் இன்னேர்

அம்சமும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். அதாவது திருமணங்கு செய்யும் எனக்கள் தொடர்பில் தேசவழிமை எவ்வாறு ஏற்புடைத்தாகின்றது என்பது முக்கியமானதாகும். எனவில் இது முற்போந்த விதிகளுக்கு விலக்காக அமைகிறது. ஏற்கனவே தேசவழிமையால் கவரப்படாத பெண்ணாருத்தி தேசவழிமைச் சட்டத்தால் ஆளப்படும் ஆண் ஒருவரைத் திருமணங்கு செய்யின் மணம் நிலைத்திருக்கும் வரை அப்பெண் தேசவழிமையால் ஆளப்படுவர் (40) என்யாழிப்பான திருமண உரிமைகள் வழியிருமைகள் கட்டளைச் சட்டம் தெரிவிக்கிறது. எனவே தேசவழிமையால் ஆளப்படுவதற்கு மேற் போந்த தோவப்பாடுகளைப் பூர்த்தி செய்யாத பெண்ணாருத்தி தேசவழிமையால் ஆளப்படும் ஆண் ஒருவனை மனப்படன் மூலம் தேசவழிமைச் சட்டத்தின் பாதுகாப்பிற்கு அருகதையுடையவராகின்றார். அதேபோல தேசவழிமையால் ஆளப்படாத ஆணைத் தேசவழிமையால் ஆளப்படும் பெண் திருமணங்கு செய்யின் அது நிலைத்திருக்கும் காலம்வரை தேசவழிமைச் சட்டத்தின் ஆட்சியிலிருந்து விடப்படுவாள். எனவே அவர் தேசவழிமைச் சட்டத்தின் ஏற்புடைமையை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான அம்சங்களைப் பூர்த்தி செய்யினும் திருமண நிலைத்திருக்கும் வரை தேசவழிமையால் ஆளப்படமாட்டார்.

மேலும் தேசவழிமைச் சட்டத்தின் பொருளடக்கத்தை பரிசீலிப்பின் அது ஆள்சார் உறவுகள் உரிமைகள் தொடர்புபட்டதான் ஏற்பாடுகளையும் ஆதனங்களின் சில அம்சங்கள் தொடர்புபட்டதான் ஏற்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கின்றது. இதன் ஆள்சார் சட்டத்தன்மை காரணமாக, தேசவழிமையால் ஆளப்படும் ஒருவர் நாட்டின் எவ்விடத்தின் — வடமாகாணத்துக்கு வெளியே — ஆதனங்களைத் கொண்டிருப்பினும் அவை தொடர்பாகவும் தேசவழிமைச் சட்டமே ஏற்புடைத்தாகும். (41) சிவஞானவிங்கம் எதிர் சுந்தரவிங்கம் வழக்கில் பிரதம நீதியரசர் சர்வானந்தா அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.’’ எனது அபிப்பிராயத்தில் தேசவழிமையானது

வடமாகாணத்தை வதிவிடமாகக் கொண்டத் தமிழரின் ஆள்சார் சட்டமாகும். அவர்கள் எங்கு இருப்பினும் அவர்களுக்கும், அவர்களது அசையும் அசையா ஆதனம் இலங்கையில் எங்கு இருப்பினும் அவற்றுக்கும் தேசவழமை ஏற்படுத்ததாகும்". (42) அதே வேலை, வடமாகாணத்தில் இருக்கின்ற ஆதனம் அதாவது காணி முழுவதும் ஆதனச் சட்ட அம்சங்கள் சில தொடர்பில் உதாரணமாக தேசவழமை சேவகம் தொடர்பில், தேசவழமையால் கவரப்படும். (43) அதாவது அங்காதனம் தேசவழமையால் ஆளப்படாத ஒருவருக்கு — அவர் தமிழர்ல்லாத வராகக் கூட விளங்கலாம் — சொந்தமானதாக இருக்கலாம். அவ்வாதனம் வடமாகாண ஆள்புலத்துள் இருக்கின்றதென்ற காரணத்தால் ஆதனச் சட்ட அம்சங்கள் சில தொடர்பில் தேசவழமைச் சட்டத்தின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்படுவதையும் அவதானித்தல் வேண்டும்.

மேற்போந்த ஆய்விலிருந்து இலங்கைத் தீவின் வடமாகாணத்தை வதிவிடமாகக் கொண்டுள்ள தமிழர் தேசவழமைச் சட்டத்தால் ஆளப்படுவர் என்பதும் தேசவழமை ஒருவருக்கு ஏற்படுத்ததாகின்ற நிலை தேசவழமையின் ஏற்படுத்தமையை உருவாக்கும் நிகழ்வுகளை நிறுவுதல் வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகின்றது. அத்துடன் தேசவழமையினால் ஆளப்படுவதற்கு வேண்டிய தேவைப்பாடுகளை அதாவது வடமாகாண வதிவிடத்தைக் காண்டதமிழர் எனும் அம்சங்களை திருப்தி செய்யாத பெண் ஒருவள், தேச வழமையால் ஆளப்படும் ஆண் ஒருவளை மனமுடிப்பின் தேசவழமையின்பாற்படுவாள் என்பதும் தெரிகின்றது. வடமாகாணத்துள் அமைந்துள்ள ஆதனங்கள் அவையாகுக்குச் சொந்தமாகவிருப்பினும் குறித்தசில ஆதனச் சட்ட அம்சம் தொடர்பாக தேசவழமையால் ஆளப்படும் என்பதும் அறியக்கிடக்கிறது.

விளக்கக் குறிப்பு

1. சல்தான் எதிர் பீரிஸ் (1933) 35 பு.ச.அ. 65; எனின் இன்றைய இலங்கையின் பொதுச்சட்டம் உரோம டச்சுச் சட்டம் எனக் கூறுவது மயக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகுமென பேராசிரியர் நடராஜா தெரிவிக்கின்றார். The Legal System of Ceylon in its Historical Setting, p. 190.
2. ஸபென்சர் எதிர் ராஜரப்ணம் (1913) 16 பு.ச.அ. 321, ப. 327ல் பதில் பிரதம நீதியரசர் ஓட்டரேன்றை கூறியது.
3. சல்தான் எதிர் பீரிஸ் (1933) 35 பு.ச.அ. 65.
4. (1943) 44 பு.ச.அ. 1.
5. (1953) 54 பு.ச.அ. 137.
6. (1953) 54 பு.ச.அ. 137, பக. 139.
7. (1988) 1 பு.ச.அ. 86
8. (1943) 44 பு.ச.அ. 1.
9. (1910) 13 பு.ச.அ. 74.
10. (1913) 16 பு.ச.அ. 321.
11. (1913) 16 பு.ச.அ. 321 பக. 332.
12. (1988) 1 பு.ச.அ. 86.
13. யாழ்ப்பாண திருமண உரிமைகள் வழியிருமைகள் கட்டளைச் சட்டத்தின் 3 (2)ஆம் பிரிவைப் பார்க்க.

14. (1988) 1 பூர்வீ.ச.அ. 86 பக். 94-95.
15. T. நடராஜா, The Legal System of Ceylon in its Historical Setting, p. 187.
16. T. நடராஜா, The Legal System of Ceylon in its Historical Setting, p. 186.
17. T. நடராஜா, மேற்குறித்த நூல், பக். 29.
18. மார்சல் எதிர் சவரி, 1 S.C.C. 9.
19. சிவஞானலிங்கம் எதிர் சுந்தரலிங்கம் [1988] 1 பூர்வீ.ச.அ. 86, பக். 89.
20. Rasayro v. Casie Chitty (1922) Ram. Judg. 1820 - 33 at p. 59;
Wellapulla v. Sitambalam (1875) Ram. Rep. 1872 - 6 at p. 114.
21. (1936) 37 பு.ச.அ. 253.
22. (1901) 4 பு.ச.அ. 328 பக். 333.
23. Thompson, Institute of the Laws of Ceylon (1866)
24. (1943) 45 பு.ச.அ. 414.
25. (1971) 74 பு.ச.அ. 54.
26. (1910) 13 பு.ச.அ. 74,
27. (1910) 13 பு.ச.அ. 74 பக். 76.
28. The Landerdale Peerage Case 10 A.C. 692.
29. Without the intention of returning.
30. (1910) 13 பு.ச.அ. 74 பக். 77.
31. (1910) 13 பு.ச.அ. 74 பக். 78.
32. (1913) 16 பு.ச.அ. 321.
33. ஒன்றை இங்கு ஒருவர் இலங்கை வாழிடத்தை மட்டுமே கைக்கொள்ளலாமென்று பது நன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது எனக் கூறினார், ஆதாரமாக விஜயசிங்க எதிர் விஜயசிங்க (1891) 9 S.C.C. 199 வைக் காட்டினார். மேலும் சோமசுந்தரம்பிள்ளை எதிர் சுரவணமுத்து (1943) 44 பு.ச.அ. 1 பக். 12ஐப் பார்க்க.
34. (1913) 16 பு.ச.அ. 321 பக். 327.
35. (1913) 16 பு.ச.அ. 321 பக். 332.
36. (1988) 1 பூர்வீ.ச.அ. 86.
37. (1988) 1 பூர்வீ.ச.அ. 86 பக். 92.
38. (1988) 1 பூர்வீ.ச.அ. 86 பக். 92.
39. ஸ்பென்ஸர் எதிர் இராஜரட்னம் (1913) 16 பு.ச.அ. 321 பக். 327-8.
40. யாழ்ப்பாண திருமண உரிமைகள் வழியுறிமைகள் கட்டளைச்சட்டத்தின் 3 (2) ஆம் பிரிவினைப் பார்க்க.
41. சௌட்சி எதிர் விசுவநாதன் (1919) 23 பு.ச.அ. 97; சிவஞானலிங்கம் எதிர் சுந்தர லிங்கம் [1988] 1 பூர்வீ.ச.அ. 86.
42. [1988] 1 பூர்வீ.ச.அ. 86 பக். 93.
43. சுப்பையா எதிர் தம்பையா (1904) 7 பு.ச.அ. 151.

‘ஒத்த நிகழ்வுகள்’ சான் று

ஒரு பார்வை

★ கெ. சதானந்தன் ★

[இறுதியாண்டு]

சட்டத்தில் ஒருவர் ஒரு குற்றத் தெயோ அல்லது தவறையோ இழைத் திருப்பின், குற்றமூனின் அது சந்தேகத்துக்கூடமின்றிய நிலையிலும் (BEYOND REASONABLE DOUBT) தவறுயின் நிகழ்வு சளின் சமநிலையிலும் (BALANCE OF PROBABILITY) நிருபிக்கப்பட வேண்டும், சான்றியல் சட்டத்தின் பிரிவுகள் இந் நோக்கத்திற்கு துணைபுரிகின்றன.

பிரிவுகள் 14, 15 ஆகியன ஒத்த நிகழ்வுகள் சான்றினை நெறிப்படுத்துகின்றன. பிரிவு 14 பின்வருமாறு உரைக்கின்றது. ஒருவரின் மனதிலை அதாவது கருத்து, அறிவு, நல்லெல்லான்னம், கவனமின்மை, (Negligence) அசட்டுத்துணவிவு (rashness), ஒரு வர் தொடர்பாக தீய எண்ணம், அல்லது நல்ல எண்ணம் அல்லது உடல் அல்லது உடல் தொடர்பான உணர்ச்சிகள் (Fact in Issue) ஆகவோ அல்லது இயைபான நிகழ் (relevant fact) வாகவோ இருந்தால், இவற்றை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் தொடர்புடையனவாகும் (relevant).

உதாரணமாக A என்பவர் களவாடப்பட்ட பொருள்கள் என அறிந்திருந்தும் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டார் என்ற குற்றச்சாட்டில் குறிப்பிட்ட களவாடப்பட்ட பொருளை அவர் வைத்திருந்தார் என்று நிருபிக்கப்பட்டதென்றால், அவரே வேலோயில் அவரிடம் ஏனைய களவாடப்பட்ட பொருட்கள் காணப்பட்டன என்ற நிகழ்வு அவர் சகல பொருட்களும் களவாடப்பட்டவைதான் என்பதை அறிந்தே இருந்தார் என்பதையே வெளிப்படுத்து

கின்றமையால் இந்நிகழ்வு அவருக்கு குற்றஅறிவு இருந்துள்ளது என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இதனடிப்படையில் இந்நிகழ்வு. (question in Issue) உடன் தொடர்புடையது.

பிரிவு 15 இன்படி ஒரு செயலானது தற்செயலாக அல்லது கருத்துடன் செய்யப்பட்டதென்றே அல்லது குறித்த அறிவுடன் அல்லது கருத்துடன் செய்யப்பட்டதா? என்ற வினா எழுகையில் அத்தகைய செயலைக் கொண்டுள்ள பல செயற்பாடுகள் (Similar Occurrences) இவர் தொடர்பாக நடைபெற்று இருந்தன என்ற நிகழ்வுகள் வினாவுடன் தொடர்புடையனவாகின்றன.

உதாரணமாக காப்புறுதி செய்த பண்ததை எடுக்கும் நோக்கத்துடன் ஒருவர் தனது வீட்டை எரித்துள்ளார் எனக்குற்றம் சாட்டப்பட்டால், முன்னர் இவர் தங்கியிருந்த வீடு ஒவ்வொன்றும் தீயில் எரிந்து போனதும் அதற்காக இவர் சாப்புறுதிப் பண்ததைப் பெற்றதும் தீவிபத்துதற்செயலாய் ஏற்படவில்லையென எடுத்துக்காட்டுகின்றமையால் அத்தகைய நிகழ்வுகள் சம்பந்தப்பட்டவரின் எண்ணத்தை அல்லது அறிவை வெளிப்படுத்துவதில் தொடர்புடையனவாகும்.

இவ்விரு பிரிவுகளுக்கும் இடையில் காணப்படும் பொதுவான அம்சங்கள் பின்வருவனவாகும்..

1. ‘ஒத்த நிகழ்வுகளால்’ குற்றம் சாட்டப்பட்டவைகளின் எண்ணம் அல்லது அறிவு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

2. குறித்த நிகழ்வும், குற்றம் சாட்டப் பட்டவர் அந்திகழ்வில் பங்கெடுத்தமையும் நிருபிக்கப்பட்ட பின்னரே இப் பிரிவுகளின் கீழ் ‘இத்த நிகழ்வுகள்’ சான்று அனுமதிக்கப்படும்.

இவ்விருபிரிவுகளின் கீழ் ஒத்த நிகழ்வு சான்று அனுமதிக்கப்படும்போது கவனிக்கப்பட வேண்டியது யாதெனில் முன்னர் இவர் குற்றச்செயல்களைப் புரிந்துள்ளார். எனவே அதே போன்ற இக்குற்றத்தையும் இவரே செய்ய வாய்ப்புண்டு என வெளிப்படுத்துவதற்கு இப்பிரிவுகள் பயன்படுத்தப்பட முடியாது என்பதுவேயாகும்.

* பிரிவு 14 இன்து பயன்பாட்டை சென்விரத்தின (27 NLR 100) வழக்கு தெளிவாக விளக்குகின்றது. இவ்வழக்கில் குற்றமுறையான நம்பிக்கை மோசடியின் கீழ் நொத்தாரிசு ஒருவர் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். W என்பவரிடம் E என்பவருக்காக யென்து காணியை ஈடுவைத்து சந்தேகநபர் ரூபா 5000/- பெற்றார். சில வாரங்களுக்குள் சந்தேகநபர் W தனது பணத்தைக் கெட்டபதாகவும் Mr. P. என்பவர் ரூபா 6250/- ஜ அக் காளிக்காக கடனுகத்தர தயாராகவுள்ளார் என்பதையும் Eக்கு அறிவித்தார். அதற்கிணங்க ஒப்பந்தம் E யினால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதில் ரூ. 700/- மட்டுமே Eக்கு கொடுக்கப்பட்டது. மீதியில் ரூ. 5000/- வை W க்கு கொடுத்து முன்னைய ஈட்டைத் தள்ளுபடி செய்யும் கருத்துடன் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வைத்திருந்தார். ஆனால் அவர் தள்ளுபடி செய்யவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தான் ரூ. 700/- ஜ Mr. P.க்கு E யின் வேண்டுகோளின்படி கொடுத்தார் என்றும் E யின் அனுமதியுடனேயே W இன்து ஒப்பந்தத்தை தள்ளுபடி செய்ய பணம் போதாமையால் மீதிப்பணத்தை தான் வைத்திருந்ததாகவும் விளக்கம் கூறி னார். E இக்குற்றை மறுத்தார். இதே போன்ற பிறிதொரு நிகழ்வில் சந்தேக நபர் பிறி தொரு பெண்கட்சிக்காரரின் பணத்தை நம்பிக்கை மோசடி செய்தார். இந்திகழ்வு ‘இத்த நிகழ்வு’ச் சான்றுக பிரிவு 14 கீழ் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. இதன்மூலம் சந்

தேக நபரின் நேரமையற்ற கருத்து நிருபிக்கப்படுவதற்கு சான்று அனுமதிக்கப்பட முடிந்தது.

மேற்கூறப்பட்ட வழக்கின் முக்கிய அம்சம் குற்றச்சாட்டில் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பிட விடயம் தொடர்பான குற்றக் கருத்தை எடுத்துக் காட்டவே ஒத்த நிகழ்வு அனுமதிக்கப்படுகின்றது. பிரிவு 14 கீழ் பொதுவான பழக்கமான (Habit) இயல் பொன்றையே சுட்டிக்காட்டக்கூடிய ஒத்த நிகழ்வு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

தென்னக்கோன் V.டி ஃகி ஃபி பண்டா 3 CWR 364 என்ற வழக்கில் கிராம வழக்கொன்றில் விதானை வஞ்சம் பெற்றதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். வெறு சில நபர்கள் தாழும் இதே போன்ற வஞ்சம் கொடுத்தாக சாட்சியம் கூறினார். ஆனால் இத்தகைய ஒத்த நிகழ்வுகள் வெறு மனே அவரது பழக்கமான இயல்பைக் காட்டுவதே தவிர குறிக்கப்பட்ட விடயத் தில் (கிராம வழக்கில்) வஞ்சம் பெற விதானைக்கு இருந்த குற்றக் கருத்தினை வெளிப்படுத்தவில்லை எனக் கருதப்பட்டது.

பிரிவு 14யும் 15யும் ஒப்பிடும் போது முன்னது ஒத்த நிகழ்வுச் சான்றுக்கான அடித்தளத்தை பொதுவாக அமைக்கிறது. ஆனால் பின்னைய பிரிவு 14 இனை நடைமுறைப்படுத்தும் ஏற்பாடாகக் காணப்படுகின்றது.

வரிசை தொடர்பான (Series) ‘இத்த நிகழ்வுகள்’ குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின்து அப்பாவிப் போர்வையை கீழித்தெறிந்து அவரது குற்றக் கருத்தையோ அல்லது அறி வையோ அல்லது அச்செயல் தற்செயல் அல்ல கருத்துடன் கூடிய செயலே என வெளிப்படுத்துகின்றன.

MAKIN V.A.G. FOR NEW SOUTH WALES (1894) AC 57 என்ற வழக்கில் குழந்தையைக் கொன்றதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டார்கள். அக்குழந்தை வளர்ப்பதற்காக அதன் தாயிடம் இருந்து பெறப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் குடியிருந்த வீட்டுத் தோட்டத்தில் குழந்தையின் சடலம் புதைக்கப்பட்ட நிலையில்

கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இதே போன்ற பல ஒத்த நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்திருந்தன. இவை பிரிவு 15 இன் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்டன.

இலங்கை வழக்காகிய வைத்தியசேகர V அரசு 57 NLR என்ற வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தான் கர்ப்பத்தை கலைத் தது தாயினது உயிரைக் காக்கும் நல்லெண் ணத்துடனே என வாதிட்டார். ஆயினும் கடந்த பத்து மாதங்களாக இதேபோன்ற நடவடிக்கையால் 150 கர்ப்பசிதைவுகளை இவர் செய்திருந்தார் என்ற சாட்சியம் பிரிவு 15 கீழ் ஏற்கப்பட்டு குற்றக் கருத்து நிறுவப்பட்டதால் நல்லெண்ணம் என்ற எதிர்காப்பு' (defence) தகர்க்கப்பட்டது.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு பாதக மாய் அமையும் என்பதால் அவரது ஒழுக்கக் கேடான நடத்தை (Bad Character) நீதிமன்றத்தில் சான்றுக அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் பிரிவு 15 கீழ் குற்ற வழக்குகளில் முன்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பெற்ற தண்டனைத் தீர்ப்பு அடைந்த நிகழ்வுகளைச் சான்றுகளாகக் கொண்டு வருவதன் மூலம் 'ஒத்த நிகழ்வுகள் சான்று' உருவாகலாம். இதனை WOOD - RENTON C. J. அவர்கள் ஜெயவர்த்தன V தயானீஸ் 18 NLR 219 என்ற வழக்கில் ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஒத்த நிகழ்வுகளில் இருந்து ஒரு ஒழுங்கான நடத்தை (Systematic Course) வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இதற்கு பின் வரும் தேவைப்பாடுகள் இருக்க வேண்டும்.

(1) பிரச்சினையிலுள்ள நிகழ்வைப் போன்று மேலதிகமாக குறைந்தது இரண்டு ஒத்த நிகழ்வுகள் வேண்டும். இதனை செனிவிரத் தின் வழக்கில் நீதிமன்றமும் வலியுறுத்தியது. ஆனால் ஒரு ஒத்த நிகழ்வு போதுமென்ற வாதம் ஜெயவர்த்தன V தயானீஸ் (18 NLR 239) ஈசபாலி V சமரவ் கடல் காப்புறுதி கம்பெனி 26 NLR 402 போன்ற வழக்குகளில் ஏற்கப்பட்டன. விடயத்தை ஒட்டி, நெகிழ்ச்சியான போக்கை கடைப் பிடிப்பதே உசந் தது என பேராசிரியர்

பீரிஸ் கருதுகின்றூர் (Law of Evidence 1st Edition P 95.)

[2] குற்றச் சாட்டிலுள்ள நிகழ்வுக்கும் ஒத்த நிகழ்வுகளுக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பு (NEXUS) இருக்க வேண்டும்.

சந்தேகநபர் பாவித்த ஆயுதங்கள், பின்பற்றிய நடவடிக்கை முறை என்பன போதிய அளவு ஒத்த நிகழ்வு காலைக்கு கு இடையே தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றன என வைத்தியசேகர (57 NLR) வழக்கில் பசநாயக்கா C. J. அவர்கள் கருதினர்.

ஆனால் டயல் V விலையதுங்கா 47 NLR 223 வழக்கில் ஒரு நிகழ்வு தள பாடங்களின் விற்பனையாக இருந்தது. மறு நிகழ்வு வீடு ஒன்றினது விற்பனையாக இருந்தது. இவ்விரு நிகழ்வுகளுக்குமிடையே தொடர்பு இல்லாமையால் ஒரு 'System' ஆக்கருத முடியாதென நீதிமன்றம் கருதியது.

பிரிவு 14 கீழ் செயல்கள் மட்டுமல்ல கூற்றுகளும் சான்றுக ஏற்கமுடியும். தனது மனைவி Bக்கு கணவன் A கொடுமை செய்தார் என்ற வினா எழும்போது, கொடுமைக்கு முன்போ அல்லது பின்போ தமது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்திய உரைகள், கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் சான்றுக பிரிவு 14 கீழ் ஏற்கமுடியும். ஆனால் பிரிவு 15 தொடர்ச்சியான நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டே குற்றக் கருத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது. இதன் கீழ் உரைகள் ஏற்கப்பட முடியாது. மேலும் பிரிவு 14 கீழ் தனி ஒரு செயல் ஒத்த நிகழ்வாக ஏற்கமுடியும். Seneviratne வழக்கில் இக்கருத்து ஏற்கப்பட்டது. ஆனால் பிரிவு 15 கீழ் குறைந்தது இரண்டு ஒத்த நிகழ்வுகள் தேவைப்படுகின்றன.

மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில் அனுகும் போது பிரிவு 14, பிரிவு 15 ஜைவிடபரந்ததாகத் தெரிகிறது. எனவே பிரிவு 14ஜை GENUS என்றும் பிரிவு 15ஜை Species என வும் பேராசிரியர் பீரிஸ் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

WITH

BEST

COMPLIMENTS

FROM

Seahawk Travels

**94/1, St. Anthony's Road,
Colombo-13.**

Tel; 422201, 31228

தேடிய தேட்டம் ஆதன ஒன்றினைப்பு முறையிலிருந்து தனிப்பட்ட ஆதன முறைக்கு மாற்றம்

(Mrs) Nagendra B. A. (Cey) L.L.B. (Cey)

Attorney-at-Law.

தேசவழிமையினால் ஆளப்படுவார்களி னது திருமணம் நிலைபேரூயிருக்கும் போது கொள்ளப்படும் ஆதனமே தேடிய தேட்டமாகும். தேச வழிமைப் பிரமாணங்களின் பகுதி 1 பந்தி 1 இல், ஆதன வகைப்படுத் தலின் கீழ் “திருமணத்தின் போதான இலாபங்கள் தேடிய தேட்டம் அல்லது கொள்ளப்பட்ட ஆதனம்” என தேடிய தேட்டத்திற்கு வரை விவக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இதே வழிக்காற்றுச் சட்டத்தின் கீழ் அமையும் ஏனைய வகையான ஆதனங்களான முதுசம், சீதனம் ஆகியனவற்றிலிருந்து தேடிய தேட்டம் வேறுபட்டு விளங்குகின்றது. இந்த வேறுபட்ட தன்மை 1843-ம் ஆண்டில் தீர்க்கப்பட்ட வள்ளியம்மா எதிர் சந்திர சேகர் முதலியார் சுப்பர்வழக்கில் விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. “தேச வழி மையான து வேறுபட்டதும் புறம்பானதுமான அக்கறையைத் தெளிவாக அங்கீகரிக்கின்றது. தந்தையிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஆதனத்தில் கணவனுக்கும்; சீதனத்திலும் வழியுரிமை ஆதனத்திலும் முனைவிக்கும்; இருவருக்கும் பரஸ்பர அக்கறை உடையதும் பொதுவாக இருப்பதும்” மேற்குறித்த இந்த ஆதனத்திலிருந்து எழும் இலாபங்கள் அல்லது அவர்களது திருமணத்தின் போது தத்தம் சொந்த முயற்சியினால் கொள்ளப்பட்ட ஆதனம் மீது மட்டுமே” என வகைப்படுத்தியும் வேறு படுத்தியும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(முத்துகிருஷ்ண - தேசவழிமை பக்கம் 260)

இந்தக் கூற்றை ஆமோதிப்பதாகவே சிலாட்சி எதிர் விஸ்வநாதன் செட்டி (23 என். எல். ஆர். பக்கம் 97 (பக்க 108 இல்) வழக்கில் பிரதம நீதியரசர் பேற்றம் அவர்களின் கூற்று அமைகின்றது. “தேச வழிமை மிகும் ஏனைய சட்டங்களிலும் அத்தகைய

ஆதன ஒன்று சேர்க்கை முறை ஆரம்பத் தில் வாழ்க்கைத் துணைவர்களின் பொதுப் படையான முயற்சியின் பயன்களுக்கே தெளிவாக அடக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்றார். இந்தக் கூற்றிலிருந்து வாழ்க்கைத் துணைவர்களின் பொதுவான முயற்சியின் பயனாக (fruits of the common exertion) அமையும் தேடிய தேட்டமானது திருமணத்தின் போதான புதிய கொள்ளப்பட்ட ஆதனத்தை மட்டுமல்லாது அவர்களது தனிப்பட்ட ஆதனங்களிருந்து பெறப்பட்ட இலாபங்களையும் உள்ளடக்குகிறது என்பது தெளிவு. தனிப்பட்ட ஆதனங்களிலிருந்து பெறப்பட்டாலும் கூட அந்த இலாபங்கள் வாழ்க்கைத் துணை வர் களின் துபொதுவான முயற்சியின் பயன் என்பதனு வேயே அவை தேடிய தேட்டமாக அமைகின்றன. இத்தகைய பொது முயற்சியின் பயன் அவர்களிருவருக்கும் சமாளித்துடைய பொதுவான ஆதனமாக அமைகின்றது. ஆதன ஒன்றினைப்பு முறையினை நாம் இங்கு காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

இந்த ஆதன ஒன்று சேர்க்கையானது திருமணத்தின் போதே ஆரம்பிக்கப்படுகிறது ஆதனமொன்று கொள்ளப்படும் பொதுஅது வாழ்க்கைத் துணை ஒருவரின் பெயரில் மட்டுமே கொள்ளப்பட்டாலும் கொள்ளப்பட்ட திகதியிலிருந்து இருவருக்கும் பொதுவானதாக அமைகிறது. இந்த ஆதன ஒன்று சேர்க்கை முறையானது, திருமணம், வாழ்க்கைத் துணைவர்களின் மரணத்தினால் அல்லது வேறு வகையில் குலைக்கப்படும்வரை நீடிக்கும். உரோமார், டச்சுச் சட்டத்தின் கீழான ஆதன ஒன்று சேர்க்கை முறையிலிருந்து (Commonio bonorum) இது வேறு பட்டதாகும். உரோம டச்சுச் சட்டத்தில் வாழ்க்கைத் துணைவர்களின் சகல சொத்

துக்களும் பொறுப்புக்களும் ஒரே சொத்தாக ஒன்றினைக்கப்படுகின்றன. தேசவழி மையின் கீழ் திருமணத்தின் போது பெறு மதியான மதிபலன் கொடுத்து கொள்ளப்பட்ட ஆதனம் மட்டுமே இந்த ஆதன ஒன்று சேர்க்கைக்குள் உட்படுத்தப்படுகின்றது. பழைய தேசவழிமையின் கீழ் நிலவிய இந்த நிலை 1911-ஆம் ஆண்டின் I ஆம் இலக்க யாழிப்பாண திருமண, வழியுரிமைகள் கட்டளைச் சட்டத்தில் சட்டவுருப் பெற்றது. இந்தக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 20 (1) “வாழ்க்கை கத்துணை ஒவ்வொரு வரினால் துணை ஒவ்வொரு வரினால் துணை இருவருக்கும் பொதுவான ஆதனமாகும். அதாவது, வாழ்க்கைத் துணை ஒருவரினால் கொள்ளப்பட்டு அவரது பெயரில் வைத்திருக்கப்பட்டாலும் இருவரும் அதற்குச் சம உரித்துடையவர்” என்று ஏற்பாடு செய்கின்றது. நடைமுறையிலிருந்த வழக்காற்றுச் சட்டத்துக்கு சட்ட உரு கொடுத்த இந்த பிரகடனச் சட்டமான 1911 ஆம் ஆண்டின் I ஆம் இலக்க கட்டளைச் சட்டம், தேடிய தேட்டம் வாழ்க்கைத் துணைவர் இருவருக்கும் பொதுவான ஆதனம் என்ற அடிப்படையை வலுப்பெறச் செய்ததென்றே கூறலாம். (சிலாட்சி எதிர் விஸ்வநாதன் செட்டி 23 என். எஸ். ஆர். பக்கம் 97; சங்கரப்பிள்ளை எதிர் தேவராஜ முதலியார் 38 என். எஸ். ஆர். பக்கம் 1; அருணசலம் எதிர் ஜயாத்துரை 70 என். எஸ். ஆர். பக்கம் 165; மாணிக்கவாசகர் எதிர் கந்தசாமி 2 என். எஸ். ஆர். பக்கம் 8 ஆகியன)

ஒன்றினைக்கப்பட்ட இந்த ஆதனத்துக்கு கணவனே ஏகோபித்த முகாமையாளராக விளங்குகின்றார். திருமணஞ்சார்ந்த இந்த அந்தஸ்தினால் குடும்பத் தலைவருடைய ஆதனம் குறித்து பரந்திலை அதிகாரங்கள் உண்டு. தேடிய தேட்டம் முழுவதை யும் அவர் தான்விரும்புவது போல்விற்கவும், ஈடுவைக்கவும் முடியும். ஆனால் நன்கொடை செய்ய முடியுமா என்பது பற்றி முரண்பட்ட தீர்ப்புக்கள் நீதிமன்றங்களினால் செய்யப்பட்டன. (சிலாட்சி எதிர் விஸ்வநாதன்; தங்கமுத்து எதிர் கணபதிப்பிள்ளை 25 என். எஸ். ஆர். பக்கம் 153; ஜயமட்டாயர் எதிர் கணபதிப்பிள்ளை 29 என். எஸ். ஆர்.

பக்கம் 301; வைத்தியலிங்கன் எதிர் சினி வாசகம் 28 சி. எல். டபிள்யூ பக்கம் 64; அன்னப்பிள்ளை எதிர் ஈசுவரவிங்கம் 62 என். எல். ஆர். பக்கம் 224;) எனினும் குடும்பத் தலைவர் என்ற முகதாவில் தேடிய தேட்டம் முழுவதையும் கணவன் நன்கொடையளிக்க முடியாது என்பதே இப்போ நீதிமன்றங்களினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும்.

தேடிய தேட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சிறப்பம்சமாக விளங்கும் இந்த ஆதன ஒன்று சேர்க்கை முறை 1947 ஆம் ஆண்டின் 58 ஆம் இலக்க திருத்தக் கட்டளைச் சட்டத்தினால் நீக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக தனிப்பட்ட ஆதன முறை கொண்டுவரப் பட்டுள்ளதா என்பது நீதிமன்றங்களினால் வேறுபட்ட தீர்ப்புகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1930 ஆம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட தேசவழிமை ஆணைக்கும், “தேடிய தேட்டமீது (ஆதன) ஒன்று சேர்க்கை முறை இருக்கக் கூடாது என்பது பற்றி நாங்கள் கருத்தொன்றுபட்டுள்ளோம்” என்று பருவப் பத்திரம் III பக்கம் 3 இல் குறிப்பிட்டுள்ளது. யாழிப்பாண திருமண, வழியுரிமைக் கட்டளைச்சட்டத்தின் பிரிவு 19 தேடிய தேட்டத்துக்கு விளக்கமளிக்கையில் “பின் வருவன் வல்லாத வேறு ஆதனம் வாழ்க்கைத் துணைவர் ஒருவரின் தேடிய தேட்டம் ஆகாது என்று குறிப்பிடுகின்றது. அதே பிரிவின் (அ) உப பிரிவிலும் ‘அந்த வாழ்க்கைத் துணைவரினால் கொள்ளப்பட்ட ஆதனம்’ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பழைய பிரிவு 20 (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆதன ஒன்று சேர்க்கை முறையோ இருவருக்கும் சம உரித்தளிக்கும் வாசகமோ திருத்தியமைக்கப்பட்ட பிரிவுகளில் அடக்கப்படவில்லை. புதிய பிரிவு 20 வாழ்க்கைத் துணை ஒருவரின் மரணத்தின் பின் வழியுரிமையாகச் சொத்து சென்றடையும் விதி முறையையே குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய மாற்றங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தேடிய தேட்டத்தில் ஆதன ஒன்று சேர்க்கை முறை கைவிடப்பட்டு தளிப்பட்ட ஆதன முறை கொண்டுவரப் பட்டதாகக் கொள்ளப்பட முடியுமா?

அகிலாண்டநாயகி எதிர் சோதி நாகரத்தினம் (53 என். எஸ். ஆர். 385) வழக்

கில் ஆதன ஒன்றினைப்பு முறை இல்லா தொழிக்கப்பட்டமை தொடர்பில் தனது அவதானிப்புக்களைச் செய்யும் போது கிரே வியன்" நீதியரசர், "புரட்சிகரமான, அத் தகைய மாற்றமொன்று சலபமாகத் திட்ட வட்டான, தெளிவான மொழி நடையில் செய்யப்பட்டிருக்கலாம்" என்று குறிப்பிட்டு சட்டவரைவில் காணப்படும் இத்தகைய குறைப்பாடுகள் சரி செய்யப்படாவிட்டால் வீணை வழக்கு நடவடிக்கைகளுக்கு இடமளிப்பதாயிருக்கும்" என்று பின் நிகழக் கூடியதை, அதன் பிரகாரம் உள்ளபடி நிகழ்ந்ததை, முற்கூட்டியே அறிவித்தார். ஆனால் இதே நீதியரசர்தான் இரு ஆண்டுகளுக்குப் பின் குமாரசவாமி எதிர் சிவசப்பிரயணியம் வழக்கில் 1947 ஆம் ஆண்டின் திருத்தக் கட்டளைச் சட்டமானது வாழ்க்கைத் துணை ஒவ்வொருவரினதும் தனிப்பட்ட தேடிய தேட்டம் என்ற புதிய கோட்பாட்டினை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது என்ற கருத்துப்பட கருத்துரை செய்தார். (பக்கம் 47) 1947 ஆம் ஆண்டு யூலை 4 ஆம் திகதிக்குப் பின்னர் வாழ்க்கைத் துணை யொருவர் கொண்ட ஆதனத்தில் ஆதனங்கொள்ளாத வாழ்க்கைக்குத் துணைக்கு (son-aquiring spouse) திருமணம் நிலை பேருயிருக்கும் போது எத்தகைய பங்கும் சென்றடைவதில்லையென்றும், அவ்வாறு ஆதனம் கொள்ளாத வாழ்க்கைத் துணை ஆதனம் கொண்ட வாழ்க்கைத் துணைக்கு முன் இறக்கும் போது அவரது தேடிய தேட்டம் தொடர்ந்தும் அவருக்கு மட்டுமே உரித்துடையதாக இருக்குமென்று கருத்து தெரிவித்தார். கிரேவியன் நீதியரசரினால் வித்திடப்பட்ட இந்தக் கருத்து அருணாசலம் எதிர் ஜியாத்துரை (70 என். எல். ஆர். 165) வழக்கில் சிவசப்பிரமணியம் நீதியரசரின் அங்கீகரிப்பினைப் பெற்றது. (பக்கம் 167). அவர், திருத்தக் கட்டளைச் சட்டமானது, தேடிய தேட்டம் வாழ்க்கைத் துணைவர் இருவருக்கும் பொதுவான ஆதனம் என்ற ஏற்பாட்டை நீக்கி அதற்குப் பதிலாக வாழ்க்கைத் துணை ஒவ்வொரு வருக்கும் உரித்துடையதான் தனிப்பட்ட தேடிய தேட்டம் என்ற புதிய கோட்பாடு ஒன்றினை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது என்றார்.

அண்மையில் தீர்க்கப்பட்ட மாணிக்க வாசகர் எதிர் கந்தசவாமி (2 எஸ். எல். ஆர். பக்கம் 8) வழக்கில் பிரதம நீதியரசர் சர்வானந்தா அவர்கள் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பிரகடனச் சட்டமான 1911 ஆம் ஆண்டின் கட்டளைச் சட்டம் வழக்காற்றுச் சட்டமான தேச வழமையை நீக்கிவிடவில்லை என்று கொண்டார். திருத்தச் சட்டத்தில் அமைந்துள்ள 19, 20 ஆம் பிரிவுகள் தேடிய தேட்டத்தின் செயல் நிகழ்ச்சிகள் பற்றி எவ்வித விளக்கமும் அளிக்கவில்லை. தேடிய தேட்டமாகக் கொள்ளப்படக்கூடிய ஆசனம் எவை என்பதனை பிரிவு 19 உம் வழிமுறையாகச் சென்றடையும் முறையினை பிரிவு 20 உம் குறிப்பிடுகின்றனவேயன்றி இந்த தேடிய தேட்டம் எத்தகைய தன்மையானது, அதில் வாழ்க்கைத் துணைக்கு உள்ள பங்குகளும் உரிமை களும் என்ன என்பது போன்ற விடயங்கள் அப்பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆகையால் அந்தக் குறையினை நாம் பழைய தேச வழமையிலிருந்து தான் நிரப்ப வேண்டும் என்று பிரதம நீதியரசர் கொண்டார். திருத்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படாத இந்த விடயங்கள் 1911 ஆம் ஆண்டு கட்டளைச் சட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. பிரிவு நீக்கப்பட்டுவிட்டாலும் அவை குறிப்பிடும் விடயங்கள் இன்னமும் ஏற்படையன என்பதை பொருள் கோடல் மூலம் அவர் தாபித்தார். 1911 ஆம் ஆண்டின் கட்டளைச் சட்டம் பழைய தேச வழமையைப் பிரகடனஞ்சு செய்த சட்டமாதலால் பிரகடனச் சட்டமொன்று முன்னிருந்த பொதுச் சட்டத்தை தன்னகத்தே உள்ளடக்குகின்றதேயின்றி நீக்கிவிடவில்லை. ஆகையால் பிரகடனச் சட்டம் நீக்கப்படும் போது பொதுச் சட்டமும் நீக்கப்படுவதில்லை. எனவே வழக்காற்றுச் சட்டமான பழைய தேச வழமைச் சட்டம், பிரிவு 20 நீக்கப்பட்ட போதும் செயலற்றுப் போகவில்லை என்றார். விளைவாக, தேடிய தேட்டம் வாழ்க்கைத் துணை இருவருக்கும் பொதுவான ஆதனம், அதில் அவர்களிருவருக்கும் சம உரித்துண்டு என்ற ஏற்பாடுகள் அழுவில் இப்போதும் இருப்பதாகவேகொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கொண்டார். மேலும், சட்டமொன்றின் அடிப்படைத்

தத்துவங்கள் “பக்கக் காற்று” ஒன்றினால் மாற்றப்பட முடியாதென்றும் அதற்கு தெளிவான், திட்டவட்டமான சட்டமாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்றார். ஆகையால் தேச வழிமைக் குழுவினர் சிபார்சு செய்த மாற்றம் சட்டமுறையாக ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்றே கூறலாம். யாழ்ப்பாண திருமண, வழியுரிமைக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 19,20 ஆம் பிரிவுகளில் தேடிய தேட்டம் பொதுவான ஆதனம் என்று கொள்வதற்கு ஆதாரமெதுவுமில்லை. ஆனால் பொருள் கோட்டல் முறையில் தேடிய தேட்டம் தொடர்ந்தும் பொதுவான ஆதனம் என்றே கருதப்படவேண்டும் என்று கொண்டார்.

திருத்தச் சட்டத்துக்கு முன் அமுலி விருந்த ஏற்பாடுகளையும் திருத்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளையும் இணைத்து நோக்கும் போது ஒன்றினைக்கப்பட்ட ஆதன முறையிலிருந்து தனிப்பட்ட ஆதனமுறைக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டதா என்பது தெளிவாகும். பிரிவுகள் 6, கும் 7 கும் மனைவிக்கும் கணவனுக்கும் முறையே தத்தமது தனிப்பட்ட ஆதனங்கள்மீது அதிகாரங்களை வழங்குகின்றன. 1947 ஆம் ஆண்டின் திருத்தச் சட்டம் பிரிவு 6 இல் இருந்த “தேடிய தேட்டம் மூலம் லாமல் பெறப்பட்ட” (Except by way of the dha thettam) என்ற சொற்களை நீக்கியது. இதன் விளைவாக 1911 சட்டம் மூலம் தனிப்பட்ட ஆதனங்கள் தொடர்பில் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு தேடிய தேட்டம் தொடர்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்காத அதிகாரங்கள் 1947 ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டன. தேடிய தேட்டத்தில் ஆதன புறம் பாக்கலை நோக்கிற கொண்டே இந்த மாற்றஞ்சு செய்யப்பட்டது என்று ஜாகிப்பதற்கு இடமுண்டு. அல்லாது விடின் மேற்குறித்த இந்த சொற்களை நீக்கி தனிப்பட்ட ஆதனங்கள் தொடர்பில் அதிகாரங்கள் வழங்கும் பிரிவுகளுக்குள் தேடிய தேட்டத்தையும் அடங்கவைப்பதில் பயன் எதுவுமில்லை. மேலும், பிரிவு 19 வாழ்க்கைத் துணை

ஒருவரின் தேடிய தேட்டம் பற்றித் தான் குறிப்பிடுகிறது. பிரிவு 20 இன் பிரகாரம் வாழ்க்கைத் துணையாருவர் இறக்கும் போதுதான் மற்ற வாழ்க்கைத் துணைக்கு அரைப் பங்கு சென்றடையும் என விதிக் கிறது. இதன் பிரகாரம் தான் கிழேவியன் நீதியரசர், குமாரசவாயினதிர்ச்சப்பிரமணியம் வழக்கில் ஆதனங் கொள்ளாத வாழ்க்கைத் துணை முதல் இறப்பின் அவரது வாரிசுக்கு பங்கெடுவும் கிடைக்கப்பெற மாட்டாது என்றார். யார் பெயரில் கொள்ளனவு செய்யப்பட்டாலும் வாழ்க்கைத் துணை இருவருக்கும் சம உரித்துண்டு என்ற நிலைப் பாட்டுக்கு இது முற்றிலும் மாற்பட்ட தாருகும். பிரிவு 6, 7 இல் இருந்து தேடிய தேட்டத்தைத் தவிர்க்கும் வாசகத்தையும் பிரிவு 20 இல் இருந்து ஆதன ஒன்றினைப்புப் பற்றிய ஏற்பாட்டினையும் நீக்கியமை தேடிய தேட்டத்தில் தனிப்பட்ட ஆதன முறையைக் கொண்டுவரும் நோக்குடன் மேற் கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படலாம் என்பது உண்மையே. ஆனால் நிச்சயமாக பழைய முறையான ஒன்றினைப்பு முறை நீக்கப்பட்டு புதிய முறை கொண்டுவரப் பட்டது என்று சொல்வதற்கும் திட்டவட்டமான ஏற்பாடுகள் கட்டளைச் சட்டத்தில் காணப்படவில்லை. தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் வழக்காற்று முறையின் அடிப்படை மாற்றப்பட வேண்டுமாயின் திட்டவட்டமான சட்ட வாக்கங்கள் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று நீதி மன்றங்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளன. நாட்டின் ஏனைய பகுதிக்கு ஏற்புடையதான் பொதுச் சட்டம் இவ்விடயம் தொடர்பில் 1876 ஆம் ஆண்டின் திருமண, வழியுரிமைகள் கட்டளைச் சட்டத்தினாலும் 1923 ஆம் ஆண்டின் மணமான பெண்கள் ஆதனக் கட்டளைச் சட்டத்தினாலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடப் படுவது பொருத்தமுடையதே.

எல்லோரும் உலகைத் திருத்த நினைக்கிறார்களே தவிர தன்னையல்ல.

- ‘டால்ஸ்டாய்’

With Best Compliments

from

INTERNATIONAL WORLDWIDE EXPRESS COURIER

515/1, Darley Road,
Colombo 10,
Sri Lanka.

Tel: 598177, 597514, 598258
Telex: 21533
Fax: 597017

With the Compliments

of

CEYLON TEXTILE CORPORATION

100, Main Street,
COLOMBO 11.

Phone: 23064-24562

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

LIBERTY HARDWARE STORES

Importers & General Hardware Merchants

Specialists in all kinds of Bolts & Nuts.

453, Old Moor Street,

T'phone : 33575

Colombo - 12.

With Best Compliments

From

SRI DEVI CHEMICALS

125, Bankshall Street,
Colombo - 11

Telephone: 20314

Telegram: GRADUATE

Telex: 22463

DEVINCE

என் இந்தத் தாகமையா!

சிற்றெறும்பு தேனீ கறையான்
முதலான சிற்றுயிர்களும்,
கூட்டமாக வாழும் பறவைகளும், விலங்குகளும்
தங்களுக்குள் தாமே பதவிகளை வழங்கி
இங்கிதமாய் வாழும் இயற்கை நெறி நாமறிவோம்.
ஆகவே பதவிகளும்,
அவை மூலம் அமுலாகும் சேவைகளும்
இயற்கை வழிவந்த இனிய பாடந்தான்
சார்தி இல்லையென்றால் வண்டி நடக்காது
குறித்த இலக்கை பயணமும் அடையாது
ஜயறிவு கொண்ட அந்த உயிரினங்கள்
தலைமைக்கும் கட்டுண்டு தத்தமது கடமைகளை
பொறுப்புடன் நிறைவேற்றி
சிறப்புடன் வாழும் சீர்மையினை
நாமறிவோம்
இயற்கையின் இந்த இனிய ஒழுக்கத்தை
மனிதர்களும் கடைப்பிடித்தால்
பதவி எனும் வண்டி தனக்குரிய தடயத்தில்
உலாவந்து சுற்றிரேனும் ஓரம் விலகாமல்
நீதி வழுவாமல் நல்ல பணி செய்தால்
எல்லோரும் தம் பொறுப்பை மனமொப்பிக்
செய்வார்கள்.

“மன்னன் உயிர்த்ததே மலர்தலை உலகு”
பொன்வாக்குக் கொப்ப
மக்கள் புன்னகைத்தும் வாழ்வார்கள்
இன்றே,
குயில் செய்யும் தேனிசையை
கோட்டான்கள் செய்வது போல்
மயில் செய்யும் ஆட்டத்தை
மந்தியது புரிவது போல
கற்றவர்கள் அடையத் தகும் பதவிகளைக்
குதிரைவிட்ட மட்டிகள்
அலங்கரித்து மனித சமூகத்தின்
ஆணிவேர் வெட்டும் அடாவடிக் காரியங்கள்
ஊர்கோலம் போகின்ற ஒய்யாரக் கீழ்த்தனங்கள்
எங்கும் நிறைந்து இருப்பதையும் நாமறிவோம்
அடைந்தோம் பதவி; அது போதும் என்று
நடப்பார் யார் ஜயா? நிர்வாகத்தில் எது பதவி என்றாலும்,
நானே அடைய வேண்டுமெனச் சிலர்
நாயலைச்சல் பேயலைச்சல் நடப்பதும்
நாளும் பொழுதும் நடக்கின்ற
நடப்புத்தான்
காசம், பொருள் பண்டமும்

கூசாது கோந்ரையும்
 கூறிப் பதவி பெறும்
 கோமான்கள் ஒரு சிலரா?
 தாயை, தந்தையை, மகனை, மச்சானை
 நேயரை, நண்பரை, நல்லாரை,
 துரோகமெனும் சாக்காட்டில்
 தள்ளிவிட்டு பதவி எனும்
 தேன் தேடும் வண்டுகள்
 கறையான் புற்றெடுக்க குடிகொள்ளும்
 கருநாகம் போன்றதன்கே
 இறைவா! கொடுத்துவிடு
 நல்லறிவை இவ்வழி நடப்போர்த்த
 இறைவனுக்காக தட்டிவிடாதே
 தேடி வருகின்ற பதவியினை
 நீதி வழுவாத கடமையை ஆற்று
 உன் சமூகத்தின் இருள் களைய
 முழு மனதுடன்
 அணைத்திடும் உன்னை சுவர்க்கமும்.

பதுறுத்தீன - ஏ - மஜீத்
 (இறுதியாண்டு)

இஸ்மகள் பலவிதம்

உங்களிடம் இரண்டு பசுக்கள் இருந்தால் அவற்றில் ஒன்றை உங்கள் அடுத்த வீட்டுக்குத் தருவீர்கள். இது சோஷிலிஸம்.

உங்களிடம் இரண்டு பசுக்கள் இருந்தால் அரசு அந்த இரண்டையும் எடுத்துக் கொண்டு உங்களுக்கும் பாலைக் கொடுக்கும், இது கம்யூனிஸம் அல்லது பொதுவுடைமை.

உங்களிடம் இரண்டு பசுக்கள் இருந்தால், அவற்றில் ஒன்றை நீங்கள் விற்று ஒரு பண்டத்தை வாங்குவீர்கள். இது முதலாளித்துவம் அல்லது காபிடலிஸம்.

உங்களிடம் இரண்டு பசுக்கள் இருந்தால் அரசு அந்த இரண்டையும் எடுத்துக் கொண்டு உங்களுக்குப் பாலை விற்கும். இது ஃபரஸிஸம்.

உங்களிடம் இரண்டு பசுக்கள் இருந்தால் அரசு அந்த இரண்டையும் எடுத்துக் கொண்டு உங்களைச் சுட்டு விடும். இது நாளிஸம்.

With Best Compliments

from

Airlink Global (Colombo) Ltd.,

111, Muhandiram Road,

Off Duplication Road,

COLOMBO 3.

T'Phone : 25422, 546311, 36916

With Best Compliments

From

**SELVA TRAVELS & TOURS
(Private) LIMITED**

TRAVEL AGENT AND TOUR OPERATORS

*298, R. A. De Mel Mawatha (Duplication Road)
Colombo 3, Sri Lanka.*

TELEPHONE: 573558, 574907, 575281

TELEX: 22646 ASTRAL CE

யாழ். நுண்கலைப்பீடத்தின் பேராசிரியர் கலாநிதி மௌனகுரு M.A.Ph D. அவர்களுடை சில நிமிடங்கள் . . .

செவ்வி அமைப்பு : செல்வி லிங்கேஸ்வரி காசிப்பிள்ளை
[முதலாம் ஆண்டு]

முத்தமிழாய் இயல் இசை நாடகமென பிரிந்தும், இனைந்தும் விளங்கும் சிறப்பு எம் தமிழின் சிறப்புக்கள் பலவற்றில் ஒன்றாகும். இவற்றில் நாடகமே இயல் இசை எனும் ஏனைய பிரிவுகளையும் தன்னுள்ளடக்கி, பெரும் தமிழாக விளங்குகின்றது.

இத்தகைய நாடகக்கலை இலக்கியம் இன்றும் தமிழர் மத்தியில் நிலைத்து நிற்பதற்கு ஒரு சில கலை இலக்கியவாதிகளின் பகுரத முயற்சிகளே காரணமாக அமைகின்றன. இவ் வகையில் யாழ். நுண்கலைப்பீடத்தின் பேராசிரியராகிய கலாநிதி மௌனகுரு M. A. Ph. D. அவர்கள் முன்னணி இடத்தை வகிக்கின்றார்.

புதுமையும் பழுமையும் உரசிக்கொள்ளும் விந்தனையை இவரது நாடகங்களில் காணலாம். அன்றூரது பேட்டியை முன்வைப்பதில் நீதிமுரசு பெருமிதமாய் அதிர்கிறது.

கேள்வி:- நாடக உலகில் நீங்கள் பிரவேசிக்கத் தூண்டுகோலாக இருந்தது எது? நீங்கள் மேடையேற்றிய நாடகங்கள் பற்றியும் அவற்றிடே நோக்கம் பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடமுடியுமா?

பதில்:- என் பிரவேசத்திற்கு தூண்டுகோலாக அமைந்தவை என் பிரதேசக் கூத்துகளும் பாடசாலை நாடகங்களுந்தான். ஏறத்தாழ 35 வருடங்களாக நாடக உலகில் இருக்கிறேன் என்னலாம். நான் நடிக்க ஆரம்பித்தது எனது பத்தாவது வயதில் ஆகும். 1960 களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற போது மறைந்த பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் நாடகங்களில் நடித்தபோது தான் “நாடகம்” பற்றி அறியும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

1965 இல் நான் “சங்காரம்” என்ற நாடகத்தை எழுதி மேடையேற்றி னேன். பலத்த விமர்சனத்துக்குள்ளான நாடகம் அது. வடமோடி பாணியில் மைந்தது. 1970 களுக்குப் பின்னர் மோடியற் (Stylised) நாடகங்களை மேடையேற்றினேன். பின் 1980 களில் சிறுவர் நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டேன். 1986 இல் ஈழத்தமிழரின் மரபுவழி நாடக உத்திகளை இனைந்து பெண் விடுதலையை மையமாகக் கொண்ட “சக்தி பிறக்குது” நாடகத்தை மேடையிட்டேன். இதுவும் பலத்த விமர்சனத்துக்குள்ளானது.

என் நாடகங்களில் பெரும்பாலானவை பரிசோதனை நாடகங்களே. புதிது புதிதாக செய்வதில் எனக்கொரு ஆர்வமும் விருப்பமும் உண்டு. ஈழத்தமிழரின்

பாரம்பரியக் கூத்துக்கூடாக அவர்கட்டு என்று ஒரு தேசிய நாடக வடிவை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தின் வெளிப்பாடுகளே என் பரிசோதனை முயற்சிகள்.

கேள்வி:- நீங்கள் மேடையேற்றிய நாடகங்கள் நாட்டுக்கூத்துகள் ஆகியவற்றில் நவீன யுக்திகளைக் கையாண்டுள்ளீர்கள் இவ்வாறு நவீன யுக்திகளைக் கையாணுவதற்கு ஏதாவது விசேட காரணங்கள் உண்டா?

பதில்:- இதுவரையில் மேடையில் செய்யப்படாத ஒன்று புதிதான முறையில் செய்யப் படுகையில் நவீன யுக்தி எனப்படுகிறது. புதிது புதிதாக கற்பணி செய்யும் போது நவீன யுக்திகள் தோன்றுவது இயல்பு. எனது நாடகத்தைப் பார்ப்ப வர்கள் புதிய அழியல் அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும். அத்தோடு காத்திரமான கருத்துக்களையும் உள் வாங்கவேண்டும். இந்த இரண்டையும் நிறைவேற்றவே நவீன யுக்திகளைக் கையாணுகின்றேன்.

கேள்வி:- நாட்டுக்கூத்தின் வளர்ச்சிபற்றியும் எமது பிரதேசங்களில் காணப்படும் நாட்டுக் கூத்துகள் பற்றியும் எமது சுஞ்சிகைக்கு சருக்கமாக கூறுவீர்களா?

பதில்:- எமது பிரதேசத்தில் காணப்படும் கூத்துக்கள், ஆடல், பாடல் மூலம் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுவது ஆகும். தமிழ் நாட்டுத் தெருக்கூத்தின் சில அம்சங்கள் எமது பிரதேசக் கூத்துகளிற் காணப்பட்டன என்னைப் பொறுத்தவரை எமது பிரதேசக் கூத்துக்கள் மிகச் செழுமையானவை. ஆடல் பாடல்களில் அவற்றை விட இவை செம்மையானவை. மட்டக்களப்புப் பகுதியில் இதற்கென போடப்படும் வட்டவடிவமான மேடை அமைப்பு தனித்துவமானது.

நமது பிரதேசத்தில் தென்மோடிக்கூத்து, வடமோடிக்கூத்து, காத்தான் கூத்து எனப் பல்வேறு பாணிகளுடனே கூத்துக்களுண்டு. இங்கு கூத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் ஆடுவதில்லை. எல்லோருமே ஆடுகிறார்கள். 1960 களில் அரசு உதவியுடன் இது சற்று வளர்ச்சி பெற்றது. இன்றே கவனிப்பார் எவரு மில்லை. பரதம், கர்நாடக சங்கிதம் ஆகியவற்றையே ஈழத்தமிழர் கலைகளாக காட்டும் ‘படித்த’ தமிழர் பலர் ஈழத்தமிழருக்குரிய தனித்துவம்மிக்க பாரம்பரிய கூத்தைப் பாராதிருப்பது மனம் வருந்தத்தக்கது. இந்திலை நீடிக்குமாயின் இப் பாரம்பரிய நாடகம் அழிந்து கூடவிடலாம். ஆனால் பாமர மக்கள் மத்தியில் அதன் மிச்ச சொக்சங்கள் என்றும் இருக்கும்.

கேள்வி:- மரபுவழிக் கூத்துகள் பாமர மக்களால் மட்டுமே வரவேற்கப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனையோர் இதை வரவேற்காமைக்கு காரணம் என்ன?

பதில்:- சருக்கமாகக் கூறினால் சமூக அமைப்புத்தான் இதற்கு காரணம். எமது சமூகம் பலவர்க்கங்களாகவும் வகுப்புக்களாகவும் பிரிந்து கிடக்கின்றது. ஒவ்வொரு பிரி வும் தனக்குரிய பிரச்சினைகளுடனும் தனக்கு உவப்பான கலைவடிவங்களுடனும் இணைந்து கொள்ளுகின்றது; சினிமா இதற்கு விதிவிலக்கானது. சகல ஜனங்களையும் ஒரே கூரையின் கீழ் இணைத்த முதல் கலைவடிவம் சினிமாதான! இவ்வகையில் கூத்து கிராமத்துக்குரியது. சுய நம்பிக்கைகளுடனும் கிராம மக்களின் நம்பிக்கைகளுடனும் தொடர்புடையது. கிராமத்தில் கூத்தாடுவது என்பது பொழுது போக்கு மட்டுமல்ல நம்பிக்கை, சமூக ஒற்றுமை, பலரும் இணையும் வாய்ப்பு எனப்பல அம்சங்களும் அதில் உண்டு. இதனால் கூத்து என்பது கிராம

மக்களின் ஊனேடும் உதிரத்தோடும் இணந்ததொன்று. ஆனால் சூத்தை ஏனையோரும் ரசிக்கவேண்டுமாயின் அதனைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். 1960களில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இதனைத்தான் செய்தார். அப்பொழுது படித்த குழாம் அதனை எப்படி ரசித்தது தெரியுமா?

கேள்வி:- கிராமப் புறங்களில்கூட மரபுவழிக் சூத்தின் செல்வாக்கு குறைந்து வருகின்றதே இதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

பதில்:- கிராமங்கள் பல இன்று நகரங்களாகி வருகின்றன. நவீனத்துவம் கிராமத்துட் செல்வாக்குப் பெற்றுகின்றது. தொலைக்காட்சிப் பெட்டி இல்லாத கிராமத்தை நீங்கள் கூறமுடியுமா? நகர்ப்புறக் கலாச்சாரம் கிராமங்களையும் பீடிக்கின்றது. கிராமப்புறக்கலைகள் கிராமங்களில் புறக்கணிக்கப்பட காரணங்கள் இவைகளே.

கேள்வி:- கிராமப்புறக்கலைகள் கிராமங்களிலேயே புறக்கணிக்கப்படுவதைப் பதில் கொஞ்சமா?

பதில்:- இவற்றை நாம் நிவர்த்திக்கலாம். பிரக்ஞை டூர்வமான திட்டமிட்ட செயல் நமது கிராமியக்கலைகளை, சூத்துக்களை வாழ்விக்கும் இவை அரசு மட்டங்களில் செய்யப்படவேண்டும், நமது அயலினத்தவர்கள் மாத்திரமல்ல உலகின் பல நாடுகளும் இதற்குச் சான்று.

கேள்வி:- கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனையில் சூத்துகளா? நாடகங்களா? சூடிய பங்களிப் பைச் செய்துள்ளன? இதற்குக் குறிப்பிடத்தக்க காரணங்கள் கூற முடியுமா?

பதில்:- கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனை நமது மொழியாக்கத்தை பிறருடன் பகிர்வது என்றால் நாடகங்களைவிடக் கூத்துக்கள் சூடிய பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆடல், பாடல், அழகு மிகுந்தது சூத்து அந்தியருக்கு அது புதுமையாகவே தெரியும். அதன் நாடகமுறைமைகூட அவர்கட்டுப் புதிது ஒவ்வொரு பாத்திரமும் வரும்போது பாத்திர அறிமுகமும் பாத்திரம் தன்னைத்தானே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதும் அவர்கட்டுப் புதியதுதானே! அத்துடன் ஓர் இனத்தின் கலாச்சாரத் தனித்துவத்தைக் காட்டுவனவற்றில் அவ்வினத்திற்குரிய சூத்துகள்தான் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. கேரளா என்றால் கதகளி ஞாபகம் வருகிறது. வங்களா என்றால் யாதரா ஞாபகம் வருகிறது. அவ்வெல் இனங்களின் சூத்துகள் தான்.

கேள்வி:- கலை, இலக்கிய வடிவங்களின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று அவற்றில் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் சகலமக்களையும் சென்றடைய வேண்டுமென்பதே. அன்மைக் காலங்களில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள் போன்றவற்றில் முக்கிய கருத்துக்கள் குறியீடுகளாகவே காட்டப்படுவதால் சாதாரண பாமர மக்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியாதிருப்பதாக ஒரு கருத்து நிலவுகிறது இது பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

பதில்:- இப்படிக் கருத்துக்கள் அடிக்கடி கூறப்படுவதுண்டு. ஆனால் இத்தகைய கருத்துகளைக் கூறுபவர்கள் பாமரமக்களல்ல. படித்தவர்கள் சிலர் தான். ஒரு நாடகத்தை நீங்கள் குறிப்பிட்டது போன்ற குறியீடு நாடகத்தை மேடையேற்றிய பின் ஒரு விஞ்ஞான பூர்வமான கணக்கெடுபின் பின் தான் இத்தகைய முடிவு

களுக்கு வரமுடியும். நம்மத்தியில் சிலர் தமதுமுடிவுகளையே சாதாரண மக்கள் முடிவாகக் கூறிவிடுகிறார்கள். இது நமது துரதிஷ்டமே. மேலும் நமது பாரம்பரியமே குறியீட்டுப் பாரம்பரியம் தானே. சிவலிங்கமும் விக்கிரகங்களும் குறியீடுகள் தானே. வாழைப்பழத்தை உரித்து வழங்குவது போல கூறப்படுவது கலை அல்ல. கலை என்றால் கூறப்படும் விடயம் இன்னும் பல அர்த்தங்களையும் உணர்த்த வேண்டும். பாரப்பவர்கள் தமது அறிவு அனுபவம் என்பனவற்றிற்கு ஏற்ப புரிந்துகொள்ளவர். எல்லோருக்கும் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாகப் புரிந்துவிடாது. கலை அனுபவம் ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடும். குறியீட்டுப் பாங்கிலமைந்த என்னுடைய நாடகங்கள் பல பொது மக்களால் வரவேற்கப்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் இவ்வாறு கூறுகிறேன்.

கேள்வி:- நீங்கள் மேடையேற்றிய நவீன பாணியிலமைந்த நாடகங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள், தெருக்கூத்துகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏதாவது விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதா? அல்லது அவர்களின் இரசனையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதா?

பதில்:- நாடகங்கள் வலிமை மிக்க சாதனமாக இருந்தமைக்கு உலக வரலாற்றில் சான்றுகளுண்டு. ஈழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் அப்படி இல்லையாயினும் அவர்களின் இரசனையில், அதுவும் குறிப்பிட்ட சிலரின் இரசனையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம். 1970 களில் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நடிகர் ஒன்றிய இரசனை அவை, 1980 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாடக அரங்கக் கல்லூரி இரசனை அவை, அவைக்காற்றுக்கலை இரசனை அவை என்பன மூலம் காத்திரமான இரசனை அவை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு நல்ல நாடகங்களை தொடர்ந்து பார்க்க வைப்பதன் மூலம் நாடகம் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை அவ்விரசனை அவைகள் பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இன்று ஒரு சிலராவது இளந்தலைமுறையினரிற் சிலர் காத்திரமான நாடகம் பற்றிச் சிந்திக்கின்றனர். நாம் நடாத்தும் நாடகப் பயிற்சிப் பட்டதற்களிற் சேர்ந்து நடிப்பு, குரல் உடலசைவு, நெறியான்கை, பிரதியாக்கம் ஒப்பனை போன்றவற்றிற்கான பயிற்சிகளையும் பெறுகின்றனர்.

கேள்வி:- தமிழ் நாட்டின் அரசியல் வளர்ச்சியோடு கலை இலக்கியங்கள் பின்னிப்பினை நிறுத்துவது என்பது பற்றிக் கூறமுடியுமா?

பதில்:- தமிழ் நாட்டின் சகல அரசியற்கட்சிகளும் கலை, இலக்கியத்தை அரசியல் வளர்ச்சிக்கும் பாவிக்கின்றன. இதில் பிரதான இடம்பெற்றது திராவிடர் இயக்கம். தமிழ்நாட்டின் 3 முதல் அமைச்சர்களில் இருவர் எழுத்தாளர்கள் (அண்ணாதுரை, கருணாநிதி) ஒருவர் நடிகர் (எம். ஜி. ஆர்). திரைப்படமும் நாடகமுமே இவர்களது பிரதான ஊடகம். ஆனால் அவை எவ்வளவுதாரம் கலைத்தரம் வாய்ந்தவை என்பது தான் கேள்வி. கலை என்ற பொதுக் கோட்பாட்டுக்குள் அவை அடங்காதவை. தமிழ் நாட்டில் கலைவளர்ச்சியில் பங்களித்தவரில் முக்கியமானேர் பலர் தி. மு. க வைச் சார்ந்தவர்களே.

எமது நாட்டிலும் இதன் செல்வாக்குண்டு. ஆரம்பத்தில் தமிழ் அரசுக்கட்சிகலை இலக்கியத்தைத் தன் ஊடகமாகக் கொள்ளவில்லை. நாடகத்துறையிலும் பெரிய நாட்டம் செலுத்தவில்லை. மாருக பொதுவுடமைக்கட்சியின் செல்வாக்கிற்குப்பட்ட இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமே இதில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. இதனால் முற்போக்கானவை எனக் கருதப்படும் கலை, இலக்கி

யங்கள் ஆரம்பத்தில் இடதுசாரி சிந்தனைகளை கூறுவனவாகவே அமைந்தன. 1980 களின் பின் அந்த நிலை மாறியதுடே தமிழர் பிரச்சினை கூர்மை அடைந்தது. உரிமைக்காகப் போராடிய இயக்கங்கள் கலை, இலக்கியத்தை தமது ஊடகமாகக் கொண்டன. நாடகங்களில் கூட அதன் தாக்கத்தை காண்கிறீர்கள் தானே!

கேள்வி:- உங்களைப் போன்ற கலைஞர்களிடையே இருக்கும் ஆற்றலும் உழைப்பும் இளந்தலைமுறையினரிடையே (கலைஞர்கள்) இல்லை என்ற ஓர் கருத்து நிலவுகிறது. இதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

பதில்:- இளந்தலைமுறையினர் உற்சாகமும், வேகமும், சுறுசுறுப்பும் மிக்கவர்கள். எதையாவது செய்யவேண்டும் என்று துடிப்பவர்கள். அவை தாம் அவர்களின் மூலதனம். ஆற்றல் இருக்கின்றதோ இல்லையோ எங்களிடம் உழைப்புண்டு. ஒரு நாடகம் தயாரிக்க ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் சிலவேளை மூன்று, நான்கு மாதங்கள் விரயமாகலாம். தினமும் அயராது பாடுபடுகிறோம். எம் இல்லை கலைஞர்கள் உழைக்கப் பழக வேண்டும். உழைப்பின் வாரா உயர்வுகள் உண்டோ?

கேள்வி:- ஆரோக்கியமான தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு உங்களின் ஆலோசனைகள் யாவை?

பதில்:- நாடகம் பற்றிய காத்திரமான டார்வையைச் சம்பந்தப்பட்டோருக்கு வழங்கல், நாடகத்தில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு கடுமையான நாடகப் பட்டறைப் பயிற்சி, நம்மைச் சூழவுள்ள உலகில் நாடகம் எவ்வாறு வளர்கின்றது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்டோர் அறிதல், நாடக மன்றங்களுக்கிடையே பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வுகளை ஏற்படுத்தல், சிறந்த நாடகங்களை மொழிபெயர்த்து தமிழ் மேடைக்குக் கொணர்தல், நமக்கென ஒரு நாடக வடிவைத் தேடுவோரை ஊக்குவித்தல் என்பனவே நான் கூறும் ஆலோசனைகள்.

பத்திரிகைச் சுதந்திரம்

செய்தித்தாள்கள் தமக்குரியதெனப் போற்றும் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டுமேயானால் அவை அதற்குரியவகையில் தார்மீகப் பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். செய்தித்தாள்கள் மகத்தான சக்தி படைத்தலை. அத்தகைய செய்தித்தாள்கள் நெறிகெட்ட முறையில் பொறுப்பின்றி நடந்து கொள்ளும்போது தமக்குரிய பத்திரிகை சுதந்திரத்தை இழுக்கின்றன.

‘டென்னிங் பிரபு’
பிரித்தானிய உருக்குக் கூட்டுத்தாபனம்
எதிர் கிறென்டா தொலைக்காட்சிச் சேவை
1931 A. C. 1096

With Best Compliments

From

RUBY INTERNATIONAL ASSOCIATES

Regd. Office:

1st Floor,
333-1/3, OLD MOOR STREET
COLOMBO-12
Sri Lanka.

Phone: 546506 - 540952
Telex: 21583 TELECO-CE
22561 TELCON-CE
ATTN: RUBYIA
Fax: 94-1-540950

With Best Compliments

From

S. A. NADARAJAH IN. CO.

*Manufacturers' Representatives
for All*

Steel Products and Food Stuffs etc.

No. 10, Second Floor,
333, Old Moor Street,
Colombo - 12.

Telephone: 28594

With Best Compliments

From

ASIAN TRADING CENTRE

Dealers in:

HARDWARE
&
ELECTRICAL
GOODS

State Owned Corporation Suppliers.

333 1/9, Old Moor Street,
Colombo - 12
Sri Lanka.

Phone: 545526

With Best Compliments

From

Alcan Steels

*Importers
&
General Hardware Merchants*

341-A-1 OLD MOOR STREET,
COLOMBO - 12.

T'Phone: 540962

TAXES IN SRI LANKA — BRIEF DESCRIPTION

& VIEW POINT

NAVANEETHAN NEMINATHAN

Chartered Accountant & C. I. M. A. (Passed Attorney at Law Final)]

Though nothing is said to be certain, but death and taxes, the subject itself has received scant attention of the legal Profession, resulting in an arena of lucrative practice being usurped by those of other professions (especially accountants). This article has been written with the intention of creating an awareness amongst law students, of this hitherto under exploited avenue of practice, by giving a brief description of the various taxes in Sri Lanka and its administration.

Prime legislation on taxation in Sri Lanka are the INLAND REVENUE ACT NO. 28 OF 1979 and Turnover Tax Act No. 69 of 1981. The Inland Revenue Act (IRA) deals with taxes on income, wealth and gifts, amongst which, GIFT TAX has been abolished by amendment Act No. 16 of 1985.

Section 2 of (IRA), better known as the charging section, imposes taxes of income, on **PERSONS** based upon their **RESIDENCE**, in respect of **YEAR OF ASSESSMENT**, significant terms of which are defined in Sec. 163 (but RESIDENCE and its ascertainment specifically dealt with in sec. 67). While (those deemed) residents are taxed on their global (world) income, others are taxed on income arising in or derived from Sri Lanka, subject to relevant Double Tax Agreements applicable, if any.

Sec 3 enumerates income subject to tax - *i. e.* the sources of income, as the following :

- a) Profits from trade, business, profession or vocation (CIT Vs C. S. de Soysa (58/121), CIR Vs Mahavithana (64/217) CIR Vs Ramiswara (65/393) & (67/121) (T/BJP/V)
- b) Profits from employment CIR Vs J. De Fonseka (70/326) CIR Vs Craib (40/337), Kanagasabapathy Vs OGIR (Sc 16/79) Southland Vs CIT (52/553) & 53/529).
- c) Net Annual value of property and rentals.
- d) Dividends, interest or discounts. Maean Markar Vs CIT 41/73.
- e) Charges, Annuities, Royalties & Premiums.
- f) Capital Gains.
- g) Income from any other source, (other than profits of casual and non-recurring nature) Wickremasinghe Vs CIT (48/481) (Certain sources are dealt with in detail in Sec. 4, 5, 6 & 7).

Sec. 8 to 22 deal with income exempt from tax, which could be summarised in the following manner,

- (a) i. Specified persons (other than individuals) statutorily established.
- ii. Local authorities and Govt. institutions (excluding Trusts & Vested undertakings). CIR Vs Ceylon Tea Propaganda Board (67/1).

- iii. Certain profits and income of charitable Institutions.
- (b) Certain profits of certain officers and employees eg. President Govt. servants and GCEC expatriates.
- (c) Certain interest eg. NSB, NRFC, Special Accounts and Tax Reserve Certificates.
- (d) Certain Dividends eg. GCEC & approved undertakings.
- (e)
 - i. Net Annual Value of residence owned and occupied.
 - ii. Income accruing from certain lands and improvements, eg. constructed residence.
- (f) Certain subsidies eg. Tea, Rubber, Coconut, Fisheries and Agriculture.
- (g) Certain Capital gains eg. Sale of First landed property, motor vehicles etc.
- (h) Certain undertakings eg. Hoteliering, Fishing, Animal Husbandry, Export, Property Development etc.
- (i) Miscellaneous i) foreign currency earnings for services rendered. ii) Educational Endowment iii) Prizes and Lotteries iv) Death Gratuity, Compensation and Disability pension v) profits and income on sale and export of gems, facilities for re-export.

Ascertainment of Profits & income from trade, business etc. is the area in which the accounting professionals have the niche in tax practice, as certain schedules and audit reports are required in filing of returns without which it is deemed not to have been filed.

Sec. 92 (2A)

However, Sec 23 & 24 allow ample scope to the lawyers in its interpretation, as to allowability. Sec. 23, while emphasising the allowability of all *expenses and outgoings, incurred in the production of profits & income*, also makes specific provisions for the allowing of certain items *not* conforming to such. But sec 24, specifically disallows some of those which are either ambiguous or conform to the above, in the interest of revenue collection. It is the applicability of these sections that requires the preparation of adjusted accounts for tax purposes, which are often the ground for dispute, between the Revenue Authorities and Tax Accountants. Though most such manipulations are settled by negotiation, some go unnoticed, while others end up in litigation. Availability of substantial judicial precedence, as to the interpretation of the main frame of sec 23 itself, is adequate evidence, to the inevitability of a legal background, in the above sphere of tax practice too.
 *Rajapakse Vs CIR (36/258) CIT Vs Haugton Tea Co. (43/322) CIT Vs Theobald (41/539), Hayleys & Co, Vs CIT (65/174) Davithappuhamy Vs CIR (64/457), The Ceylon Financial Investments Co., Ltd Vs CTT (43/1).

*Further, the grant of Capital Allowances in respect of assets (utilised in T/B/P/V) also involves accounting adjustments, which is complicated where such assets are disposed and the relevant incomer expenditure/gain or loss has to be brought in. Hence a basic knowledge of book-keeping could make all the difference in making the lawyer competitive, (out there in the jungle of course).
 Thornhill Vs CIR (21/313) CIT Vs Sri Lanka Omnibus Co., Ltd (60/132)

Ascertainment of a person's statutory income, assessable income and taxable income is spelt out in sections 25 to 31, while the computation of tax liability in respect of such income is explained in sec. 32, with the assistance of schedules I & III incorporated at the end of IRA.

Though the *family income* was subject to tax earlier, the woman liber probably (more than any fundamental right as to equality the attention of fiscal authorities in 1979, from which year, income of spouses and nondiscrimination) attracted/has been treated separately and *individuals* subject to taxation. However *aggregation* of income and wealth continues (in respect of unmarried children under 18 years of age), to that of the father, if the marriage subsists and to that of the parent with whom the child resides and is maintained by, if otherwise. Aggregation of spouses employment income too is resorted to, when one spouse is employed by the other.

In computing the taxable income other than deductions such as losses, interest etc. from the statutory income Rajaratnam Vs CIR (73/128 & 73/129) (resulting in the ascertainment of assessable income in accordance with Sec. 29 qualifying payments referred to in Sec. 31 Navaratnarajah Vs CIR 73/465 restricted to 1/3 rd of assessable income. is also availed of, subject to ceiling at Rs. 50,000/- in respect of individuals. A further statutory (personal) allowance of Rs. 27000/- is allowed for residents/ and charitable Institutions only, however non residents are taxed at lower rates and granted *marginal relief*, to compensate for same.

Companies are classified specifically and the provisions applicable to such stated separately from Sec. 33 to 4o. which includes the newly introduced system of *IMPUTATION* purported to reduce the incidence of the same income (i. e. dividends), being taxed twice over.

Corporate Residence, on which its taxation is based is determined by either the Company's incorporation in Sri Lanka or the exercise of its control and management from Sri Lanka. Foreign companies trading through branches, agents, etc. have also been brought into the tax net, by the use of this basis. This is also an area, which has been the subject of much interpretation via litigation. Anglo Persian Oil Co Vs CIT (38/348), CIT Vs Chivers & Sons (39/342) Certain companies having a base, but not carrying on business in Sri Lanka, are allowed Registration as *OFFSHORE* companies and are not liable to tax, unless they provide value adding operations within Sri Lanka. Resident companies are further categorised into SMALL Companies, QUOTED PUBLIC Co's, and PEOPLE'S Co'S for the application of appropriate tax rates, which are enumerated in schedules II & VII to the IRA.

Further, resident companies are required to pay a 20% *tax on* distribution of profits (withheld from the shareholder's *dividends* and relief granted to them), while non-resident Company's are subject to an additional *tax of* either 1/3rd of its *remittance* abroad or 1/9th of taxable income, whichever is less. In addition to above an *Advance Company Tax* should also be paid now, at every *qualifying distribution*, to enable the working of the Imputation System introduced by Act No 31 of 1988, for which credit is given to both the respective company and its shareholders subsequently.

Tax is withheld at source, other than on dividends and remittance referred to above, in respect of employment income, interest and certain payments to non residents. Most significant manner of recovery amongst such is the PAY AS YOU EARN SCHEME (explained from Sec. 93 to 113), in respect of profits from employment. Withholding tax on interest is provided for, at both Sec. 81 (in respect of payments to those outside Sri Lanka) & Sec. 113 A to J (other persons). Sec. 81 A requires tax to be withheld, whilst making payments for services rendered in Sri Lanka, to non-citizen artists and entertainers. In all circumstances; those making payments are made personally liable for non-deduction and remittance of such tax to the Dept. of Inland revenue, within the stipulated period; while the recipients of such income, are entitled to set off these deductions, against their tax liabilities and if any excess, to claim refunds.

Taxation of special cases are spread out between Sec. 59 - 91 of the Act of which the more important entities are the following :

- 1) Charitable Institutions (Sec. 59)
- 2) Receivers, Trustees and Executors (Sec. 60 to 64). Puswella Vs CIR (60/497)
- 3) Partnerships (Sec. 65 & 66) Davood-bhoy Vs CIR (Sc 9/79)
- 4) Non-Resident Persons (Sec. 68 to 73)
- 5) Shipping and Operation of Aircraft (Sec. 74 to 78).
- 6) Insurance (Sec. 79 & 80).

- 7) Clubs, Trade Associations etc. (Sec. 90). U. N. P. Vs C. G. I. R. (Sc. 2/76)

Certain reliefs are also included amidst above miscellaneous provisions, of which (a) Relief in respect of certain Profits & Income of Companies related to Tourism & Exports (Sec. 85) (b) Reduction of Wealth Tax in certain circumstances (Sec. 86), (c) Treatment of certain receipts from insurance (Sec. 89), & (d) Relief in cases of double taxation, are noteworthy.

Mitigating the effect of DOUBLE TAXATION is achieved by entering into bilateral agreements (with relevant countries), governed more often by foreign policy and trade, than fiscal considerations. Sri Lanka has been signatory to 23 such agreements hitherto, in accordance with the provision under Sec. 82 & 9 are in the process of being negotiated.

Taxation of wealth is provided for by Chapter X (Sec. 41 to 50) of IRA, according to which movable & immovable property of any kind whatsoever (other than those excluded by Sec. 45), on the last day of a particular year of assessment, constitutes the wealth of a person & all persons (other than who are excluded by Sec. 42) are taxed, at rates specified in Schedule IV, subject to certain deductions stipulated by Sec. 47 towards ascertainment of NET WEALTH. A further deduction of Rs. 500,000/- is allowed, (other than to non-resident companies) by Sec. 48, in computing the TAXABLE WEALTH. Specific provisions have been made (1) in Sec. 49, for the valuation of properties, (to satisfy above), including the freezing of values in respect of immovable properties, (2) in Sec. 50, for restriction on Wealth Tax payable, in relation to the relevant person's income.

It is interesting to note that, though the taxing of income was converted into a current year basis, with the introduction of IRA 28 of 79, necessitating special provisions in respect of year of assessment 79/80 (Sec. 162), which was subject to tax both on the preceding year and current year basis; the conversion of taxing the wealth as at the first day of a particular year of assessment, to that of the last day, was only introduced to the charging section (41) by Amendment Act 14 of 1984, resulting in a shift from wealth as at 1. 4. 83 being taxed for Year of Assessment 83/84, to that at 31. 3. 85 being taxed for Year of Assessment 84/85, without any special provisions to bridge this gap

Taxation of Gifts specified in Chapter XI (Sec. 51 to 58) is not applicable after Year of assessment 85/86, due to the abolishment of such tax with effect from 15. 11. 85 by the Amendment Act 56 of 1985. It should also be noted that ESTATE DUTY (Act No. 13 of 1980) was also abolished, with effect from such date, at the same budget proposals. Both of which, though complained to have been done out of turn, by the revenue authorities, have not been subject to revision yet. It is said that, the difficulty in policyming the avoidance of taxes, is causing greater concern, than the actual loss of revenue, due to the abolishment of such, as it provided effective loopholes in circumventing the *Back Duty* method computation of undisclosed income, resorted to by the officials of the Inland Revenue Department; very often. Hence, though now only of academic interest literally, above legislation may well prove to be of use in tax planning and avoidance techniques, in practice.

The Department of Inland Revenue administering above, is headed by the Commissioner General, with its various divisions/units allocated to commissioners and deputy commissioners under whose guidance, Senior Assessors, Assessors & Tax Officers function. Though substantial discretionary powers are vested upon them, by various provisions of the Act, in addition to the Departmental regulations governing them, it also sets out, requirements as to *official secrecy* (Sec. 158), which need be adhered to. However the burden of initiating the process is not on the Dept. as every person, chargeable with tax is obliged to file a RETURN before the 30th day of November immeadiately succeeding the particular year of assessment. Chapter XIII (Sec. 92 to 95) refers to the various types of returns and information to be furnished. The Commissioner General is empowered under sec. 96, or opt for criminal prosecution by summary trial, before a Magistrate-as-in-Sec. 151, to impose a penalty, not exceeding Rs. 50,000/- for failure to furnish any return. Further, such persons are also obliged to pay taxes on SELF ASSESSMENT, in four instalments on or before the 15th day of, August, November & February of the particular Year of Assessment and May of the next succeeding year of assessment. (Sec. 97)

While non furnisement of return takes away the protection of TIME BAR under Section 115 (5), non-payment of tax on self assessment, automatically adds on penalties in accordance with Sec. 125 (2). Its this area of ASSESSMENTS and APPEALS that forms major part of any tax practice. The Dept initiates the process by issuing Notice (for failure to either on non furnisement of return or non acceptance furnish

return or of Assessment) of what is disclosed in it. However in the latter instance, reasons for such non-acceptance should be communicated to the ASSEESSEE in writing. But such communication cannot be taken after 3 or 5 years from the end of such year of assessment, if the return has been furnished before the 30th November or 31st March of the year except under circumstances indicating fraud and wilful evasion. Chellappa Vs CIR (52/416) & Piyasena Vs Vaz (47/1) of assessment succeeding same.

Every person aggrieved by such an Assessment is availed the opportunity to Appeal under Sec. 117 to the CGIR, within 30 days of such Notice, by a petition in writing adducing grounds of such. The CGIR, on receipt of a valid appeal, would avail the opportunity for AGREEMENT at INQUIRY or DISMISS DETERMINE the issue on HEARING. CIT Vs Saverimuthu Redd. (39/1) (S) ADJUDICATION (Page 12)

Remedy to those dissatisfied with such determination is granted via appeals to BOARD OF REVIEW under sec. 119, which is set into motion by a written communication to the CGIR, within a week of the determination. It is required for CGIR, to transmit in writing, the reasons for determination, within a month of such and the appellant to submit a petition to the board, within a month of transmission; on receipt of which, a date shall be fixed and 14 days notice given to parties. The CGIR is also empowered to refer an appeal, direct to the Board of hearing (Sec. 120)

Irrespective of evidential rules, Gullain Vs CIT (51/241 & 55/475) Jayanetti Vs Mithrasena (71/385) the

burden of proof is on the appellant at such hearings; Sec. 121 (5), but the secrecy of the dispute is maintained up to this stage; Sec. 121 - (6). However, the DECISION of the board could also be disputed (but only on a question of law), by making an application, within a month of such, to the board, requiring it to STATE A CASE for the opinion of the COURT OF APPEAL (Sec 122). An opportunity to appeal there from to the SUPREME COURT is also available, but in the normal legal channel.

Hence it could be observed that, while a wide forum is thrown open to secure justice, its also possible to opt for finality at various stages of the process, by negotiation and settlement, subject of course, to the right of revenue authorities, to re-open matters which have not been considered, during such process. (Chapter XIX). Considering such concessions the absence of provision for withdrawal of appeals which is rightly availed in any legal proceedings, is indeed strange. The fact that, penalty does not add on to taxes HELDOVER by order of CGIR, & penalties on taxes not heldover during such time too, cannot exceed 50% of the TAXES IN DEFAULT; though tax is deemed to include any sum added to it by reason of default, is also significant. (Sec 125 (4) & (2), & 126).

Various procedures for recovery of tax and the contest against same, remain the territory of lawyers yet; not because those practitioners of other professions cannot grasp the finnesse of such, but merely due to the fact that, Attorneys have toiled for that licence to appear at the portals of justice, and such procedures at some juncture or other require the assistance of law enforcement agencies.

Hence with an influx of legal professional in tax practice, who would, in addition to dealing with substantive law, contest the procedural aspect of law too, which practitioners from other professions would opt to settle by negotiation, the Dept. would find itself loosing revenue, if it continues to handle its operations in the present haphazard manner. Though this trend has been evidenced with recent judicial decisions, the Dept. of IR doesn't seem to have pulled itself together yet. *Amir Ismail Vs CIR* (Sc. 22/81) *New Portman Ltd Vs W. J. & Others* CA (2366/82)

The important and most resorted modes of recovery (amongst those specified in Chapter XXI) are: (1) SEIZURE & SALE (Sec. 129) through the issue of certificate by CGIR, either to his agents or the DISTRICT COURT (in which case the provisions of Sections 226 to 297 of CPC shall apply) *CIR Vs Ranaweera* (72/294 & 553), (2) PROCEEDINGS AT MAGISTRATES COURT, where provisions of Sec. 291 (1) of CCP applies. (See 130), (3) RECOVERY OUT OF DEBTS (Sec. 131) eg. freezing of bank accounts etc. (4) RECOVERY FROM REMUNERATION (Sec. 132). When recovery is to be made from 3rd parties, various provisions have been incorporated, to make them personally responsible for ensuring such and also to indemnify them from other proceedings.

It is important to note that, the CGIR, is required to give NOTICE other than when satisfied as to the necessity for (of taxes in default), prior to resorting to any recovery action, immediate action and decide on any OBJECTION made against such, within 30 days of its recovery (Sec.

128). Further, the C. G. I. R. is also empowered to (1) recover tax, irrespective of any appeal pending, (except when heldover) (Sec. 125) resort to more than one means of/issue to the DEFaulTER (Sec. 139), and recover tax, notwithstanding any prosecution or conviction for any offence under the IRA (Sec. 154).

Miscellaneous provisions are incorporated in Chap. XXII for the validity and appropriate service of notices, fixation of responsibilities on & indemnification of representatives, etc. *Ranjan Philip Vs CIR CA 1174/81* M. E. De Silva Vs CIT (53/287). Refund of taxes paid/recovered in excess; & interest on any delays in such refund, are granted by Sec. 149 & 150. Acknowledgement of which, is administratively communicated via, *computation of repayment*.

Substantial penal powers in addition to procedural aspects; on obtainment of any/information (Sec. 140), admissibility of evidence (Sec. 156) *Gamini bus Co. Vs CFT* (54/97) and powers of search (Sec. 161) etc have also been granted to the Revenue authorities, which together with the wide sphere of discretion conveyed on them, often attracts the cry as to "DRACONIAN LAWS & UNMITIGATED POWERS" and condemnation of its wisdom. Yet it should be conceded that such laws and powers are required, for the expedient collection of the pound of flesh due to the State, considering both, the obligation on the authorities to use it in good faith, and the artful lodging adopted by those flouting it, with the assistance of professional expertise. Thats probably why, to tax and to please, was said not to be given to men, as to love and to be wise.

However, it shoud be conceded that, no law is superior to the inalienable rights of mankind, enshrined in the supreme legislation (i. e. constitution). This area of remedies outside the IRA, including writs, injunctions declarations etc. - is unknown territory, to non-legal professionals in tax practice. Though these are not used frequently due to prohibitive costs, lack of knowledge, need for expediency etc., they not only form the ultimate protection of tax payers against administrative arrogance, but also permit lawyers consolidate their supremacy in tax practice. Ramalin *Vs* CIR (CA 891 & 892/83), AG *Vs* J. C. D. Peiris (70/447)

Though revenue from tax on turnover is confirmed to be manyfold to that netted by other taxes, and hence would be of more concern, to those requiring the services of tax practitioners, this aspect is either completely ignored in structuring the syllabus or does not find itself within the time frame allotted to, the subject of Taxation at Law College. It may be due to the fact that, compliance being so poor, matters significance do not arise often.

However, some recent cases have created awareness and interest, in opting for the assistance of our legal mechanism, in relation to issues arising out of the administration of this tax too Sekko Brushes Corporation *Ns* U R (Sc 2/73) Rackit & Colman Ltd *Vs* CIR (Sc. 1/74) Associated Cables United *Vs* CIR (Sc 1/73) Perera & Silva Ltd *Vs* CIR (Sc 3/76) C. W. Mackie & Co *Vs* CGIR (Sc. 85/85) Yarl Metal Industries *Vs* CIR (CA 1/78)

Sec. 2 of the TTA *imposes* this tax, on **every** person, carrying on any

business in Sri Lanka; *or* rendering Services outside, for payment from Sri Lanka; at rates prescribed by Gazettee notifications; if the turnover of such exceeds, Rs. 25000/- per quarter (or its appropriate proportion) (Sec. 3). TURNOVERS is **defined** (in Sec. 5) to be, the amounts received/ receivable from transactions entered into, in respect of *or* for services performed in carrying on, that business; with **special provisions** being stipulated for specific businesses (e. g. financier, insurance, importer, manufacturer, bank, educational establishment, etc.) and bad debts. It should be borne in mind that; Turnover tax attaches itself to a particular business, irrespective of changes in its ownership, in addition to; different businesses being deemed to be one, under certain circumstances (Sec. 6)

While Sec. 4 *exempts* certain businesses from TT, Sec. 8 *exempts* certain **articles**, all of which are published by order of the Minister, (together with rates applicable under Sec. 7) in gazette notifications. Recently the classification of business and articles for above purposes, was converted to fall in line with the Customs (BTN) nomenclature, by gazette No. 432/3 of 16. 12. 86. facilitating reference and **articles** for above purposes, was converted and promoting uniformity; as levy of Turnover Tax on articles imported into Sri Lanka under Sec. 12, has to be collected by the Principal Collector of Customs, against which certain credit too is allowed under Sec. 48; all being interrelated to the other.

Returns have to be furnished quarterly, by every person carrying on any business, within 15 days of the end of such quarter & tax paid along with (Sec. 9 & 10). Provisions as to **Assessments, Appeals** etc., are more or less similar to **that** of the Inland

Revenue Act, but there isn't any TIME BAR protection in respect of Turnover Tax (Chap. IX). Finality and Penalty provisions in Chap. X and *Recovery procedures* in Chap. XII, are also a close repetition of those in the IRA.

Special cases, enumerated from Sec. 22 to 29 though equivalent, make room to consider the attachment of this tax to the relevant business. **Miscellaneous provisions** in addition to validating, and serving of notices, distinguish between a RAID of buildings, places (Sec. 42) & SURVEY of businesses (Sec. 43); while also requiring, maintenance of registers and issue of vouchers (Sec. 45 & 44). Credits for & *refund* of TT, is granted under Sec. 47, 48 & 49, subject to the conditions stipulated therein being satisfied, amongst which, *registration* as manufacturers under Sec. 46 is a prerequisite to claim deductions and credits, while a written claim within 3 years of the relevant quarter is important, for the refund of any excess payments. It should also be noted that, excess of such *deductions and credits* are carried forward for set off against future liability, instead of being refunded.

Withholding of Turnover Tax, whilst making payments in pursuance of certain contracts, has been specified in Sec. 50, which was also extended to, sales by importers and manufacturers, at the last budget. Appropriate provisions are also included, for the *remittance* of such by the person withholding it, to the Dept. and for grant of credit, to the person from whom it is being withheld. **Penal and Administrative** provisions in Chap. XVI & XVII are similar to IRA, but *interpretation* of salient terms in separately included in

Sec. 59. Hence it could be said that, though we have moved to regressive taxation of turnover, from the Business Turnover Tax under Finance Act. 11 of 1983, the introduction of widespread withholding tax, with due credit, is with the view to progress towards a system of **VALUE ADDED TAXATION**.

In addition to the above, whenever the fiscal authorities have felt a pinch on their purse (of course in trying to bridge the budget they have resorted to raise funds by **SURCHARGES**; the result being **SURCHARGE OF deficits**)/ **INCOME TAX** (25 of 79, 26 of 82, 12 of 84) / **WEALTH TAX** (25 of 1982) Acts, in respect of years of assessment 78/79, 81/82 & 84/85 respectively. In addition to the re-emergence of above at this years budget, a **Tax Amnesty** was also proposed, all of which have now been passed by the Parliament (Acts.....of 1989). In the aftermath of ethnic disturbances, a **REHABILITATION LEVY** was also charged in respect of the calender year 1984, by Act No. 53 of 1983. A lengthy discussion of these are not warranted, considering the restricted period to which each of such applies.

Though not expressly referred to as **TAX**, and often introduced in legal education, within the ambit of conveyancing, it should be remembered that, **STAMP DUTY** levied under Act 43 of 1982, is also administered by the Dept. of Inland Revenue and hence occasionally provides work for those in tax practice. This levy, is at rates prescribed by gazette notification, in respect of all instruments and documents; which are required to be duly registered under the existing laws or need to become proof for the occurrence of certain transactions within Sri Lanka

or need be enforced in Sri Lanka. While some of the above are specifically exempt from stamp duty, payment on others is required to be made on or before execution, in the relevant manner prescribed.

Special emphasis has been made, in respect of valuation of properties and responsibilities of payees, notaries, etc., in addition to the discretion availed to the CGIR, to COMPOUND for payment of stamp duty and IMPOUND instruments not duly stamped, and as to their admissibility for various purposes. Adjudication on and endorsement of stamp duty, initiates the process of appeals and procedure of recovery, which are all similar to that of IRA & TTA. While Allowance for unused and spoiled stamps are made in addition to refund of inadvertant payments, offences penalties etc., and administration of such, remain the same.

It isn't my intention to deal with it in detail, due to its familiarisation to the students elsewhere.

Yet its worthy to mention that, even in areas such as conveyancing, commercial law and company law where drafting is involved, knowledge of taxation would provide a competitive edge, by providing with prior vision, as to its tax implications. This fact has been well established, in judicial precedence, with regard to Trusts, which have aspired to be recognised as Charitable Institutions, for tax purposes. Esufaly Trust Vs CIR (Sc. 1/69), Falil Abdul Gafoor Vs CIR (63/56) Trustees of Wijewardena Trust Vs CIR (47/313) CIR Vs A. L. J. Cross Raj Chandra (67/174).

It wouldn't be complete to conclude, without making any reference to the

ethics of practice in this sphere. Despite the lip service paid to professional ethics being well evidenced, by the importance given to it (to the extent of few lectures & 1/4th of one of the 24 subjects) in legal education; it is of concern, to witness the shallowness with which social responsibility is shunned away by all concerned, including practising professionals, who should act as catalysts, in the state receiving its appropriate share, for the infrastructural facilities it provides to the society. Though the biblical version of "rendering unto Ceasor that which are Ceasor's" is not unfamiliar, to both the taxpayer and his tax consultant, the latter seems to prefer appropriating a part of such dues to himself, at the cost of depriving Ceasor of its entirety. This attitude of tax practitioners often goes unchecked by both, the tacit connivance of and practical inability in handling the work load by, tax collecting authorities; which has resulted in large scale evasion and shoddy compliance, justifying the statement that, "one half doesn't know as to how the other half dodges tax". However, it must be said in fairness to the Dept. of Inland Revenue that, its they who have in addition to their revenue collection function, collated and codified, judicial precedence in taxation. The 3 volumes of tax cases and manuals published by them, have been of more use to legitimate tax prayers, than any efforts of the tax practitioners fraternity.

Hence, if those, treading in the path of tax practice, would develop an attitude of building goodwill, without opting to play hide & seek with the revenue and stop considering the statutes as hunting grounds, drawn up for them to pick holes, in favour of their clients, we would find ourselves in a

better world to live in; after all it was Lord Denning who said "Avoidance of tax may be lawful but not a virtue".

In conclusion, having touched on the many facets in this field of taxation, & indicated the wide domain of opportunities it could avail.

It is my desire to stimulate more legal professional into this field, not only for their personal well being, but also with the view to creating an environment, which would compel the Dept. of Inland Revenue to respect and comply with law in letter and spirit; by upgrading their collective knowledge and administration of it, resulting in better service to taxpayer and increased revenue to the States. The foundation for such could only be laid, whilst they are students in pursuit of knowledge hence.

I feel more than justified, in questioning the wisdom of treating this subject, amongst the optionals, in the curriculum of legal education? RES-IPSA LOQUITUR (Sri Lanka cases only have been quoted.)

Since of late, appeals preferred are required to be settled within three years of their being received by the CGIR (subject to some flexibility), to facilitate which, the process of ADJUDICATION has been devised; its panel of adjudicators being vested with the powers of CGIR. Though created with the intent to simplify procedural bureaucracy and expedite justice, it opens a new forum for lawyers in practice, as it functions in a court atmosphere, of which, other professionals are not confident with.

It has been observed for long that the law students generally shudder at the thought of sitting Tax Law Papers.

Our sincere gratitudes go to the author of this article for shedding light over the gloomy sphere of our legal education

We hope this article will encourage the students to study 'Tax with a smile.'

— EDITORS —

With Best Compliments

From

Squaredeals Agency

141, SEA STREET,
(DIAMOND HOUSE UPSTAIR)
COLOMBO - 11.

Telephone: 436321, 28857

For all kind of Foreign Employment

PLEASE CONTACT US

WE ARE RECRUITING TO

**KUWAIT, SAUDI ARABIA, DUBAI, ABUDHABI,
SHARJA, RAS AL KAIMAH, ALAIN.**

PRESENTLY VACANCIES AVAILABLE FOR
**Housemaids, Drivers, Cleaners,
and Technicians**
all Departures will be within 10 Days.

GOVERNMENT APPROVED AGENCY

An Interview With Mr. E. R. S. R. COOMARASWAMY L.L.B.
President's Counsel.

Interviewed by A. JEGASOTHY
(Final year)

Compiled by M. C. A. AZEEZ
(Final Year)

Q.

It is said in the article No. 12 of the constitution of Socialist Democratic Republic of Sri Lanka "No one shall be discriminated against on the grounds of race, religion, language, caste, sex, political opinion, place of birth or any such grounds." But it is found in the law of "Thesawalamai" that the woman plays subordinate role to the man regarding the matter of disposal of immovable property as she has to get the consent of her husband even the property belongs to her. On the contrary, man can dispose his immovable property without his wife's consent.

Is it not a discrimination against women on the ground of sex?

A.

I agree that the requirement in the Jaffna Matrimonial Rights and Inheritance Ordinance (Cap. 70) that the husband's written consent is necessary to alienate the property of a wife is no longer desirable in the context of Article 12 of the Constitution. This is especially so in the case of estranged spouses, where the wife is forced to apply to court for permission, if the husband unreasonably refuses consent. This disability was removed for other women in Sri Lanka in 1923 and it is time that the women in Jaffna clamour for its removal.

Q.

There is strong criticism against the constitution of 1972 of Socialist

Democratic Republic of Sri Lanka that the way to protect the fundamental rights stated in the constitution, has not been included in the constitution, itself. But in Gunaratne V the Peoples, Bank Case No. 280/70 (F) D. C. Colombo A/87/2 Date of decision 3/4/1986 the Respondent peoples bank gave the letter of appointment with some restrictions regarding trade union membership. The restrictions were a contravention of the fundamental right to freedom of Association under section 18 (1) f read with section 14 of the constitution of 1972, The plaintiff wanted a declaration at the District Court of Colombo that the restrictions were null and void. District Court so declared and it was approved by the Supreme Court on appeal by the respondent.

Besides the article No. 126, could a citizen obtain a remedy through declaration when his fundamental rights granted in 1978 constitution are infringed?

A.

The Constitution of 1972 provided for fundamental rights but did not provide machinery for the enforcement or protection of such rights. It was, therefore, correct to criticise that Constitution on that ground. But in the case of Gunaratne vs. Peoples' Bank (1986) 1 S. L. L. R. 338 the Supreme Court recognised that even under the 1972 Constitution, a party whose fundamental right has been infringed, had the right to file action in the District Court under section

217 (G) of the Civil Procedure Code and ask for a declaration of that right and consequential relief. The supreme Court (Wanasundara J.) stated, inter alia, that:-

- (a) An employer is not always free to impose conditions in a contract of employment inconsistent with the guarantees of fundamental rights contained in the Constitution merely because he chooses to do so. (at p. 344).
- (b) The fundamental right of association is subject to restraint in terms of Article 19 (4) and restrictions can be imposed in the interest of public order or morality, but such interest must be proximate and direct.
- (c) Even the law prior to the 1972 Constitution did not permit an employer to include a condition in the letter of appointment restricting the right to join a trade union of the employee's choice.

Under the present Constitution, a party aggrieved by the infringement or imminent infringement of a fundamental right, cannot in terms of Article 126 go to the District Court for a declaration, since the Supreme Court has sole and exclusive jurisdiction in such matters.

Q.

Due to delay and unscrupulous charge by legal professionals, nowadays the price of justice is a very costly one. The purpose, of law is fulfilled when justice reaches to every hut in every village. It is a pity that many a one cannot afford taking a legal battle to defend his right. What is your suggestion to remove the anomaly in the distribution of justice ?

A.

My suggestions to remove the anomaly referred to in Question 3 are:-

- (a) that the free legal aid scheme of the Bar Association should be expanded;
- (b) that the State should also provide a free legal aid scheme; and
- (c) that lawyers should charge fees not on a fixed basis but according to the means of the client, or even render free service, where necessary.

Q.

We come to know in Western Countries such as France, the existence of law which enables the state to charge anyone who simply watches a person die while he is in a position to help the man avoid death, by rushing him for due medical treatment, will it be proper if we too could adopt such law which imposes moral responsibility on a citizen?

A.

The suggestion in Question 4 to impose the moral responsibility to save lives on fellow citizens is certainly desirable in Sri Lanka also, but in the present context of fear in the Sri Lankan community to interfere in crimes of this nature, it may be a difficult thing to accomplish.

Q.

Marriage is a phenomenon directly concerns with the person himself more than with the society. It is unfair on the part of the society to expect an individual to forgo his/her pursuit of happiness when he suffers from a wrong that he has committed by marrying a wrong partner. The Law of divorce should be more

flexible. Is it fair that we still uphold the theory of guilt rather than breakdown one?

A.

The United Kingdom adopted the concept of breakdown of marriage for divorce nearly two decades ago in place of the concept of guilt on the part of one of the spouses. The attempt that was made in Sri Lanka in 1977 to make separation of the spouses for seven years a ground for divorce by amending section 608 of the Civil Procedure Code instead of amending section 19 of the Marriage Registration Ordinance (Cap. 112), as the legislature ought to have done failed to have effect because of the wrong mode of legislation, as was recognised in Tennekoon vs. Somawathie Perera (1986) 1 S. L. L. R 90. Legislation on the English lines is desirable in Sir Lanka, provided that the legislature makes adequate provision to safeguard the pecuniary interests of an innocent wife and her children against a guilty husband, who deserted them, and amends the law through the Marriage Registration Ordinance (now Cap. 131).

Q.

It has been opined by legal personalities that Evidence Ordinance needs to be reformed - for example, the Indian Act which had been passed in 1872 has changed general ideas on some aspects of evidence. Se. 157 no Longer accords with the English Law of corroboration as recognized by the House of Lords in R V Christie (1914) AC540 and by the legislative in sec 2 of the Evidence Act 1938. It may be matter for consideration if Sri Lanka should adhere to the older view that two statements by one person consti-

tute corroboration or should adopt the modern view that a witness cannot corroborate his own statement by repeating it.

What is your comment?

A.

The Evidence Ordinance requires certain amendments and a sub-committee of the Legal Committee of the Bar Association under my Chairmanship has made certain recommendations.

There are two kinds of corroboration, and corroboration under section 157 should not be confused with the corroboration required for the evidence of accomplices under section 114 (b) and in sexual offences. In the latter types of corroboration, the law requires corroboration of the evidence of the accomplice or the sex victim in order to make his or her evidence more reliable in order to establish the offence. But the corroboration of a witness under section 157 is a different type of corroboration and merely goes to consistency. Under that section, previous statements can be corroboration, but in the case of the substantive corroboration in the case of accomplices and sex victims, previous statements cannot corroborate. This distinction was clearly drawn by T. S. Fernando J in Ariyadasa vs. The Queen, 70 N. L. R 3 at 5 and by Vythialingam J in Lancelot Fernando vs. The Republic of Sri Lanka (1979) (Vol. 2) 79 N. L. R. 313 at 398.

Q.

In Great Briton and all other countries in the commonwealth the Supreme Court or the High Court is vested with original jurisdiction and this assures that an independent and unremovable judiciary of big professionals standing is available for adjudication of important civil dispute. Will it ameliorate our system too?

A.

I do not think that the Supreme Court of Sir Lanka or even the Court of Appeal should have original civil or criminal jurisdiction. The High Courts of Sri Lanka exercise such jurisdiction.

Q.

It is sometimes quite puzzling when we study "Nervous shock." English Law has gone far enough to hold that actual injury or apprehension of injury to a human being is not necessary found an action for damages e.g. Owens V Liverpool corporation case. But South African Law which follows Roman Dutch Law as its common Law still adopts the decision in Dulieu V White which held, harm caused by the shock of seeing an accident to the husband was too remote for damage. In such situation what law are we expected to follow?

A.

Our common law is the Roman-Dutch Law and it is preferable to follow the South African decisions on Nervous Shock, though the English cases have persuasive value.

Q.

Could you tell any anecdote that you found unforgettable in the legal field?

A.

I generally do not forget the cases, in which I have appeared, and, therefore, it is difficult for me to single out an unforgettable episode.

Q.

Have you ever been embarrassed by any incident while on the Courts floor?

A.

I have made it a point in my legal career never to be embarrassed or confused on my feet in court, since that would only damage my client's cause.

Q.

What is your advice for the 'would be lawyers'?

A.

My advice to "would be lawyers" is-

- (a) To work hard;
- (b) To be honest in every way;
- (c) Never to mislead judges on the law or the facts;
- (d) To be courteous to the bench;
- (e) To be considerate to your clients;
- (f) To prepare your cases thoroughly on the facts and give your client his money's worth;
- (g) To attend court at the time your case is taken up and to be punctual;
- (h) To study the law applicable to the case;
- (i) To present your case logically and clearly and not to confuse the judge;
- (j) To charge your fees according to the means of your client.

Thank you!

Appreciation

It was with shock and a deep sense of loss that we read of the passing away of Mr. E. R. S. R. Kumarasamy P.C.L.L.B. on 15th December.

We vividly remember the august figure which had overwhelmed the signs of senility.

The achievements of Mr. E. R. S. R. Kumarasamy are enviable. He passed out first in all proctors examinations winning all prizes at the finals. Later he repeated his performance at all three advocates examinations together coming with honours in all. He was also the first overseas student in the London Bachelor of Laws. (L.L.B.) His Massive work on the Law of Evidence speaks volumes for his expertise in the field of evidential law.

He had been a lecturer at the Law College Colombo for ten years. He was appointed an Assize Commissioner in 1954. He represented Sri Lanka at the United Nations.

We bow our heads in deep gratitude and to his family goes our deepest sympathy. May the waves up there roll well for him and may he be at peace.

AVE ATQUE VALE !
Editors.

நிலை விடியலைத் தேடி . . .

எங்களைப் பெற்றெறுக்கும்
போதே
பெற்றேர்கள் பெருமுக்கும்
விடுகிறார்கள்
ஏனென்றால்
நாங்கள் பெண்களாம்!

சமையல், தையல், அழகுக்கலை
இவையே
எங்கள் ஓளிமயமான
எதிர்காலத்திற்கு
ஒத்துவருமாம்!

காதலின் புனிதத்துவம்
காவியங்களில் மட்டுமே
போற்றப்படலாம்
ஏனெனில்
பெண்களின் வாழ்க்கையில்
காதல் என்ற இனிய கனவு
கல்யாணமோ
கருமாதியோ அது
காசைப் பொறுத்தவிடயம்

எங்கள் திருமணங்களில்
தாவி கூட தாவி கூட
தாரத்துக்கு கட்டப்படுவதில்லை
தனத்திற்கே கட்டப்படுகிறது
சீதனமும் சீர்வரிசையும்
சீராக அமையத்தவறின்

பிறந்த வீடே பிற்காலத்தில்
சோறு போட வேண்டி வரும்
புகுந்த வீட்டுப் புல்லுருவிகள்
பெருமையிலும் வசதியிலும்
வாழ
திருமணத்தோடு கூட வரும்
திருவையே
நம்பியிருப்பதால்
நம்பிக்கை துரோகத்திற்கு
தண்டனையாக நாங்கள்
நடுத்தருவில் நிறுத்தப்படுகின்றோம்

வாழுவகையறியாது
 வயிற்றுப்பாட்டுக்காக
 வழுக்கி விழுந்த பெண்கள்
 விபச்சாரிகளானால்
 வாழ்ந்து பார்ப்பதற்கு
 பொருளிரந்து நிற்கும்
 ஈன ஜென்மங்களை மட்டும்
 வரவேற்பது எப்படி?

தாய்மையிற் கோயிலாய்
 போற்றப்படும்
 நாங்கள்
 விளம்பரத்திற்காக
 விலை பேசவும் படுகிறோம்
 மான் என்றும்
 மயில் என்றும்
 வர்ணைன்யுடன்
 எங்கள் குரல்வளைகள்
 நக்கப்படுகின்றன

இச் சமூகத்தின் பார்வையில்
 நாங்கள் அழகுப் பாவைகள்
 வாயுள்ள ஊழைகள்
 இல்லை இல்லை
 சுரண்ட ஹக்கான
 உடைமைகள்

வில்லைப் புருவமாகவும்
 வேலை விழிகளாகவும்
 கொண்ட பூவையர் நாம்
 உண்மையில்
 விரத்தின் விளாநிலங்கள்
 எனவே
 பொன் விலங்குகளை
 உடைத்தெறிய
 வீருகொண்டெடுமுந்திடுவோம்
 தோழியரே
 அடக்குமுறைகளின் மத்தியில்
 நக்கப்படுகின்ற நாங்கள்
 நிழல் உரிமைகளை களைந்து
 நடத்துவோம்
 இனி ஒரு விடுதலைப்
 போராட்டம்
 நிஜவிடியலைத் தேடி.....

லிங்கேஸ்வரி
 (முதலாம் ஆண்டு)

With the Compliments
of

RAINBOW PRINTERS

231, Wolfendhal Street

Colombo - 13

With Best Compliments

from

Rajam Commercial Printers

Offset and Letterpress

127. NEW MOOR STREET,

COLOMBO - 12

Phone : 34837 25759

With Best Compliments

from

ANTON LIGHTS

Importers & Dealers of
all Electrical Goods

67 A, Prince Street,
Colombo - 11.

Phone: 547312

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF

CAN BE BOUGHT UNDER ONE ROOF
MAIN AREAS OF INTEREST
Import & Export of Medical

*Engineering Accountancy, Computer Law, Children's Educational
Graduate & Undergrade Level and Reference Books.*

*All kind of Periodicals
Newspapers, Magazines, Fashion Journals,
other Educational Journals — etc etc*

BOOK CENTRE

(Adjoining Colombo Courts Post Office)
371, Dam Street, P. O. Box 96, Colombo - 12

PROPS:

All Ceylon Distributors
Investments Ltd.

Telephone: 34529, 541099

Cable: KENNADIES

Telex No:
22703 ACDIL CE

சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம்...?....!!

* ஆ. ஜெக்ஷோதி [இறுதியாண்டு]

உரிமைகள் யாவும் சமமாக மக்களிடையே காணப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதே உண்மையான பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தினது அடிப்படை நோக்கமாகும். உரிமைகளை வலியுறுத்தும் அதே வேளையில் கடமைகளையும் வற்புறுத்தி நிற்பதே சட்டங்களின் பிரதான குறிக்கோளாகும். இத்தகைய! சாரணங்களினால் சட்டங்களின் சட்டமாக நாட்டின் அரசியலமைப்பு அந்நாட்டின் சட்டங்களில் முதன்மையான இடத்தை வகிக்கின்றது ஓர் நாட்டின் சட்ட ஆட்சியை வரையறை செய்வது அந்நாட்டின் அரசியலமைப்பேயாகும். தனி நபரின் அடிப்படை உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதுடன் பொது மக்களின் நன்மைக்காக அரசு செயல்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில், குறித்த சில நடைமுறைகளையும் அவை பிரயோகிக்கப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களையும், அந்நிலையில் அரசு செலுத்தக் கூடிய அதிகாரத்தின் எல்லையையும் தெளிவாக வரையறுப்பது அரசியலமைப்பே!

எமது அரசியலமைப்பில் அத்தியாயம் ஒன்றில் தனிநபரினதும்பிரிசை ஒருவரினதும் அடிப்படை உரிமைகள், அரசு நிர்வாகத்தின் கெடுப்பிடிகளுக்கெதிராக நிலைநாட்டும் கருத்தோடு இயற்றப்பட்டுள்ளது. இவ்வடிப்படை உரிமைகளில் உறுப்புரை 12 மட்டுமே இக் கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றது.

உறுப்புரை 12 கூறுவதாவது சட்டத்தின் முன்னே யாவரும் சமமானவர்கள் ஆவார்கள்; அத்துடன் சட்டத்தினது சமமான பாதுகாப்புக்கும் உரித்தானவர்களாவார்கள். ஒருவரது அரசியல் அபிப்பிராயம், பிறப்பிடம், சாதி, மொழி, மதம், சாகித்தியம், சமயம், குழு, இனம், பால், போன்ற விடயங்களின் அடிப்படையில்

எந்த ஒரு பிரஜையாவது பாரபடசத்திற்குள்ளாக்கப்படக் கூடாது:

இவ்வுறுப்புரையின் அடிநாதமாய் சமத்துவம் விளங்குகின்றது. ஆயினும் நடைமுறையில் இச் சமத்துவம் என்பது சட்டத்தின் பார்வையில் எவ்வாறு தோன்றுகின்றது என்பது சற்று சிக்கலான சிந்தனைக்குரிய விடயமாகும். “உறுப்புரைதனில் உள்ள பதங்களின் நேரடியான கருத்தினை எடுத்துக் கொள்வதற்கு இவ்வுறுப்புரையின் நோக்கமே சிதைந்துவிடும்” என சர்வானந்தா J, அவர்கள் பலியவர்த்தனை எதிர் சட்டமா அதிபர் என்ற வழக்கில் கூறுகின்றார். அப்படியானால் இவ்வுறுப்புரையின் நோக்கம் தான் என்ன?

தெய்வப் புலவராம் திருவள்ளுவர் கூறியது போல “பிறப்பொக்கும் எல்லா வயிர்க்கும்” என்ற அடிப்படையில் யாவரும் ஒருவருக்கு ஒருவர் சமமானவரே - ஆனால் சமுதாயம் என்று வரும்போது நடைமுறையில் வேறுபாடுகள் எழவே செய்கின்றன. பிறப்பில் சிலர் செல்வதற்காகவும் சிலர் ஏழைகளாகவும் பிறந்துவிடுகின்றார்கள். சிலர் கல்வித்துறைத்தனில் மேம்பட்டு விளங்கும் அதே வேளையில் சிலர் மழைக்குக்கூடபாடசாலைப் பக்கம் ஒதுங்காதவர்களும் இருக்கவே செய்கின்றார்கள். இவர்கள் சமுதாயமென்ற தோப்பினை உருவாக்கும் தனி மரங்கள். எனவே சமுதாயமென்று வரும்போது பல நிலைகளால் ஏற்றத் தாழ்வுகள் காணப்படுவதை யதார்த்த ரீதியாக தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருள்ளது. இந் நிலையில் கண் மூடித்தனமாக யாவரும் ஒருவருக் கொருவர் சமம் என்ற வாதத்தை முன் வைப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. “சமத்துவம்” என்ற பதத்திற்கு இவ்வுறுப்புரை 12 ல் சட்டம் புதிய அர்த்தத்தை தேடுகின்றது.

சமமானவர்களுக்கிடையே சட்டம் சமமான முறையில் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுவே சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் என்ற சொற்களூடின் பொருளாகும்' என பேராசிரியர் Ivor Jennings அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள் (Law and the Constitution 5th edition Page 50) சமமானவர்கள் எனப்படுபவர் யாவர்? ஒரே குழந்தீலைகளில் ஒரே தகமைகளில் உள்ள வர்களே சமமானவர்களாவார்கள். இவர்களுக்கிடையேதான் சட்டம் தனது சமத்துவப் பார்வையை விகின்றது.

அரசு என்பது சமுதாயத்தினது அச்சானாி. அது பலமாக இருக்க வேண்டும். அரசையும் சமுதாயத்தையும் இலைக்கும் அரசின் பகுதியாய் விளங்கும் அரசு நிர்வாக இயந்திரம் சீராக இயங்க வேண்டும். பெர்து நன்மைக்காக அரசு நிர்வாகம் செயற்படும் அதே வேலையில் தனி நபரின் சுதந்திரத்தையும் உரிமைகளையும் பாதிக்காமல் தன் அதிகாரத்தின் எல்லையை கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் அரசு நிர்வாக யந்திரத்தின் மீது சமத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு சமுதாய நலன்களுக்கும் தனி மனித நலன்களுக்கும் இடையே ஒரு சம நிலையைப் பேண வேண்டிய நிலை அரசுக்கு எழுகின்றது.

சில வேலைகளில் செம்மையான முறையில் நிர்வாகத்தை செயற்படுத்துவதற்கு வசதியாக, ஒரே தகமைகள், ஒரே குழந்தீலைகளிலுள்ள நபர்கள் (சமமானவர்கள்) ஒரு வகுப்பாகக் கணிக்கப்படுன்றனர். ஏற்கப்படக் கூடிய நியாயங்களின் (நியமங்களினது) அடிப்படையில் மட்டுமே இத்தகைய வகுப்பாக்கம் (Classification) செய்யப்பட வேண்டும். வகுப்பாக்கம் என்ன அடிப்படை நியாயத்தில் அல்லது நியமத்தில் செய்யப்பட்டதோ, அந்த நியாயம் அல்லது நியமம் ஏற்கப்படக் கூடியதொன்றையில் இருப்பது அவசியம். அவ்வாறு அமையாவிடின் வகுப்பாக்கம் சட்ட முரண்ணதாகிவிடும். இவ் வேலையில் அரசு நிர்வாகம் ஏதேச்சதி காரத்துடன் செயற்பட்டு 'சட்டத்தின் முன் சமமான பாதுகாப்பு' என்ற கோட்பாட்டை மீறிவிட்டதாகவே உறுப்புரை 12 கருதுகின்றது.

பெரேரா எதிர் பல்கலைக்கழக மாணிக்கும் என்ற வழக்கில்; 1980 ஆம் ஆண்டிற் குரிய அனுமதிக்காக 1979 ஆம் ஆண்டு இரண்டு க. பொ. த. (உயர்தரம்) பரீட்சைகள் நடாதப்பட்டன. ஒன்று சித்திரை மாதத்திலும் மற்றது ஆவணி மாதத்திலும் நடாதப்பட்டன. இரண்டும் வெவ்வேறு பாடத் திட்டங்களைக் கொண்டிருந்தன. இரண்டு பரீட்சைகளிலும் இருந்து தகைமை அடிப்படையில் தேவையான புள்ளிகளைப் பெற்றவர்கள் ஒன்றுக்கக் கணிக்கப்பட்டு உயிரியல் விஞ்ஞானம் சார்ந்த துறைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்டார்கள். பின்னர் இவர்களில் இருந்து மருத்துவத்துறைக்கு மாணவர்களைத் தெரிவு செய்ய, பல்கலைக்கழக மாணியக் குழு 7.2:2.8 என்ற விதித் தீர்மானம் பரீட்சை மாணவர்களைத் தெரிவு செய்தது. இதனால் ஆவணி ப் பரீட்சையைடுத்த சௌல்வி பெரேரா மருத்துவ துறைக்கு போகும் வாய்ப்பை இழக்க நேர்ந்தது. தகைமை அடிப்படையில் ஒரே வகுப்பாக தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்களுக்கிடையே பின்னர் வெவ்வேறு வகையான நியமம் பயன்படுத்தப்பட்டு வேறுபடுத்தியமைறுப்புரை 12 இனது 'சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பு விதியை மீறுகிறது என பெரேரா வாதிட்டார்.

வகுப்பாக்கமொன்று பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.

(1) வகுப்பாக்கமானது இவ் வகுப்பினுள் வராதவர்களை வகுப்பிலில் இருந்து இனம் பிரித்துக் காட்டக் கூடியவாறு தெளிவான அடிப்படை நியாயத்தை அல்லது நியமத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

(2) எந்த அடிப்படை நியாயம் அல்லது நியமத்தில் வகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டதோ அந் நியமம் அல்லது நியாயம் என்ன நோக்கத்திற்காக வகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டதோ அந் நோக்கத்தை செம்மையாக நிறைவேற்றுவதில் தொடர்புள்ளதாய் அமைய வேண்டும்.

இவ்விரண்டு அம்சங்கள் காணப்படாத வகுப்பாக்கம் சட்டத்திற்கு முரண்ணதாக அமைகின்றது.

பெரேரா வழக்கில் ஆந்திரா மாநிலம் எதிர் பாலாராம் A. I. R. 1972 S. C. 1375 என்ற முக்கு ஆராயப்பட்டது. இவ்வழக்கில் இந்திய உயர் நீதி மன்றம், வழக்கின் பிரச்சனையான மருத்துவக் கல்லூரியின் அனுமதிபெற எத்தகைய தன்மை தேவையெனத் தீர்மானிக்க அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் ஒரு பொதுவான அனுமதிப் பரிட்சை நடாத்தி மாணவர்களைத் தெரிவு செய்து ஒரு வகுப்பினராக்கிய பின்னர் அவர்களுக்கு இடையே குறிக்கப்பட்ட கல்வித் தகைமை உடையவர்களுக்கு மட்டும் என்று குறிக்கப்பட்ட அனுமதியை ஒதுக்கி வைப்பது எதோச்சிகாரச் செயலாகும். அவ்வாறு ஒதுக்குவது எந்த விதத்திலும் திறமையான மாணவர்களை மருத்துவத் துறைக்கு தெரிவு செய்தல் என்ற குறிக்கோண்டன் தொடர்புள்ளதாகக் கருத முடியாது எனக் கருதியது. இதே தீர்ப்பு நியாயப் பின்னணியில் பெரேரா வழக்கு தீர்க்கப்பட்டு செல்லி பெரேரா அவர்களுக்கு மருத்துவத் துறைக்கு அனுமதி வழங்குமாறு பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுவை உயர் நீதி மன்றம் பணித்தது.

சமமானவர்களுக்கிடையே வகுப்பாக்கம் செய்யப்படும் போது பின்பற்றப்படும் நியமம் ஏற்கக்கூடிய தொன்றும், குறித்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதோடு தொடர்புள்ளதாகவும் இருக்கும் போது சட்டத்தின் அங்கீரத்தைப் பெறுகின்றது.

ஐம்மு காஸ்மீர் அரசு எதிர் T. N. குஷா 1974 AIR VOL 61 S. C. என்ற வழக்கில் வெவ்வேறு தராதர நீலைகளில் இருந்து திரட்டப்பட்ட ஒரு குழு ஊழியர்களுக்கிடையே, பதவி உயர்வுக்காக அவர்களைக் கல்வி தகைமைசளின் அடிப்படையில் வேறு படுத்தமுடியுமா என்ற பிரச்சினை ஆராயப்பட்டது. குழுவிலுள்ள உதவிப் பொறியிலாளர்களிடையே பொறியியலில் பட்டம் பெற்றவர்களும், பொறியியலில் டிப்ளோமாபெற்றவர்களும் இருந்தனர். நிர்வாக பொறியிலாளர் என்ற பதவி உயர்விற்கு பட்டம் பெற்ற பொறியிலாளர்களையே அரசு தெரிவு செய்தது. உயர்நீதி மன்றம்

இவ்வழக்கில் 'பொறியியல் பட்டம்' என்ற நியமம் பயன்படுத்தப்பட்டது. நியாயமே எனக் கருதியது. மிகத்திறமையானவர்களே பொறியிலாளர் பதவிக்கு தேவையானமையால், டிப்ளோமா பட்டத்தை விட கல்வித்தகைமை கூடிய பொறியியல் பட்டம் உள்ளவர்களுக்கு பதவி உயர்வு வழங்கியமை பாரபட்சம்காட்டுவதாகாது. அரசின் இந்தகைய வகுப்பாக்கம் அனுமதிக்கப்படத்தக்கதே என உயர் நீதிமன்றம் தீர்த்தது. அடிப்படையில் ஏற்தாழ இதே நிகழ்வுகளைக் கொண்ட இலங்கை வழக்காகிய சமரசிங்கா எதிர் இலங்கை வங்கி என்ற வழக்கில் ஜம்மு காஸ்மீர் வழக்கின் தீர்ப்பு நியாயம் பின்பற்றப்பட்டது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய வகுப்பாக்கம் நியாயமான தாக செயற்படாத நிலையில் அது சமத்துவக் கோட்பாட்டை மீறியதாக பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது என்ற கருத்தை தோற்றுவிக்கின்றது. உறுப்புரை 12 சமமானவர்களுக்கு இடையில் வருப்பாக்கத்தை (Classification) அங்கீகாரிக்கும் அதே வேளையில் அவர்களுக்கிடையில் வேறுபாடுகாட்டும் பாரபட்ச சட்டமாக்கங்களை (Class Legislation) நிராகரிக்கின்றது.

அமெரிக்காவின் SAN FRANCISCO மாநிலத்தில் பின்வரும் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. மரத்தாலான கட்டிடங்களில் சலவைத் தொழில் செய்யப்படுவது சட்டவிரோதமானது எனவும் அப்படி தொடர்ந்து செய்வதாயின் உரிமையாளர்கள் முன்னரே மேற்பார்வையாளர் குழுவின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும் எனவும் அச்சட்டத்தில் கூறப்பட்டது. குறிக்கப்பட்ட நகரத்தில் 320 சலவைத் தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. அவற்றில் 240 தொழிற்சாலைகள் சீனர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்தன. தொடர்ந்து தொழில் செய்யும் நோக்குடன் அனுமதிக்கு விண்ணப்பித்த போது சீனர்களைத் தவிர ஏணோருக்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவ்வழக்கில் உயர்நீதி மன்றம்

மேற்படிச் சட்டம் தொழில் ரீதியாக எந்த ஒரு விதியையும் முன் வைக்கவில்லை. வெறு மனே மேற்பார்வை குழுவுச்சு அனுமதி வழங்கும் தற்றுள்ளீபை மட்டுமே அளிக்க வழி செய்கின்றது. ஒரு பிரஜை தனது தொழிலை தொடர்ந்து செய்யும் உரிமையை மறுக்கும் அதிகாரத்தை அதிகாரிசஞ்சு வழங்க வழி செய்யும் சட்டம், அமெரிக்காவின் அரசியலமைப்பின் 14வது உறுப்புரையை (எமது உறுப்புரை 12 ஜூ ஒத்து) மீறுவதாகும் என தீர்ப்பளித்தது.

மேற்படி வழக்கில் சட்டம் தன் உள்ளடக்கத்தை மட்டும் கருதாது நீதிமன்றம் அச்சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட சூழ்நிலையையும் ஏதேஷ்சத்திகாரப் போக்கையும் கவனத்திற்கு எடுத்தமையே இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வழக்கில் நீதிபதி மத்தியஸ் அவர்கள் “ஒரு சட்டமானது தோற்ற அளவில் நியாயமானதாயும் பாரபட்சமற்றதாகவும் தோன்றிய போதும், ஒரு அதிகாரிக்கு ஒத்த நிலைமைகளில் வாழும் நபர்களுக்கிடையே வெறுபாடு காட்டி அவர்களது உரிமைகளை பாதிக்கக் கூடிய விதத்தில் செயல்படும் அதிகாரத்தை வழங்குமானால், அரசியலமைப்பின் ‘சட்டத்தின் சமமான நீதியைனும் கோட்பாட்டை அச்சட்டம் மீறுகின்ற தாகக் கருதப்பட வேண்டும்’ எனக் குறிப்பிட்டார்.

சமதர்மத்தை சமமானவர்கள் மத்தியில் நிலைநாட்டு 12ம் உறுப்புரையின் கீழ் அடிப்படையான இயற்கைச் சட்ட வீதிகளை மீறி, பின்பற்றப்பட வேண்டிய நடவடிக்கை முறைகளைப் பின்பற்றிருது அரசு நிர்வாக யந்திரத்தால் தண்டிக்கப்பட்டு விட்ட ஒரு அரசு ஊழியருக்கு நிவாரணம் கிடைக்குமா?

நிமலா விஜயசிங்கரா எதிர் சட்டமா அதிபர்(S.C Application 13.1979) என்ற வழக்கில் உபதபாலதிபரான மனுதாரர் அமைச்சரவையின் தீர்மானத்திற்கு இணங்க தபாலதிபர் நாயகம் அவர்களினால் 1979 ல் பதவி நீக்கப்பட்டார். மனுதாரர் தனக்கு எவ்விதக் குற்றச்சாட்டோ அல்லது தனது பக்க நியாயத்தை எடுத்து

துரைக்க சந்தர்ப்பம் வழங்கவில்லை எனக் குறிப்பிட்டு உறுப்புரை 12ஞ்சீழ் நிவாரணம் கோரினார்.

மனுதாரருக்கும் அரசுக்கும் இடையே யுள்ள உறவு எஜான் வேல்யாள் உறவாகும். எஜான் எவ்வித காரணமுமின்றி தனது வேல்யாளை நீக்க முடியும். வேல்யாளுக்கு உள்ள ஒரே ஒரு பரிகாரம் ஒப்பந்த மீறலுக்காக நஷ்டசூடு கோருவதே! உறுப்புரை 12ஞ்சீழ் அடிப்படை உரிமைகள் மட்டுமே பாதுகாக்கப்பட முடியும். சமமானவர்களுக்கு மத்தியில் மனுதாரர் இருந்த போதில் சமமாக நடாத்தப்படாத நிலையில் மட்டுமே உறுப்புரை 12ஞ்சீழ் நிவாரணம் பெற முடியும். இவ்வழக்கில் உயர்நீதி மன்றம் State of Jammu & Kashmir V. Ghulan Rasool Air 1961 S C என்ற இந்திய வழக்கை ஆதாரமாக மேற்கொள்காட்டியது.

அவ்வழக்கில் மனுதாரர் பதவியில் இருந்து குறைந்த பதவிக்கு பதவி இறக்கம் செய்யப்பட்டார். ஒருவரை பதவியிறக்கும் கட்டளை வழங்க முன்னர் காஷ்மீர் சிவில் விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். அதை பிரதிவாதியான அரசு செய்யத்தவறியது. சட்டத்தை மீறி அரசு செயற்பட்டிருப்பினும் அச்செயல் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்புதனை மறுத்துள்ளதெனக் கருத முடியாது. இந்நிலையில் மற்ற ஊழி யர்களுக்கு விதிகள் பின்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன; தனக்கு மட்டும் பின்பற்றப்படவில்லை என்பதாக மனுதாரரின் வழக்கு அமையவில்லை என நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது. இந்த அடிப்படையில் மனுவை உயர்நீதியன்றும் நிராகரித்தது. இதே தீர்ப்பு நியாயப் பின்னணியில் நிமலா விஜயசிங்காவின் மனு நிராகரிக்கப்பட்டது.

உறுப்புரை 12 தொடர்பாக அமெரிக்க வழக்காகிய SNOWDEN V HUGHES (1943) 321 USI 88 Led 49 என்ற வழக்கில் FRANKFURT J அவர்களின் துகூற்றை நினைவுகூறல்பொருத்தமானதாகும். ... அரசினது நீதிமன்றங்களினதோ அல்லது அதனது முகவர்களினதோ தீர்மானங்கள் எப்போதும் ஒரே சீரான தன்மையைக்

கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதுவோ அல்லது அவர்களது தவறான தீர்மானங்களி னால் பாதிப்பு அடையாமலிருப்பதையோ ஒரு நாட்டின் அரசியலமைப்பு உறுதிப் படுத்துவதில்லை.....’

சட்டம் சமமற்ற முறையில் பயன்படுத் தப்படும் போதெல்லாம் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பை மீறுவதாகக் கருத முடியாது. திட்டவட்டமான குறிக்கோளுடன் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்ற சூழ்நிலைகள் வளியுறுத்தப்படும் போதே சட்டத்தின் சம பாதுகாப்பு மீறப்பட்டதாகக் கருத முடியும் என இதே வழக்கில் Snowdon C. J. கூறியது எமது கவனத்திற் குறியது.

Elmore Perera V. Minister of Public Administration 85 SLR 285 என்ற வழக்கில் மனுதாரர் உதவி நில அளவையாளர் நாயக மாக இருந்தார் அமைச்சருடன் ஏற்டட்ட தனிப்பட்ட தகராறு காரணமாக, எவ்வித காரணமுமின்றி கட்டாய ஓய்வு பெற பணிக்கப்பட்டார். ஸ்தாபன கோவையின் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படாமை காரணமாக உறுப்புரை 12 கீழ் சட்டத்தின் சம பாதுகாப்பு நிவாரணம் கோரி னார். இவ் வழக்கில் பாரபட்சமாக மனுதாரர் நடாத்தப்பட்டார் என வியிறுத்து வதற்கு மனுதாரர் ஆகக் குறைந்தது ஒரு நபராவது அவரை ஒத்த தகைகமையில் இருந்து, அந் நபரைவிடுத்து தன்னை மட்டுமே தனித்து வேறுபாடு காட்டப்பட்டதென நிருபித்தால் மட்டுமே உறுப்புரை 12-ன் கீழ் நிவாரணம் கோர முடியுமென உயர் நீதிமன்றம் கூறியது. தனது தீர்ப்புரையில் சர்வானந்தா J. அவர்கள், மனுதாரருக்கு, தனது பக்க நியாயத்தை எடுத்துரைக்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமை, இயற்கை விதிகளில் ஒன்றுகிய இருபக்க கேட்டல் என்ற கோட்பாட்டை மீறியுள்ளதாக சுருதவேண்டும் என்றார். ஆனால் அடிப்படை உரிமை என்று வரும்போது, அத் தகைய தவறு உறுப்புரை 12 ஜ் மீறுவதானது அடிப்படை உரிமைகளின் ஸ்தானத்திற்கு, இயற்கை சட்ட விதிகளை உயர்த்த முடியாது என்பதைக் கவனிக்க

வேண்டும். அமெரிக்காவினது அரசியல் மைப்பில் உறுப்புரை 12 ஜ் ஒத்த உறுப்புரையில் ‘due process’ தகுந்த முறை என்ற பதம் காணப்படுகின்றது. இப்பதம் இயற்கை விதிகளை கவனத்திற்கு கொள்ள வேண்டும் என்பதை மறைமுகமாக சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஆனால் எது அரசியல் அமைப்பின் வரைஞர்கள் வேண்டுமென்றே அப்பத்தை உறுப்புரை 12 இல் இருந்து நீக்கியுள்ளார்கள். மனுதாரர் எதேச்சதி காரமான பொருத்தமற்ற நடவடிக்கைக்கு எதிராக பரிகாரத்தை உறுப்புரை 12 இன் அடிப்படையில் தேடிவந்துள்ளார்க் கூட அடிப்படை உரிமை அல்லாத உரிமை ஒன்றினை மட்டுமே மனுதாரர் இழந்திருக்கின்றனர். எனவே உறுப்புரை 12 கீழ் பரிகாரம் காண முடியாது. உறுப்புரை 12 கீழ் பாரபட்சமான நடா தது கஞ்சகு எதிராக மட்டுமே பரிகாரம் காண முடியும்.....

சமமானவர்கள் மத்தியில் மட்டுமே அரச நிர்வாகம் பாரபட்சம் காட்ட முடியாதென்பது தளிவாகவுள்ளது. ஆனாலும் எம் இதயத்தில் ஒரு கேள்வி உதயமாகவே செய்துள்ளது. சமமானவர்கள் இருக்கும் போது, அவர்களில் இருந்து தரத்தில் கூடிய பதவி ஒன்றுக்கு, அவர்களிலும் பார்க்க தரம் குறைந்த ஒருவரை அக்குறிப்பிட்ட பதவிக்கு அரச நிர்வாகம் நியமிக்கும் போது, அதுவும் ஒரு வகையில் பாரபட்சமாயினும் கூட, முறையாக அப்பதவிக்கு நியமிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை இங்கு காணப்படவே செய்துள்ளது. சம மல்லாத வர்களிடையே அரச நிர்வாகம் சமமில்லாத வகையில் நடைபெற உறுப்புரை, 12 மேளன் அங்கீகாரம் வழங்குவது போல் தோன்றுமாறு சட்டம் சமமான பாதுகாப்பு தரும் அதே வேலையில் சராசரிப் பாதுகாப்பைக்கூட தராமல் போய்விடுகின்றதோ என்ற சந்தேகம் எழவில்லையா?

With Best Compliments
From

M. M. M. LIYAKKATHALY

(PROP.)
“TRAVEL EAST”
NANDA BUILDING
119 3/7, Prince Street,
Colombo 11.

Tel: 434972 / 28340
Res. 506, AKKARAIPATTU - 1
Tel: 067 / 7447

With Best Compliments
From

K.B. CENTRE

(Dealers in Hardware)

MAIN STREET
MARUTHAMUNAI
KALMUNAI

Tel: 067 - 2354

With Best Compliments From

RAAJANS

Specialization in

Photo Copy Service

and

Laminating Service

112, Sea Street,
Colombo - 11
T. P. 20345

With Best Compliments

From

PANMARINE TRAVELS (PVT.) LTD.

No. 10, 3rd Floor,
Galle Face Court I,
Colombo - 3

Tel: 28596, 22201, 31228
Fax: 541299
Telex: 22903 PANMAR CE
Cable: PANMARINE

வழக்காற்றுத் திருமணம்

நடைமுறையிலுள்ள திருமண

பதிவுக்கட்டளைச் சட்டத்தினை

புறத்தொதுக்குகின்றதா?

எம். வி அப்துஸ் அவீஸ்
(இறுதியாண்டு)

இலங்கையில் பொதுவாக திருமணங்கள் 1907ம் ஆண்டின் 19ம் இலக்க திருமண பதிவுக் கட்டளைச் சட்டத்தினபடியே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. எனினும் அதன் பொருள் கோடவின்படி “திருமணம்” என்பது கண்டிய திருமணம், மனநீங்கற் சட்டத்தினபடியும், இல்லாததை அனுஷ்டிப்பவர்களின் திருமண, மனநீக்கற் சட்டத்தினபடியும், பதிவு செய்யப்படும் திருமணங்கள் நீங்கலாகவுள்ள ஏனைய திருமணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத் தக்கதாகும். எனவே இந்த மேற்குறிப்பிட்ட கட்டளைச் சட்டத்தினபடியே எமது கட்டுரையை எதிர்நோக்குவோம்.

இக்கட்டளைச் சட்டத்தின் 23 தொடக்கம் 26 வரையுள்ள பிரிவுகள் திருமணமொன்று வலிதான்தாக பதிவு செய்யப்பட முன்னர் சில சட்டத்தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளமை விளக்குகின்றன. அவ்வாறு நிதிருமணமொன்றின் பதிவானது அத்திருமணம் தொடர்பான முடிவான சான்றுந்தாக (Conclusive proof) கொள்ளப்படும்.

மேலும் பிரிவு 41(1)ன் படி பதிவு செய்யப்படும் திருமணம், பிரிவுகள் 34, 35, 40ன் படி அமைந்துள்ள விடத்து அத்திருமணம் தொடர்பான எல்லா விடயங்களுக்கும் அப்பதிவு சிறப்புச் சான்றூக (Best evidence) எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

மேலும் கடந்த பல வருட காலமாக திருமணமொன்று வலிதான்தா இல்லையா என தீர்மானிப்பதில், சிறப்புச்சான்று (Best evidence) என்ற பதமும், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சான்று (Admissible evidence) என்ற பதமும் ஒன்றல்ல என்ற கருத்து நீதித்துறையினரின் அபிப்பிராயமாகவிருந்தது. எனினும் திருமண பதிவு தொடர்பாக எவ்வித சான்றும் இல்லாவிடத்து அதன் நிழம்பு தொடர்பான வாய்மூலச் சான்று ஏற்கக் கூடியதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது தொடர்பாக King vs Nonis 35 CLW என்ற வழக்கில், எதிராளி தனது திருமணத்தின் பதிவு தொடர்பான சான்றினைச் சமர்ப்பிக்க முடியாதிருந்தவிடத்து அவரது முதல் மனைவியும் அத்திருமணத்தை நிறைவேற்றிய மதகுருவும் திருமணம் நடைபெற்றது என்பதை நிருபிக்க வாய் மொழிச் சான்று அளிக்கும்படி அழைக்கப்பட்டிருத்தனர்.

அதன்படி திருமணமொன்றின் சிறப்புச் சான்று (Best evidence) அதற்கான பதிவு எனவும், அல்லாதவிடத்து அதனை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய நம்பகச் சான்று ஏற்கப்படலாம் எனவும் தீர்க்கப்பட்டது. இதனால் சட்டவாளர்களிடையே திருமணமொன்றின் வலிதான் தன்மையை நிருபிக்க அது பதிவு செய்யப்பட்டமையை மட்டும் கொண்டு தீர்மானிக்க முடியாதா என்ற ஜயப்பாடு நிலவியது.

இந் நிலை 19ம் நூற்றுண்டுவரை இருந்து 1907ம் ஆண்டின் 19ம் இலக்க திருமண பதிவுக்கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலம் இவ்வியப்பாடு நீக்கப்பட்டது.

எமது இலங்கை பல சமயங்களையும் இனங்களையும் மொழிகளையும் கொண்டிருப்ப தன் காரணமாக திருமணங்கள் வேறுபட்டுக் காணப்படுவதை டன்மூக்காற்றுத் திருப்பாங்களும் அவற்றில் இடம் பெற்றுவருவதால் எவ்வளவு தூரம் அவை வலிதுடையன எனக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வது எமது நோக்கமாகும்.

உதாரணமாக மலை நாட்டில் வாழும் சிங்கள மக்களினது மூக்கமும், நடப்பு மதிப்பும் தென்பகுதி சிங்கள மக்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. அதேபோன்று வடக்கி விருக்கும் தமிழர்களினது பழக்க மூக்கங்களும், கிழங்கிலுள்ள அல்லது ஏனைய இடங்களிலுள்ள தமிழர்களின் பழக்க மூக்க கங்களிலிருந்து வேறு படுகின்றன. நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பரவலாக வாழும் முஸ்லிம்களின் பழக்க மூக்கங்களும் இடத் துக்கிடம் அவர்களுக்குள்ளேயும் வேறுபடுகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மூக்கங்கள், நடப்பு மதிப்பு என்ற இவ்வேறு பாடுகள் பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்கிடையேயும் கணிசமான அளவு காணப்படுவதை அறியலாம். தற்போதுள்ள திருமணப் பதிவு கட்டளைச்சட்டத்தில் கேட்கப்பட்ட வேறுபாடுகள் தொடர்பான சான்றுகளோ, ஆவணங்களோ இல்லாதிருப்பின் மூக்காற்று திருமணம் தொடர்பான வலிதுடையை தீர்மானிக்கும்படி நீதித் துறையினர் பல சந்தர்ப்பங்களில் கேட்டுள்ளனர். அதற்கு இனங்க பல வருடங்களாக நீதிமன்றங்கள் இத்திருமணங்களின் நடை முறைகள் பழக்க மூக்கங்களைக் கொண்டு ஒரு திடமான பொருள் கோட்கூயோ, கருத்தினையோ, மதிப்பிடுவது

கஷ்டமெனக் கண்டுள்ளன. எனினும் அதன் வரம்பெல்லையுள் அவற்றின் வலிதுடையைத் தீர்மானிக்கக் கூடிய சில ஆலோசனைகள் வழங்கியுள்ளன. அவு ஆலோசனைகளில் ஒன்றுதான் திருமணம் செய்வதற்கான கருத்தாகும். அக்கருத்தானது தெளிவுற ஸ்தாபிக்கப்படவில்லையாயின் நீதிமன்றங்கள் மூக்காற்றுத் திருமணம் என்ற முடிவை வழங்காது.

Selvaratnam Vs Anandavelu 42 NLR என்ற வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம் வழக்காற்றுத் திருமணம் என்ற முடிவுக்கு வரதிருமணம் செய்யும் கருத்து இருவருக்கும் இருந்ததா என ஆராய்ந்தது. அங்கு இந்த முறைப்படியான தாவி கட்டும் சடங்கோ அல்லது அச்சமய மத்துரு ஒருவரோ அதற்கான சடங்கு நிறைவேற்றுவதற்கு பிரசன்னமாயிருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக மூக்காற்றுத் திருமணம் எனக் கொள்ள முடியாதென தீர்த்தது.

Ratnam Vs Rasiah 1947 என்ற வழக்கில் தாவிக் கொடிக்குப் பதிலாக மஞ்சள்கயிறு கழுத்தில் சணவனுல் கட்டப்பட்டமை வழக்காற்றுத் திருமணம் எனக் கொள்ளலாமா என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் உயர் நீதிமன்றம் இது ஒரு அடையாள சடங்கு முறை யெனவும் அதன் மூலம் திருமணம் செய்யும் எண்ணம்வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனத் தீர்மானித்தது.

ஆகவே இதிலிருந்து மூக்காற்றுத் திருமண மொன்று நடை பெற்றுள்ளது என்ற முடிவுக்கு நடை பெறும் சடங்குகள் போதுமான ஆதாரமாகக்கொள்ளமுடியும் நீதிமன்றங்களும் குறிப்பிட்ட சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முறைப்படி வழக்காற்றுத் திருமணம் செய்துள்ளார்கள் என்ற ஊக்கத்தைக் கொள்ளும். புத்தசமயத் தில் ‘போருவ’ மூக்கு முறைப்படியும் செய்

யும்திருமணங்களும்கோயில்களிலும் செய்யும் திருமணங்கள் அவ்வச் சமயங்களில் நடை பெறும் வழக்காற்றுத் திருமணங்களாகும். இதனுடன் தொடர்புடையதான் திருமண மொன்று முறைப்படி பதிவின்றி கத்தோ லிக்க ஆலயத்தில் கத்தோலிக்க மதகுரு ஒருவரால் நடாத்தப்பட்டது. இது வழக்காற்றுத் திருமணம் என உயர் நீதிமன்றத்தில் 1986ம் ஆண்டு தீர்க்கப்பட்டுள்ளது.

Wijaceyegunawardena Vs Gracia Catherine என்ற இவ்வழக்கில் வழக்காளி திருமணம் 1907ம் ஆண்டின் 19ம் இல. திருமணப் பதிவுக் கட்டளைச் சட்டத்தின் படி பதிவு செய்யப்படவில்லை எனவும் தனக்கும் எதிரிக்குமிடையே நடை பெற்ற திருமணம் வலிதற்றது எனவும் வாதாடி னர். எதிராளி மேற்குறிப்பிட்ட சட்டத் தின்படி பதிவு செய்யப்படாவிட்டும், வழக்காற்று முறைப்படி தங்களது திருமணம் கோயிலில் நடை பெற்றது என மன்றாடினர். எனினும் வழக்காளி மேலும் எதிரி புத்தசமயத்தைச் சேர்ந்தவராகையால் அது வழக்காற்றுத் திருமண மென்பதை ஏற்கழுதியாதெனவும் கூறினர்: மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் அளித்த சாட்டு

சியத்தின் அடிப்படையிலேயே உயர் நீதிமன்றமும் மேற்குறிப்பிட்ட வழக்கை விளங்கி மாவட்ட நீதிமன்ற தீர்ப்பையே ஊர்ஜிதம் செய்தது. 1907ம் ஆண்டின் 19ம் இலக்க திருமணக் கட்டளைச் சட்டத் தின் படி திருமணம் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பின் மட்டும்தான் வலிதுடையதா என்ற ஜைப்பாட்டை நீக்கியதனால் இது ஒரு முக்கியமான வழக்காகக் கொள்ளப்படுகிறது. பிரதம நீதியரசர் S. சர்வாநந்தா நீதியரர்களான கொலின் தோமெ, அத்துக்கொறள் ஆகியோர்களும் சம்மதம் தெரிவித்திருந்தனர்.

உயர் நீதிமன்றத்தின் 1985ம் ஆண்டு தீர்ப்பான N. S. De Silva Vs Shaik Ali வழக்கில் அதன் பிரிவுக்குழாம் கத்தோலிக்க ஆலயத்தில் 2 அங்கத்தவர்களிடையே கத்தோலிக்க மதகுருவினால் திருமணம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பின் மேற்குறிப்பிட்ட கட்டளைச் சட்டத்தின் தேவைப்பாடான பதிவு இல்லையென்ற காரணத்தினால் வலிதின்மையாக்க முடியாதெனக் கொள்ளப்பட்டது. இச் சடங்கின் பின்னர் இருவரும் கணவன் மனைவியாக வாழ்ந்தால் வழக்காற்றுத் திருமணம் பூரணமானதென்ற கருத்து வலுவாகும்.

மாதரைக் கற்பழித்து வண்கள்மை பிறர்செய்ய
பேதைகள் போலுமிரைக் கிளியே!
பேணியிருந்தாரா!

அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்திற் கொண்டாரா கிளியே!
ஊழைச்சனங்களடி!

மானம் சிறிதென்றெண்ணி வாழ்வு பெரிதென்றெண்ணும்
ஈனர்க்குலகந்தனில் — கிளியே
இருக்க நிலைமையுண்டோ?

— டாரதி

கண்ணீர் அஞ்சலி

தமிழரின் தனிப் பெருந்தலைவரும் எமது தமிழ் மன்றத்தின் ஆரம்ப காலத்தின் தலைவருமாகிய அமரர் திரு. அப்பாய்ப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக.....

உன்னைப் பற்றிச்
சிந்திக்கும் போது
சிந்தனையே எழுந்து நின்று
வணங்கியது.
என்னியிருந்தால்
எப்படியோவெல்லாம்
நீ வாழ்ந்திருக்கலாம்
இப்படித்தான் வாழ்வேன்
இதயமெல்லாம் தமிழே
என்றால்
இதயமிலா எவ்வே
இரும்புக் குண்டுகளால்
உன் இதயத்தில்
தமிழைத் தேடினான் !
உன்மறைவால்
அரசியல் வறுமையில்
நெந்துபோன தமிழன்
மிகவும்
நொந்துதான் போனான் !
உன் - சொற்போர்
பாரானுமன்ற குருகேஷத்திரத்தில்
பெரும் பான்மை கெளரவர்களை
அகெளரவத்துடன்
அடங்கச் செய்தது
உன் - அரசியல் ஞானத்தை
வானமே நிமிர்ந்தது
பார்த்து கழுத்தை
கஞ்சக்கிக் கொண்டது
உன் - புகழ்வரிகள்
தமிழின முகவரிகளாகின
தமிழனின் பெருமையை
இமயமே ஏங்கியது
இப்போது
நாம் பிரம்மனுக்கு விண்ணப்பித்து
காத்து இருக்கின்றோம்
மீண்டும் உன்னைத்
தரவேண்டும் என்றே..

‘ஜூகா’

WITH THE BEST COMPLIMENTS OF

Aquamarines International (Pvt.) Ltd.

(ESTB. 1963)

IMPORTERS & EXPORTERS OF LIVE FISH & WATER PLANTS ETC.

44/3, Alwis Gardens,

Sri Gahanandara Road, Ratmalana,

T'Phone: 715825 Fax: 575599

Telex: 22082, 22291 X'point CE

Lihinigala Estate

FISH FARM & WATER PLANTS NURSERIES

10th Mile Post, Yatapatha.

Aquamarines

MAINTENANCE OF FISH TANKS & DEALERS IN
AQUARIUM ACCESSORIES

60/1, Sea Beach Road, Ratmalana.

T'Phone: 714943 Telex: 21415 LINK CE

With Best Compliments

from

Intelex Agency

Importers Exporters Manufacturers Representative Indenting Agents,
Government Tenderer

P. O. Box 1848
208, SEA STREET, COLOMBO 11.

Telex: 21507 - THAYA CE - ATTN - INTELEX

Cable: ZEEBRAS

Telephone: 35006

With Best Compliments

from

ARUNA ENTERPRISES (PVT) LTD.

IMPORTERS & GENERAL HARDWARE MERCHANTS

337, Old Moor Street,

Colombo - 12.

Phone; 540961

With Best Compliments

from

TORRINO STEELS

Importers & General Hardware Merchants

39, QUARRY ROAD. — COLOMBO - 12.

Telephone: 540955

முஸ்லிம் சட்டமும் வாரிசச் சொத்துப் பகிர்ந்தவிப்பும்

... எம். ஸாபீர் தாஹீர் ...
(இறுதியாண்டு)

இஸ்லாமிய சட்டமானது குடியியல், குற்றவியல் சட்டங்களை தன்னகத்தே உள்ளடக்கிய பரந்துவிரிந்ததோர் நீதிசாஸ்திரமாகக் காணப்படுகின்றது. இதன் முதலாவதும், மேன்மையான துமான் தோற்றுவாயாக புனித வேதநூலாகிய அல்-குர்-ஆன் காணப்படுவதனால், இது இறைவனால் அருளப்பட்ட, மனிதனால் மாற்ற முடியாத சட்டமாகவே கருதப்படுகின்றது.

முஸ்லிம் சட்டமானது பரந்து விரிந்த நீதிசாஸ்திரமாக இருந்தபோதிலும், அதன் குறிப்பிட்ட ஒரு சில பகுதிகள் மாத்திரமே எமது நாட்டில் ஏற்படுத்தைக் கருக்கின்றது. அவற்றில்லை நுதான் வாரிச்கடைமையாகும் (Inheritance).

பொதுச் சட்டத்திலும், தனியார் சட்டங்களிலும் வாரிச்கடைமை பற்றிக்கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவே, முஸ்லிம் சட்டமும் தனக்கீடு உரியபாணியில் வாரிச்கடைமையாளர்கள் யார் என்பதனையும், அது எம் முறைகளில் பகிரப்படல் வேண்டும் என்றும் எடுத்தோதுகின்றது. பல காலமாக சட்ட மாணவர்கள் மத்தியிலும், சட்டத் தரணிகள் மத்தியிலும் முஸ்லிம் சட்டத் தின் கீழ் வாரிச்கடைமை தொடர்பாக பல வாதப்பிரதிவாதங்களும், தெளிவின்மை களும் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. ஆனால் இஸ்லாமிய சட்டத்தின் தோற்றுவாய்க்களின் அடிப்படையில் இதனை நாம் அணுகும் போது, இங்கு வாரிச்கடைமை தொடர்பான திட்டங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு, தெளிவாக, ஜயத்திற்கிடமின்றி எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளதென்பது கண்கூடு.

முஸ்லிம் சட்டத்தினால் ஆளப்படும் ஒருவர் இறுதிவிருப்பாவணம் இன் றி

இறந்துவிட்டால், அவருடைய சொத்துக்கள் இஸ்லாமிய வாரிச்கடைமைச் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான், அவருடைய வாரிச்கடைமைச் சென்றடையும்.

இஸ்லாமிய சட்டத்தின்படி முதலாவதாக இறந்தவரின் சொத்துக்களில் இருந்து அவரது மரணச் சடங்குக்கான செலவுகள் செய்யப்படல் வேண்டும். அடுத்ததாக அவர் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் அனைத்தும் கொடுத்துத் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். இறந்தவர் ஏற்கனவே மனைவிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மகர் தொகை (Mahar) கொடுக்கப்பட்டிராவிட்டால், அதுவும் இறந்தவரின் கடனாகக் கருதப்பட்டு கொடுத்துத் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். இறந்தவர் சொத்தில் ஏதாவது பகுதியை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுக்கும்படி கூறி இருந்தால் அதனையும் கொடுக்க வேண்டும். இவை அனைத்தையும் தீர்க்கப்பட்டதன் பின்பு மிஞ்சகின்ற சொத்துக்கள்தான் அவரின் வாரிச்கடைமைச் சென்றடையும். என்றாலும் இறந்தவர் தனது சொத்துக்களுக்குரிய ஏழை வரியை (Zakat) செலுத்தி இராவிட்டால், அவரது மரணச் சடங்குக்கெலவுக்கு அடுத்ததாகஇதனையே நிறைவேற்ற வேண்டும் மொன்றி கூறப்படுகின்றது.

முதலிலே இறந்தவரின் சொத்துக்கு யார் யார் வாரிச்கடைமை வரலாம் என்பதைகைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் வாரிச்கடைமை பின் வரும் பத்துப்பேர் காணப்படுவார்கள்.

1. இறந்தவரின் மகன்
2. மகனுடைய மகன்
3. தந்தை

4. தந்தையின் தந்தை
5. சகோதரன்
- (brother+half brother + step brother)
6. சகோதரனின் மகன்
7. தந்தையின் சகோதரன்
8. தந்தையின் சகோதரனின் மகன்
9. கணவன்
10. சொந்த விடுதலைப் பெற்ற ஆண் அடிமை

இறந்தவரின் சொத்துக்களுக்கு பெண் வாரிசுகளாக பின்வரும் ஏழு வகுப்பினர் வரத்தகைமை பெற்றுள்ளனர்.

1. இறந்தவரின் மகள்
2. மகளின் மகள்
3. பெற்ற தாய்
4. தந்தையைப் பெற்ற பாட்டி
5. சகோதரி
- (sister + half sister + step sister)
6. மனைவி
7. சொந்த விடுதலைப் பெற்ற பெண் அடிமை.

மேலே கூறப்பட்ட பிரிவினர்கள்தான் இறந்தவரின் சொத்துக்கு வாரிசாக (heirs) வரமுடியும். மேற்கூறப்பட்ட வகுப்பினர் எல்லாம் இறந்தவருக்கு இல்லாவிட்டால், வாரிசுசொத்துக்கள் அனைத்தும் அவருடைய “அர்ஹம்”களிடம் (Arham) பகிர்த்தனிக்கப்படும். “அர்ஹம்” என்பது இறந்தவரின் வாரிசாக வரமுடியாத உறவினர்கள் ஆவர். (Non Inheriting relation). இவ்வகுப்பிற்குள் அடங்குபவர்கள் பின்வருவோராவர்.

1. மகளின் பிள்ளைகள்
2. சகோதரியின் பிள்ளைகள்
3. சகோதரனின் மகள்
4. தந்தையின் மூத்த அல்லது இளைய சகோதரனின் மகள்
5. தந்தையின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன்
6. தாய்வழி மாமன்
7. தாயின் சகோதரி
8. தந்தையின் சகோதரி
9. தாயின் தந்தை
10. தாயின் தந்தையின் தந்தை
11. தாயின் சகோதரியின் பிள்ளைகள்

புனித அல்-குர்-ஆன் வாரிசரிமை பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது. “இன்னும் உங்கள் மனைவிகள் விட்டுச்சென்ற சொத்திலிருந்து அவர்களுக்குக் குழந்தை இல்லாவிட்டால், உங்களுக்குப் பாதியுண்டு. எனவே அவர்களுக்குக் குழந்தை இருந்தால் அவர்கள் விட்டுச்சென்ற சொத்திலிருந்து உங்களுக்கு நான்கில் ஒரு பங்கு உண்டு. இதுவும் அவர்கள் செய்திருக்கிற மரண சாதனத்தையும், கடனையும் நிறைவேற்றிய பின்னரே. தவிர, உங்களுக்கு குழந்தை இல்லாமல் நீங்கள் விட்டுச்சென்ற சொத்திலிருந்து அவர்களுக்கு (உங்கள் மனைவியருக்கு நான்கில் ஒரு பாகம் உண்டு) ஆகவே உங்களுக்கு குழந்தை இருந்தாலால், அப்பெழுது அவர்களுக்கு (அம்மனைவியருக்கு) நீங்கள் விட்டுச்சென்ற சொத்திலிருந்து எட்டிலொரு பாகம் உண்டு. (இதுவும்) நீங்கள் செய்திருக்கும் மரண சாதனத்தையும் கடனையும் நிறைவேற்றியதன் பின்னரே மேலும் ஒரு ஆணோ அல்லது ஒரு பெண்ணோ வாரிசுகள் இல்லாத நிலையில் இருந்து (இறந்துபோக) அவருக்கு ஒரு சகோதரனோ அல்லது ஒரு சகோதரி யோ இருந்து (அவரிலிருந்து) அநந்தரம் எடுப்பதானால், அப்பொழுது அவ்விருவரில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறிலொன்று உண்டு. அதனைவிட (1/6ஐ விட) அதிகமாக (சுசகோதர சகோதரிகள் இருந்தால், அப்பொழுது மூன்றில் ஒரு பாகத்தில் அவர்கள் (சமக்) கூட்டாளிகளாகின்றனர். இதுவும் அவரால் செய்யப்பட்ட மரண சாதனத்தையும், கடனையும் நிறைவேற்றிய பின்னரே: ஒருவருக்கொருவர் இடர் செய்யாத நிலையில் (இப்பிரிவினைகள்) இருக்கவேண்டும். இது அல்லாதால் விருந்து வந்துள்ள (தல்ல) உபதேசமாகும் இன்னும் அல்லாஹ், நன்கறிகிறவன்; மிகவும் சகித்துக்கொள்கிறவன்” [IV : 12].

மேற்கூறிய புனித குர்-ஆன் வசனமானது வாரிசரிமை தொடர்பாக தெளிவான விளக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளது. முஸ்லிம் சட்டத்தின்கீழ் வாரிசப்பங்குகள் எவ்வாறு பிரிக்கப்படுகின்றன என்பதனைப் பற்றியும், அது வாரிசக்களைவ்வாறு சென்றடைகின்றன என்பதனைப் பற்றியும் நோக்கவேண்டியுள்ளோம்.

புனித அல்-கூர் ஆனில் வாரிசுரிமை தொடர்பாக ஆறு விதமான பங்குகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவையாவன : - , ¼, ½, ¾, ⅓, ⅔, ⅓, ⅔ என்பனவாகும்.

1. ¼ :- குழந்தைகள் இல்லாமல் இறக்கின்ற மனைவியின் சொத்தில் இருந்து, கணவனுக்கு பாதி கிடைக்கும். ஒரேயொரு மகனை அல்லது மகளின் மகனை மட்டும் விட்டுச் செல்பவரின் சொத்தில் இருந்து அவ்வொரு பெண்ணுக்கு பாதி கிடைக்கும். தாயும் தந்தையும் ஒன்றான ஒரேயொரு சகோதரியை மட்டும் விட்டுச் செல்பவரின் சொத்தில் இருந்து, அப்பெண்ணுக்கு பாதி கிடைக்கும்.
2. ¼ :- மனைவி இறந்து அவனுக்கு குழந்தைகள் இருச்சுமானால், அவனது சொத்தில் இறந்து $1\frac{1}{4}$ கணவனுக்குக் கிடைக்கும். கணவன் இறந்து அவனுக்குக் குழந்தை இல்லாதிருக்குமானால் அவனது சொத்தில் $1\frac{1}{4}$ மனைவிக்குக் கிடைக்கும்.
3. ¼ :- கணவன் இறந்து அவனுக்குக் குழந்தைகள் இருக்குமானால், அவனது சொத்தில் மனைவிக்கு $\frac{1}{2}$ உண்டு. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனைவியர் இருந்தால், அவர்களுக்கிடையில் இந்த $\frac{1}{2}$ இணையே சமமாக பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்.
4. ¼ :- இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட பெண் மக்களை விட்டு இறந்தவரின் சொத்தில் இருந்து அப்பெண் மக்களுக்கும், சொந்த மகன் இன்றி மகனுடைய இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட பெண் மக்களை விட்டு இறப்பின் அவர்களுக்கும், ஒரு தாய், ஒரு தந்தைக்குப் பிறந்த சகோதரிகள் இரண்டு அல்லது மேற்பட்டோரை விட்டுச் சென்றால் அவர்களுக்கும், தந்தைஒன்று தாய் வேறான இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட சகோதரிகளை விட்டு இறப்பின் அவர்களுக்கும் இப்பாகம் கிடைக்கும்.
5. ¼ :- இறந்தவருக்கு மக்கள் அல்லது இரண்டு சகோதர சகோதரிள் இல்

எாமல் இருந்தால், அவரின் தாய்க்கு வாரி சூச் சொத்தில் இருந்து இப்பாகம் கிடைக்கும், தாய் ஒன்று தந்தைவேறான ஒன்று அல்லது இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட சகோதர சகோதரிகள் இருப்பின் இறந்தவரின் சொத்தில் இவர்களுக்கு இக் குறிப்பிட்ட பாகம் கிடைக்கும்.

6. ¼ :- இறந்தவருக்கு குழந்தை இருந்தால் அவரது தந்தைக்கும், இறந்தவருக்கு குழந்தையோ அல்லது மகளின் மக்களோ அல்லது இரண்டு சகோதரசகோதரிகளோ இருந்தால் இறந்தவரின் தாயக்கும், இறந்தவருக்கு குழந்தையோ மகனுடைய மகனோ இருந்தால் தந்தையைப்பெற்ற பாட்டனுக்கும். தாய் ஒன்று தந்தை வேறான ஒரு சகோதரனோ அல்லது ஒரு சகோதரியோ இருந்தால் அவர்களுக்கும் இப்பங்கு கிடைக்கும். அத்துடன் தந்தையைப்பெற்ற பாட்டிக்கும் தாயும் தந்தையும் ஒன்றான ஒரு சகோதரி இருக்கும்போது தந்தை ஒன்று தாய் வேறான சகோதரி களுக்கும் இப்பங்கு கிடைக்கும். ஆனால்தாயுமதந்தையும் ஒன்றான பல சகோதரிகள் இருந்தால், தந்தை ஒன்று தாய் வேறான சகோதரிக்கு இப்பங்கு கிடைப்பதில்லை.

சில நடைகள்:-

மேற்கூறப்பட்ட விதத்தில் வாரிசுகளுக்கு சொத்துவும் சென்றடைந்தாலும் கூட, அதற்கு பின்வரும் சில, தடைகளும் காணப்படுகின்றன. இறந்தவருக்கு மக்கள் மக்கள் அல்லது மகனின் மக்கள் இருந்து இறந்தவர் அவர் பெண்ணாகவும் இருந்தால், அவரது சொத்தில் இருந்து கணவனுக்குக் கிடைக்கும் $\frac{1}{2}$ பங்கு, $\frac{1}{2}$ ஆகக் குறை கிறது. இதேபோல இறந்தவர் ஆணையின், அவருக்கு மக்கள் ஆல்லது மகனின் மக்கள் இருப்பின் அவரின் மனைவிக்கு கிடைக்க வேண்டிய $1\frac{1}{4}$ பங்கு $\frac{1}{2}$ ஆக குறைவடையும். இந்திலையில் அவரின் தாய்க்கு $\frac{1}{2}$ கிடைப்பதற்குப் பதிலாக $1\frac{1}{6}$ தான் கிடைக்கும். இத்போன்றே இறந்தவருக்கு மக்கள் இன்றி

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சகோர் சகோதரிகள் இருப்பின் அவரின் தாய்க்கு 1/3 கிடைப் பதற்குப் பதிலாக 1/6 தான் கிடைக்கும்.

மேலும் பெற்ற தாய் இருக்கையில் பாட்டிகளுக்கு எவ்விதப் பாகமும் கிடையாது. தந்தையோ, பாட்டனோ, ஆண் மக்களோ, மகளின் மக்களோ இருப்பின் தாய் ஒன்று தந்தை வேறான் சகோதரி களுக்கு எப்பாகமும் கிடையாது. இதே போன்றே மேற் கூறப்பட்டவர்கள் இருக்கும்போது, தந்தை ஒன்று தாய் வேறான் சகோதர சகோதரிகளுக்கும் எப்பாகமும் கிடையாது.

அஸாபா (Asaba)

முஸ்லீம் வாரிசினமைச் சட்டத்தில் அஸாபா முக்கியமானதாகும். அதாவது இறந்தவரின் சொத்தினை அடைய ஒரு வாரிச தகுதிபெறும் போது அவர் அஸாபா ஆகின்றார். இங்கு நெருங்கிய உறவினரில் இருந்து தூரத்து உறவினர்வரை அஸாபா வரிசையாக செல்கின்றது. உதாரணமாக மகன், மகனின் மகன் என்றவாறு இத் தொடர் கீழ் நோக்கிச் செல்லலாம். அல்லது தந்தை, தந்தையைப் பெற்ற பாட்டன் என்ற ரீதியில் இத் தொடர் மேல் நோக்கியும் செல்லலாம். இதே போன்றே தாய் தந்தை ஒன்றான் சகோதரர்கள், தந்தை ஒன்று தாய் வேறான் சகோதரர்கள், அவர்களின் ஆண் மக்கள், தாய் ஒன்று தந்தை வேறான் சகோதரர்கள், அவர்களின் ஆண் மக்கள் இவ்வாறு தொடர்ந்து செல்லும்.

இங்கு இவ்வரிசைப்படியேதான் வாரிகள் அஸாபாவினைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். வரிசையில் முதல் இருப்பவர் உயிருடன் இருக்கையில் இரண்டாமவர் அஸாபாவாக மாட்டார். அவரின் இறப்பின் பின்பே இரண்டாமவர் அஸாபா ஆகலாம்.

பெண்களிலும் மகள், மகளின் மகள், சகோதரி என்ற வரிசையில் அஸாபா செல்லும். இங்கு இவர்களில் ஒருவர் மட்டும் இருந்தால் அவருக்கு சொத்தில் பாதி உண்டு. இவர்கள் எல்லோரும் இருந்தால் கீழ் பாகம் வீதம் கிடைக்கும். இவர்களுடன்

சகோதரர்கள் இருந்தால், இவர்களுக்கு கீழ் பாகமும், சகோதரர்களுக்கு கீழ் பாகமும் கிடைக்கும்.

பின்வரும் வழிகளில் ஒருவன் வாரிசின் ஆகலாம் :-

- (i) பறம்பரை இரத்தக்கலப்பினால் ஏற்பட்ட உதவி.
- (ii) விவாக ஒப்பந்தத்தினால் ஏற்பட்ட உறவு.
- (iii) அடிமை உரிமை பெறுவதன்மூலம் ஏற்பட்ட தொடர்பு.

பின்வரும் காரணங்களினால் வாரிசின் மையை ஒருவர் இழக்கின்றார் :-

- (i) ஒருவன் “காபிர்” (Kafir) ஆகும் போது - இல்லாத்தை விட்டு விடும்போது.
- (ii) ஒருவன் அடிமை நிலையை அடைந்தால்.
- (iii) கொலைக்குற்றம் தீர்க்கப்பட்டவன்.
- (iv) பகைமைகொண்ட நாட்டில் உறவினர் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் வாரிசிமையை பெறமுடியாது.

முஸ்லீம் வாரிசையைச் சட்டம் இங்கு சுருக்கமாக இவ்வாறு கூறப்பட்டாலும், இது மிகவும் விரிவானது. இதைத் தவிர வேறு இங்கு குறிப்பிடப்படாத நிலைமைகளில் பங்கு எவ்வாறு பிரிக்கப்படவேண்டும், பங்கு பிரிக்கப்பட முன்னரே ஒரு வாரிச இறந்தால் அவருக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பங்கின் நிலைமை என்ன? இவ்வாறான நுணுக்கமான சுருத்துக்களை இல்லாமயி மார்க்க அறிஞர்களிடமே (Ulama) கேட்டு அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

முஸ்லீம் வாரிசையைச் சட்டம் புனித குர்ஆனில் கூறப்பட்டிருக்கின்றபடி யினால், இது இறைநீதியாக உறக்கப்பட்டு, மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தமுடியாததாக வும், இதனை மீறுவது பாவச்செயலாகவும் முஸ்லீம்களினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மறைந்த சட்ட மேதை கலாநிதி கொல்வின் நினைவாக

கொல்வின் ஜீயா! தாங்கள் ஒரு புதிர் !!
 செந்தீச்சடார் அணைந்தது!
 ஐனநாயக இருளில் நாம்
 தடுமாறிய போதெல்லாம்
 ஒளிர்ந்து நின்ற திபம்
 ஒய்ந்தே போனதா?
 கொல்வின் ஜீயா!
 தாங்கள் ஒரு புதிர்!
 அரசியல் வரலாற்றின்
 அடுக்கடுக்கான அத்தியாயங்களில்
 தங்களின் பல்லவியும்
 சரணமும் ஒன்றுதான்
 இடையில் தான் சுருதி தவறினீர்கள்!
 1956 இல் சீறிவந்தது
 சிங்கள மொழிச்சட்டம்
 ஓங்கி உரைத்தீர்கள்
 ஒசையின் நாதன்
 ஜீவ கீதமாய்
 எம் இதயவீணையில்
 மீட்டப்படுகின்றது
 ஒரு மொழி இரு நாடு
 இரு மொழி ஒரு நாடு
 ஒரு மொழியாகவே இருந்துவிட்டதினால்
 எம் விதியே மாறிப் மாறிப் போனது
 ஒப்புக்கு சோல்பரி தந்த
 அற்ப சொற்பத்தையும்
 ஏன் ஜீயா 72 இல் பறித்தீர்கள்
 புரியாமல் கேட்கிறேன்
 இதிலென்ன ஆத்மதிருப்தி!
 கொல்வின் ஜீயா! தாங்கள் ஒரு புதிர்!
 ஆயினும் எங்கள் இதயவரிகளில்
 தங்கள் முகவரி உண்டு
 பேரினவாதத்தின் நீண்ட
 சவுக்குகள் எம்மை தமுவிய போதில்
 எம் வடுக்களை தங்கள் கைகள்
 தடவிக் கொடுத்திருக்கின்றன
 நாம் நன்றி மறந்தவர்களால்ல!

காலன் கணக்குப் பாடம்
 பழக்கவில்லை - அதனால்
 தப்புக் கணக்குகள் போடுகிறுன்!
 முடிக்க வேண்டிய கணக்குகள்
 ஏராளமாய் இருக்க
 முடிக்கக் கூடாத கணக்குகளை
 முடிவு தெரியாத வேளையில்
 முடித்து விடுகின்றன!
 இவன் கணக்கை எவன்
 முடிப்பான்?
 தங்கள் புகழ் முடிக்கட்டும்!
 கண்ணீர்ப் பூக்களால்
 பாதை சமைத்திருக்கின்றோம்
 கொல்வின் ஜயா! மெதுவாய்
 செல்யின் ஜயா!

‘ஜோதி’
 (இறுதியாண்டு)

With Best Compliments

from

M. I. M. MOHIDEEN & CO.

❖ SANITARYWARE

❖ DRAINAGE

&

❖ WATER FITTINGS

110, Messenger Street,

Colombo 12.

PHONE: 32046
35665

Ryland vs Fletcher வழக்கில் பின்பற்றப்பட்ட Absolute Liability கோட்பாட்டின் (பூரண பொறுப்பு) விருத்தியும் இலங்கை வழக்குகளில் அதன் தாக்கமும் — ஓர் ஆய்வு

M. S. M. KAMIL (B. Com.)

RYLAND vs FLETCHER வழக்கு தீர்ப்பு இங்கிலாந்து நீதிபதியான BLACK BORN அவர்களால் தீர்க்கப்பட்ட வழக்குத் தீர்ப்பாகும். இது இன்று “Absolute Liability” என ஒரு கோட்பாடாகப் பின்பற்றப்படுகின்றது. கட்சேரயாளர் இக்கோட்பாட்டின் தாக்கத்தையும் இலங்கை நீதிமன்றங்கள் இக் கோட்பாடு சம்பந்தமாக பின்பற்றப்படும் போக்கையும் ஆராய்கின்றார்.

Ryland Vs Fletcher சட்டக் கோட்பாடு இங்கிலாந்தில் விசாரிக்கப்பட்ட மேலே கூறப்பட்ட வழக்கின் தீர்ப்புடன் ஏற்பட்ட ஒரு கோட்பாடாகும். இவ்வழக்கில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு ஒரு கோட்பாடாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

இக்கோட்பாடு இங்கிலாந்தில் Black Born நீதிபதி அவர்களினால் வழங்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பாகும். இவ்வழக்கில் கொள்ளப்பட்ட தீர்ப்பு இதுவாகும். ஒருவர் ஆபத்தான பொருட்களை தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும்போது அது தனது கட்டுப்பாட்டை மீறி அவரது கட்டுப்பாட்டில் இருந்து பாய்ந்து சென்று பிறரது சொத்துக்களுக்கு அல்லது ஆட்களுக்கு தீங்கு விளைவிப்பின் அத்தீங்கிற்கு அப்பொருளை வைத்து இருந்தவர் பொறுப்பாவர். இதுவே ஆங்கில வழக்கில் Black Born நீதிபதி அளித்த தீர்ப்பாகும். இங்கு மூன்று விடயங்கள் முக்கியமானதாகும்.

1. ஆபத்தான பொருட்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கப்பட்ட வேண்டும்

2. அவரது கட்டுப்பாட்டை மீறி அப்பொருள் பாய்ந்து அல்லது தப்பிச் செல்ல வேண்டும்.

3. அது பிறரது சொத்துக்களுக்கு அல்லது ஆட்களுக்கு தீங்கை விளைவித்தல் வேண்டும்.

இம் மூன்று காரணங்களையும் ஒரு வழக்காளி நிருபித்தால் எதிராளி கவனமீன மாக நடந்திருந்தாலும் கவனமீனமாக நடக்காவிட்டாலும் பொருளை வைத்திருந்தவர் குற்றவாளியாக்கப்பட்டு பொறுப்பு சுமத்தப்படுவார். இதுவே இக்கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சமாகும். இங்கு “கவனமீனம்” என்பது முக்கிய விடயமாகக் கருதப்படுவதில்லை.

Ryland Vs Fletcher வழக்கின் நிகழ்வு களின்படி எதிராளி (Defendant) சுயாதீன ஒப்பந்தக்காரர் ஒருவரிடம் ஒரு தடாகம் ஒன்றைக் கட்டும் வேலையை ஒப்படைத் திருந்தார். தடாகத்தைக் கட்டிக் கொண்டு இருக்கும் போது ஏற்பட்ட வெள்ளம் காரணமாக தடாகம் நிறைந்தது. அது பின்னர்

தடாகத்தை உடைத்துக் கொண்டு வெவ்வியேறி நீர் பாய்ந்து சென்றுமற்றைய தோட்டக்காரன்து (Plaintiff) பயிர்களை அழித்தது. இதன் மூலம் வழக்காளிக்கு பெரும் நட்டத்தை ஏற்படுத்தியது.

இங்கு எதிராளியின் கவனயீனம் அல்லது தவறு எதுவும் இல்லாவிட்டாலும் கூட அவரது கட்டுப்பாட்டில் இருந்து ஆபத்தான பொருள் தப்பிச் சென்று வழக்காளிக்கு தீங்கை ஏற்படுத்தியுள்ளதால் அவர் மீது பூரணபொறுப்பு சமத்தப்பட்டது. எனவே இத்தீர்ப்பின் மூலமே இது ஒரு கோட்பாடாக இங்கிலாந்து நீதி மன்றங்களால் ஏற்கப்பட்டது.

இதன் பின்னர் வந்த ஆங்கில வழக்கான Ride Vs Liyon வழக்கில் இவ்விதி பின்பற்றப்பட்டது. இவ்வழக்கில் இக் கோட்பாடு ஏற்கப்பட பின்வரும் காரணங்கள் இருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது.

1. ஆபத்தான பொருள்
2. அது தனது கட்டுப்பாட்டில் இருந்து தப்பிச் சென்றிருத்தல் வேண்டும்.
3. எதிராளிக்கு அதனால் தீங்கு ஏற்பட்டு நட்டமேற்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

எனவே இம் 3 விடயங்களும் மாத்திரம் நிரூபிக்கப்பட்டால் எதிராளி Absolute Liability க்கு பொறுப்பாக்கப்படுவார்.

மற்றும் இங்கிலாந்து வழக்கான Rinard vs Lonion வழக்கில் கட்டு வீட்டின் மேல் தட்டில் இருந்த மல சல கூடம் திறந்து விடப்பட்டதனால் அது தனது கட்டுப்பாட்டை மீறி தப்பிச் சென்று பின்னர் வழக்காளியின் தோட்டத்தில் காணப்பட்ட பயிர்களை அழித்தது. இங்கு மேலே கூறப்பட்ட 3 விடயங்களும் நிரூபிக்கப்பட்டதனால் பொறுப்பு சமத்தப்பட்டது.

ஆனாலும் கூட இவ்விதியை பின்வரும் சந்தர்ப்பங்களில் பின்பற்ற முடியாது.

1. ஒருவர் சட்டரீதியாக அனுமதி பெற்று ஒரு வேலையைச் செய்யும்போது;

2. இயற்கையின் விபரீதத் தினால் ஏற்படும்போது.

Green vs Chelsea Water Works

என்ற வழக்கில் நகரத்திற்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு குழாய்கள் பொருத்தப் பட்டபோது ஆபத்து ஏற்பட்டது. அதனால் எதிராளிக்கு எதிராகப் பொறுப்பு சமத்த முடியவில்லை.

Nicolous vs Macland வழக்கில் கடும் மழை காரணமாக ஏற்பட்ட வெள்ளம் காரணமாக நீர் பாய்ந்து சென்று ஆபத்தை ஏற்படுத்தியது. இங்கு இயற்கையின் விபரீதம் காரணமாக ஏற்பட்டதனால் பொறுப்பை சமத்த முடியவில்லை,

எனவே இவ்விடயத்தில் முழுமையாக ஏற்கப்பட்ட இவ்விதியானது இலங்கை நீதி மன்றங்களினால் எந்த அளவோடு ஏற்கப்படுகின்றது என்பதனை ஆராய்தல் வேண்டும்,

இலங்கையானது அதன் பொதுச் சட்டமாக ரோமன் டச்சுச் சட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விதியானது ஆங்கிலச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதால் இலங்கை இவ்விதியால் கட்டுப்பட மாட்டாது. ஆயினும்கூட எமது நீதி மன்றங்கள் ஆங்கிலச் சட்டத்தை குறை நிரப்பும் ஒரு சட்டமாகப் பின்பற்றுகின்றது. இதன் அடிப்படையில் இவ்விதியை இலங்கை நீதிமன்றங்கள் அதன் தீர்ப்புக்கள் மூலம் ஏற்று உள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்விதியுடன் தொடர்புடைய வழக்குகள் எமது நீதிமன்றங்களில் விசாரிக்கப்பட்டபோது மிகைக் கூற்றாகவும், தீர்ப்புக்களாகவும் வழக்குகளைத் தீர்த்துள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இதனடிப்படையில் இவ்விதிபற்றி கருத்து தெரிவித்த கலாநிதி மார்க் கூறே அவர்கள் இவ்விதி முன்னேற்றமடைந்த கைத்தொழில் உலகில் வாழும் மக்களின் நன்மைக்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றார். இக்கோட்பாடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின் தீர்க்கப்பட்ட வழக்குத் தீர்ப்புகளில் இவ்விதி எந்த அளவு

பின்பற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆராய் தல் வேண்டும்.

Corella Rubber Company vs Silva வழக்கில் எதிராளியின் வயலில் வைத்த நெருப்பு அவ்வயலில் இருந்து பாய்ந்து சென்று வழக்காளியின் வயலில் உள்ள பயிர்களை அழித்தது. இங்கு இவ்விதிசுற்கப்பட்டு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

ஆயினும் சமிட் vs சேஷாதம்பி வழக்கில் முன்கூறப்பட்டது போன்று நெருப்பு ஏற்பட்டு தீவடு ஏற்றுட்ட போதும் இலங்கையின் பொதுச் சட்டம் RDL என்பதாலும், கவனயீனம் காணப்படாத காரணத்தினாலும் பொறுப்பு சமத்த முடியாது என Jayawardena - J கூறினார்.

Subaida Umma vs Wajood வழக்கில் எதிராளியின் காணப்பட்ட அசத்தமான நீர் அக்காணியில் இருந்து பாய்ந்து சென்று வழக்காளியின் காணியை அசத்த மாக்கியது. இந்த வழக்கில் நீதிபதி இவ்விதியை மிகைக் கூற்றாகப் பின்பற்றினார்.

எங்கர் பிளா vs ஜினதாஸ் வழக்கில் எதிராளியின் தோட்டத்தில் காணப்பட்ட தென்னைமரம் காற்று காரணமாக விழுந்ததனால் அடுத்த தோட்டத்தில் இருந்த வழக்காளிக்கு காயத்தை ஏற்படுத்திய போதிலும் கூட அது இயற்கையின் செயல் ஆதலால் பொறுப்பு சமத்த முடியவில்லை.

இன்று எமது நீதிமன்றங்கள் இக்கோட்பாட்டைப் பூரணமாகப் பின்பற்றும் அளவுக்கு இக்கோட்பாடு இலங்கை நீதிமன்றங்களால் கவரப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தகுந்த எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. *Alansius Silva vs Upali Silva* 02. S. L. 2 82 வழக்கில் நீதியரசர்கள் அத்துக்கோறவை,

அப்துல் காதர் ஆகியோர் இவ்விதியை ஏற்றுக்கொண்டு தீர்ப்பு அளித்தனர்,

இவ்வழக்கின் முக்கிய நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு இருந்தது. எதிராளி தும்பு ஆலையின் சொந்தக்காரர். அவர் தும்பு ஆலைக்குத் தேவையான நீரை ஒரு அணைக்கட்டு மூலமாக எடுத்தார். தும்பு ஆலையில் உற்பத்திக்குப் பின் எஞ்சி உள்ள கழிவு நீர் எதிராளியின்காணியில் இருந்து வெளியேறி தப்பிச் சென்று வழக்காளியின் பயிர்களை அழித்தது. இங்கு ஆங்கில வழக்கு விதியைப் பின்பற்றி பொறுப்பு சமத்தப்பட்டது. ஏனெனில் இங்கு ஆபத்தான பொருட்கள் காணப்பட்டு, அது எதிராளியின் காணியில் இருந்து தப்பிச் சென்று வழக்காளிக்கு தீங்கை, நட்டத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளதாலாகும்.

இதனடிப்படையில் Black Born நீதிபதியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட Absolute Liability என்ற இந்த ஆங்கிலக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுவது தொடர்பில் இலங்கை நீதிமன்றங்களுக்குப் பூரண கதந்திரம் உள்ளது. அதனைப் பின்பற்றுவதும் விடுவதும் அவற்றின் தற்றுணிபைப் பொறுத்தது என கலாநிதி மார்க் கூரே (Prof Mark Cooray) கூறுகின்றார்.

இருந்தபோதிலும் கூட கைத்தொழிற் துறையில் ஏற்படும் விருத்தியும், பாரிய பொருளாதாரத் திட்டங்களின் அதிகரிப்பு ஏற்படுவதால் இலங்கைக்கு இவ்விதி பொருந்தும் எனத் தோன்றுகின்றது.

M. S. M. KAMIL {B. Com}

Final Year

Sri Lanka Law College

“சத்தியத்தையும், அஹிம்சையையும் பறிகொடுத்துவிட்டு அதனால் வரும் சுயராச்சியத்தை நான் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேனோ, அதுபோலத் தாய்மொழியைப் புறக்கணித்துவிட்டு வரும் சுயராச்சியத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்”

SQUAREDEALS AGENCY

141, Sea Street,
(DIAMOND HOUSE UPSTAIR)
Colombo - 11.

For all kinds of Foreign Employment

PLEASE CONTACT US

We are Recruiting to

Kuwait, Saudi Arabia, Dubai, Abudhabi, Sharja

Ras Al Kaimah, Alain

Presently Vacancies Available For

Housemaids, Drivers, Cleaners and Technicians

all Departures will be within 10 Days

Government Approved Agency

அரசியலமைப்புக்கான 13வது, 16வது திருத்தங்களும் மொழிகளும்

வி. புவிதரன்

[இடைநிலையாண்டு]

III வித உறவுகளுக்கு மிக முக்கிய சாதனம் மொழியாகும். ஒரே மொழிபேசு கின்றதும், தனக்கென சோந்த கலாச்சாரத்தினை உடையதும், ஒரு நிலையான பொருளாதாரத்தை உடையதும் தொடர்ச்சியான நிலப்பிரதேசத்தில் வெட்டர்ச்சியாக வாழ்த்து வருவதுமான ஒரு மக்கட்கூட்டம் ஓர் தேசிய இனம் என வரையறைக்கப்படும். இங்வாருண ஓர் தேசிய இனத் திற்கு அரசாங்க ரீதியில் ஜக்கியப்படுத்தப்பட்ட நிலப்பரப்புகள் வேண்டும். அம் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், அதன் இலக்கியம் உருப்பெற்றுத் திகழுவும் முட்டுக்கட்டையாக உள்ள தடைகள் அகற்றப்பட வேண்டும். இங்கே தான் தேசிய இயக்கங்களின் பொருளாதார அடித்தளம் இருக்கிறது.

இலங்கையின் அரசியலமைப்புக்கான 13 வது, 16வது திருத்தங்களின் மூலமாக தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்கு தற்காலிகமாகக் கிணக்கப்பட்ட வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களும், சில உரிமைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன

முதலில் 13 வது திருத்தத்தை எடுத்து நொக்குமிடத்து. அது

1. தமிழ்மூலம் அரசகருமமொழி ஒன்றுதல் வேண்டும். [Art 18 (2)]
2. ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாதல் வேண்டும் [Art - 18 (3)]
3. பாரானுமன்றம் சட்டத்தின் மூலம் இவ்வத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். [Art-18 (4)]

எனக் கூறுகிறது.

அரசியலமைப்புக்கானதிருத்தமொன்று பாரானுமன்றத்தில் ஏற்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டவுடன் நடைமுறைக்கு வரும் ஆனால் இதில் உறுப்புரை 18 (4) பாரானுமன்ற சட்டத்தின் மூலம் இவ்வத்தியாலயத்தின் ஏற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும் என்கிறது. மேலும் இன்னமும் பாரானுமன்றத்தில் அதற்கான சட்டம் நிறைவேற்றப்படாத வரை தமிழ் அரசகருமமொழி அந்தஸ்தைப் பெருது, இங்வாருக பாரானுமன்றம் சட்டத்தால் இதனை நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யாத வரை தமிழ் மொழி அரசகருமமொழி அந்தஸ்தைப் பெற்றும் தமிழிற்கு உரிய இடம் கொடுக்கப்படவில்லை என அங்களாய்ப்பதால் பிரபோசனமில்லை,

அடுத்ததாக அரசியலமைப்புக்கான 16 வது திருத்தத்தின் மூலம் 22ம், 23ம் உறுப்புரைகள் மாற்றீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. முன்னைய உறுப்புரை 22 (1) இன்படி இலங்கை முழுவதற்கும் அரசகருமமொழியான - சிங்களம் - நிர்வாக மொழியாக இருக்கும். அத்துடன், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் மொழி நிர்வாகமொழியாகவும், பொதுப் பதி வேடுகளைப் பேணவும், பகிரங்க நிறுவனங்களால் அலுவல்கள் கொண்டு நடத்தப்படவும் உபயோகிக்கப்படும் எனவும் கூறப்பட்டிருந்தது. 16 வது திருத்தத்தின் மூலமாக மாற்றீடு செய்யப்பட்ட உறுப்புரை 22 (1), சிங்களமும், தமிழும் இலங்கை முழுவதும் நிர்வாகமொழிச்சாக இருத்தல்வேண்டும் எனவும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிர்ந்த இலங்கையின் எல்லா மாகாணங்களிலும் சிங்களம் நிர்வாக மொழியாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும் பொதுப் பதிவேடுகளைப் பேணிவருவதற்காகவும், பகிரங்க நிறுவனங்

களால் அலுவல்கள்யாவும் கொண்டு நடத்தப்படுவதற்காகவும் சிங்கள மொழி பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் எனவும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் மொழியும் ஏனைய மாகாணங்களில் சிங்கள மொழியும் நிர்வாக மொழிகளாக இருக்கும் எனவும் கூறுகிறது. இதன்படி முன்னர் சிங்களமே இலங்கை முழுவதும் நிர்வாக மொழியாக இருந்தமை மாற்றப்பட்டு சிங்களமும், தமிழும் இலங்கை முழுவதும் நிர்வாக மொழியாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அவ்வறுப்புரை உதவி அரசாங்க அதிபரின் பிரிவொன்றை உள்ளடக்கும் கூறு எதனதும் மொத்தச் சனத் தொகைக்குச் சிங்கள அல்லது தமிழ் மொழி வாரியான சிறுபான்மைச் சனத்தொகை என்ன விகிதாசாரத்துக்கொண்டுள்ளதோ அதனைக் கருத்தில் கொண்டு சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளும் அல்லது அத்தகைய இடப்பரப்பு அமைந்திருக்கக் கூடியதான் மாகாணத்தின் நிர்வாக மொழி யாகப் பயன்படுத்தப்படும் மொழி தவிர்ந்த ஒரு மொழி அத்தகைய இடப் பரப்புக்கான நிர்வாக மொழியாகப் பயன்படுத்தலாம் எனச் சஞ்சிப்பு பணிக்கலாம் எனக் கூறு சிறுது. இது ஓர் சிறப்பான ஏற்பாடு எனக் கூறலாம். இதனை தமிழ் பேசும் மக்களை அதிகமாகக் கொண்டுள்ள வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைத் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் உள்ள உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளில் நடைமுறைப்படுத்தும்படி கோரலாம். அவ்வாறு செய்யுமிடத்து தமிழ் பேசும் மக்கள் சிங்கள மொழி தெரியாத தால் படும் கஷ்டங்கள் பெருமளவு குறையும் முக்கியமாக மலையக மக்களின் கஷ்டங்களையும் அவர்கள் சிங்கள மொழி தெரியாததால் ஏராற்றப்படுவதையும் ஒரளவு தவிர்க்கலாம். ஆகவே இதனை வடக்கு, கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் தமிழ் மக்கள் இதன் பயனை பூரணமாக பெற்றுக் கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும்

முன்னைய உறுப்புரை 22 (5) இன்படி, ஆள் ஒருவர் தேசிய மொழிகளுள் ஒன்றில் பகிரங்க சேவை, நீதிதுறைச் சேவை உள்ளராட்சி சேவை ஆகியவற்றில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதன் பொருட்டு பரீட்சிக்கப்பட உரித்துடையவராவார். இந்த உரித்து, அவரது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மேற்கூறப்பட்ட சேவைகளிற்கேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதன் பின் நியாயமான காலத்தினுள் விடயத்திற்கு ஏற்றுப்போல் அரசு கரும் மொழியில் சிங்களம் போதிய அறிவைப்பெறுதல் வேண்டுமெனத் தேவைப்படுத்தப்படலாம் என்ற நிபந்தனைக்கு அமைந்ததாயிருத்தல் வேண்டும். மேலும் இத்தகைய சேவைகளிற்கேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு அரசு கரும் மொழியிலும் தமிழிலும் போதிய அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் எனத் தேவைப்படுத்தலாம் எனக் கூறுகிறது.

மாற்றப்பட்ட உறுப்புரை 22 (5) மேற்கூறப்பட்ட சேவையில் ஆளொருவர் சேந்துக்கொள்ளப்படுவதற்காக அவர் ஒன்றில் சிங்கள மூலம் அல்லது தமிழ் மூலம் அல்லது அவர் தெரிந்தெடுக்கும் மொழியொன்றில் பரீட்சிக்கப்பட உரித்துடையவராதல் வேண்டும் எனவும், இந்த உரித்து அவரது கடமைகளைச் செய்ய தமிழில் அல்லது சிங்களத்தில் போதிய அறிவைப் பெறுதல் அவசியமாகவுள்ள விடத்திற்கு ஏற்றும் போல் சிங்களத்தில் அல்லது தமிழில் போதிய அறிவைப்பெறுதல் வேண்டுமெனத் தேவைப்படுத்தப்படலாம் என்ற நிபந்தனைக்கு அமைந்ததாயிருத்தல் வேண்டும் எனவும்கூறுகிறது. மேலும் அத்தகைய சேவையில் சேர்க்கப்பட சிங்களம் அல்லது தமிழில் போதிய அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் எனபது அவசியமாயின் அம் மொழியில் போதிய அறிவுடையவராக இருக்க வேண்டும் என தேவைப்படுத்தப்படலாம் எனவும் அவ்வறுப்புரை கூறுகிறது. இதனை நோக்கும் போது சிங்களத்தின் கட்டாய தேவைப்பாட்டுத் தன்மை நீக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

சட்டவாக்க மொழிபற்றி அரசியல் யாப்பின் முன்னைய உறுப்புரை 23 (1) “எல்லாச் சட்டங்களும், துணைநிலைச் சட்ட வாக்கங்களும் தேசிய மொழிகளில் - சிங்க எம், தமிழ் - சட்டமாக்கப்படுதலும் அல்லது இயற்றப்படுதலும், வெளியிடப்படுதலும் வேண்டும். அவை ஆங்கில மொழி பெயர்ப் பையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும், இவ் வரைகளிடையே ஏதேனும் வேறுபாடு காணப்படுமிடத்து அரசு கரும மொழி-சிங்களம்- மேலோங்கி நிற்றல் வேண்டும்’ என்கிறது. மாற்றிடு செய்யப்பட்ட உறுப்புரை 23 (1) ஆனது “பாரானுமன்றம் ஏதேனும் சட்டம் சட்டமாக்கப்படும் கட்டத்தில் ஏற்பாடுகளிடையே ஒவ்வாமை யெதுவும் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் எந்த ஏற்பாடு மேலோங்கி நிற்றல் வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தல் வேண்டும்’ எனவும், மேலும், வெறெல்லா எழுத்திலான சட்டங்கள் தொடர்பிலும் அத்தகைய எழுத்திலான சட்டங்கள் தொடர்பிலும், அத்தகைய சட்டங்கள் எந்த உரையில் சட்டமாக்கப்பட்டனவோ, அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவோ எல்லது இயற்றப்பட்டனவோ அந்த உரையானது அத்தகைய உரைகளிடையே ஏதேனும் ஒவ்வாமை இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் மேலோங்கி நிற்றல் வேண்டும் எனவும் கூறுகிறது.

நீதிமன்றங்களின் மொழியைப்பொறுத்தவரையில் முன்னைய உறுப்புரை 24(1) அரசு கரும மொழியே- சிங்களம் - நீதிமன்றங்களின் மொழியாக இலங்கை முழுவதும் இருக்கும். அத்துடன் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் செயற்படும் முதனிலை நீதி மன்றங்களில் தமிழிலும் பதிவேடுகளைப் பேணவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வும் முடியும் என்கிறது. தற்போதைய

16 வது திருத்தத்தின் மூலமாக இவ்வறுப்புரையானது சிங்களமும், தமிழும் நீதிமன்றங்களின் மொழிகளாக இருத்தல் வேண்டும், அத்துடன் தமிழ் மொழி நிர்வாக மொழியாக இருக்கும் ஏதேனும் இப்பரப்பு தவிர்ந்த இலங்கையின் எல்லாஇடப் பரப்புகளிலும் அமைந்திருக்கும் நீதிமன்றங்களின் மொழியாக சிங்களம் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் எனவும் கூறுகிறது. மேலும் ஏதேனும் நீதிமன்றத்திலிருந்து மென்முறையிடு செய்யப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் மொழி மேன்முறையிடு முன் வைக்கப்படும் நீதிமன்றத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியில் குந்து வேறானதாயிருந்தால், மேன்முறையீட்டைக் கேட்கும் நீதி மன்றத்தின் மொழி யிலும் பதிவேடுகள் தயாரிக்கப்படுதல் வேண்டும் எனவும் கூறுகிறது. இதனைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் போது முன்னைய உறுப்புரைக்கும், யாற் றப்பட்டதற்கும் இடையில் எந்த அடிப்படை மாற்றத்தையும் காணமுடியவில்லை.

முன்னைய அரசியலமைப்புகள் ஒவ்வொன்றிலும் காணப்பட்ட - குறைபாடு களுடனுள்தானும்- தமிழ்மொழியின் உபயோகம் அதில் இருந்த மட்டுப்பாடுகளுக்குள் கூட நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாகும். அவை போன்றே குறைபாடுகளுடனுள் இந்த அரசியலமைப்பின் தமிழ்மொழிப்பிரயோகமும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாது எழுத்தில் மட்டுமே - மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட இருக்குமரயின் சிறு அளவில் கூட இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் விரண்டு திருத்தங்களும் எந்தப் பங்கினையும் வகிக்க மாட்டாது. ஆகவே ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடு ஜன்றின் மூலமே இதனைத் தீர்க்க முடியும்.

முடியுமா முடியாதா? இருக்கிறதா இல்லையா? உண்மையா பொய்யா என்கின்ற எல்லா எதிர்மறை நியாயங்களை விடவும் முடியும் என்கிற இருக்கிறது என்கிற உண்மை என்கிற நம்பிக்கையில்தான் மனித வாழ்க்கை நடந்து கொண்டிருக்கிறது,

நவீன நாடகங்களின் பரிமை வளர்ச்சியில் பெர்னல்ட் பிரெட்ச் . . .

இப்சனின் பின் நாடகத்திற்கு என்றேர் புதிய வடிவமும் கலைகளுக்கெனத் தனிச் சித்தாந்தமும் தந்த பெருமை பெர்னல்ட் பிரெட்ச் (1898 - 1956) என்ற ஜெர்மன் நாடகாசிரியருக்கே உரியதாகும்.

நாடகத்தின் கரு, உட்பொருள் மட்டுமல்ல அதன் அமைப்பு, வடிவத்திலும் அவர் புரட்சிகர மாற்றம் ஏற்படுத்தினார். அதோடு மேடை, நடிகர்கள் பற்றி மட்டுமல்ல பார்வையாளைப் பற்றியும் அவர் சிரத்தை எடுத்தார்.

பார்வையாளைன் கலை உணர்வுத் தூரத்தில (Aesthetic Distance) வைக்கவேண்டும் எனவும் சொன்னார். பார்வையாளன், கலைகளை நுகர்வோன் கலை வடிவத்தினாடாக வாழ்க்கையின் முரண்பாடுகளை, சம்பவங்களை, கதா மாந்தர்களைக் காண்பதாக நினைவு தூர்வமாக எண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். தவறாக பாத்திரங்களுடன் ஐக்கியப்பட்டு ஒன்றி விடப்படாது என எச்சரித்தார்:

மேடையில் ‘செட்டுகள், மின் ஒளி விளையாட்டுகள் மூலம் மக்களைக் கவர்வதையும் தவிர்த்தார். பார்வையாளரை வழக்க மூட்டி கணவு நிலைக்கு ஈர்த்துச் செல்லாது விழிப்பு நிலையில் வைக்கவேண்டும்; மேலும் சிந்தனையூட்ட வேண்டும் என்றார். தீவிர நடிப்புகளையும் தவிர்த்தார். அதாவது மேடையில் தோன்றி தமிழ் நாடகங்களில் நடிப்பது போல, மிகை உணர்ச்சிகளைக் காட்டி உரத்துக் கத்தும் போக்கையும் தடுத்தார். — நன்றி சூமரன்

With Best Compliments

from

MANIAM STORES

75,77 Prince Street,

Colombo II.

PHONE: 548274

With Best Compliments

From

Mexic Enterprises Ltd.

**329, Old Moor Street,
COLOMBO 12.**

Puspa Trading Company

**333, 1/4, Old Moor Street,
COLOMBO 12.**

T'Phone : 548199 - 23931, 548762 Telex ; 21583 TELECO CE

**WITH
BEST
COMPLIMENTS
FROM**

VANARSONS (PVT) LTD.

**PAPER MERCHANTS, STATIONERS IMPORTED WEDDING CARDS
& PRINTERS REQUISITES.**

**78, MALIBAN STREET,
COLOMBO-11.**

**T'Phone : 24821
T'Grams : "VANARSONS"
Telex : 22778 TWINS CE
Fax : 501841**

SOME JUDICIAL DICTA ON TAXES AND TAXATION

The uses of taxes

I like to pay taxes. With them I buy civilisation.

Justice Oliver Wendell Holmes.

Taxes and Hardship

It may seem hard that a concern should have to pay Income Tax upon its profits when these profits are taken away from it and applied to a foreign purpose. But Income Tax legislation knows nothing of hardship.

Per Lord Sands,
The Alloa Town Council vs I.R.C.
16 T. C. 451, 464

Equity in taxation

In a taxing Act one has to look merely at what is clearly said. There is no room for any intendment. There is no equity about a tax. There is no presumption as to a tax. Nothing is to be read in, nothing is to be implied. One can only look fairly at the language used.

Per Rowlatt J. Cape Brandy Syndicate
vs I. R.
12 T. C. 358, 366.

Tax Legislation

It is important to remember the rule, which the courts ought to obey, that when it is desired to impose a new burden by way of taxation, it is essential that this intention should be stated in plain terms. The Courts cannot assent to the view that, if a section in a taxing statute is of doubtful and ambiguous meaning, it is possible out of that ambiguity to extract a new and added obligation not formerly cast upon the taxpayer.

Per Lord Buckmaster.
F. L. Smith and Co. vs Greenwood
8 T. C. 193, 206 (H.L.)

Concepts of Income

Income Tax, if I may be pardoned for saying so, is a tax on income. It is not meant to be a tax on anything else. It is one tax, not a collection of taxes essentially distinct.

Per Lord Macnaghten
London County Council,
vs Attorney General
4 T. C. 265, 293.

Income is not what saves your pocket, but what goes into your pocket.

Per Lord Macnaughten,
Tennant vs Smith
3 T. C. 158 H. L.

There have been many cases where this matter of capital and income has been debated. There have been many cases which fall upon the borderline, indeed, in many cases it is almost true to say that the spin of a coin would decide the matter almost as satisfactorily as an attempt to find reasons.

Per Greene M. R. I. R. vs British Salmson
Aero Engines Ltd.
22 T. C. 29, 43

My Lords, tired by the touchstone of common-sense which is perhaps rather a rash test to take in a revenue matter - I regard this as a plain case no one coming fresh to it, untravelled by cases, could regard this £ 350 as a profit from the employment. I need hardly say that, if these were available to your Lordships a definition of "profits", it would be a pearl of great price. But I am afraid that this pearl turned out to be cultivated and not real. It was called from the cases and not from the statute. It did not survive the critical examination of your Lordships.

When subjected to close scrutiny, it was found to be studded with ambiguities and defaced by exceptions. It would if accepted put a greater burden on the taxpayer than ever the statute warrants, and it would introduce more confusion into a subject where enough already exists.

Per Lord Denning,
Hochstiasser vs Mayes
38 T. C. 673, 710 (H.L.)

Logic and Income Tax

.....if you go on spending your time on Finance Acts and the like, it will drive you silly.

Priggenshaw vs Crabb
30 T. C. 331.

The Income Tax is not and cannot be, I suppose from the nature of things, cast upon absolutely logical lines.

Per Lord Halsbury,
Scoble vs Secretary of State for India
4 T. C. 618, 625 (H.L.)

I do not pretend that the opinion I hold rests on firm logical foundation. Logic is out of place in these questions and the embarrassment I feel is increased with the knowledge that my views are not shared by other members of the House, but this fact is not surprising. It is not easy to penetrate the tangled confusion of these Acts of Parliament, and though we have entered the labyrinth together, we have unfortunately found exit by different paths.

Per Lord Buckmaster,
Great Western Railway Co vs Bates
& T. C. 231, 244 (H. L.)

Tax Avoidance

For years a battle of manoeuvre has been waged between the legislature and those who are minded to throw the burden of taxation off their own shoulders as to those of their fellow

subjects. In that battle the legislature has often been worsted by the skill, determination and resourcefulness of its opponents.....It would not shock us in the least to find that the legislature has determined to put an end to the struggle by imposing the severest of penalties. It scarcely lies in the mouth of the taxpayer who plays with fire to complain of burnt fingers.

Per Lord Greene M. R.,
Lord Howard de Walden vs I. R.
25 T. C. 121, 134 (C. A.)

No man in this country is under smallest obligation, moral or other, so to arrange his legal relations to his business or to his property as to enable the Inland Revenue to put the largest possible shovel into his stores. The Inland Revenue is not slow and quite rightly-to take every advantage which is open to it under the taxing statutes for the purpose of depleting the taxpayers pocket. And the taxpayer, is in like manner, entitled to be astute to prevent so far as he honestly can, the depletion of his means by the Inland Revenue.

Per Lord Clyde, Ayisheie Pullman Motor Services and Ritchie vs I. R.C.
14 T. C. 754, 763, 764.

Every man is entitled if he can to order his affairs so that the tax attaching under the appropriate Acts is less than it would otherwise be. If he succeeds in ordering them so as to secure this result, then however unappreciative the commissioners of Inland Revenue or his fellow taxpayers may be of his ingenuity, he cannot be compelled to pay an increased tax.

Per Lord Tomlin,
Duke of Westminister vs C. I. R.
19 T. C. 490

"Avoidance of tax liability by so arranging commercial affairs that the charge to tax is distributed is not prohibited. A taxpayer may resort to a device to divert the income before it accrues or arises to him. The effectiveness of the device depends, not upon considerations of morality, but the operation of the Income Tax Act. Legislative injunction in taxing statutes, may not except on peril of penalty be violated, but it may lawfully be circumvented."

Per Shab J., C. I. T. vs Raman and Co.
671 T. R. 11 (S. C.)

4 The military style operation

The second leading case concerns a power of search which Parliament conferred on the officers of the Inland Revenue.

It was enacted in 1976 in the Finance Act of that year. The reason was, no doubt, the vast extent of frauds upon the Revenue. It is said that hundreds of millions of pounds are lost to the Revenue by reason of these frauds. In order to try and discover the miscreants — and prosecute them — Parliament gave a power of search in very wide terms. It was operated successfully in a dozen or more cases without challenge. Then action was taken against a group of companies called the Rossmminster group and persons closely connected with them. The Group had been very active in devising schemes to avoid tax — which they claimed were lawful. But the Revenue authorities seem to have thought that the Group did not stop there. They suspected that the Group and those connected with them had been perpetrating frauds on a large scale. So they arranged to get search warrants to search the offices of the Group and the private houses of individuals connected with the

Group. Acting, as they believed, under the authority of the Statute, they organised and launched the searches. It was on Friday, 13 July 1979. On the very day the validity of it was challenged in the Courts. It came quickly before the Divisional Court. They heard it promptly. On 1 August 1979 they held that the search was lawful. The Rossmminster group immediately appealed. It was in the vacation. We arranged for it to be heard at the earliest possible moment. The argument took three days on 13, 14 and 15 August 1979 and we gave judgement on Thursday 16 August 1979. We held that the Revenue authorities had acted unlawfully. We quashed the search warrants. But immediately the Revenue authorities sought leave to appeal. We gave it at once because of the importance of this case. So it may be that our decision will be set aside by the House of Lords. But meanwhile, as it is such a dramatic story, I would set it out as I did in my judgment (the *Rossmminster case*¹):

'It was a military style operation. It was carried out by officers of the Inland Revenue in their war against tax frauds. Zero hour was fixed for 7.00 a.m. on Friday, 13 July 1979. Everything was highly secret. The other side must not be forewarned. There was a briefing session beforehand. Some 70 officers or more of the Inland Revenue attended. They were given detailed instructions. They were divided into teams each with a leader. Each team had an objective allotted to it. It was to search a particular house or office, marked, I expect, on a map: and to seize any incriminating documents found therein. Each team leader was on the day to be handed a search warrant authorising him and his team to enter the house or office. It would be empowered to use force if need be.'

Each team was to be accompanied by a police officer. Sometimes more than one. The role of the police was presumably to be silent witnesses; or maybe to let it be known that this was all done with the authority of the law; and that the householder had better not resist — or else!

'Everything went according to plan. On Thursday, 12 July, Mr. Quinlan, the Senior Inspector of the Inland Revenue, went to the Central Criminal Court; and put before a circuit judge — the Common Sergeant — the suspicions which the Revenue held. The circuit judge signed the warrants. The officers made photographs of the warrants, and distributed them to the team leaders. Then in the early morning of Friday, 13 July — the next day — each team started off at first light. Each reached its objective. Some in London. Others in the Home Counties. At 7.00 a.m. there was a knock on each door. One was the home in Kensington of Mr. Ronald Anthony Plummer, a chartered accountant. It was opened by his daughter aged 11. He came downstairs in his dressing gown. The officers of the Inland Revenue were at the door accompanied by a detective inspector. The householder Mr. Plummer put up no resistance. He let them in. They went to his filing cabinet and removed a large number of files. They went to the safe and took building society passbooks, his children's cheque books and passports. They took his daughter's school report. They went to his bedroom, opened a suitcase, and removed a bundle of papers belonging to his mother. They searched the house. They took personal papers of his wife.

'Another house was the home near Maidstone of Mr. Roy Clifford Tucker, a fellow of the Institute of Chartered

Accountants. He was away on business in Guernsey. So his wife opened the door. The officers of the Inland Revenue produced the search warrant. She let them in. She did not know what to do. She telephoned her husband in Guernsey. She told him that they were going through the house taking all the documents they could find. They took envelopes addressed to students who were tenants. They went up to the attic and took papers stored there belonging to Mr. Tucker's brother. They took Mr. Tucker's passport.

'The main attack was reserved for the offices at No. 1 Hanover Square of the Rossmminster group of companies of which Mr. Plummer and Mr. Tucker were directors. They were let in by one of the employees. Many officers of the Inland Revenue went in accompanied by police officers. It was a big set of offices with many rooms full of files, papers and documents of all kinds. They took large quantities of them, pushed them into plastic bags, carried them down in the lift, and loaded them into a van. They carried them off to the offices of the Inland Revenue at Melbourne House in the Aldwych. Twelve van loads. They cleared out Mr. Tucker's office completely; and other rooms too. They spent the whole day on it from 7.00 a.m. until 6.30 at night. They did examine some of the documents carefully, but there were so many documents and so many files that they could not examine them all. They simply put a number on each file, included it in a list, and put it into the plastic bag. Against each file they noted the time they did it. It looks as if they averaged one file a minute. They did not stop at files. They took the shorthand notebooks of the typists — I do not suppose they could read them. They took some of the financial news-

papers in a bundle. In one case the "top half" of a drawer was taken in the first instalment and the balance of the drawer was taken in the second.

'Another set of offices was next door in St. George Street—I think along the same corridor. It was the office of A. J. R. Financial Services Limited. The director Mr. Hallas was not there, of course, at seven o'clock. He arrived at 9.10 a.m. He found the officers of the Inland Revenue packing the company's files into bags for removal. He said that it amounted to several hundreds of documents. Police officers were in attendance there too

'At no point did any of the householders make any resistance. They did the only thing open to them. They went off to their solicitors. They saw counsel. They acted very quickly. By the evening they had gone to a judge of the Chancery Division, Mr. Justice Walton, and asked for and obtained an injunction to stop any trespassing on the premises. They telephoned the injunction through to Hanover Square at about a quarter to six at night. The officers thereupon brought the search and seizure to an end. They had, however, by this time practically completed it. So the injunction made very little difference.....

'So end the facts. As far as my knowledge of history goes, there has been no search like it—and no seizure like it—in England since that Saturday, 30 April 1763 when the Secretary of State issued a general warrant by which he authorised the King's messengers to arrest John Wilkes and seize all his books and papers. They took everything—all his manuscripts and all papers whatsoever. His pocket-book filled up the month of the

sack. He applied to the courts. Chief Justice Pratt struck down the general warrant. You will find it all set out in *R v John Wilkes*¹, *Huckle v Money*² and *Entick v Carrington*³. Chief Justice Pratt Said: "To enter a man's house by virtue of a nameless warrant, in order to procure evidence, is worse than the Spanish inquisition; a law under which no Englishman would wish to live an hour: it was a most daring public attack made upon the liberty of the subject."

'Now we have to see in this case whether this warrant was valid or not. It all depends of course upon the statute.....

'Many will ask: Why has Parliament done this? Why have they allowed this search and seizure by the Revenue officers? It did it here because the Board of Inland Revenue was very worried by the devices used by some wicked people, such as those—and we often see such cases in our courts—who keep two sets of books: one for themselves to use; the other to be shown to the Revenue. Those who make out two invoices. One for the customer. The other to be shown to the taxman. Those who enter into fictitious transactions and write them into their books as genuine. Those who show losses when they have in fact made gains. In the tax evasion pool, there are some big fish who do not stop at tax avoidance. They resort to frauds on a large scale. I can well see that if the legislation were confined—or could be confined—to people of that sort, it would be supported by all honest citizens. Those who defraud the Revenue in this way are parasites who suck out the life-blood of our society. The trouble is that the legislation is drawn so widely that in

some hands it might be an instrument of oppression. It may be said that "honest people need not fear: that it will never be used against them: that tax inspectors can be trusted, only to use it in the case of the big, bad frauds". That is an attractive argument, but I would reject it. Once great power is granted, there is a danger of being abused. Rather than risk such abuse, it is, as I see it, the duty of the courts so to construe the statute as to see that it encroaches as little as possible upon the liberties of the people of England.

.....

'I come back to the challenge of the warrant. The challenge which is made here is that it does not specify any particular offence involving fraud. There may be twenty different kinds of fraud, as someone suggested, and this warrant does not specify which one of them is suspected. Each of the defendants, in complaining to the court, complain of this. There is a paragraph which each of them makes in his affidavit:

"Despite requests by my Solicitor so to do, the Inland Revenue have refused to disclose the nature of the offence or offences they have in mind and neither I nor I verily believe my fellow directors, have the slightest idea what offence or offences they do have in mind, or even who is supposed to have committed it or them".

.....

'.....When the officers of the Inland Revenue come armed with a warrant to search a man's home or his office, it seems to me that he is entitled to say, "Of what offence do you suspect me? You are claiming to enter my

house and to seize my papers". And when they look at the papers and seize them, he should be able to say, "Why are you seizing these papers? Of what offence do you suspect me? What have these to do with your case?" Unless he knows the particular offence charged, he cannot take steps to secure himself or his property. So it seems to me, as a matter of construction of the statute and therefore of the warrant — in pursuance of our traditional role to protect the liberty of the individual — it is our duty to say that the warrant must particularise the specific offence which is charged as being fraud on the tax.

.....

'If this be right, it follows necessarily that this warrant is bad. It should have specified the particular offence of which the man is suspected. On this ground I would hold that certiorari should go to quash the warrant.

'So it cannot be that those officers are the people conclusively to decide "whether there is reasonable cause to believe". The courts must be able to exercise some supervision over them. If the courts cannot do so, no one else can. Just see what these officers did here. Mr. Bateson went through the evidence of what they did. Minute by minute. File after file. From their own lists. They could not possibly have had time to examine all these documents or to come to a proper decision as to whether they were reasonably required as evidence. Instead of examining them on the premises, they bundled them into plastic bags and took them off to Melbourne House.....

'.....I would ask, on what grounds did those officers decide whether or

not there was reasonable cause for believing that they would be required in evidence? What about the shorthand notebooks, the diaries, and all that kind of thing — would they be reasonably required? Mr. Davenport said that at this the Revenue would not wish to go further than they had. They would not tell us on what grounds they required these documents. At this stage, he said, it is not desirable. He emphasised "at this stage", meaning, I suppose, not until after the criminal proceedings.

'To my mind that is not a sufficient answer. It means that those officers would be exempt from any control by the courts or anyone else until after the criminal proceedings — if there are criminal proceedings — take place. It would mean that for all this time no one would have any control over the operations of the officers of the Inland Revenue who are making this search and seizure. Nothing can be done even by the courts in case they have exceeded their powers. No one can control them.'

This brings me to the end. This case has given us much concern. No one would wish that any of those who defraud the Revenue should go free. They should be found out and brought to justice. But it is fundamental in our law that the means which are adopted to this end should be lawful means. A good end does not justify a bad means. The means must not be such as to offend against the personal freedom and the privacy of individuals, and the elemental rights of property. Every man is presumed to be innocent until he is found guilty. If his house is to be searched and property seized on suspicion of an offence, it must be done by due process of law. And due process

involves that there must be a valid warrant specifying the offence of which he is suspected; and the seizure is limited to those things authorised by the warrant. In this case, as I see it, the warrant was invalid for want of particularity: and the search and seizure were not in accordance with anything which was authorised by the warrant. It was an illegal and excessive use of power'.

Per Lord Denning, R. vs I. R. C. ex parte Rossmminster
(1979) 3 AER 385 C. A.

Note :-

The powers of search of any premises, including private residences, set at in Section 161 of Inland Revenue Act No. 28 of 1979 are much under than "the great powers" of search exercised by the Inland Revenue of the United Kingdom. In Sri Lanka it is not necessary, unlike in the U. K. for the Revenue to obtain a search warrant from a court of law, before the tax men launch their military style operations. In Sri Lanka the Commissioner General need only "record the circumstances which necessitate the exercise of the powers of search by any authorised tax official." This power enacted in Section 161 (2) of the Inland Revenue Act brings to mind the words of Peter Ustinov in Romanoff and Juliet.

"This is a free country, madam;
we have a right to share your
privacy in a public place."

(*Researched and arranged by Stanley Fernando, Attorney-at-law, Lecturer and Examiner in Tax Law, Council of Legal Education Visiting Lectur in Tax Law, Faculty of Law, University of Colombo.)

"Basic Norm and the Recognition of a New government"

"Usually a revolution abolishes only the old constitution and certain politically important statutes. A large part of the statutes created under the old constitution remains valid as the saying goes; but this expression does not fit. If these statutes are to be regarded as being valid under the new Constitution then this is possible only because they have been validated expressly or tacitly by the new constitution. We are confronted here not with a creation of new law but with the reception of norms of one legal order by another, such as the reception of the Roman Law by the German law. But such reception too is law creation, because the direct reason for the validity of the legal norms taken over by the new revolutionary established Constitution can only be the new Constitution, the content of these norms remains unchanged, but the reason for their validity, in fact the reason for the validity of the entire legal order has been changed. As the new constitution becomes valid, so simultaneously changes the basic norm, that is, the presupposition according to which are interpreted as norm creating and norm applying facts the constitution creating facts established according to the constitution. Suppose the old constitution

had the character of an absolute monarchy and the new one of a parliamentary democracy. Then the basic norm no longer reads: 'Coercive acts ought to be carried out under the conditions and in the manner as determined by the old, no longer valid constitution' and hence by the general and individual norms created and applied by the constitutionally functioning monarch and the organs delegated by him: instead the basic norm reads: 'Coercive acts ought to be carried out under the conditions and in the manner determined by the new Constitution' and hence by the general and individual norms created and applied by the Parliament elected according to that Constitution and by the organs delegated in these norms. The new basic norm does not make it possible—like the old one—to regard a certain individual as the absolute monarch but makes it possible to regard a properly elected parliament as a legal authority. According to the basic norm of a national legal order, the government which created effective general and individual norms based on an effective constitution is the legitimate government of the state."

— Kelson from "The pure theory of Law"

We Cannot always build the future for our youth but we can build our youth for the future.

Franklin D. Roosevelt

A Lawyer should not merely live in his books but should be a man of the world, experienced, knowing and understanding human nature.

Sir Wilfrid Greene

With Best Compliments

From

Pragash Gold House

**116, Sea Street,
Colombo - 11**

T: P. 29980
549101

With Best Compliments

From

FAZNAS

**General Merchants & Importers
Wholesale Dealers in:**

**ALL KINDS OF THREADS
PLASTIC TOYS, FANCY GOODS
&
SUNDRIES ETC.**

**43, China Street,
Colombo - 11. Tel: 540544**

With Best Compliments

From

Nawah Tex

Importers, Wholesale & Retail

Dealers in:

**TEXTILES & READYMADE
GARMENTS**

**Super Paradise Super Market,
No. 124-12B, Keyzer Street,
Colombo - 11.
Phone: 28886**

With Best Compliments

From

Nallie Tex

(Wholesale and Retail)

**Dealers in: Textiles and
Fancy Goods**

**S. 44 2nd Floor,
Colombo Central
Super Market Complex
Colombo 11.**

With Best Compliments

From

PRINCE VIDEO

For: **BEST QUALITY**
ENGLISH, TAMIL & HINDI
MOVIES

Also:

**VIDEO RECORDINGS, FILMING
OF WEDDINGS & FUNCTIONS**

**14-A, GALLE ROAD,
DEHIWALA.**

With Best Compliments

From

Dickson Ltd.

Dealers in Stationary Goods

**20, PRINCE STREET,
COLOMBO - II.**

Tel: 432285,
24919

With Best Compliments From

**E. Francis
Perera
& Co.**

**234, Messenger Street,
Colombo - 12**

Phone: 35315

With Best Compliments

From

M. S. M. Rajabdeen

(Landed Proprietor)

**M. S. M. RAJABDEEN BUILDING,
333 1/16, OLD MOOR STREET,
COLOMBO - 12.**

Tel: Office: 540953
540962
545526

Res: 547533

இஸ்லாமிய சான்றுச் சட்டம்

(Islamic Law of Evidence)

N. M. M. BISHRUL AMEEN —
(Final Year)

(குற்றவியல் (Criminal), குடியியல் (Civil) குற்றங்கள் தொடர்பான இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டவிதிகள், புனித குர் ஆனிலும், நபி முகம்மத் (ஸல்) அவர்களின் ஹதிஷிலும் (Hadith) இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ள இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்ட அடிப்படை விதிகளுக்கு தெளிவுரைகள் இஸ்லாமிய சட்ட வல்லுநர்களால் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இஸ்லாமிய குற்றவியல் சட்டம் பின் பற்றப்படும் சமைதி அரேபியா போன்ற நாடுகளில் குற்றவியல், குடியியல் நடவடிக்கைகளில் இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டவிதிகள் பின்பற்றப்படுவதை காணமுடியும். எனினும் இஸ்லாமிய ஆட்சி பூரணமாக நிலவும் நாடுகளிலேயே இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டவிதிகளை திருப்திகரமாகவும், பூரணமாகவும் குற்றவியல், குடியியல் நடவடிக்கைகளில் அமுல்படுத்த முடியும்.

இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டம் பல போற்றத்தக்க சிறப்பு அம்சங்களை தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது. நெறிப்படுத்தப்பட்ட சாட்சிகளின் தன்மை (Nature of the Evidence) அச்சான்றுகளில் பொதிந்துள்ள உண்மையின் அளவு, சான்றுகளோடு தொடர்பான நிகழ்வுகளின் இயைபு (Relevancy of Facts) சான்றுகளின் ஏற்கத்தகு தன்மை, (Admissibility) என்பன வற்றை பூரணமாக கருத்தில் கொண்ட பிறகே குற்றம்சாட்டப்பட்டவர், (Accused) மீதான குற்றப்பொறுப்பு தீர்மானிக்கப்படவேண்டுமென்பது இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும்.

குறிப்பாக குற்றவியல் சட்டத்தின் அடிப்படை விதியாகிய Golden Rule எனக்கூறப்படும் “ஆயிரம் குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிவிடலாம். ஆனால் ஒரு நிரப்ராதி (Innocent) சட்டத்தால் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் தண்டிக்கப்படலாகாது” என்ற தத்துவத்தின் செயற்பாட்டை இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டத்தில் காணமுடிகின்றது.

இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டத்தில், சாட்சிகளின் அளவு, அமைப்பு, நிருபிக்கும் பொறுப்புடைமை (Burden of Proof) ஒவ்வொரு குற்றச்செயலின் தன்மைக்கு (Nature of the Offence) ஏற்ப வேறுபடுகின்றது. குற்றவியல் குற்றங்களான (Criminal Offence) கொலை, கொள்ளை, திருட்டு, சோரம் (Adultery), திருமணமாகாத ஆட்சுகளுக்கிடையிலான சட்டரீதியற்ற பாலியல் தொடர்பு (Fornication) மதுவருந்தல் (Drinking of Wine), முஸ்லிமாக இருந்து இஸ்லாத்தை விட்டுவெளியேறல் (Apostasy) போன்றன தொடர்பாக இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டம் மிகத் தெளிவான சான்றியல் விதிகளை (Rules of Evidence) வகுத்துள்ளது.

சான்று முறைகள் (Mode of Evidence)

- 1) சோரக் (Adultery) குற்றம் தொடர்பான சான்று விதிகளும் சான்றளிக்கும் முறையும்

புனித குர் ஆனில் சோரக்குற்றத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனை நம்பத்தகுந்த, நேர்மையான, நான்கு சாட்சிகளின் சான்றுகளைக் கொண்டு சோரக்குற்றம் நிருபிக்கப்பட்ட பிறகே, நிறைவேற்றப்படும். எக்குற

ராக்ஷஸெயல் பற்றி சாட்சிகள் சான்றிலிக்கின் ரார்க்களோ அக்குற்றரச்செயலின் தன்மை பற்றி அவர்கள் விசாரிக்கப்படுவர். குறித்த குற்றச்செயலில் இரு ஆட்சிக்காரரும் சடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது தான் கண்ணால் கண்டதாக சான்றிலிப்பவர் உறுதி அளிக்க வேண்டும். சாட்சியின் நம்புத்தகு தன்மை பூரணமாக அறியப்பட்ட பிறகு அவரின் சான்றுகள் ஏற்கப்படும். இவ்வாறு சாட்சியின் நம்பகத்தன்மை நிலைநாட்டப் பட்டால் அவர் சான்றிலிக்கும் நிகழ்வு (Fact) நேரடியாக நிலைநாட்டப்பட்டதாக அமையும். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு நிகழ் விலிருந்து பல்வித அனுமானங்களை கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்போது குழநிலை சான்றுகளின் (Circumstantial Evidence) அடிப்படையில் அல்லாது நேரடிச் சான்றுகளின் (Direct Evidence) அடிப்படையிலேயே குற்றச்செயல் நிருபிக்கப்படவேண்டுமென்பது இல்லாமிய சான்றியல் சட்ட விதியாகும்.

சோரக்குற்றம் தொடரபான் குற்றமூப்பு தலான் து (Confession) எந்தவித புறச்செல் வாக்குக்கோ, தாக்கத்துக்கோ (External Pressure) உட்பட்டாது தன்னிச்சையாகவும், சுயஅறிவுக்கு ஏற்பவும் செய்யப்பட்டால் மாத்திரமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ‘‘இவ் வாறு குற்ற ஒப்புதலை செய்தவர், குற்றத் திறகான தண்டனை வழங்கப்பட்டமுன் அல்லது வழங்கப்படும்போது தனது குற்ற ஒப்புதலை மறுத்துத்தால் (Retracts his Confession) அவர் அக்குற்றத்திலிருந்து உடனே விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்’’ என்பது சில இல்லாமிய சட்டமேதகளின் கருத்தாகும்.

சோரக்குற்றம் தொடர்பில் குற்ற ஒப்புதல் செய்பவர் பருவ வயதை அடைந்தவராகவும் சித்த சுவாதினமுடையவராகவும் இருத்தல் அவசியம். அத்துடன் அவரது குற்ற ஒப்புதல் நான்குமுறை நான்கு வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் (Four different Appearance) காதியின் முன்னிலையில் செய்யப்பட வேண்டும்.

சோரக்குற்ற ஒப்புதல் (Confession) ஒருமுறை செய்யப்படுதல் போதுமானது

என்பது இல்லாமிய சட்டமேதை இமாம் சாபிஸ் (ரஹ்) அவர்களின் கருத்தாகும். இக்கருத்துக்கு ஆதரவாக பின்வரும் வாதத்தை முன்வைத்தின்றார். அதாவது குற்ற ஒப்புதலில் காணப்படும் சந்தேகங்களை நீக்கி குற்ற ஒப்புதலின் உறுதித் தன்மையை வலியுறுத்தவே நான்குமுறை குற்ற ஒப்புதல் செய்யப்படவேண்டியதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. எனவே சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உறுதியாகவும், நம்பத்தகு முறையிலும் செய்யப்படும் ஒரு குற்ற ஒப்புதல் போதுமானதாகும் என்பதே இமாம் சாபிஸ் (ரஹ்) அவர்களின் கருத்தாகும். மற்றும் சில இல்லாமிய சட்ட வல்லுநர்கள் இமாம் சாபிஸ் (வஹ்) அவர்களின் இக்கருத்துக்கு எதிராக பின்வரும் இரண்டு அடிப்படைகளில் முரண்கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

“I Maiz Bin Malik Al-Aslami என்ற நபர் தபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து “நான் குற்றமிழைத்துவிட்டேன், நான் சேர்ரக்குற்றம் செய்துவிட்டேன். எனக்கு உரிய தண்டனையை வழங்கி என்னைத் தூய்மைப்படுத்துக்கள்” எனக் கூறி னார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் நபி அவர்கள் அந்நபருக்கு எந்த தண்டனையும் வழங்காது திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். அடுத்த நாள் இரண்டாவது முறையும் அந்த நபர் (Maiz) நபி அவர்களிடம் வந்து ஆரம்பத் தில் கூறிய குற்ற ஒப்புதலை மீண்டும் கூறி னார். நபி அவர்கள் இரண்டாவது முறையும் அந்த நபருக்கு எந்த தண்டனையும் வழங்காது திருப்பி அனுப்பிவிட்டு மக்கள் மத்தியில் “இந்த நபருக்கு ஏதாவது மனக்கோளாறு உண்டா?” என அந்நபரைப் பற்றி வினவினார்கள். “எம்மைப்பொறுத் தவரை நாம் அறிந்தவரை எங்கள் மத்தியில் உள்ள சிறந்த புத்தி உள்ள மனிதர்” என மக்கள் புதிலவித்தார்கள். மூன்றாவது முறையும் அந்த நபர் நபி அவர்களிடம் வந்து ஆரம்பத்தில் கூறியதை மீண்டும் கூறினார். மீண்டும் நபி அவர்கள் அந்நபரின் புத்திநிலைப்பற்றி மக்கள் மத்தியில் வினவினார்கள். அப்போது மக்கள் ஆரம்பத்தில் கூறிய அதே பதிலையே மீண்டும் நபிஅவர்களிடம் கூறினார்கள். நான்கா

வது முறையும் அந்வர்ச் (Maiz) நபி அவர்களிடம் வந்து ஆரம்பத்தில் கூறியதையே மீண்டும் கூறினார். அப்போது அவருடைய சோரக்குற்ற ஒப்புதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சோரக்குற்றத்திற்கான தண்டனையும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

II சோரக்குற்றத்தை நிருபிப்பதற்கு நம்பத்தகு நான்கு சாட்சிகள் அவசியமாகும். எனவே நான்கு முறை குற்ற ஒப்புதல் செய்யப்படுதலானது நம்பத்தகு நான்கு சாட்சிகள் அவசியமாகும் என்பதன் உட்கிடையான கருத்தாக காணப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு காரணங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது சோரக்குற்ற ஒப்புதல் நான்குமுறை நான்கு வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது இல்லாமிய சான்றியல் விதியாகும் என இவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

கருத்தரித்தல் (Pregnancy) மாத்திரம் சோரக்குற்றத்தை நிறுவ தகுந்தசான்றாகுமா? என்றவிடயத்தில் கருத்துவேறு பாடுகள் காணப்படுகின்றன. கவிபா உமர் (ரவி) அவர்களின் கருத்துப்படி திருமணமாகாத ஒருபெண் ஆணுடன் உடலுறவில் கடுபட்டு அதனால் கருத்தரித்தால் அவ்வாறு கருத்தரித்தல் சோரக்குற்றத்துக்கு தகுந்தசான்றாகும். இதே கருத்தையே சட்டமேதை இமாம் மாலிக் (ரஹ்ம) அவர்களும் கொண்டுள்ளார்கள். தக்கச்சான்றுகளோ குற்ற ஒப்புதலோ இல்லாத சூழ்நிலையில் கருத்தரித்தலை மாத்திரம் கருத்தில்கொண்டு கருவற்றபெண்ணை சோரக்குற்றத்திற்கான தண்டனைக்கு உட்படுத்தமுடியாது என்பது மற்றும் சில இல்லாமிய சட்டஅறிஞர்களின் கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது.

இல்லாமிய சான்றியல் சட்டத்தின்படி குற்றச்செயலானது நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் (Beyond Reasonable Doubt) நிருபிக்கப்பட வேண்டும். சான்றுகளில் எள்ளனவேனும் சந்தேகம் ஏற்பட்டு நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் அவ்வாறு குற்றம் நிருபிக்கப்படாவிடின் அச்சந்தேகம், குற்றம் சாட்டப்பட்ட வரை குற்றச்

சாட்டிலிருந்து விடுதலை செய்ய காரணமாக அமையும் (The Benefit of Doubt Goes To the accused even if it is very slight) எனவே ஒரு நிரபராதி (Innocent) சட்டத்தால் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்ற தத்துவத் தின் செயற்பாட்டை வலியுறுத்த இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டம் சில இருக்கமான சான்றியல் விதிகளை வகுத்துள்ளது. இவ்விதிகளின் அடிப்படையிலேயே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீதான குற்றப்பொறுப்புடைமை (Criminal Liability) நிருபிக்கப்பட வேண்டும். இவ்விதிகள் பூரணமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டால் மாத்திரமே ஒரு மனிதனுக்கு தண்டனை மழங்குவதில் ஒரு காதித் தவறிழைக்காது இருக்கமுடியும். இது தொடர்பாக நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“தண்டனை மழங்குவதை தவிர்த்துக் கொள்வதற்கு உங்களால் முடியுமாயின் தண்டனை மழங்குவதை தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள் குற்றம் செய்த வரை விடுதலை செய்ய ஏதாவது வழிஇருப்பின் அவ்வாறு விடுதலை செய்துவிடுங்கள். ஏனெனில் ஒரு இமாம் குற்றவாளி ஒரு வருக்கு மன்னிப்பு மழங்குவதில் தவறி ழைத்தலின்து தண்டனைவழங்குவதில் தவறி ழைப்பதைவிட சிறந்தது” [ஆதாரம் திர்மிதி] Tirmidhi.

Fornication என்பது திருமணமாகாத ஆட்களுக்கு இடையிலான சட்டவிரோதமான பாலியல் தொடர்பை குறிக்கும் (illicit Sexual Relation Between Two Unmarried Persons) இக்குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீதான குற்றப்பொறுப்புடைமையை நிறுவும் விடயத்தில் சோரக்குற்றத்தை (Adultery) நிறுவுதல் தொடர்பில் கடைப்பிடிக்கப்படும் சான்றியல்விதிகள் இங்கும் கடைப்பிடிக்கப்படும்.

(2) மது அருந்தல் (Drinking Liquor) குற்றம் தொடர்பான சான்றுவிதிகளும் சான்றளிக்கும் முறையும்

மது அருந்தல் குற்றம் நம்பத்தகு இரு சாட்சிகளைக் கொண்டு நிருபிக்கப்பட்ட

பிறகே இக் குற்றம் செய்தவர் மீதான குற்றப்பொறுப்புடைம் தீர்மானிக்கப்படும். ஞாபகமறதி, தெளிவின்மை, புத்திகுறைய என்பன பொதுவாக பெண்களிடம் காணப்படுவதால் இக்குற்றம் தொடர்பில் ஆணுக்கு எதிராக வழங்கப்படும் பெண்ணின் சாட்சி யங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

சட்டமேதை இமாம் அழையுசுப் (ரஹ்) அவர்களின் கருத்துப்படி மதுஅருந்தல் குற்றம்மீதான். குற்ற ஒப்புதல் காதியின் முன்னால் இருமுறை செய்யப்படவேண்டும், ஒரு நபர் மதுஅருந்திய அல்லது ஏதாவது போதை ஏற்படுத்தும் பொருள் உட்கொண்ட குற்றத்திற்கு குற்ற ஒப்புதல் செய்து அக்குற்ற ஒப்புதலை அக்குற்றத் திற்கான தண்டளை நிறைவேற்றறப்பட முன்பு அல்லது நிறைவேற்றறப்படும் போது, மறுதலித்தால் உடனே அக்குற்றத்தில் இருந்து விடுதலை செய்யப்படவேண்டும்.

இருவர் மதுஅருந்தி அவருடைய வாயிலிருந்து மதுவாடை வீசும் போது கைது செய்யப்பட்டு அவர் போதை நிலையில் இருக்கும்போதே காதிக்குமுன் கொண்டு வரப்பட்டுசாட்சியினரும் அந்நபர் மது அருந்தியதை கண்ணால்கண்டதாக சான்றளிக்கும் போது அந்நபர் மீதான குற்றப்பொறுப்பு நிருபிக்கப்பட்டதாக கருதப்படும். இதே போன்று மதுஅருந்திய ஒருவர் மதுவாடை அவர்வாயில் தொடர்ந்திருக்கும் போது குற்றஷுப்புதலை செய்தால் மதுவாடையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவரது குற்றஷுப்புதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ஆனால் மதுவாடை நின்றபிறகு மருஅருந்தியதாக குற்றஷுப்புதல் செய்தால் அக்குற்ற ஷுப்புதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்பது பெரும்பாலான இஸ்லாமிய சட்டவைகளும் நீர்களின் கருத்தாகும். எனினும் சட்டமேதை இமாம் மொஹமெட்(Imam - Mohamed) இதற்கு முரணை கருத்தை தெரிவிக்கின்றார்.

இருநபர் போதை நிலையில் மதுவாடை தொடர்ந்து அவர் வாயில் இருக்கும்போது சாட்சியாளர் ஒருவரால் கைது செய்யப் பட்டு அந்பறை காதிக்குமுன்னால் கொண்ட

உச்செல்ல முன் அவருடைய போதைநிலை
நீங்கி மதுவாடை விசுவது நின்றிருப்பின்
நேரம், இடம், தூரம் குழந்தைகள் என்ப
வற்றை கருத்தில் கொண்டு சாட்சியினரின்
சான்றுகள் ஏற்கப்பட்டு அந்நபர் மீதான
குற்றப்பொறுப்பு தீர்மானிக்கப்படும். இவ்
வாருண சந்தர்ப்பங்களில் காலதாமதம்
குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு சாதமாக
கொள்ளப்படமாட்டாது. இது இல்லாயிய
சட்டமேதைகளின் ஏகோபித்த கருத்
தாகும்.

சான்றளிப்பவர், குறிப்பிட்டநபர் மது அருந்தியதை கண்ணால் உண்மையில் காணாது மதுவாடை அந்நபரின் வாயிலிருந்து வீசும்போது அந்நபர் கைதுசெய்யப்பட்டு காதியின்மூன் கொண்டுவரப்பட்டால் காதி அந்நபரை வாந்தினடுக்கும்படி கட்டளை பிறப்பிக்கவேண்டும். அவ்வாறு அவர் வாந்தி எடுத்தபிறகு அதைக்கொண்டு அவர் மது அருந்திஉள்ளார் என்பது நிருபிக்கப்பட்டபிறகே மது அருந்திய குற்றம் நிருபணமாகும். ஏனெனில் மதுவாடையை மாத்திரம் கருத்தில்கொண்டு குற்றம்சாட்டப்பட்டவர் மது அருந்தி இருக்கிறோர் என்ற தீர்க்கமான முடிவுக்கு வருவதை இஸ்லாமிய சான்றியல் சட்டம் தடுக்கின்றது. காரணம் குறிப்பிட்ட மதுவாடை, குறிப்பிட்ட நபர் மது அருந்தியவர்கள்டன் கலந்திருந்ததாலோ அல்லது மது வற்புறுத்தலினால் ஊட்டப்பட்டதனாலோ அல்லது யயழுத்தப்பட்டு போதை ஊட்டப்பட்டதனாலோ அல்லது யயழுத்தப்பட்டு போதை ஊட்டப்பட்டதனாலோ அல்லது யயழுத்தப்பட்டதனாலோ, அல்லது யயழுத்தப்பட்டதனாலோ, அந்நபரின் வாயிலிருந்து வீச இடமுண்டு. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மது அருந்திய குற்றத்தை எண்பிப்பது முடியாதகாரியமாகும். எனவே இக்குற்றம் ரட்டப்பட்டவர் தன்னிச்சையாகவும், எந்தவித பலவுந்த மோ, நிர்பந்தமோ இன்றி மது அருந்தி இருக்கிறோர் என்பது எண்பிக்கப்பட்டபிறகே மது அருந்தியகுற்றத்துக்கு தண்டனை நிறைவேற்றப்படும்.

(3) திருட்டுக் குற்றம் (Theft) தொடர் பான் சான்றுவிதிகளும், சான்றுளிக்கும் முறையும்

திருட்டுக் குற்றம், நம்பத்தகுஇருசாட்சி களின் சான்றுகளைக்கொண்டு நிறுபிக்கப் படவேண்டும். திருட்டு இடம்பெற்ற இடம், நேரம், திருப்பட்ட பொருள், என்பதற்கிண் அடிப்படையில் சாட்சிகளைகாதி விசாரணைக்கு உட்படுத்துவார். சாட்சிகள் அவ்வாறுபூரணமாக விசாரிக்கப் படும்வரை திருட்டுகுற்றம் சாட்டப் பட்டவர் தடுத்துவைக்கப்பட வேண்டும்.

சாட்சியினர் சான்றளிக்கும்போது திருப்பட்ட பொருளின் சொந்தக்காரருடைய சொத்துவைரிமையை பாதுகாக்கக் கருதின் “குறிப்பிட்ட பொருளை குறிப்பிட்ட நபர் டெமையில் எடுத்திருக்கிறார் (Taken)“ என உறுதிப்படுத்த வேண்டும். உடமையில் எடுத்திருக்கிறார் (Taken) என்பதற்கு பதிலாக “திருடி இருக்கிறார்” (Stolen) என்ற சொல் பிரயோகிக்கப்பட்டு, திருட்டுகுற்றம் அதன் அடிப்படையில் நிறுபிக்கப்பட்டால் திருடியவர் சிரச்சேர தண்டனைக்கு (Amputation) உட்படுத்தப்படுவார். இவ்வாறு திருட்டுக்குற்ற தண்டனைக்கு திருடியவர் உட்படுத்தப்பட்டபிறகு திருப்பட்ட பொருளின் சொத்துவைரிமையை பொருளுக்குரியவர் கோரமுடியாது. சொந்தக்காரரின் சொத்துவு உரிமை அத்துடன் இல்லாத போய்விடும்.

தகுந்த சாட்சிகள் இல்லாத சூழ்நிலை களில் குற்றம்சாட்டப்பட்டவர் செய்யும் ஒரு குற்றஷப்புதல் அவர்மீதான குற்ற பொறுப்புமையை நிறுவ தகுந்தசான்றுக்கொள்ளப்படும்.

(4) கொலைக் குற்றம் தொடர்பான சான்றியல் விதிகள்

கொலைக்குற்றம் தொடர்பில் இறந்த வரின் மரணவாக்கு மூலம் (dying Statement) குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான தகுந்தசான்றுக்கொள்ளப்படுமா? என்பதற்கு போதிய விடையாக அனஸ்பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கும் கீழ் குறிப்பிடப்படும் ஹதீஸ் காணப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு யூதன் (Jew) ஒரு பெண்ணின் தலையை (Head) இரண்டு கற்களால் நச்கிமரணத்தை ஏற்படுத்தினான். அப்பெண் மரண அவஸ்தையில்

இருக்கும்போது குறிப்பிட்ட மரணகாயம் யாரால் இழைக்கப்பட்டது என் அவளிடம் வினவப்பட்டது. அப்பெண் வாயால் பதில் சொல்ல முடியாதநிலையில் இருந்ததால் மரணகாயத்தை இழைத்த யூதனின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு அவர் அச்செயலை செய்தாரா? என வினவப்பட்ட போது அப்பெண் தலையை அசைத்து இச்செயலை செய்தவர் குறிப்பிட்ட யூதன்தான் என தலையால் சுற்றிக்காட்டினாள். உடனே அந்தயுதன் கைதுசெய்யப்பட்டு நபி (ஸ்ல்) அவர்கள்முன் கொண்டுவரப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டார். நபி அவர்களின்முன் தனது கொலைகுற்ற ஒப்புதலை செய்த பிறகு அவருக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது” இந்த ஹதீஸில் கொலைக் குற்றம் தொடர்பான முக்கிய சான்று விதிகள் பொதிந்திருப்பதை காண முடிகின்றது. அதாவது இறந்த மனிதனின் (Deceased Person) மரணவாக்கு மூலம் கொலைஞரை கைதுசெய்வதற்கு தகுந்த அதிகாரத்தை வழங்குகின்றது. ஆனால் இறந்தவரின் மரண வாக்குமூலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாத்திரம் குற்றம்சாட்டப்பட்டவர் மீதான குற்றப்பொறுப்பு மையை தீர்மானிக்கமுடியாது. மாருத நம்பத்தகு இருசாட்சிகளின் கூற்று (Statement) அல்லது குற்றம்சாட்டப்பட்டவரின் குற்றஷப்புதல் அடிப்படையில் குற்றம் நிறுபிக்கப்படவேண்டும் கொலைக்குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் செய்யும் குற்றஷப்புதல் எந்தவித பிரதிபயண கொண்டதாகவோ (Consideration) அல்லது புறத்தாக்கம் அல்லது செல்வாக்குக்கு (External Pressure) உட்பட்டதாகவோ இருத்தல் ஆகாது எனவே குற்றம்சாட்டப்பட்டவரின் குற்றஷப்புதல் கூற்று (Statement) எந்தவித தூண்டுதலோ, நிர்பந்தமோ இல்லாத சாதாரண நிகழ்வுபற்றிய கூற்றுச் சீருத்தல் வேண்டும். அத்தோடு கொலைக்குற்றத் தோடு தொடர்பான குழநிலைச்சான்றுகள் (Circumstantial Evidence) இறந்த வரின் மரணபிரகடனத்துடன் (Dieing declaration) இணங்கிஇருத்தல் வேண்டுமென்பது இல்லாமிய சான்றியல் விதியாகும்.

(5) இஸ்லாத்தை விட்டு வெளியேறல் (Apostasy) குற்றம் தொடர்பான சான்றியல் விதிகள்.

இஸ்லாமிய சட்டத்தில் “Apostasy” என்பது ஒருவர் முஸ்லிமாக இருந்து இஸ்லாத்தை துறத்தலைக்குறிக்கும் “இக்குற்றம் தொடர்பான குற்றப் பொறுப்புடையையே தீர்மானிப்பதற்கு மிகத்தெளிவான சான்றுகள் அவசியமாகும்” என்ற விடயத்தில் இஸ்லாமிய சட்டவல்லுணர்களுக்கிடையில் ஏகோபித்த முடிவுகாணப்படுகின்றது. இக் குற்றம் தொடர்பாக சான்றுகளில் தெளிவின்மை (Ambiguity) இருக்கக் கூடாது. இமாம் அபுஹனிபா(ரஹ்) இமாம் அஹமட் (ரஹ்) ஆகியோரின் கருத்துப்படி இவ்வாறு இஸ்லாத்தை துறந்து சென்ற குற்றம்சாட்டப்பட்டவருக்கு அவருடைய கருத்தை விளக்குவதற்கும் அவருடைய வாதம் தொடர்பான கயவிளக்கத்திற்கும், பூரண சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் இஸ்லாத்தை துறந்து சென்ற குற்றத்தை ஏற்க மறுப்பாராயின் அவர் குற்றவாளியாக கருதப்படமாட்டார். அத்தோடு இவ்வாறு குற்றம்சாட்டப்பட்டவர் மீதான குற்றப்பொறுப்புடைய நிருபிக்கப்பட்ட உடனேயே அவர் மீது அக்குற்றத்திற்கான தண்டனை நிறைவேற்றப்படமாட்டாது. மாருக அவருடைய சருத்தை விளக்க சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டு அவர் செய்த குற்றத்துக்கு அவர்பட்சாதாபப்படுவதற்காக அவரின் மூட்டாள்தனமான நடவடிக்கையை எண்பிக்கும் வகையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்படும்.

ஏனைய குற்றங்கள் தொடர்பான சான்றியல் விதிகள்

மேற்கூறப்பட்ட குற்றங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய குற்றவியல் குற்றங்கள் (Criminal Offence) தொடர்பில் நம்பத்தகு இரு ஆண்களின் சாட்சியங்கள் குற்றப்பொறுப்புடையை நிறுவ இன்றிய மையாத தேவைப்பாடாகும். குற்றவியல் குற்றங்களில் பெண்களின் சான்றுகள், அவர்களிடம் காணப்படும் தெளிவின்மை (Weakness of Understanding) ஞாபக

மறதி (Want of Memory) என்பதை காரணமாக, ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆதனம் (Property) அல்லது உரிமை (Right) களோடு சம்பந்தப்பட்ட திருமணம், விவாகரத்து முகவரான்மை (Agency) வாரிச் சொத்துக்களை நிறைவேற்றுப் பொறுப்பு (Executorship) அல்லது அதுபோன்ற உரிமையியல் விடயங்களில் (Civil Cases) ஆண்களின் சான்றுகள் அல்லது ஒரு ஆண் இரண்டு பெண்களின் சான்றுகள் குற்றப்பொறுப்புடையை நிறுவ !இன்றியமையாத தேவைப்பாடாகும் என்பது இஸ்லாமிய சான்றியல் விதியாகும்.

சட்டமேதை இமாம் சாபிச் (ரஹ்) அவர்களின் கருத்துப்படி ஆதனம் (Property) அல்லது ஆதனத்தோடு தொடர்பான வாடகை (Hire) பிணைப்பொறுப்பு (Bail) போன்றவிடயங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய விடயங்களில் ஒரு ஆண் இரண்டு பெண்களின் சான்றுகள் ஏற்கப்படமாட்டாது என கூறுகின்றார். எனவே, இமாம் சாபிச் (ரஹ்) அவர்களின் கருத்துப்படி இரு ஆண்களின் சாட்சிகள், வாடகை, பிணைப்பொறுப்பு தவிர்ந்த ஏனைய குடியியல் விடயங்களில் இன்றியமையாத தேவைப்பாடாகும்.

சான்றியலிப்பது எப்போது அவசியமாகின்றது?

கட்சிக்காரர்கள் வேண்டும் போது சாட்சிகள் தங்கள் சான்றுகளை அளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு சான்றுபகர்பவர்கள் தம்மால் பகரப்படும் சான்றுகள் தொடர்பான தக்க அத்தாட்சிகளை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட கட்சிக்காரர் வேண்டும்போது சான்றுகளை மறைக்காது பகர்தல் வேண்டும் என்பது புனிதகுர்ஆனின் கட்டளையாகும்.

“சாட்சிகள்” (அவர்களுக்கு தெரிந்த வற்றைக்கூறு) அழைக்கப்படும்போது (சாட்சிகூறு) மறுக்கக் கூட வேண்டாம். (அல்குர்ஆன் 2:283)

“சாட்சியத்தை நீங்கள் மறைக்க வேண்டாம். எவனேனும் அதனை மறைத்

தால் “அவனுடைய இருதயம் நிச்சயமாக பாவத்துக்கள்ளாகின்றது”

(அல்குர் ஆன் 2:283)

உடல் ரதியான தண்டனைக்கு (Corporal Punishment) இட்டுச் செல்லும் விடயங்களில், சாட்சிகள் அவர்கள் சாட்சியங்களை அவர்கள் விரும்பியவாறு வழங்கவோ, வழங்காமல் இருக்கவோ சுதந்திரம் உண்டு.

சாட்சியின் நம்பத்தகுதன்மை (Probability of Witness).

சாட்சிகள் சான்றளிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களின் நம்பத்தகுதன்மையும், நேரமையும் கருத்தில் கொள்ளப்படும். இது தொடர்பில் புனிதகுர் ஆன் மிகத்தெளிவான சான்றியல் விதியை வகுத்துள்ளது. “உங்களில் நீதியான இரு சாட்சிகள் ஏற்படுத்தித்துக்கொள்ளுங்கள்.”

(அல்குர் ஆன் 65:2)

சாட்சியாளரின் நேரமையும், நம்பத்தகுதன்மையும், உண்மையின் நிகழ்தகவை (Probability of the Truth), ஏற்படுத்த ஆதாரமாக அமைவதால் அவை சான்றளித்தல் தொடர்பில் முக்கியமாக கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. எனவே ஒரு வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அல்லது எதிராளி சான்றளிப்பவரின் நம்பகுதன்மை அல்லது அவரது தனிப்பட்ட குண நடத்தை அல்லது நேரமை என்பன பற்றி ஆட்சேபித்தால் சாட்சியாளரின் தனிப்பட்ட நடத்தைபற்றி விசாரணை நடத்துவது காதியின் (Qadi) கடமையாகும்.

சான்றளிக்கும் முறை

குற்றவியல் அல்லது சுடியியல் குற்றங்கள் தொடர்பில் சான்றளிப்பவர்கள், “நான் சாட்சியளிக்கின்றேன்” என்ற பொருள்படும் அஷ்ஹாது (Ashadu) என்ற சொல்லை மொழிதல் இன்றியமையாத சான்றியல் விதியாகும். தனது கண்களால் உண்மையிலேயே காணாத விடயங்கள் தொடர்பாக சான்றுபகர்வது, இல்லாமிய

சான்றியல் சட்ட விதிக்கு முரணானதாகும்: எனவே சாட்சிகள் “எனக்குத் தெரியும் (I Know)”, அல்லது “எனக்கு உறுதியாக” தெரியும் (I Know With Certainty) என்ற சொற்களை “அஷ்ஹாது” (Ashadu) என்ற சொல்லுக்கு பதிலாக பிரயோகித்தார்கள் அவர்களின் சான்றுகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாரது.

சான்றுகளின் ஏற்கத்தகுதன்மை (Admissibility of Evidence)

இரத்த உறவுமுறையில் அன்மந்த சில வகை தொடர்புகள் சான்றுகளில் சூந்தேகம் என்ற உலகத்துக்கு இட்டுச் செல்வதால், ஒருவர் தனது மகன் அல்லது பேரன் சார்பாகவோ, அல்லது தகப்பன் அல்லது பாட்டன் சார்பாகவோ, வழங்கப்படும் சான்றுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒரு அடிமை தன் எஜமான் சார்பாக வழங்கும் சர்வருகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. காரணம் அடிமை எஜமானின் பூரண அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டு இருப்பதனால் பக்கசார்பாக சான்றளிக்க இடமுண்டு.

உரிமையியல் வழக்குகளில் (Civil Cases) மனைவி தனது கணவன் தொடர்பாக அல்லது கணவன் தனது மனைவி தொடர்பாக அல்லது எஜமான் தன் அடிமை தொடர்பாக அல்லது அடிமை தன் எஜமான் தெர்டர்பாக அல்லது கூவிக்காரன் கூவிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் தொடர்பாக அளிக்கப்படும் சாட்சியங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

பாரிய குற்றவியல் குற்றங்கள் செய்து தண்டிக்கப்பட்ட நபர்களின் சான்றுகள், வட்டி வாங்குபவர்கள், சூதுவிளையாடுபவர்கள், நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களையும் அவர்களின் சஹாக்களையும் வெளிப்படையாக எதிர்ப்பவர்கள், பொய்குற்றச்சாட்டு (False Accusation) குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்ட நபர் ஆகியோரின் சான்றுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

இஸ்லாமிய அரசின் கீழ் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் அல்லாத பிரயை (Dhimmī) அவர்

எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவராக இருப்பி நூம் அவரின் சான்று இல்லாமிய சான்றி யல் விதிக்கேற்ப ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பொய் குற்றச்சாட்டு செய்ததற்காக தண்டிக்கப்பட்ட ஒரு நாஸ்திகன் (Infidel) அதன்பிறகு இல்லாத்தை தழுவி முள்ளி மாகி விட்டபிறகு அவருடைய சான்றுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ஏனெனில் இல்லாத்தை அவன் ஏற்றுக்கொண்டமை சான்றளிப்பதற்கு தகைமையை அளிக்கின்றது என இல்லாமிய சட்டவல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சான்றுகளை மறுதலித்தல் (Retraction of Evidence)

சாட்சிகள் தம்மால் வழங்கப்பட்ட சான்றுகளை மறுதலிக்க விரும்பின் காதி யின் முன்னிலையில் அச் சான்றுகளை மறுதலிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட குற்றத்துக்கு காதி (Quadi) தீர்ப்பு வழங்க முன்பு அல்லது வழங்கும்போது சாட்சிகள் தமது சான்றுகளை மறுதலித்தால் தீர்ப்பு வெறி தாகிவிடும். காதி தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு சாட்சிகள் துமது சாட்சியங்களை மறுதலித்தால் தீர்ப்பு வெறிதாக்கப்படமாட்டாது.

பொய் சான்றளித்தலும் (False Testimony)

அதன்விளைவுகளும்

பொய்ச்சாட்சி கூறலை புனித குர்ஆன் வன்மையாக கண்டிக்கின்றது.

“விசுவாசிகளே நீங்கள் நீதத்தின்மீது உறுதி யாக நிலைத்திருங்கள். (நீங்கள் சாட்சி கூறினால் அது) உங்களுக்கோ அல்லது உங்கள் பெற்றோருக்கோ அல்லது உங்கள் நெருங்கிய உறவினருக்கோ விரோதமாக இருந்தபோதிலும் உண்மையே சாட்சி கூறுங்கள்”

(அல்குர்ஆன் 4:135)

மற்றுமொரு இடத்தில் புனிதகுர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“அன்றி அவர்கள் பொய்ச்சாட்சி சொல்லமாட்டார்கள்”

(அல்குர்ஆன் 25:72)

“பொய்யான வார்த்தைகளிலிருந்து தபபிக்கொள்ளுங்கள்”

(அல்குர்ஆன் 22:30)

பொய்ச்சாட்சி கூறுபவர்கள் கடுமையான தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது இல்லாமிய சட்ட விதியாகும். அவ்வாறு பொய்ச்சாட்சி கூறிய வர் மக்கள் மத்தியில் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டு அவரிடமிருந்து மக்களை கவனமாக நடக்கும்படி காதி உத்தரவிடுவார். அதன்பிறகு அவர்கள் காணும் எந்தவித சாட்சியங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்பது இல்லாமிய சான்றியல் விதியாகும். இது தொடர்பாக புனிதஅல்குர் ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“எவர்கள் கற்புடைய பெண்கள்மீது அவதாறு கூறி (அதற்கு வேண்டிய) நான்கு சாட்சிகளை கொண்டுவரா விட்டால் அவர்களை நீங்கள் 80 கசையடி அடியுங்கள். பின்னர் அத்தகையவர் கூறும் சாட்சியத்தை எக்காலத்திலும் ஒப்புக்கொள்ளாதிர்கள். ஏனென்றால் நிச்சயமாக அவர்கள் (வரம்புமீறிய) தீயவர்கள்.

(அல்குர்ஆன் 24:4)

மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து விடயங்களையும் தொகுத்து நோக்கும்போது நவீன சான்றியல் சட்டத்தில் காணப்படும் சிறப்பம்சங்களின் இரத்தினச் சுருக்கத்தை இல்லாமிய சான்றியல் சட்டத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அத்தோடு புனிதகுர்ஆனும், நபி (ஸ்ல்) அவர்களின் மதீஸாம் இல்லாமிய சான்றியல் சட்டத்தை சிறப்புப்படுத்தும் அடிப்படை விதிகளை வகுத்துவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட விதிகள் குற்றவியல், குடியியல் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அவற்றின் மூலம் திருப்தி கரமான விளைவுகளை அளிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளதை நோக்கமுடிகின்றது.

With Best Compliments

From

KUNDANMAL GROUP OF COMPANIES

MANUFACTURERS
OF
TEXTILES

AND
IMPORTERS

EXPORTERS
OF
JEANS SOCKS &
STOCKINETTES

110, 114, Main Street,
COLOMBO-11.

Tel : 23641-3
547611-5

With the Compliments
of

MACKGRAINS LIMITED

IMPORTERS OF SUPERIOR QUALITY REFINED SUGAR
AVAILABLE AT COMPETITIVE RATES

Trade Inquiries to:

MACKGRAINS LIMITED

Mackie Building,
36, D. R. Wijewardena Mawatha,
Colombo 10.

Tel Nos: 540942
434446 To 9
24762

WITH THE BEST COMPLIMENTS

FROM

(U. A. C.)

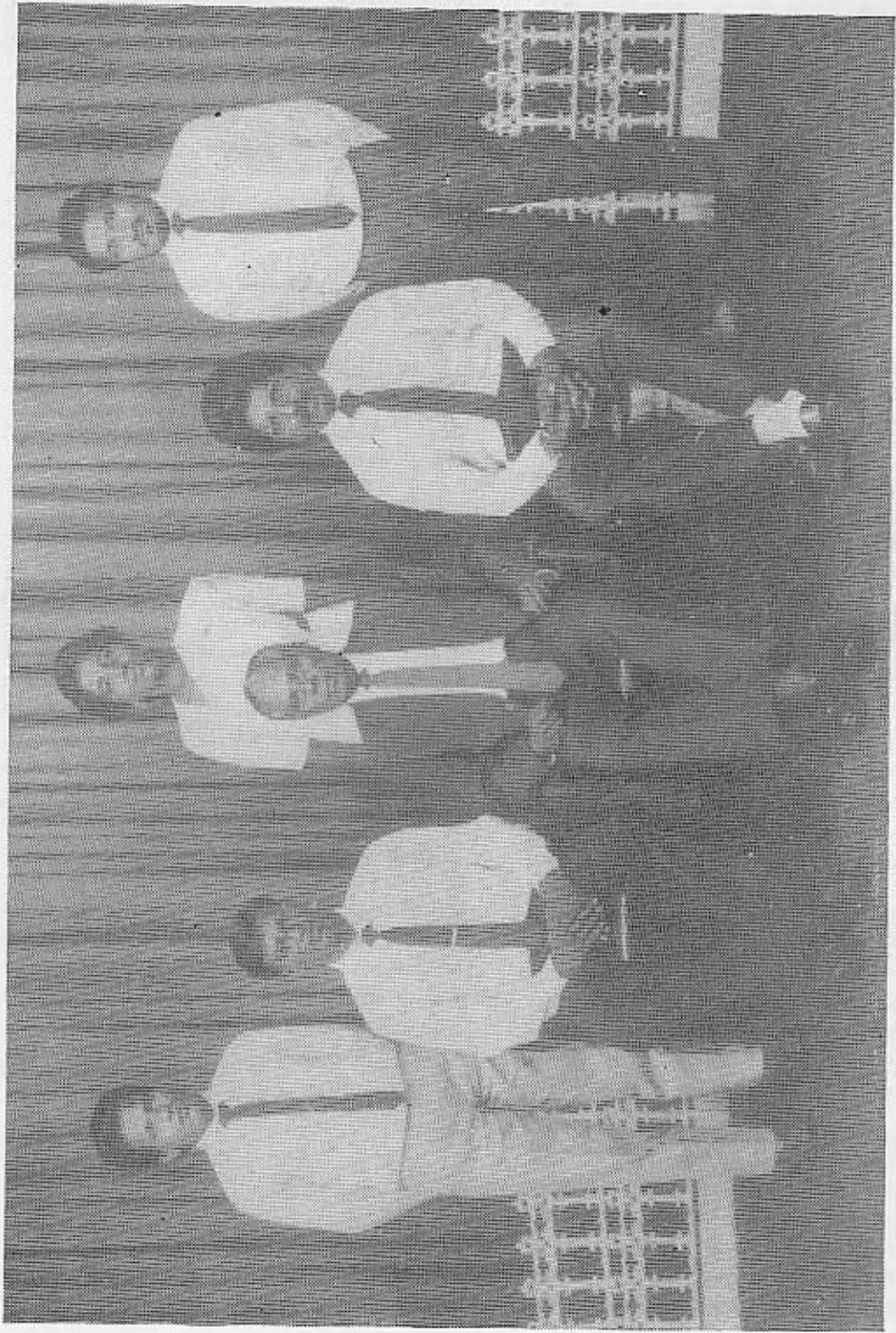
UTHAYA AGENCY

DEALERS IN LOCAL PRODUCE & COMMISSION AGENTS

111, 4th CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Telephone : 422584

தமிழ் மாண்பும் வைஷ்ணவக்துக்கு - 1989

அமர்த்திகுப்போர்: (இ—ஏ)

செல்லன் ம. சுமந்திரன் (தலைவர்), தீழியாரசர் டாக்டர் ராஜநிகந்த (இரத்து பீதியாரசர்), இச்சல்லன்

முகமை தீவோம்.

நிற்பவர்கள்: (இ—ஏ)

செல்லன் A. M. M. ஜஹ(பி) கு, இச்சல்லி குர, வினாக்கல்வரி, இச்சல்லன் எஃ. புல்தூர் ஸ்.

இலங்கையில் நரம்பு மண்டல தாக்கத்தால் பாதிக்கப்படுவர்களுக்கான நியதிச்சட்டப்பாதுகாப்பினை அறிமுகப்படுத்தல் அவசியமா?

ஜி. எம். சிவபாதம் LL.B. (Hons.)

சட்டத்தரணி

சட்ட விரிவுரையாளர், சட்டமீடு, கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கையில் நிலவிவருகின்ற சட்டத் தினிலுள்ள வெற்றிடங்களுள் இன்னும் தீர்வு காணப்படாதது மட்டுமல்ல, எமது நீதி மன்றங்களில் இதுவரை எதுவித கோரிக்கையும் எழுப்பப்படாததுமான பகுதிகளுள் நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்கான நட்டாடு பெறுதல் சம்பந்தமான பகுதி கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்றுகும். இன்றைய நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் ஒன்றொரு சாதாரண மனிதனதும் மெதுமையான உணர்வுகள் இன்னொரு நபரின் தீங்கு மனத்துடனுள் அன்றேல் கவனியினத்தினாலான அல்லது அசட்டுத் துணிவினாலான செய்கையினாலோ. அன்றேல் செய்யாமையினாலோ ஏற்படும் அழுத்தமிகுதி யினால் பாதிப்படைவதற்கும் அதனால் அவரது உள்ளத்தையோ அல்லது உடலையோ பாதிக்கத்தக்களவு அதிர்ச்சியேற்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் நிறைய இருப்பதை ஒவ்வொருவராலும் உணர முடிகிறது. ஆகவே மனித உள்ளங்கள் அத்தகைய நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்தால் தங்கள் உள்ளங்களுக்கும், உடல்களுக்கும் விளையும் ஊறுகளுக்கும் “அதிர்ச்சிக் கொள்கை” (Shock Theory) இன் சீழ் தங்களுக்கு உசிதமான நட்டாட்டைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான உரிமைகளைக் கொள்கையளவிலாவது அறிந்திருத்தல் அவசியமானதே.

பிரபல்யமான தாஸ்மேனிய வழக்கொள்ளில் வாதியின் முன்னிலையில் அவளது அன்புப் பிராணியான பூனைக்குட்டியானது எதிர்வாதியால் சுட்டுக்கொல்லப் பட்டபோது அதனால் அவளைடைந்த நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்திற்கே நட்டாடு கோரி அப்பெண் வழக்கிட்டாள். இவ் வழக்கில், நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்தின் சீழ் நட்டாடு மறுக்கப்பட்டாலும் பூனையின் பெறுமதியும் எதிர்வாதி மேற்கொண்ட அத்துமிறியசெயலுக்கான நட்டாடும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வுதாரணத்தின் மூலம் மேஜைத்தேசமனித உள்ளங்களின் மென்மையையும் யாவர்க்கும் பொதுவான இயற்கை நீதிக் கோட்பாடான ஒப்புரவு விதியின்படி பிழையான்று பரிகாரமற்றிருப்பதை நியாயவிதி ஒரு போதும் அனுமதிக்கமாட்டாது என்றும் முதுரைப்படியும், கேளுங்கள் தரப்படும், என்றும் வேதநூலின் உட்பொருளுக்கிணங்கவும் இயற்கையானது குறைத்திற்புப்பு என்ற விதியத்திற்கூட வெற்றிடங்களை விடுவதில்லையென்பதை உணர முடிகின்றது.

எனவே இயற்றப்பட்ட அல்லது தீர்க்கப்பட்ட எச்சட்டத்தின் கீழாயினும் குறித்த பிழையான்றுக்கு, நெடி ம் ச்சியின்மை, பொதுநீண்மை, பொருள் கோட்டல் போன்ற இன்னேரன்ன காரணங்களுக்காக நியாயமானபரிகாரம் கிடைக்காவிடினும், இயற்கைச்சட்டம் அதற்கான நிவாரணத்தை நெடிம்ச்சியுடன் தாராளமான முறையில்

வழங்கிவந்துள்ளதை இங்கிலாந்தின் சான்சரி தீமின்றத்தின் ஒப்புரவுக் கோட்பாட்டின் வளர்ச்சியை ஆராய்க்கியில் தெளிவாகும்.

தீங்கியல் சட்டத்தின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்ட நபர்கள் என்ற வகுப்பினுள் நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்குட்படும் வாதி, தாயின் கருப்பையினுள் வளரும் சேய் ஆகிய இரண்டினைப்பொறுத்தமட்டில் எமது நாட்டில் இதுவரை கேள்விக்குட்படுத்தப்படாத, புரியாத புதிராக இன்றும் விளங்கி வருவதுடன், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, தென்னாபிரிக்கா ஆகிய நாட்டு நீதிமன்றங்களது தீர்ப்புச் சட்டங்களையும், அந்நாடுவின் நியதிச்சட்டங்களையும் ஆராய்கையில் நரம்பு மண்டலத் தாக்கம் சம்பந்தமான சட்டமானது ஒரு நூற்றுண்டு (1888-1988) காலப் பதிமுறை வளர்ச்சியின் பின்னதான் இன்றைய கால கட்டத்திலும் கொள்கைசீதியாகச் சர்ச்சைக்குட்பட்டதாகவே விளங்குகிறது. இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் மேற்கூறிய இரண்டு விடயங்கள் தொடர்புடையதும் ஏற்படைத்தானதுமான சட்ட ஏற்பாடுகளை அறிய முற்படுவோமாயின் வெற்றிடமாகவே பஸ்லாண்டு காலமாகத் தொடர்ந்திருப்பதை உணர முடிகிறது. வெற்றிடத்தின் கண்ணே எது வுமே உருவாக்கப்பட முடியாது என்ற பொன்மொழிக்கிணங்க நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்கான நட்டாடு பெறுதல் சம்பந்தமான விடயத்தில் எமக்கு உசிதமானதும் சாலப் பொறுத்தமானதுமான சட்டத்தினை ஒப்பிட்டளவில் ஆராய்ந்து அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் மேற்படி வெற்றிடத்தினை நிரப்பிக்கொள்ள முடியும்.

நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்கான நட்டாடு பெற்றுக்கொள்ளும் விடயத்தில் இங்கிலாந்து, தென்னாபிரிக்கச் சட்டத்த் தீர்ப்புகளிலேற்பட்ட வேறுபட்ட காலப்படிமுறை வளர்ச்சிக் கட்டங்களிலிருந்து எமது நாட்டுக்குப் பொறுத்தமாக அமையும்விதத்தில் இதக்குமதி கெய்து அறிமுகப்படுத்தக்கூடிய தாக அமையும் சட்டத் தீர்ப்பானது எந்த நாட்டிலிருந்து எந்தக் காலகட்டத்தில் உள்ள தீர்ப்பாகும் என்பதை அறிந்து கொள்ளல் பொறுத்தமானதே.

பெளதீக ரீதியாக ஊறடையாத சந்தர்ப்பங்களில் நரம்பு மண்டலத் தாக்கம் ஆற்படமுடியாது என்று 'மோதல்கொள்கை' (impact theory) நிலை பெற்றிருந்த காலத்தில் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் நட்டாடு வழங்க முடியாது என 1888ல் கோமறைக்கழகத்தினால் தீர்க்கப்பட்டபோதிலும், 1901ல் பின் எழுந்த பிரபல்யமான ஆங்கில வழக்கொன்றில்³ கெண்டி நீதியரசர் அவர்கள், "வேண்டுமென்று அல்லது அசட்டுத் துணி வுடன் தீங்கிமைக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர தான் மட்டும் நேரடியாகவே உள்ளூர் உணர்வதால் ஏற்படும் நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்கு மட்டும் நட்டாடு வழங்க முடியும்" என்ற நிபந்தனையுடன் மோதல் கொள்கையை நெகிழிச்சியுடன் விரிவுபடுத்தி அதிர்ச்சிக் கொள்கையை மறைக்குமாக அங்கீரித்தார். ஆங்கிலச் சட்டம் பற்றிய தீர்ப்புக்களிலேற்பட்ட திருப்புமுனையைப் பொறுத்தமட்டில் 1925ல் தீர்க்கப்பட்ட வழக்கொன்றில்⁴ அற்கின் பிரபு அவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட கெண்டி நீதியரசரால் விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனையை நீக்கியதுடன் பறந்ததொரு தீர்ப்பு நியாயத்தை அறிமுகப்படுத்திய அதே வேளையில் புதிய தொரு மட்டுப்பாட்டினையும் அறிமுகப்படுத்தத் தவறவில்லை. அதாவது, தானுகவே நேரடியாகத் தனது ஜம்புலன்கள் வழியாக உணர்வதன் மூலம் தனக்கோ அல்லது தன் வாழ்க்கைத் துணைக்கோ அன்றில் வாதியின் பின்னோச்னுக்கோ ஏற்படும் நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்கு மட்டும் நட்டாடு கோரிப் பெறமுடியுமென விதித்துரைத்தார். இத்தீர்ப்பானது பின்னர் சகா ஊழியருக்கோ,⁵ குடும்ப உறுப்பினரான மகனுக்கோ,⁶ வாழ்க்கைத் துணைக்கோ தவிர்க்க முடியாத பாரிய ஆபத்து ஏற்படக்கூடுமென்ற சந்தர்ப்பத்தில் வாதியானவர் பெளதீக ரீதியான ஊறு ஏற்படும் எல்லைப் பரப்பிலுக்குள் இருந்தார் எனக் காணின் நட்டாடு பெற முடியுமென விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், 1939ல் தீர்க்கப்பட்ட வழக்கொன்றில்,⁷ வாதிகள் பெளதீக ரீதியான ஊறு ஏற்படக்கூடிய சாத்தியமுள்ள தோற்றுப்பாடான வரம் பெல்லைக்குள் அமைந்தாற்போல் காணப்பட்டனரெனக் கொண்டு நட்டாடு வழங்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் மேலும் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது.

மேலும், நரம்பு மண்டலத் தாக்கத் துக்கு நட்டசுடு வழங்குகையில் சாதாரண மாக தீங்கியல் சட்டத்தால் பாதுகாக்கப் பட்ட நபர்களுள் முக்கிய வகுப்பினர்களான மீட்சி செங்வோர், ஒழுக்காரித்தியானதும், மனிதாபிமான துமான காரணங்களையிட்டு பரந்தளவில், தென்னைபிரிக்கச் சட்டமுறை மையின் கீழும் சரி, ⁸ ஆங்கிலச் சட்டமுறை மையிலும் ⁹ சரி ஒத்தளவில் பாதுகாக்கப் பட்டு வந்தாலும், மற்றொரு வகுப்பினரான முன்னிறவுக்குட்பட்ட வாதியை கருத்தில் கொள்கையில் குறுகிய மூறையில் விளக்கி நட்டசுடு மறுக்கப்பட்ட சட்டத் தீர்ப்புக்கள் ஆங்கிலச் சட்டத்திலும், ¹⁰ தென்னைபிரிக்கச் சட்டத்திலும் ¹¹ பல உள்ளன என்பதினிருந்து, மனிதனுணவன் மனித ஆயுக்கே உரித்தான மனிதாபிமானமெனும் மாண்புதன், மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ “மக்கட பண்பு” என்றும் உரைகல் நிலைபெற வழிவகுக்கும் வகையில் ஏற்பட்டுள்ள நீதியில் விரிவாக்கங்கள் என்றும் வரவேற்கப்படவேண்டியவை மட்டுமல்ல, எமது நாட்டிலும் இந்தியை பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியமை அத்தியாவசியமானதே.

இது விடயத்தில் பிரபுக்கள் சபையால் 1982ல் தீர்க்கப்பட்ட அன்மைக்கால வழக் கொண்றில் ¹² மேற்படி விடயம் சம்பந்தமாக கெண்டி நீதியரசர், ³ அற்கின் பிரபு, ஆகியோரின் நிபந்தனை, மட்டுப்பாடு என்பன அகற்றப்பட்டு அதிர்க்கிக் கொள்கையினை நேரடியாகவே அங்கீரித்ததுடன் இது விடயத்தில் மட்டுப்பாடற்ற விதத்தில் நீதியில் விரிவாக்கம் செய்தமையானது கொள்கையாலிலும், நடைமுறையளவிலும் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தி விடு மென்பதால் நட்டசுடு வழங்கும் விடயத்தில் எதிர்காலத்திலாவது திட்டமானதோர் எல்லைக்கோடு வரைதல் தொடர்பாக நியூசவுதவேல்ஸ் (அவஸ்திரேவியா) வில் 1944ல் உருவாக்கப்பட்ட நியதிச் சட்டத்தைப் ¹³ போன்றதோர் சட்டவாக்கத்தின் அத்தியாவசியத்தை இவ்வழக்கானது. ¹⁴ எங்களுக்கெடுத்து இயம்புகிறது என்ஸ்காமன் பிரபு அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதை பிரபுக்கள் சபையும் அங்கீரித்துள்ளமையும் இங்கு கருத்திற்கொள்ள வேண்டிய தொன்றுகும்.

எனவே இது விடயத்தில் ஆங்கிலச் சட்ட முறைமையின் கீழ் புதியதோர் திருப்பத்தையேற்படுத்திய இவ்வழக்கின் ¹² நிகழ்வுகளைச் சீர்தூக்கிப்பார்ப்பதன் மூலம் தீர்ப்பின் காலத்தோடொத்த நியாயழுர்வமாந்தன்மை புலனாகும். இவ்வழக்கில், வாதியின் கணவனுன் தோமஸ் மக்லவ்லின் என்பவரும் அவர்களது மூன்று பிள்ளைகளான ஜோர்ஜ் (17 வயது), கதிலென் (வயது 7) கிளியன் (வயது 3) ஆகியோரும் ஜோர்ஜ் என்பவன் ‘போட்’ கர்ரினை ஒட்டிச் செல்லகையில் ஏற்பட்ட பாரிய பயங்கரமான வீதி விபத் தொன்றில் சிக்கினார்கள். நான்காவது பிள்ளையான 11 வயதுடைய மைக்கல் என்பவர் திரு. பில்கிறிம் என்பவராற் செலுத்தப்பட்ட பிறதோர் மோட்டார் வாகனத்திற் பின்தொடர்ந்து பயணஞ்சு செய்துகொண்டிருந்தனர், ஆனால் இவ்வாகனம் எந்த விதத்திலும் மேற்படி விபத்துடன் தொடர்புபட்டவில்லை. முதலாவது எதிர்வாதியால் செலுத்தப்பட்ட லொறியானது மேற்கூறிய ‘போட்’ காருடன் மோதியதுடன் மேற்படி லொறி பிறதோர் லொறியுடனும் மோதிக்கொண்டது. ‘போட்’ காருக்கேற்பட்டவிபத்தானது எதிர்வாதியின் (லொறிச் சாரதியின்) கவனயீன்தாலேயே நிகழ்ந்த தன்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய விபத்தின் விளைவாக வாதியின் கணவன் கண்டல் காயங்களுக்கும் அதிர்ச்சிக்கும் உள்ளானுன். ஜோர்ஜ் என்பவனுக்கு தலையிலும் முகத்திலும் காயம் ஏற்பட்டதுடன் மூளைக்காயமும் இரு தோல் பட்டை என்புகளில் உடைவும் பல கண்டல் காயங்களும் சிராய்ப்புக் காயங்களுடனை கண்டற் காயங்களுக்கும் உட்பட்டாள். கிலியன் என்பவன் மூளைக்காயத்தினாற் பாதிக்கப்பட்டதுடன் சிராய்ப்புக் காயங்களுடனை கண்டற் காயங்களுக்கும் உட்பட்டாள். கிலியன் என்பவன் படு காயங்களுக்குப்பட்டதுடன் அதையுடுத்து இறந்தும் போனாள்.

மேற்படி விபத்து நடந்தபோது வாதியானவள் விபத்து நிகழ்ந்த இடத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தூர்த்திலுள்ள தனது வீட்டில் இருந்தாள். அத்துடன் மேற்படி விபத்துப் பற்றிய செய்தியை விபத்து

நடந்து முடிந்து ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின்பே திரு. பிள்ளையிம் என்பவன் வாதிக்குத் தெரிவித்ததையுத்தே அவள் அறிந்து கொண்டாள். திரு. பிள்ளையிம் அவர்கள், கூறிய செய்தியில் ஜோர்ச் இறந்து கொண்டிருப்பதாகவும், அவளது கணவன் பற்றிய தகவலோ அன்றேல் அவளது மகன் பற்றிய நிலைமேயோ, தெரியா தபதியால் எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. பின்னர் அவள் வைத் தியசாலை விருந்ததைக்கு எதிர்த்துச் செல்லப் பட்ட போது கத்திவின் முகத்தில் வெட்டுக் காயங்களுடையும் எண்ணேயும் அழுகும் படிந்த நிலையில் இருப்பதைச் சாரளத் தினாடாகக் கண்டாள். ஜோர்ச் சத்த மிட்டுக் குள்றவதும் அவனுக்குக் கேட்டது. பின்னர் அவளது கணவனுக்குக் கிட்ட எடுத்துச் செல்லப்பட்டபோது அவன் தனது கைகளில் தலையினைப் புதைத்தபடி இருக்கக் காணப்பட்டான். அவன் மனையைக் கண்டதும் விமர்ஷி அழ ஆரம்பித்தான். பின்னர் ஜோர்ச்யீனைப் பார்க்க வாதி ஆனவன் கூட்டிச் செல்லப்பட்டான். அந் நேரத்தில் கதிவின் கழுவிச் சுத்தமாக் கப்பட்டதுடன், குழந்தை காலத்தை முடியாத பதற்ற நிலையிலும் இருந்தது. அது துடன் குழந்தை தாயைக் கட்டித் தழுக கொண்டது.

மேற் கூறிய நிகழ்வுகளிலிருந்து வாதியானவள் தாங்கொண்டு வேதகையினாலும், கவலையாலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாயிருப்பார் என்பதனை யாரும் கூறுமலே இவ்வுலகத்திலுள்ளோர் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளவர். என்றாலும் மேலே குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகளைப் பொறுத்தமட்டில் தனக்கேற்பட்ட பாரிய நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்திற்கும் உடல் உறுப்புக்களின் இயக்கக்குறைப்பாடுகள், ஆளுமையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்பவற்றை ஈடுசெய்யுமுகமாக இழப்பீடுகோரினால். அத்துடன் அவளது உளவியல் குணும்சங்களில் பல திமீர் மாறுதல்களுடும் ஏற்பட்டமைக்கான பல அறிகுறிகள் காணப்பட்டமையும் வழக்கு விசாரணையின் போது முன்வைக்கப்பட்டன.

இவ் வழக்கின் விசாரணையை மேற் கொண்ட நீதியரசர்கள் கடந்த காலத்தில் பிரபுக்கள் சபைக்கு முன் கொண்டுவரப்

பட்டதான் ஒரேயொரு வழக்கான 1942 - ம் ஆண்டில் தீர்க்கப்பட்ட வழக்கொண்டில் ¹⁰ எதிர் வாதியின் நியாயமான முன்னறிவிற் குட்படாத வாதியால், எதிர்வாதிகள் கவனக் கடப்பாடு எடுக்கும் கடமை இல்லையெனக் கூறி ஏற்பட்ட நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்திற்கான நட்டாடுமறுக்கப்பட்டது. ஆனால் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட மருத்துவ விஞ்ஞானத் துறையின் வளர்ச்சி, சமூக பொருளாதார கோட்பாட்டின் வளர்ச்சி, சமுதாய வளர்ச்சிக்கணக்கட்ட மும் வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்ற காரணங்களுக்காக மேற்படி வழக்கானது மேன்முறையீட்டுக்காக பிரபுக்கள் சபைக்குமுன் கொண்டுவரப்பட்ட பொழுது மேற்படி நிகழ்வினையாத்த சந்தர்ப்பங்களில், குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்குகேற்பட்ட மேற்படி காட்சிகளை மிகக் குறுகிய நேர இடைவெளியின் பின் தனது ஐய்புலன்களால் விபத்து நடந்த இடத்திலோ ¹¹, அன்றேல் அவர்களது வீட்டிலோ அல்லது வைத் தியசாலையிலோ ¹² அன்றேல் விபத்து இடம் பெற்றதான் சம நேரத்திலேயே ஒளிபரப்பாவதை தனது புலன்களால் உணரும், ¹³ சந்தர்ப்பத்திலோ, உடனடித்த காலகட்ட கோட்பாட்டுக்கு (Aftermath Doctrine) ¹⁴ இணங்க திகழ்வுகள் அமையும் சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படுகின்ற நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்தைப் பொறுத்தளவில், நட்டாடு வழங்குவதற்குப் பொறுத்தமான குழநிலைகளாகக் கருதிக்கொள்ள முடியுமென்ற ஏகமனதான தீர்மானத்தை பிரபுக்கள்சபை 1942-ல் வெளிப்படுத்தியது. ஆனால் மேற்படி ஏகோடித்த தீர்மானமானது பிரபுக்கள் சபையின் தீர்ப்பை வழங்கிய ஜந்து பிரபுக்களினாலும் வேறுபட்ட கொணங்களில் ஆராயப்பட்டது. தீர்ப்பை வழங்கிய ஜந்து பிரபுக்களில் ஒருவர், உடனடித்த காலக் கோட்பாட்டினடிப்படையிலும் இன்னொருவர் உறவின் அடிப்படையில் நியாயமான முன்னறிவுக்குப்பட்ட சேதம் என்பதன் அடிப்படையிலும், மற்றொருவர், நியூ சவுத் வேல்ஸ் நியதிச் சட்டத் துண்டுகையினாலும், கால இடைவெளி, நேரம், இடைத் தூரம், உற்ற ஊறின் வகை, வாதிக்குள்ள உறவு முறை போன்ற அகவயக் கோட்பாட்டின்படி (Subjective Theory) யும்,

பிறிதொருவர், ஏற்பட்ட உள்ளியற் தாக்கத்துக்கும் செயல் கோர்வைக்கு முன்னே நெருக்கத்தினை (Doctrine of Remoteness of Damages) நியாயமான சாதாரண மனிதன் எனும் புறவயக் கோட்பாட்டை நோக்கிலும் (Objective Theory), ஜந்தாமலர் கவனக் கட்டபாட்டினடிப்படையிலும் அனுகி, நட்டச்சு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரே முடிவுக்கு வந்தமை அவதானிக்கப் பாலதாகும்.

மேற்படியிடயம் தொடர்பில் தென்னாஸிரிக்க நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை ஆராய்வாராகில் 1901 ம் ஆண்டில் கெண்டிநீதி பதி அவர்கள் இங்கிலாந்தில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பான்⁽³⁾, ‘வேண்டுமென்று அல்லது அச்சுத் து துணி வுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட செய்கைகளினால் நேரடியாகத்தானே உணரும்போது மட்டும் ஏற்படுகிற நரம்பு மண்டலத் தாக்கங்களுக்கு மட்டும் நட்டச்சு வழங்கப்பட வேண்டும்’ என்ற தீர்ப்பே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, 19 இன்றும் நன்றாக முறைப்படுத்தப்பட்டு வருவதும் கவனிக்கர்பாலது. ஆங்கிலச் சட்டத்தில் வளர்ச்சியடைந்த தற்போதைய நிலையினை தென்னுபிரிக்கச் சட்டத்தில் நிலையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குகையில். இன்றைய நிலையில் எதனை நாங்கள் தெரிந்து எடுக்க வேண்டுமென்பது நன்கு தெளிவாகும். தென்னாஸிரிக்காவில் தீர்க்கப் பட்ட வழக் கொண்றில் 11 விபத்துக்குள்ளான கணவனின் நிலையை அதே இடத்திற் கண்ணுற்ற மனைவிக்கே ஏற்பட்ட நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்கே நட்டச்சு மறுக்கப்பட்டது. பிறிததெற்ற வழக்கில் பேருந்தால் தன் மகன் அடிப்பட்டு இறக்கும் கொடுரேக் காட்சியை ஐன்னால் வியாகத் தன் கணக்கால் கண்ட ஒரு தாய்க்கு ஏற்பட்ட நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்திற்கே நட்டச்சு மறுக்கப்பட்டது தென்னாஸிரிக்கச் சட்டத்தின் நிலையானது ஆங்கிலச் சட்டம் 1901 ம் ஆண்டிலிருந்த நிலையிலேயே இன்றும் வளர்ச்சி குன்றிய தேக்க நிலையிலேயே இருப்பது அவதானிக்கப்பாலது.

தென்னாஸிரிக்க நீதி மன்றங்களின் மேற்கூறிய குறுகிய நோக்கிறதான் காரணங்கள் பின்வருவனவாக அமையலாம். சட்டத்தரணிகளினதும், உள்ளியல் கைத்திய நிபுணர்களினதும் தொழிற் திறமையாலும், நரம்பு மண்டலத் தாக்கத்துக்கு நட்டச்சு பெறப் பல புணையப்பட்ட பல போலிக் கோரிக்கைகள் எழ முடியும். அத்துடன் இது சம்பந்தமான மோசதியான கோரிக்கை களுக்குச் செல்ல வாய்ப்பளிக்கும் என்ப

தாலும், கைத்தொழில் நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அன்றூட் அதிகரித்து வருகின்றதான் கைத்தொழில், விபத்துக்களுக்கும் கட்டுக்கடங்காது பெருகிவரும் வீதி விபத்துக்களுக்கும் உட்படுவோர் இத்தைப்பின் கீழ் நட்டச்சு கோரும் பல நடைமுறைச் சிக்கல்களைக் கொண்ட சந்தர்ப்பங்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், இது விதி குறுக்கி விளக்கப்படுவதுகிறதென்னாம். அத்துடன் இலங்கை போன்ற மூன்றும் உலக நாடுகளில் வறுமை கோட்டின் கீழ் பெரும் பான்மையினர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதானாலோ அன்றேல் செல்வம் கொழிக்கும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வழமையாக இடம் பெறுகின்ற கருச்சிதைவு செய்யப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் இத்தலைப்பின் கீழ் எண்ணற்ற நியாயமற்ற கோரிக்கைகள் பெருகிவிடும் என்பதற்காகவோ நட்டச்சு பெற்றுக்கொள்ளலை மட்டும் படித்தவேண்டிய தேவைப்பாட்டானது, கண்டிப்பாக வலுப்படுத்த வேண்டியதொன்றுகிறதெனக்கூம். இதன்கீழ் நட்டச்சு வழங்குகையில் தேவைப்படுத்தப்படும் கவனக் கடைப்பாட்டின் மீதான நீதியில் விரிவாக்கமானது எதிர்வாதியின் கவனபின்துடன் விகிதாசாரமற்ற விதத்தில் அமைந்தால் அது எதிர்வாதி மீது அதிகடிய நியாயமற்ற பொறுப்பைச் சுமத்திவிடும். ஆகலால் எதிர்வாதி சார்ந்துள்ள வகுப்பினரான காப்புறுதியாளர், நெடுஞ்சாலைப்பாலீசியாளர், தொழில் தருநர்போன் கேருகள், மீது அதிகடிய பொறுப்பு சுமத்தப்படுத்துவதன் மூலம் முறையற்ற செலவுச் சேர்க்கைக்கு (Unjust Enrichment) இடுகுச் செல்லும் என்பதாலும் வரம்பெல்லையை மட்டுப்படுத்தல் ஒரு விதத்தில் நியாயம் காணக்கூடியதே. தெளிவான போதிய நேரடிச் சான்றுகள் உள்ள வழக்குக்களிற் கூட எதிர்வாதியின் பொறுப்பினையிக்க கூடியவை விரிவுபடுத்துவதால், மேறும் சான்றுகள், சேகரித்துக் கொள்ளல் போன்ற அதிருப்பி நிலையை ஏற்படுத்துவதுடன் வழக்கு விசாரணை முடிவுடைய நீண்டதொரு காலத்தினை வீணாக்கவேண்டிய வரலாம் என்பதாலும் மேற்படி குறுகிய போக்கு சில வேளைகளில் விரும்பப்படுவதன்டு.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் எவ்வாறிந்த போதிலும் இன்று இலங்கையில் நரம்பு மண்டலத் தாக்கம் தொடர்பின் நட்டச்சு கோரும் சந்தர்ப்பங்களில், தென்னாஸிரிக்காவின் குறுகிய நேரடிகான சட்ட நிலை பின்பற்றப்பட வேண்டுமா? அன்றேல் இளகிய மனி தப் பண்புடையதும் மிகவும் பரந்த நீதியில் விரிவாக்கத்துக்குட்ட

பட்டதுமான ஆங்கில சட்டத்தின் நிலை பின்பற்றப்பட வேண்டுமா? என்ற வினா வைக் கவனிப்போம். எமது இலங்கைத் திருநாடு குடியியற்சட்ட நாடு என்ற ஒரே காரணத்துக்காக மட்டும் மேற்படி விடயம் தொடர்பான வழக்குகள், பொதுச் சட்டமான நோமன் டச்சுச் சட்டத்தில் ஏற்பாடில்லாத படியாலும் பிறி தோர் குடியியற்சட்ட நாடான தென்னாபிரிக்கீசு சட்டத்தினால் ஆளப்படுமா? அன்றே ஸ் சட்டத் தீர்ப்பினைப் பொறுத்த மட்டில் அதி கூடிய கால நிலைப்பேற் றி னை யும் அத்துடன் சட்டப் படிமுறை வளர்ச்சியும் மற்ற ஆங்கில சட்டத் தீர்ப்புச் சட்டங்களினால் ஆளப்படுமா? அன்றேல் தென்னாபிரிக்கீசு, ஆபிரிக்கீசு, இங்கிலாந்து சட்டத் தீர்ப்புக்கள் இரண்டுக்குமிண்டைப்பட்ட நடுநிலைமை சார்பான தீர்ப்புக் கொள்கைகள் எனக் கருதப்படும் (Via Media Policy) ஓர் இடை நிலைத் தீர்ப்புக் கொள்கையினால் ஆளப்படுமா? எனும் வேறு பட்டதான தீர்வுகளுக்கிடையில் எங்களது உயர் நிதிமன்றத்தின் முற்றிர்ப்போ அன்றேல் இதனை ஆருகின்ற வேறெந்த நியதிச் சட்டங்களோ இல்லாதவிடத்து, இச் சட்டக் கரு விடயத்தில் ஒத்த நிகழ்வுகள் கொண்ட ஆங்கிலச் சட்டத் தீர்ப்பு நியாயத்தை நாங்கள் பின்பற்றுவதால், நீண்டகாலமாக நிலவி வருகின்றதான இச் சட்டக் கரு சம்பந்தமான வெற்றிடமானது நிரப்பப்படுவதுடன் மேற்படி சட்டதேக்க

நிலை அற்றுப்போவதற்கு வழி சமைப்பதுடன், சட்ட வளர்ச்சிக்குக்கந்ததோர் பல மான அத்திவாரமாக என்றும் துலங்கும் என்பதுடன். 'எப் பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்டினும் அப் பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு' எனும் பொய்யா மொழி கு உயிருட்டியவர்களுமாவோம் என்பதில் ஜயமில்லை.

இறுதியாக இங்கிலாந்திலேயே இல்விடயப் பொருள் சம்பந்தமான நிரந்தரத் தீர்வுக்குச் சட்ட ஏற்பாட்டின் அத்தியாவசியத்தை ஒரு நூற்றுண்டு படிமுறை வளர்ச்சியின் பின்னர், 1982 இல் பிரபுக்கள் சபையால் ஸ்காமன் பிரபு அவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டதிலிருந்தும்¹² ஆஸ்திரேலியாவின் தலைநகர எல்லைக்குள்ளும், நியூசுவத்வேல்ஸ் நகரத்திலும் 1944 இல் இருந்து நடைமுறையிலிருக்கும் ஒத்த நியதிச் சட்டாற்பாடுகளைப்¹³ பொறுத்தமட்டில் ஏனைய நாடுகளில் பலத்தவரவேற்றபைப்பெற்றதிலிருந்தும், தரம்பு மண்டலத்தாக்கத்துக்காக நட்ட ஈடு பெறும் வகுப்பினரைத் தெளிவாகவும் வரையறையுடனும், எந்தவித நடைமுறை சிக்கவில்லாத வகையிலும் அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கு இது விடயத்தில் மேலே ஆராயப்பட்ட எல்லா அம்சங்கள் தொடர்பாக சாலப்பொருத்தமான புதியதொரு நியதிச் சட்டவாக்கத்தை சட்டவாக்கினர்கள் அறிமுகப்படுத்தல் அவசியமானதே.

FOOT NOTES - அடிக்குறிப்புகள்

1. Davies V. Bennison. 1927. 22. Tas. Law. Rep. 52.
2. Victorian Railways Commissioners V. Coultas (1888) Privy Council. 13 application 222.
3. Dulieu V. White & Sons. 1901. 2. K. B. 669.
4. Hambrook V. Stokes. Bros. 1925 1. K. B. 669.
5. Dooley V. Cammell Laird & Co. and Mersey Insulation Co. Ltd. 1951. 1 Lloyds Rep. 271.
6. Boardman V. Sanelerson (1964) 1. W. 1. R. 1137
7. Owen V. Liverpool Corporation (1939) 2. K. B. 394.
8. Prof. Mc Kerron - Law of Delict. 7th Edition P. 156.
9. Chadwick V. British Transport Commission 1967. 2 All E. R. 945.
10. Bourhill V. Young. House of Lords. 1942. 2 All. E. R. 945.
11. Sueltz V. Bolter (1914) E. D. L. 176.
12. Mc Loughlin V. O' Brion. House of Lord. 1983. 2 All E. R. 298.
13. Australia - (New South Wales - Law Reform (Miscellaneous Provision) Act - 1944
14. Benson. V. Lee. (1972) V. R. 870.
15. Tort by Hepple & Mathews 3rd Edition Page 97.
16. Mulder V. South British Insurance Co. Ltd. (1957) 2 SALR 444.

செயலாளர் அறிக்கை

சட்டக்கல்லூரி தமிழ் மன்றத்தின் வருடாந்த வெளியீடான் “நீதி முரசு” எமது மன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு மகுடம் கூட்டும் நிகழ்ச்சியாகும்.

நீண்டகால பாரம்பரியங்களைப் பேணிவரும் எமது வருடாந்த நிகழ்வுகள் நடப்பு வருடத்துக்கான உறுப்பினர் தெரிவுடன் தொடர்வது மரபு. அதிலிருந்து “நீதி முரசு” வெளியீடு வரையிலான எமது மன்ற நடவடிக்கைகளை செயலாளர் என்ற பொறுப்புடன் பட்டியல் படுத்தி உங்கள் மனக்களை முன்கொண்டுதில் நான் பெருமையடைகின்றேன்.

ஆண்டுச் சுற்றுலா:

மன்றத்தின் வருடாந்த இந்திகழ்ச்சி, 26 - 02 - 89, அன்று முதலாம் ஆண்டு மாணவர்களின் அறிமுக நிகழ்ச்சியாகும், இதனை இவ்வருடம் நீர்கொழும்பு Browns Beach Hotel லுக்கு ஒரு நாள் சுற்றுலாவாக மேற்கொண்டு, அங்கு கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் மதிய போசனமும் உண்டு அப்பொழுதினை அங்கு கழித்த பின், அன்றிரவே கல்லூரியை அடைந்ததுடன் முடிவுற்றது.

விவாத அரங்கு: 1.

அடுத்து எமது மன்றத்தின் முதலாமாண்டு மாணவர்களுக்கும், சிரேட்ட மாணவர்களுக்குமிடையே நடைபெற்ற “பெண்களின் சூப்பிசம் ஆண்களின் கையில்” என்ற தலைப்பில் விவாதப் போட்டியொன்று 09.03.1989ல் நடைபெற்றது.

விவாத அரங்கு: 2.

நாட்டில் நிலவிய பதற்ற நிலையும், வன்முறைச் சம்பவங்களின் இடையீட்டால் மேற்படி நிகழ்ச்சி, 4.4.89 அன்று நடைபெறவிருந்தது, பின்னர் இந்திகழ்ச்சி 14.06.89 அன்று பிரதான மண்டலத்தில் நடைபெற்றது.

இது “ஒரு கட்சி ஆட்சி முறை இலங்கைக்கு உகந்தது” என்ற தலைப்பில் நடைபெற்றது. இதனை ஆமோதித்து முறையே ஜனப்களான M. T. M. வபார், M. S. M. காமில், N. M. M. B. அமீன், திரு. த. கேசவன் என்போரும், அதனை மறுத்து திரு சுமந்திரன், வி. புவிதரன், செல்வி விங்கேஸ்வரி, ஜனுப் M. M. நிலாம் என்போர் வாதிட்டனர்.

தங்கப்பதக்கங்களுக்கானப் போட்டிகள்:

(அ) எம். சுவாமிநாதன் ஞாபகாரத்த தங்கப்பதக்கத்திற்கான எழுந்தமான போட்டி

இப்போட்டி கடந்த 26.07.89 அன்று நடைபெற்றது. இப்போட்டிக்கு நடவர்களாக, சட்டத்தரணிகளான, திரு. பாக்கியலிங்கம் அவர்களும், திருமதி நரேந்திரன் அவர்களும் ஜனப் ஜஃபர் ஹசன் அவர்களும் கடமையாற்றி உதவினர்.

இதில். 1ம் இடத்தை ஜனாப் எஸ். எம். நிலாம் என்பவர் பெற்றுக் கொண்டார். அவருக்குக் கிடைத்த தலைப்பு “கற்பெண்பதை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொது வில் வைப்போம்” என்பதாகும்.

2ம் இடத்தை திரு. வி. புவிதரன் என்பவர் பெற்றுக்கொண்டார். அவருக்குக் கிடைத்த தலைப்பு “பொது நலமென்பது சுயநலத்தின் மறுதொற்றம்” என்பதாகும்.

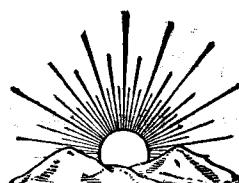
3ம் இடத்தை, ஜனாப் N. M. M. B. அமீன் என்பவர் பெற்றுக் கொண்டார். அவருக்குக் கிடைத்த தலைப்பு “சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம்” என்பதாகும். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகட்டும்.

(ஆ) சேர் பொன். இராமநாதன் ஞாபகார்த்த தங்கப்பதக்கத்திற்கான அறங்காறும் அவையத்தோருக்கான பேச்சுப்போட்டி:

இப்போட்டி கடந்த 2.08.89 அன்று நடைபெற்றது. இதற்கு நடுவர்களாக சட்டத்தரணிகளான திரு. தேவசேனாதிபதி L L. B. திரு. க. சிவபாதம் L L. B. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு. சிறிஸ்கந்தராசா அரசு தரப்பு வழக்கறிஞர், என்போர் கடமையாற்றினர். இதில் முதலாம் இடத்தை M. T. M. பொர் தாலூர் அவர்களும் இரண்டாம் இடத்தை N. M. M. அமீன் அவர்களும் மூன்றாம் இடத்தை S. M. நிலாம் அவர்களும் முறையே பெற்றனர். இவர்களுக்கும் எமது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகட்டும்.

மேற்கூறிய எமது நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் என்னுடன் தோணோடு தோள் கொடுத்துதலிய மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் எமது உளங்கணிந்த நன்றிகள்!

M. C. அப்துல் அவீஸ்
தமிழ்மன்றம் செயலாளர்
இலங்கை சட்டக்கல்லூரி

புலமைச் சொத்துச் சம்மும் நேரமையற்ற போட்டியும்

திருமதி மனோ இராமநாதன்
சட்டத்தரணி
சிரேட்ட உதவிச் சட்டவரைஞர்
சட்டவரைஞர் தினைக்களம்,
நீதி அமைச்சர்

புலமைச் சொத்துச் சம்பந்தமான சட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டின் 52 ஆம் இலக்க, புலமைச் சொத்துச் சட்டக்கோவைச் சட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. உலகெங்கனும் புலமைச் சொத்துத் தொடர்பாக ஒரு சீரான சட்டத்தை உருவாக்கிக்கொள்ளும் கருத்துடன் உலக புலமைச் சொத்து நிறுவனத்தினால் வரையப்பட்ட சட்டக்கோவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எமது சட்டக்கோவை ஆக்கப்பட்டது.

புலமைச் சொத்துச் சட்டக்கோவையானது பதிப்புரிமைகள், ஆய்வுரிமைகள் கைத்தொழில் வடிவ் அமைப்புக் கள் போன்ற சொத்துவு உரிமைகளைப் பற்றியும், கைத்தொழில் மற்றும் வர்த்தகத் துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு எவ்விதமான நேரமையற்ற போட்டியிலிருந்தும் பாதுகாப்பளித்து அவர்களுக்கு நிவாரமளிப்பதற்கான புதியதொரு வழிவகையாக நேரமையற்ற போட்டி பற்றியும் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

புதுமைச் சொத்துச் சட்டக் கோவைச் சட்டத்தின் 142 ஆம் பிரிவில் காணப்படுகின்ற “நேரமையற்ற போட்டி” என்ற இந்தப் புதிய நியதிச் சட்ட உரிமையின் நோக்கெல்லையினைச் சுருக்கமாக ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். அச் சட்டக் கோவையின் 142 ஆம் பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

“கைத்தொழில் அல்லது வணிக விடயங்களிலான நேரமையான வழக்கங்களுக்கு முரணான போட்டிச் செயலெடுவும் நேரமையற்ற போட்டிச் செயலொன்றாக அமையும்.”

இப் பிரிவின் (2) ஆம் உட்பிரிவில் நேரமையான வழக்கங்களுக்கு முரணான போட்டிச் செயல்கள் எவை எவையென உதாரணம் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:-

(அ) போட்டியாளரொருவரின் தாபனம், சாமான்கள், சேவைகள் அல்லது கைத்தொழில் அல்லது வணிக நடவடிக்கைகள் - என்பவற்றுடன் எத்தனைமைத்தானதுமான எவ்வழி களிலேனும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் அத்தகைய ஒரு தன்மையதான எல்லாச் செயல்கள்:

(ஆ) வியாபாரத்தின் போது போட்டியாளரொருவரது தாபனம், சாமரன்கள், சேவைகள் அல்லது கைத்தொழில் அல்லது வணிக நடவடிக்கைகள் என்பவற்றுக்குக் கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்தக் கூடிய அத்தகைய தன்மையதான பொய்யான குற்றச்சார்த்த லொன்று;

(இ) சாமான்களின் இயல்பு, உற்பத்திச் செய்முறை, தன்மைகள் அவற்றின் நோக்கத்திற்கு உகந்ததாகும் தன்மை அல்லது அளவு என்பன தொடர்பில் வியாபாரத்தின்போது பொது மக்களைத் தவறாக இட்டுச் செல்லக்கூடியதான் மூலம் அல்லது மூல இடுபெயர் பற்றிய ஏதேனும் குறிப்பீடு:

(ஈ) சாமான்களின் அல்லது சேவைகளின் மூலம் பற்றிய அல்லது அவற்றின் உற்பத்தியாளரை, தயாரிப்பாளரை, அல்லது வழங்குநரை அடையாளம் காணுதல் பற்றிய பொய்யான் அல்லது ஏமாற்றக் கூடிய குறிப்பிட்டினை நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாகப் பயன்படுத்துதல்;

(உ) பொய்யான் அல்லது ஏமாற்றக் கூடிய மூல இடுபெயரெரான்றை நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாகப் பயன்படுத்துதல் அல்லது உற்பத்திப் பொருளின் உண்மையான மூலம் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும் மூல இடுபெயரெரான்றி எனப் போவிடுனைதல் அல்லது மொழிபெயர்க்கப்பட்ட உருவில் அல்லது “வகை” “இனம்” “குறி” “போலி” என்னுஞ் சொற்களுடன் அல்லது அது போன்ற சொற்களுடன் சேர்த்து இடுபெயரினைப் பயன்படுத்துதல்.

மேலே கூறப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம்தான் நேரமையற்ற போட்டிகளைப்படும் என்பது இதன் அர்த்தமல்ல. நீதிமன்றங்களில் பல புதிய வழக்குகள் தோன்றி புதிய சூழ்நிலைகளையும் உருவாக்க இங்கு இடமுண்டு என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆங்கிலச் சட்டத்தில் காணப்படும் “Passing - off” எனப்படும், ஒன்றை வேறொன்றைச் சொல்லி ஏமாற்றிக் கொடுத்துவிடும் தீங்கியல் தவறு சொல்லப்பட்ட 142 ஆம் பிரிவில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காணமுடியும். இது ஒரு நேரமையற்ற போட்டிச் செயலாகும். வர்த்தகத்துக்கறியில் இவ் வழக்கத்தை வரவேற்பதில்லை. இதுவரை இப்பிரிவு உயர்நீதிமன்றத்தின் முன்னிலையில் எவ்வித வழக்கிலும் ஆராயப்படச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் எதிர்காலத்தில் வியாபாரக் குறிகளை மீறுதல் சம்பந்தமான வியாபாரக்குறி வழக்குகளில் நேரமையற்ற போட்டியை அடிப்படையாகக் கொண்டும் வேறொரு நிவாரணம் வழங்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட இடமிருக்கிறது.

ஒரு பொருளை வாங்குபவர், ஒரே சர்யலைக்கொண்ட அடையாளங்களையும் எழுத்துக்களையும் படங்களையும் தாங்கிய இருவேறு உற்பத்திப் பொருட்களிடையே எதை வாங்குவதெனத் தெரியாமல் தட்டுத் தடுமாறுவாரேயானால், அங்கு நேரமையற்ற போட்டிக்கான பொறுப்பு எழச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது எனக் கொள்ளலாம்.

சொல்லப்பட்ட 142 ஆம் பிரிவில் ஒரு பொருளை வேறொன்றைச் சொல்லி ஏமாற்றிக் கொடுத்துவிடும் தீங்கியல் தவறு உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இதில், ஒருவர் தமது பொருட்களையோ வியாபாரத்தையோ வேறு ரூபரின் பொருட்களாகவோ வியாபாரமாகவோ சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற முனைகிறார். இப்படியான வழக்குகளில் எதிராளி ஏமாற்றக் கருதினார் எனவோ அல்லது உண்மையாகவே ஏமாற்றிவிட்டார் எனவோ வழக்காளி நிருபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏமாற்றக்கூடிய சாத்தியம் இருந்தாலே போதுமானதாகும். இதன் விளைவாகத்

தான் ஏதாவது நட்டத்தை அடைந்தார் என்று கூட நிருபிக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை.

Millington vs Fox 183 (3) My & CR 338 என்ற வழக்கில், வழக்காளியின் வியாபாரக்குறியைப் பயன்படுத்துவதில் எதிராளி மோசடி செய்யாத போதிலும், வியாபாரக்குறி ஒரு சொத்துவு உரிமை என்ற காரணத்தினால் எதிராளிக்கெதிராக தடை உத்தரவு வழங்கப்பட்டது.

வியாபாரக் குறிகளும் நேர்மையற்ற போட்டியும் என்ற தலைப்பிலான நூலில் Mc Carthy என்ற நூலாசிரியர், ஒத்த வியாபாரப் பெயர்களையேர் ஒத்த கொள்கலன்களையோ, பயன்படுத்துவதும், ஏன் வாடிக்கையாளர்களை “வலைபோட்டுப்” பிடிப்பதும்கூட நேர்மையற்ற போட்டிக்குள் வரும் எனக் கூறியுள்ளார். வியாபாரத் துறையில் போட்டா போட்டி நிலவத் தான் செய்யும். அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை வாங்கச்செய்வதற்காக வியாபாரிகள் ஊக்குவிப்புகளை வழங்க முன்வருவதும் இயற்கை தான். அத்தகைய நிலைமைகளில் நேர்மையற்ற போட்டி நிலைமைகள் காணப்படுகின்றனவா என்பதை விழிப்புடன் அவதானித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நேர்மையற்ற போட்டி என்பது மிகவும் பரந்த ஒரு விரிவான விடயமாகும். எந்தெந்த நேர்மையற்ற போட்டிகளை விட விரிவான விடயமாகும். அதுதான் உண்மையான மக்களாட்சி.

தச் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் ஒரு பொருளின் பொதியிலோ, வடிவ அமைப்பிலோ அல்லது பெயரிலோ சந்தேகம் ஏற்பட்டு, மனம் குழப்பும் நிலை ஏற்படுகின்றதோ அச்சந்தர்ப்பங்களில் நேர்மையற்ற போட்டி நிலை உருவாகி, அதற்கான பொறுப்பும் எழக்கூடும்.

Weinstock Company vs Marlis 1895 Cal. 529 P 109 என்ற வழக்கில் ஒரு பொருளை வாங்குபவருக்கு மனக்குழப்பம் ஏற்படுமானால், அது நேர்மையற்ற போட்டியின்பாற்படும் என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு பொருள் அதன் அடையாளத்திலும், எழுத்துக்களிலும் படங்களிலும் வேறு வடிவமைப்பி இலும் வேறொரு பொருளை ஒத்திருந்து அதனால் வாங்குபவரின் மனம் குழப்ப இடம் ஏற்படுமானால், அதுவே இத் தவறுக்கு ஒருவரைக்குற்றவாளியாக்குவதற்குப் போதுமானதாகும்.

ஆகவே, ஒரே வடிவத்திலோ அமைப்பிலோ பொதியிலோ அடையாளத்திலே இருக்கும் இரு பொருட்களைக் கண்டு ஏமாற்றமடைந்து அதனால் போவியீ வாங்கி ஏமாறும் பாவணையாளரைப் பாதுகாப்பதற்கென்று சட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டதே நேர்மையற்ற போட்டி பற்றிய ஏற்பாடாகும்.

பலமுள்ளவர்களுக்குள்ள உரிமைகளை எல்லாம் பலமில்லாதவர்களும் பெற வேண்டும். அதுதான் உண்மையான மக்களாட்சி.

தமிழ்யன்றத்தை வழிநடத்தியோர்

கடந்த முப்பத்தாறு ஆண்டுகளாகச் சட்டக்கல்லூரிச் சூழ்நிலையில் தமிழ் மனத்தைப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் மன்றத்தின் செயற் குழுவின் பின்னேக்கிய வரலாறு:

தலைவர்

- 1975 கே. இராஜகுலேந்திரா
- 1976 த. ஸ்ரீபதி
- 1977 அ. இராஜகாரியர்
- 1978 ஆர். சி. கருணாகரன்
- 1979 கே. வி. தவராஜா
- 1980 ஆர். செல்வஸ்கந்தன்
- 1981
- 1982 ஏ. ஆர். எச். ஹக்கிம்
- 1983 ஏ. ரீ. பாலசுப்பிரமணியம்
- 1984 எஸ். அசோகன்
- 1985 ஈ. எஸ். ஹரிச்சந்திரா
- 1986 எஸ். அப்பாசி
- 1987 மா. நல்லரத்தினம்
- 1988 சிக்கான் கணக்குரியம்
- 1989 ஆ. ஜெக்சோதி

செயலரார்

- எஸ். சுரேந்திரன்
- இரா. வசந்தசேனன்
- ஏ. ஸ்ரீகரன்
- எஸ். எஸ். எம். ஹாலித்
- கே. எஸ். பாலகிருஷ்ணன்
- சண்முகராஜா
- எஸ். குமாரநாதன்
- ஆர். ராஜேந்ஸ்வரன்
- எஸ். தனஞ்சயன்
- எஸ். முத்துவிங்கம்
- ந. இரவிராஜ்
- திவிப் நவாஸ்
- பாலேந்திரன் சகிமகேந்திரன்
- M. C. அப்துல் அஸீஸ்

உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்

(Volenti Non fit Injuria)

பிரயோகமும் அதன் எல்லைப்பாடுகளும்

* எஸ். ஏ. வி. அவிஸ்வரி
(இறுதி ஆண்டு)

தீங்கியின் அடிப்படைக் கருத்தானது சேர்ல்லா மூலம், செயலாலும் மற்றவர்க்கு தங்கு விளைவிக்கக் கூடாது (Alterum non leadare) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்ட தொன்றாகும். இதனைப்படையில் அயலார் இவற்றை மீறி நமக்கு ஊறு விளைவிக் கின்ற போது நாம் அதற்கான பரிகாரத்தை இழப்பை நீதிமன்றம் மூலம் பெறுகின்ற வழிகளும் தீங்கியல் சட்டம் நமக்கு காட்டுகின்றது. சமுதாயத்தில் மக்கள் தாம் அறிந்தோ, அறியாமலோ ஏற்படுகின்ற ஊறினால் மற்றவர்பால் பொறுப்படையவர்களாகின்றோம். சில சமயங்களில் தங்களது செயல்கள் நியாயமானவையாகவும், சரியானவையாகவும் தான்றுகின்றன. தான் செய்த செயல்கள் முறையானது என்று காட்டுவதற்கு அச் செயல் 'முறையானது' என்பது ஒரு காப்பாக கொள்ளப்படுகிறது. அத்துடன் தன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நியாயம் எதுவுமில்லை என காரணம் காட்டி எதிர்வாதம் செய்ய நேரிடுகிறது.

எதிர்வாதங்கள் தீங்கியின் தன்மையை பெருத்து வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. அவையாவன்.

1. இசைந்தேற்பது தீங்காகாது.
Volenti non fit injuria
2. தனிர்க்க முடியாத விபத்து.
Inevitable Accident
3. தெய்வச் செயல்
Act of God

4. தவறு - mistake

5. தற்காப்புரிமை - Private defence

6. கட்சாய் நிலை - Necessity

7. சட்டம் விதிக்கும் நிலைகள்

Statutory Authority

பொதுவான எதிர்வாதங்களில் காணப்படுகின்ற உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும் (Volenti non fit injuria) என்பது ஆங்கில பொதுச் சட்டமும், ரோமன் சட்டமும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு பொதுக் கொள்கையாகும். ஆரம்ப கால ரோம நாட்டு சட்டத்தில் சுதந்திரம் உள்ள குடிமகன் தன்னையே முழுமையாக வீற்றுக்கொள்ளும் வழக்கம் காணப்பட்டது. இதன் வளர்ச்சியே பின்பு 19ம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் தீங்கியல் சட்டத்தில் உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும் என்ற கொள்கையாகும் இக்காப்பு ரோம, டச்ச சட்டத்திலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பொதுவாக இக்காப்பானது அக்குலியன் நடவடிக்கைகள்களிலும் ஊறுக்கான நடவடிக்கைகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இக்காப்பு பொதுவாக கருதிச் செய்யப்பட்ட தீங்குகளுக்கே காணப்படினும் கவனியீனத்தினால் (Negligence) புரியப்பட்ட தீங்கிற்கு இக்காப்பு பயன்படுத்துகின்ற போது 'ஆபத்தை விரும்பி ஏற்றல் என்பதன் எல்லைப்பாடாது ரோமன், டச்ச சட்டத்தில் அக்குலி

யன் நடவடிக்கைக்கு மட்டுமே ஏற்படுதை தாகக் காணப்படுகிறது. உணர்ச்சிகளின் ஊழுக்கான (Actio injuria) நடவடிக்கைக்கு ஏற்படுதையதாக மாட்டாது.

இருவன் தன் முழு மனதோடு தனிக் கையாக விட்டுக் கொடுத்த உரிமைகளையும், வேண்டாம் என்று உதறி தள்ளிய உரிமைகளையும் நீதிமன்றத்தில் நிலைநாட்டப்பட முடியாது என்பது பொதுக் கருத்தாகும். இதைப்போன்றே திங்கை அனுபவிப்பதற்காக நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ சம்மதமளித்த ஒருவர் அத்தீங்கு தொடர்பாக எவ்வித சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதினின்றும் உரிமையற்றவராகின்றார். இந்நடவடிக்கையானது ரோமன் டச்சு சட்டத்தில் காணப்பட்ட ‘இசைவளித்தவன் தீங்கைடந்தேன் என முறையிடலாகாது’ என்ற கொள்கையிலிருந்து தோன்றியது என்றாம். Prof. Glanvill William அவர்கள் ‘எதிர்வாதமானது வழக்காளி தனது உடலுக்கு ஏற்படும் சேதத்திற்கு மட்டும் சம்மதம்’ அளிக்காது அதன் விளைவாக சட்டப் பொறுப்புக்கும் அதாவது உண்மையான சேதம் ஏற்பட்டபோதும் சட்டத்தின் எவ்விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத போவதற்கும் ஒப்புக்கொண்டார் என்பதையே குறிக்கும்’ என்று கூறியுள்ளார்.

இவ்வித சம்மத மானது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, அல்லது வழக்காளியின் நடவடிக்கையிலிருந்து அனுமானிக்கக் கூடிய தொன்றாகவோ இருக்கலாம். இங்கு நாம் நோக்கவேண்டிய விடயம் என்ன வெனில் வழக்காளி சேதத்தை அனுபவிக்க ஒப்புக் கொண்டாரா என்பதாகும். அத்துடன் தீங்கானது தெரிவிக்கப்பட்ட அல்லது ஊகிக்கப்பட்ட சம்மதத்தின் எல்லைப்பாடுகளுக்குள் அமைந்து காணப்பட்டதா என்பதையும் நாம் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டியுள்ளது. சம்மதம் வழங்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை இவைகளை கருத்தில் கொண்டு அச்சம்மதத்தின் நம்பகத்தன்மை தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. பயத்தினாலோ அல்லது ஏராற்றப்படல் காரணமாகவோ கொடுக்கப்படுகின்ற சம்மதம்

(consent of Fraud) உண்மையான தான்ற சந்தேகம் தோன்றுகின்றது. மறைமுக சம்மதமானது போட்டிகளின் போதும் தவிர்க்க முடியாத விபத்து வேளைகளில் அறுவைச் சிகிச்சை மேற்கொள்ளுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் உள்ள சம்மதமும் உட்கிடையாக வழங்கப்பட்டதாக கொள்ளப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக “உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்” என்ற காப்பானது கருதிய தீங்கு செயல்களுக்கும், தவறுதலாக நிகழும் தீங்குகளுக்கும் ஏற்படுதையதாக காது. “ஆபத்தை விரும்பி ஏற்றல் என்ற காப்பானது அக்குவியன் நடவடிக்கைக்கு மட்டுமே ஏற்படுத்தாகிறது.

Prof. Maccron ‘உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்’ என்ற காப்பினால் ‘ஆபத்தை விரும்பி ஏற்றல்’ என்ற காப்பும் அடங்குகின்றது என்று கூறுகின்றார். ஆகவே ‘உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்’ என்ற காப்பு கருதிச் செய்யப்படுகின்ற ஊறை விரும்பி ஏற்கின்ற சந்தர்ப்பம், கவனயினமாக செய்யப்பட்ட ஊறை விரும்பி ஏற்கின்ற சந்தர்ப்பம் என்று இரு சந்தர்ப்ப குழுநிலைகளை கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது.

நினைத்து செய்யப்பட்ட ஊறை விரும்பி ஏற்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் இந்த ‘உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்’ என்ற காப்புக்கு வழக்காளி சேதம் ஏற்பட்டது என்பதை அறித்தும், அதன் தன்மையை உணர்ந்தும் இருந்தார் என்றும் அத்துடன் அப்படியான அறிவுடனும், உணர்வுடனும், ஊறு or சேதம் ஏற்படுவதற்கு உடன்பட்டார் என்றும் காட்டுதல் அவசியமாகின்றது.

வழக்காளி சேதம் ஏற்பட்டது என்று காட்டுகின்றபோது வழக்காளி யான வரசேதத்தின் or ஊறின் வகையையும் அதன் அவையும் அறிந்து உணர்ந்திருந்தார் என்று காட்டுவதுமுக்கியமானதாகக் கூறப்படுகின்றது. அதே போன்று சேதம் ஏற்படுவதற்கு உடன்பட்ட விடயங்களில் அவ்விடயம் தொடர்பான எல்லா விடயங்களும் நிறுபிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதுவும் அவசியமாகின்றது.

கவனயீனத்தினால் புரியப்பட்ட ஊறை விரும்பி ஏற்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் சில விடயங்களை கருத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதனைப் பொறுத்தவரையில் பிரதிவா தியின் கவனயீனத்தாற் தீங்கு விளைவிக்கப்படக்கூடிய ஆபத்துண்டு என்பதை வழக்காளி எதிர்பார்த்தார் என்பதையும் அவர் தன் நடத்தையால் அவ்ஊறை விரும்பி ஏற்றார் என்பதையும் நிறைபித்தல் அவசியமாகின்றது. இங்கு பிரதிவாதியின் கவனயீனத்தினால் தீங்கு விளைவிக்கப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்ட சேதம் என்ன என்று அறிந்திருந்து அவசியம் என்று கொள்ளப்படுகின்றது. அதே நேரம் வேறு வகையான சேதத்தை எதிர்பார்த்திருப்பின் இந்தக்காப்பு போதியதாகாது. எனவே தனது நடத்தையின்மூலம் ஊறை விரும்பி ஏற்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் ஊறுக்கு உடன்பட்டமையைவிட ஆபத்தை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டமை முக்கியமாக நிறுபிக்கப்படல் வேண்டும். இங்கு இந்த விடயத்தில் இன்னுமொரு முக்கிய விடயம் காணப்படுகிறது. அதாவது ஆபத்துள்ளது அறியப்பட்டதாயிலும் வழக்காளி அதை விரும்பி ஏற்றபோதும் அவ்வாறு ஏற்றமைக்கு காரணம் புறக்காரணிகளின் துண்டுதலாயின் அது 'விரும்பி ஏற்றல்' என்ற காப்பினுள் அடங்காது. உதாரணமாக ஒருவரைக் காப்பாற்றச் சென்று அதனால் ஊறுக்கு உட்படும் சந்தர்ப்பங்களில் இதனைக் காணலாம். கவனயீனம் என்ற அடிப்படையில் 'ஆபத்தை விரும்பி ஏற்றல்' என்பதில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. கவனயீனம் என்ற வழக்குகளில் இக்காப்பை பயன்படுத்த முடியாது என்பலர் கருத்துக் கொள்கின்றார். இக்காப்பு பயன்படுத்தப்பட்ட பல வழக்குகளை நாம் நோக்குகின்றபோது.

Dann V Hamilton 1939, I. K. B. 509
வழக்கில் ஒரு நாள் இரவு வழக்காளி வாகன சாரதி குடித்திருந்தார் என்று தெளித்து கொண்டும் அவருடைய காரில் ஏறிச் சென்றார் சாரதி காரை வழியில் நிறுத்தி மேலும் மதுபானம் அருந்தினார், பின்பு அவரால் வாகனத்தை கட்டுப்

படுத்த முடியாமல் போகவே கார் விபத்திற்குள்ளானது. இதில் அவர் இந்தார். வழக்காளிக்கு காயம் ஏற்பட்டது. வழக்காளிக்கு அவருடன் காரில் பயணம் செய்யாமல் பஸ்ஸில் பயணம் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது என்று வழக்கின்போது கூட்டிக்காட்டப்பட்டது. இங்கு வழக்காளிக்கு எதிராக சாரதியின் பிரதிநிதிக்கு எதிராக 'உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்' என்ற காப்பை முன்வைத்து வாதாடி னார்.

வழக்கை விளங்கிய நீதிபதி இங்கு இக்காப்பு ஏற்படுத்தைதாகாது என்று தீர்ப்பாளித்தார். மேலும் இவ்வழக்கில் நீதியரசர் அவர்கள் எதிர்காலக் கவனயீனத்துக்கு உடன்பட்டதாகக் கொள்ள முடியாது என்றும் அவர் காரில் ஏறும்போது சாரதியின் நிலை மோசமானதாக யிருந்திருப்பின் நிலை வேறானதாய் இருந்திருக்கும் என்றும் கூறினார். இங்கு கவனயீனம் என்ற கருத்தில் இக்காப்பை இணைத்தல் முடியாது. இங்கு வழக்காளியின் கவனயீனம் 'உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்' என்ற காப்பினின்றும் வேறு பட்டதாகக் காணப்பட்டதாகும். 'உடன்பாடு ஊறை இலதாக்கும்' என்ற காப்பானது கவனயீனத்துக்கு ஏற்படுத்தைதாகாது என்று Pollock தனது நூலில் கூறியுள்ளார், பலதென்னாயிரிக்க வழக்குகளும் வழக்காளியின் உடலுடைவு கவனயீனம் (Contributory Negligence) இருந்தால் இழப்பீடு பெற முடியாது என்று கூறியுள்ளன.

இக்காப்பு முன் வைக்கப்படுகின்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் 'உடன்பாடு' மறைமுகமாக இருப்பதாக கொள்ளப்படுகின்றது. இது பெரும்பாலும் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நிமித்தம் ஏற்படுகின்ற விபத்துகளை பொறுத்ததாகும். சில போட்டிகளில் போட்டியாளர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் இயல்பாகவே ஆபத்து இருக்கிறது என்று முன்னமே கூற முடியும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சம்மதம் உட்கிடையாக காணப்படுவதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

Hall V Brookland 1932 AER 208
வழக்கில் மோட்டார் ஓட்டப் போட்டியை

பார்வையிட வந்திருந்தவர்கள் மோட்டார் வண்டியால் வீபத்து ஏற்பட்டு பார்வையாளர்க்கு ஊறு ஏற்பட்டது. இங்கு வழக்காளி பிரதிவாதியின் கவனமின்மீது என்ற அடிப்படையில் வழக்கு தொடர்ந்தார். இவ்வழக்கில் பார்வையாளர்க்கு பாதுகாப்பளிப்பது பிரதிவாதியின் கடமைகள் என்று கூறப்பட்டது. இங்கு மறைமுகமாக பார்வையாளர்கள் ஆபத்தை ஏற்க உடனப்பட்டார் என்று கூறப்பட்டது.

இதே போன்று Murray Vs Harringay Arena Ltd. 1951, 2 KB 529 வழக்கிலும் பிரதிவாதிப் பார்வையாளரை பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்காமை கவனமீன்மீது எனவும் வழக்காளி ஆபத்தை ஏற்க உடனப்பட்டார் எனவும் கொள்ளப்பட்டது.

Wood Ridge V Summer 1963, 2 QB 56 என்ற வழக்கில் கூறப்பட்ட கருத்தானது “விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்கு பற்றும் ஒருவர் போதிய திறமையும், விளையாட்டு நுட்பமும் உடையவராயின் பார்வையாளரின் பாதுகாப்பை அறவே, கவனியாது விட்டாலன்றி சிறு பிழைகளினால் ஏற்படும் சேதத்திற்கு கட்டுப்பட்டவராகமாட்டார்” என்று கூறப்பட்டது. இதனை நோக்குகின்றபோது, ‘உடனபாடு’ ஊழை இலதாக்கும்’ என்பதில் கடப்பாடு உண்டா, இல்லையா என்று காணப்படவில்லை. Diplock J. அவர்கள் இதே வழக்கிடு “வெளிப்படையான உடனபாடு இல்லாதவிடத்து கவனமீன்த்துக்கு இவ்வெண்ணக்கரு ஏற்படுத்தியதாகாது என்று கூறினார்கள். வழக்காளி விரும்பி ஏற்றவசிரதிவாதியின் கவனமாய்ருத்தல் வேண்டுமென்ற கடமையை இலதாக்குதேயன்றி அது காப்பாகாது என கொள்ளப்படலாம். எனவே ‘உடனபாடு’ காப்பாக பயன்படுத்தப்படுவதற்கும், கடமையை இலதாக்கப் பயன்படுத்துவதற்கும் வெறுப்பாடு காணப்படுகிறது என்று கூறலாம்.

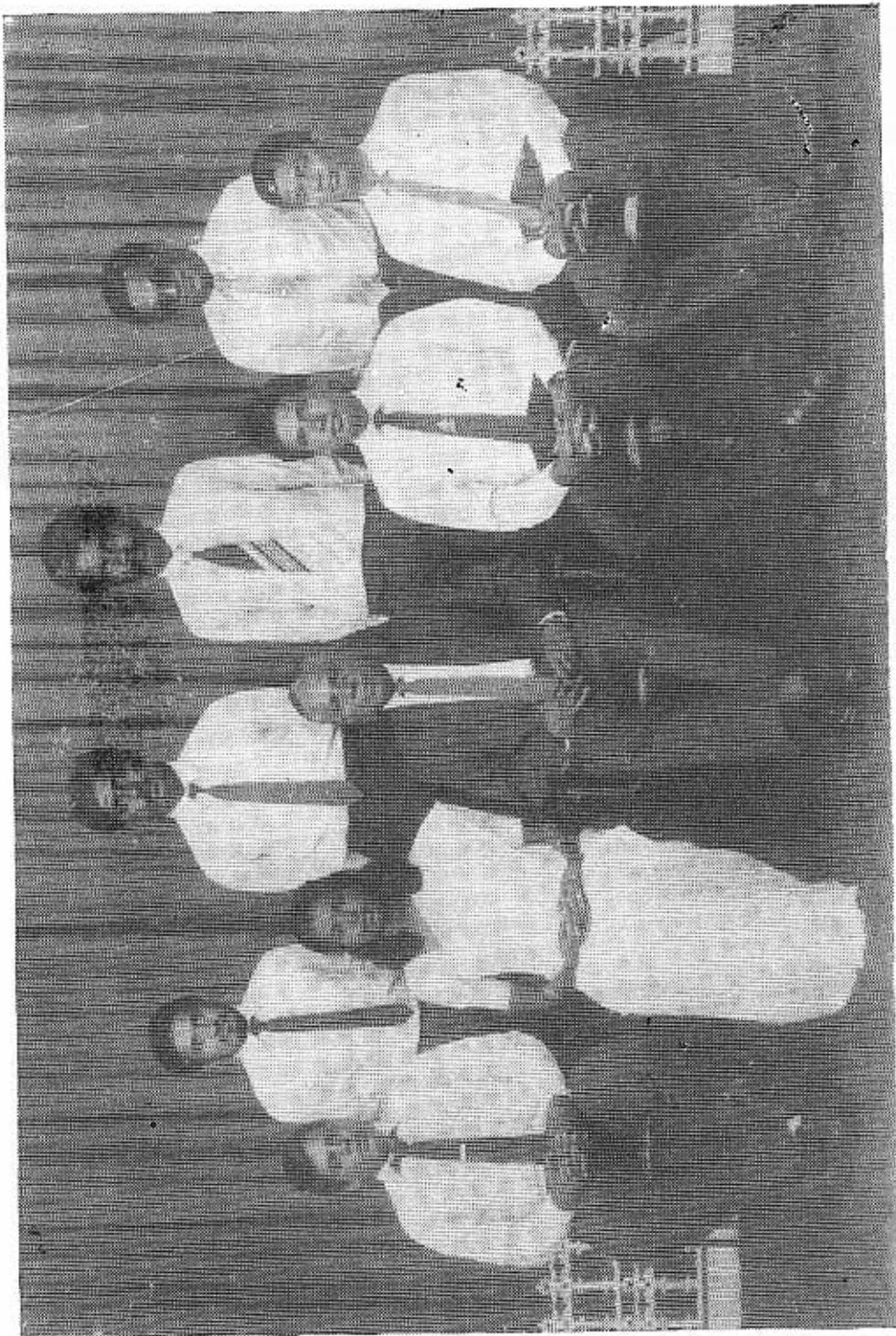
தவறுதலாக விளையும் தீங்குகள் விடயங்களில் உடனபாடு இல்லாதிருப்பினும் கவனமின்மையால் ஏற்பட்டது. என்று காட்டப்படக்கூடிய செயல்களை தவறுதலாக விளையும் தீங்கு கொண்டிருக்கிறது.

வழக்காளி தீங்கினை ஏற்றுக் கொள்ளுக் கூட்டுத் தார் என்பது ஆபத்தை அறிந்திருந்தார் என்று மட்டுமல்ல ஆபத்துபற்றிய உணர்வை கொண்டிருந்தார் என்பதையும் தாட்டுதல் அவசியமாகின்றது. வழக்காளியினால் தன் விருப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதும் நிருபிக்கப்படல் வேண்டும். இவ்விடயங்களில் அறிவும், உணர்வும் மட்டும் சம்மதமாக கொள்ளப்படமாட்டாது. எனவே அறிவும், உணர்வும், சம்மதமும் கூணப்படல் வேண்டும்.

சில விடயங்களில் காணப்படுகின்ற அபாயம் பற்றிய முன்னிழும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் சம்மதமும் ஒன்று எனக்கொள்ளமுடியாது. இது தொழிற்பாடு சம்பந்தப்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றது. தொழிற்பாடு தொடர்பான அபாயத்தின் அறிவு மட்டும் அபாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் சம்மதத்தை குறிக்காதென்று பல்தீர்ப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வழக்குபொருளாதார நெருக்கடியால் சம்மதம் அளித்தார் என்பதனை மறுத்துரைக்கும் கருத்தை கொண்டுள்ளது. தென் னா பிரிக்கா, இங்கிலாந்து வழக்குகளை நோக்கும்போது தொழிலாளர் அபாயம் பற்றிய அறிவை தொழிலாளி உடையவராய் இருந்தார் என்பதில் இருந்து அவர் அவுள் அபாயத்தின் விளைவுகளை ஏற்கச் சம்மதம் கொடுத்தாரென்று கொள்ள முடியாது என்று காணப்படுகின்றது. தொழிலதிபர் பாதுகாப்பான முறையில் தொழிலாளபணிபுரிவதற்காண வசதி களை செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். அவ்விதம் கவனமெடுக்காதவிடத்து அவுளிர்வாதம் பயன்படாது.

மேலும் தொழிலாளி கவனமின்மையால் ஏற்படுகின்ற அபாய நிலையை அறிந்தும் வழக்காளி அபாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் வழக்காளி அங்கு அபாயத்தின் தன்மைக்கேற்ப செல்லுதல் வேண்டும் இல்லாவிடில் இவுளிர்வாதம் பயன்படாது.

இந்து மகாசஹப செயற்குடி – 1989

அமர்ந்திருப்பவர்கள்: (இ—வ)
 செல்வன் ந. இரத்னவிலா (ஐப் தலைவர்), செல்வி த. சம்பந்தமின்ஜோன (இபாதுச் செயலாளர்), நீதி
 யரசர் பாரிந்த ரணாகிங்க (ஸிதம் நிதியரசர்), செல்வன் நா. சுரேஷ் குமார் (தலைவர்) செல்வன்
 ச. இராம்பிரகாண (பொருளாளர்).
 நிற்பவர்கள் (இ—வ)
 செல்வன் வி. புலிதரங் (பத்திராதிபர்), செல்வன் ஜெ. சுதானந்தன் (கலைக்காய்வாளர்), செல்வன்
 அ. விரோமசங்கர் (உதவிச் செயலாளர்), திரு. க. பேரிஸ்பராஜா (உறுப்பினர்).
 சுமுகமலிக்கானாடோர்: கூபால் சந்திராபாஸ் (உறுப்பினர்).

வ
சிவமயம்

இலங்கை சட்டக்கல்லூரி இந்து மகா சபை

1989

தலைவர்:

N. கரேஸ்குமார்

உப தலைவர்:

N. ரத்னசிவா

பொதுச் செயலாளர்:

செல்வி. D. சம்பந்தபிள்ளை

உதவிச் செயலாளர்:

A. பிரேமசங்கர்

பொருளாளர்:

S. இரவீந்திரன்

கணக்காய்வாளர்:

S. சதானந்தன்

இதழாசிரியர்:

V. புவிதரன்

செயற்குழு உறுப்பினர்:

M. K. பேரின்பராஜா

K. கபாஸ் சந்திரபோஸ்

(1) இந்து சமயத்தையும் அதன் சிறப்பியல்புகளையும் மாணவர்களின் கையே வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் 1962-ம் ஆண்டு சட்டக் கல்லூரி இந்து மாணவர்களால் வித்திடப்பட்டு ஆரம்பமாகிய இந்து மகா சபை இன்று வரை தனது பணியினை பலதரப்பட்ட சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருகின்றது.

(2) 1989-ம் ஆண்டிற்கான எமது மன்றத்தின் முதலாவது பொதுச் சூட்டம் 9-2-89 அன்று நடைபெற்றது.

(3) இந்து மகா சபையினரால் வருடா வருடம் நடத்தப்பட்டு வரும் சிவராத்திரி பூசை இம் முறையும் கொழும்பு ஸ்ரீ பொன்னம்பல வாணேசர் கோவிலில் வெளு சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்வைபவத்திற்கு பிரதம நீதியரசர் பாரிந்த ரணசிங்க, கல்லூரி அதிபர் ரம்புக்வல, இந்து கலாச்சார இராஜாங்கள் அமைச்சர் தேவராஜ், நீதியரசர் பாலகிடனர், எமது விரிவுரையாளர்கள், சட்டத் தரணிகள் ஆகியோர் வருகை தந்து சிறப்பித் தனர். பூசையைத் தொடர்ந்து எமது மன்றத்தால் ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்பட்டது.

(4) குறைந்த எண்ணிக்கையான உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ள, எமது மான்றத்தின் பணிகளை சிறப்பாக ஆற்றுவதற்கு பல வழிசனிலும் பேருதலி நல்கி வருகின்ற சட்டத் தரணிகள் இம்முறையும் எமது மன்றத்தின் பணிகளைச் சிறப்பாக ஆற்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தனர்.

(5) மன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பினை நல்கிய சட்டத் தரணிகளுக்கும் ஏனைய மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

“மேன்மை கொள் கைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

ச. தமயந்தி

செயலாளர்

இலங்கை சட்டக் கல்லூரி இந்து மகா சபை,

இலங்கை சட்டக் கல்லூரி கிறிஸ்தவ மாணவர் சம்மேளனம்

தலைவர்:-

செல்வி ஜயந்தி ஸ்டெணிஸ்லோஸ்

உபதலைவர் :-

மெரில் பொன்சோ

செயலாளர்:-

செல்வி ஆன் பெரேரா

உப செயலாளர்:-

செல்வி கிறிஷாந்தி அவ்விஸ்

பொருளாளர்:-

சமத் மொராயஸ்

உபபொருளாளர்:-

தம்மிக் டி. சில்வா

இதழாசிரியர்:-

செல்வி அனுஷா பெர்னன்டோ

உதவி இதழாசிரியர்:-

செல்வி மெரினா விஜேதங்க

செயற்குழு உறுப்பினர்:-

லலிந்திர அபேசேகர,
ரொஹான் மோதரகமகே
அஜித் பெரேரா

வருடாந்த அறிக்கை 1988/1989.

கிறிஸ்தவ சட்ட மாணவர்களிடையே அன்றுமுதல் இன்றுவரை கிறிஸ்தவ சமயத்தையும் அதன் சிறப்பியல்புகளையும் மாணவர்களிடையே வளர்க்கும் பணியையே தமது நோக்கமாக கொண்டு செயல்பட்டு வந்துள்ளது. முக்கியமாக கிறிஸ்தவ மாணவர்களிடையே கிறிஸ்தவ மதம் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியையும் தெளிவிணையும் ஏற்படுத்துவதையும் மாணவர்களுக்கிடையே சாதி, மத, பேத வேறுபாடின்றி ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதையும் தனது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

1989ம் ஆண்டிற்கான எமது செயற்குழு தனது பதவிக்காலத்தை புரட்டாதி மாதம் ஆரம்பித்து முதலாவது அம்சமாக 1988ம் ஆண்டு நத்தாரை முன்னிட்டு மார்க்கிரி மாதம் 15ம் திகதி முகத்துவாரத்திலுள்ள அன்னை திரேசா இல்லத்தில் உள்ளவர்களுக்கு, முக்கியமாகப் பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டுப் பொருட்களையும், உணவுப் பண்டங்களையும் அளித்தது.

1989ம் ஆண்டு அகில இலங்கை கிறிஸ்தவ சம்மேளனத்தின் தலைவரரையும், செயலாளரையும் அழைத்து இலங்கையிலுள்ள கிறிஸ்தவ சம்மேளனங்களின் நோக்கங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கூறினார். இதற்கு பிரதம அதிதியாக வணக்கத் திற்குரிய பிதா (Leo Perera) வியோ பெரேரா தலைமை தாங்கினார்.

பாஸ்கிளை (Lent) முன்னிட்டு அன்னை திரேசா இல்லத்தில் உள்ளவர்களுக்கு எமது சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் அனைவரினினதும் பங்களிட்டுக்களைக்கொண்டு மதிய உணவு வழங்கப்பட்டது.

நாட்டின் சீரற்ற நிலைமைகளுக்கு மத்தியிலும் எமது செயற்குழு தன்னால் முடிந்தவற்றை சிறப்பாக செயற்படுத்துவதற்கு உதவிய சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

எஸ். ஜயந்தி
தலைவர்.

The Law Students' Muslim Majlis - Sri Lanka Law College

PROGRESS REPORT 1989/90

In the name of Allah, the most Gracious, the most Merciful,

The present Executive Committee of the Law Students' Muslim Majlis was elected to office on the 15th March, 1989. The following members were elected Office Bearers of the Muslim Majlis unanimously :-

President

M. Ashroff Rumi

Vice Presidents

M. M. Jifry

M. S. M. Kamil

General Secretary

Miss. Shama Ismail

Assistant Secretary

A. M. Mohamed Mackie

Treasurer

S. A. C. Ali Sabry

Assistant Treasurer

Miss. Asha Hannan

Editors

M. C. Abdul Azeez

Miss. Nihard Ali

A. L. Noor Mohamed

Unofficial Committee Members

Miss. Rizni Musafer

Miss. Niyaza Mukthar

M. Reyaz Hamza

A. M. Mohamed Rauf

As usual the Muslim Majlis commenced its activities for the year 1989/90 in the second term of this year.

The Inaugural Meeting of the Law Students' Muslim Majlis was held on the 7th June, 1989 at the Law College Main Hall. The Chief Guest on this occasion was Justice A. R. B Amerasinghe, Judge of the Supreme Court. Justice Amerasinghe delivered a talk on 'Fundamental Rights and the Islamic Tradition.' Associated with us on this occasion were Messrs. Saleem Marsoof Vice Patron of the Muslim Majlis, Faiz Mustapha, President's Counsel, Mohamed Markhani, Attorney-at-law and various others.

The Muslim Majlis, as part of its activities, also held a special meeting to bid farewell to Mr. Saleem Marsoof, Senior State Counsel and Lecturer of Law College who left for United States on a scholarship.

For the fourth successive year the Muslim Majlis held the Law Entrance Examination Seminar for the new Entrants to the Law College. This is held free of charge and is open to all applicants to this Seminar.

During the first term of the next academic year of the Law College, the Muslim Majlis intends to publish its Annual Magazine 'Meezan' which is traditional and the next year's release will be its 30th issue. The 'MEEZAN' is expected to be released by the end of February, 1990. All arrangements are being made by the Executive Committee to make this project a success.

In addition to the programme already mentioned, the Muslim Majlis also proposes to invite various persons among the members of the Legal Profession to deliver some talks of topical importance which will be of immense benefit to the Law Students in general.

Briefly, the above are the normal activities that are carried on by the Law Students' Muslim Majlis which consists of nearly fifty members in the Law College.

Miss. Shama Ismail
General Secretary

எழுந்தமானீ பேச்சுப் போட்டி

முதலாம் இடம்

- 1968 மு. திருநாவுக்கரசு
- 1969 க. சி. கமலசுபேசன்
- 1970 ந. பூர்காந்தா
- 1971 ந. பூர்காந்தா
- 1972 செ. அம்பிகைபாலன்
- 1973 செ. க. மனோகரன்
- 1975 சு. க. மனோகரன்
- 1976 கனக மனோகரன்
- 1977 த. விக்னராஜா
- 1978 வி. ருத்திரகுமாரன்
- 1979 வி. ருத்திரகுமாரன்
- 1981 ஏ. ஆர். எச். ஹக்கிம்
- 1982 எஸ். எம். மங்குப்
- 1985 சி. நிஜாமுலைன்
- 1986 திலீப்நவாஸ்
- 1987 நிலாம் றஸ்ஸாக்
- 1988 எஸ். துரைராஜா
- 1989 S. M நிலாம்

இரண்டாம் இடம்

- ... ஜௌபார்
- ... வி. சக்சிதாணந்தன்
- ... பெரி. சுந்தரவிங்கம்
- ... ஏ. எஸ். மகேந்திரா
- ... செ. க. மனோகரன்
- ... எம். எச். எம். அஷ்ரப்
- ... கனகமனோகரன்
- ... எஸ். பூர்க்கந்தராஜா
- ... த. பூர்பதி
- ... சு. பூர்க்கந்தராஜா
- ... செல்வி. கௌரி சங்கரி
- ... செல்வி பத்மா நாகேந்திரம்
- ... ஆர். செல்வஸ்கந்தன்
- ... திலீப் நவாஸ்
- ... ஐட் உதயகுமார்
- ... மொஹமட் லெபர்
- ... மொஹமட் லெபார்
- ... புனிதரன்

அறங்காறும் அவயத்துரைப் போட்டி

முதலாம் இடம்

- 1968 எஸ். சுந்தரவிங்கம்
- 1969 தே. சுவாமிநாதன்
- 1970 ஆ. தம்பாப்பிள்ளை
- 1971 கி. ஆ. ஜெகதீசன்
- 1972 பு. ஞானகரன்
- 1973 செல்வி சா. லோகிதராஜா
- 1976 ஏ. பூர்தரன்
- 1978 ஐ. ஞானதாசன்
- 1979 ஐ. ஞானதாசன்
- 1985 செல்வி எஸ். பாலகிருஷ்ணன்
- 1986 திலீப் நவாஸ்
- 1987 ஆ. ஜெகசோதி
- 1988 செல்வி சுரம்யாபாலச்சந்திரன்
- 1989 மொஹமட் லெபார்

இரண்டாம் இடம்

- ... தே. சுவாமிநாதன்
- ... செ. அம்பிகைபாலன்
- ... க. சி. கமலசுபேசன்
- ... செல்வி இ. இராஜநாயகம்
- ... செல்வி வ. செல்லையா
- ... எம். எச். எம். அஷ்ரப்
- ... செல்வி எஸ். லோகிதராஜா
- ... வி. ருத்திரகுமாரன்
- ... வி. ருத்திரகுமாரன்
- ... செல்வன் எஸ். துரைராஜா
- ... ஐ. நிலாம் றஸ்ஸாக்
- ... ஐ. நிலாம் றஸ்ஸாக்
- ... M. M. N. B. அமீன்

எமக்கு கடந்த பல வருடங்களாக அறங்காறும் அவயத்துரைப் போட்டி, எழுந்தமான பேச்சுப் போட்டிகளுக்கு தங்கப்பதக்கங்களைத் தந்துதவும் சட்டத்தரணி டி. எம். சுவாமிநாதன் அவர்கட்டு நாம் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவோம்.

செய்நன்றி மறப்பவர்களால்ல...

- நீதிமுரசின் அதிர்வலைகளாக - ஆக்கங்களை தந்துதவிய சகல படைப் பாளிகளுக்கும்
- நீதிமுரசின் விடயதானங்களை மதிப்பீடு செய்து தகவகண்ட எமது விரிவுரையாளர் செல்வி F.R.C ஆரோக்கியசாமி(L.L:M) சட்டத்தரணி அவர்களுக்கும்
- தக்க ஆலோசனைகள் தகுந்த வேளையில் வழங்கி உதவிய எமது பெரும்பொருளாளர் திரு R. சிவகுருநாதன் (M.A) சட்டத்தரணி அவர்களுக்கும்
- இன்முகத்துடன் நிதியுதவி அள்ளி வழங்கிய சகல சட்டத்தரணிகளுக்கும்
- விளம்பரங்களை தந்துதவிய வர்த்தக ஸ்தாபனங்களுக்கும்
- ஆசிச்செய்தி வழங்கிய கெளரவ பிரதம நீதியரசர் பாரிந்த ரணசிங்கா சட்ட மா அதிபர் திரு சுனில் டெ சில்வா எமது அதிபர் திரு P.B. றம்புக்வெல ஆகியோருக்கும்
- குறுகிய கால இடைவெளியில் பெரும் மனதுடன் பேட்டி தந்துதவிய சிரேஷ்ட வழக்கறிஞர் திரு E.R.S.R குமாரசாமி L.L.B., P.C அவர்கட்கும், போராசிரியர் திரு க. மெளனகுரு M.A, PhD அவர்கட்கும்
- இம் மலரின் மேலிதழை கவர்ச்சியாக வரைந்துதவிய சோதரர் ஐஞ்சீப் M.C.A அசீஸ் அவர்கட்கும்
- மலர்தனை திறம்பட பிரசரித்த குமரன் அச்சகத்தினருக்கும் அதன் சகல ஊழியர்களுக்கும்.
- மற்றும் குறிப்பிடமறந்த, ஆனால் குறிப்பறிந்து உதவிய அனைவருக்கும் அத்துடன் என்றும் ‘உடுக்கை’யாய் என்றும் எம்முடன் துணைநிற்கும் எம் மன்ற சோதர சோதரிகளுக்கும்.

நன்றி!

நன்றி!!

நன்றி!!!

With Best Compliments

from

The Kumaran Press

201, DAM STREET,

COLOMBO - 12.

Phone : 421388

With Best Compliments

From

Lanka

JEWELLERY HOUSE

93, SEA STREET,

COLOMBO - 11.

Phone : 436087